

ژانی گهل

دهزگای چاپ و بلاوکردنه‌وهی

زنجیره‌ی روشنبیری

*

خاوه‌نی ئیمتیاز: شهوگه‌ت شیخ به‌زدین

سهرنووسیار: به‌دران ئه‌هه‌د خه‌بیب

***

ناوونیشان: دهزگای چاپ و بلاوکردنه‌وهی ئاراس، شهقامی گولان، هه‌ولێر

ژانی گهل

ئيراهيم نه حمده

ناوی کتیب: ژانی گهل - پښمان
نووسینی: ئیبراهیم ئەحمەد
بلاوکراوی ئاراس - ژماره: ٦٨٧
پیت لیدان: دیار عەبدوڵکەریم + ھۆشەنگ حەمەد ئەمین
هەلەگری: شیرزاد فەقی ئیسماعیل + بەدران ئەحمەد حەبیب
دەرھینانی ھونەریی ناوہ: سەنگەر عەبدوڵقادر عوسمان
بەرگ: مەریەم مۆتەقییان
چاپی چوارەم، ھەولێر - ٢٠٠٨
لە کتیبخانە ی گشتیی ھەولێر ژماره (٩٦١) ی سالی ٢٠٠٧ ی دراوہتی

پيشه‌كى

پاش بېدەنگىيەكى چاره‌كه سەدەبى لى جىھانى ئەدەبى كوردىدا، خاۋەنى (يادگار و ھىوا) و (بەرەو پووناكى) و (كوپرەوهرى)، ئەمجارە (ژانى گەل) مان پيشكەش ئەكا.

نووسىنى ئەم داستانە ئەگەر پىتەوہ بۆ سالى ۱۹۵۶، بۆ كاتىك كە شۆرشى گەلى جەزائىر دژى داگىركەرانى فەرەنسى و لى پىناۋى ئازادى و سەربەخۋى نىشتمانىدا، ھىشتا دوو سالى بەسەردا تى نەپەرىبوو، بەلام گەردەلوولى رۆزگار وای كرد كە دە سال پاش سەركەوتنى ئەو شۆرشى ئەم داستانە پيشكەش كرابوو، بلاو بكرىتەوہ.

ئەوى راستى بى، بەرلەوہى رىگای خۋى بگرى بەرەو چاپخانە، ماوہى چەند مانگىكىش لەلای من ماوہ. لەم ماوہ بەدا چەند جارىكم خويندەوہ، جارىبەجار لەلام شىرىنتر ئەبوو، وىستم لەم پيشەكىيەدا شتىك لەسەر ناوہرۆكەكەى بنووسم، چەند لاپەرەپەكم رەش كردهوہ، تەماشام كرد ھەقى خۋىم نەداوہتى، لەبەر ئەوہ وام بەباش زانى كە ئەم ئەركە بەرەو پرووى شارەزايانى ئەدەب بكمەوہ.

***

ئەگەرچى لەو بېروايەدام كە نووسەر پىويستى بە پىناسىن نىيە بەلام پيش ئەوہى كۆتايى بەم پيشەكىيە كورته بەينم، حەز ئەكەم شتىكى دەربارە بنووسم:

ئىبراھىم ئەحمەد لە سالى ۱۹۱۴ لە شارى سلېمانى ھاتووتە دنياوہ. لە سالى ۱۹۳۷ دا لە بەغدا خويندنى (حقوقى) تەواو كردوہ. لە سالى ۱۹۴۲ تا ۱۹۴۴ (حاکم) بوو، لە سالى ۱۹۳۹ تا ۱۹۴۹ بە ھاوکارى لەگەل مامۇستا (علاءالدين سجادى) گۆقارى (گەلاوئىزى) لە بەغدا دەرکردوہ.

ھەر لە بەر ئەوھش ناچار بووھ لە ساڵی ۱۹۴۴ دا واز لە فەرمانی میری
بھینی. لە ساڵی ۱۹۴۷ ھوھ وھکو یەکیك لە سەرکردەکانی (پارتی دیموکراتی
کوردستان) ناوی دەرکردوھ.
نووسەر سەرھتای ژبانی ئەدەبیی وھکو رۆمانتیککی شۆرشیگێر دەست
پێ ئەکا:

لەبەر چاوی بەد لە ترسی بەدکار
دڵ خۆم ئەکەمە گۆرپی یادگار
بە گریانی وشک بەنالەئە بێ دەنگ،
دینمە لەرزین تەختی کردگار^(۱)

بەلام لە دواییدا لەسەر پێبازی ریالیزم ئەگیرسێتەوھ. بەم مانایە لە گۆفار
و پۆژنامە کوردی و عەرەبییەکانی عیراقددا گەلێك شیعەر و چیرۆک و وتاری
جۆرەجۆری ئەخوینینەوھ، کە بە ناوبانگترینیان ئەمانەن:

(لە ولاتی قارەمانانا) ۱۹۴۲ چیرۆکی کورتە دەربارەئە بەرەبەرەکانی
پارتیزانەکانی یەکییتی سۆقیەت دژی ھیرشی نازییەکان بۆ سەر
ولتەکەیان، (خازنی) ۱۹۴۳، (کوێرەوھری) ۱۹۴۴، کەرەلووتی مەنووچەر
۱۹۴۵ سێ کورتە چیرۆکن لەسەر نالەباریکانی کۆمەل و چەوساندنەوھ
جووتیاران لەسەر دەستی دەرەبەگ و پیاوھکانی میری لە سەر دەمی
پاشایەتی گۆر بە گۆر^(۲)، (بەرەو رۆوناکی) ۱۹۴۵ پارچە پەخشانیکی
جوان و رەوان دەربارەئە ئەرك و ئازارەکانی تیکۆشان لە پیناوی ئازادی و
سەر بەخوینیدا^(۳).

لە ساڵی ۱۹۴۹ دا لە پێگا بەرەو بەندیخانە، کە ساڵ و نیویکی تیا بەسەر
بردووه (دوا تیری کەوان) ی وتووھ، کە تیایدا ھیرشەکانی حکوومەتی ئەو
سەردەمی بەلنگە فرتی سەرەمەرگ داناوھ و مژدەئە نزیکبوونەوھ پۆژی

(۱) (یادگار و ھیوا) - یادگاری لاوان. بەغدا ۱۹۳۳.

(۲) بڕوانە: کوێرەوھری بەغدا ۱۹۵۹.

(۳) گەلاوێژ، ژمارە ۵ ساڵی ۶ بەغدا ۱۹۴۵.

سەرکەوتنى بەسەر پرژىمى پاشايەتى و نۆكەرانى ئىمپىريالىزمدا بە گەل گەياندووه:

«كوا قىرماختى^(۴) ئەلمانى كە ئەتوت ھەر زەرروى خويىنە؟
كوا لوفتقانه^(۵) ئەو ھىزە نەپارىزە مەرگ چىنە؟
كوا توپى، كوا تانكى، كوا ئوستوولى بى وىنە؟
بە جارى گۆرى گوم بوو، گشتى وەك خۆى^(۶) بى سەروشىنە»
«لە لای ئىمە ھەلەنگوتن يەكەم ھەنگاوى زالبوونە،
لە ناو بوۆتەى خەباتا تووانەو ھەر شەرتى قال بوونە،
لە نووچدان و ھەلەنگوتن نىيە باكى گەلى كوردان،
و ەكو رىگەى خەباتى خۆى شكانى تووى لە لا پوونە»^(۷)

بىجگە لەمانە لە سالى ۱۹۳۷ دا نامىلكەى (الاکراد و العرب) ى نووسيوه و بلاو کردوو و تەو، كە تا ئەمرو نرخی خۆى و ەكو پروگرامىك بو رىكخستنى پەيوەندى نىوان كورد و ەرهەب و ن نەکردوو. لەسەر ئەمە لە ھەمان سالدراو ە (دادگا).

لە سالى ۱۹۴۹ بەولاو ە چەند شىعر و چىروكىكى ترى نووسيوه، كە بەشى زورىان تا ئىستا بلاو نەكراو ەو.

بە كورتى ئىبراھىم ئەحمەد نوینەرىكى پىشپەوى رىبازى رىپالىزمە لە ئەدەبى كوردیدا و باشتىرین پەخشانووسى سەردەمى ئىستامانە. ھىوام وایە خويىنەرانى بەرپىز لە بىنىنى بەرھەمەكانى ترى بى بەش نەبن.

كەمال فوئاد

۱۹۷۱/۱۰/۲۱

(۴) Wehrmacht ھىزى بەرگى ئەلمانىاى نازى.

(۵) Luftwaffe ھىزى ھەوايى ئەلمانىاى نازى.

(۶) واتە و ەكو ھىتلەر، كە لە بەيتىكى پىشپووترا ناوى ھاتوو.

(۷) كوردستان – ئۆرگانى كۆمەلەى خويىندكارانى كورد لە ئەوروپا، ژمارە ۹ و ۱۰ ل ۲۳. تەمموز ۱۹۶۵.

لەر ۋ لاواز و شړۆله، له بهشى پيشهوهى پاسيكا، له نيوان ليخوپ و ژهندرمهيهكى لوزهندهرا دانيشينرابوو، دهستى راستى لهگهال دهستى چهپى ژهندرمهكه كهلهچه كرابوو. ئوتمؤبيلهكه شيان ههلتكه ههلتكه ريگهى پر له ههوراز و نشيوى شارى (چ...ى) گرتبووهبه، ئهويش بيري نهسرهوتى وهكو ويال تهسووراپيهوه، بى ئهوهى بهشتيكهوه بگيرسيتهوه، يان يهكيك لهو ديمهناهى وهكو سينهما بهسهر پهردهى ميشك و بهبهردهميا تى ئهپهرين سهرنجيكي راكيشن. گيرمه و كيشهى ديار و ناديارى دوو پوژ و پووداوى ناخوش و پر بيرهوهريى رابوردوو له سهرىا وهك پورههنگ وروژابوون، كاس و وريان كردبوو، نهئەيزانى چارهيه بو ئهويان بدوژيتهوه، نه ئهشيتوانى خوئى له دهس ئەمىيان پرگار بكات. تا بهريكهوت له ههلتهكاندنيكى توندى ئوتمؤبيلهكهدا، له ئاوينهى بهردهمى ليخوپهكهدا، چارهيهكى بهدى كرد. گورج و دوو چاوى كالى مهنگ سهرنجيان

قۆستەوہ کہ لہ ھەموو ئەندامیکی کە ی، کەمتر سالانی زیندانی کاریان تی کردبوو. ئەو چاوانە ی سەدان جار لہ ئاوینە ی ریش تاشینە کە یا دیونی نە ھیچ ھەستیکی تایبە تییان تیا بزواندوہ و نەئەمیش بایە خیکی تایبە تی داونی. بەلام ئەمجارە گەیشتە فریای لہ گرنگترین شتا کہ لہو کاتەدا پیوستی پی ھەبوو، کە ئەویش خۆدۆزینەوہ بوو. بەلام لیڕەشا بیرى ئاوارە ی ھیچ ماوہ ی لیکۆلینەوہ یەکی ریکوپیکى نەدا، ھەر وەکو چاوەکانی ناو نیشانە بووین رینگە یەکی ھەلە کردووی پی دۆزبیتەوہ، وەک مەلیکی زامدار لہ پر کۆنە ھیلانە یەکی بیتەوہ بیر، بەری ھەموو ئەو خۆدۆزینەوہ یە بەوہ دەرچوو کہ بەپەلە پرووزی خۆی بگە یە نیتەوہ تەلاری بلوورینی یادگار، یادگاری پیش گیران و زیندانی. بەلام لەویشا ئەوہندە بەخۆشی رای نەبوو، چونکە شوینیکی تایبە تی و کاتیکی دیار وەک کارەبا دلایان بەکیش ئەکرد کہ ئەوانەش ھەمان شوین و کاتی گۆرین بوون کہ بە دریزایی ژبانی بەندیخانە ی تەقەلای لہ بیر خۆبەردنەوہ یانی ئەدا.

ھەرچەندە نزیکە ی دە سال لەوہ پیش بوو، لہگەل ئەوہشا زۆر بە روونی و دیاری ئەھاتنە پیش چاوی میشتکی. ئەک ھەر وەکو بەسەرھاتی دۆینی رووی دابیت، نەبگرە وەکو قەوماویک کہ لہو کاتەدا لەبەرچاوی بقەومی:

دەمە دەمی ئیوارە بوو، با لەئاسمانی ئالۆز و لیلی پایزا پەلە ھەورە پرش و بلاوہکانی داگرتبوو، خەریکی گلیرکردنەوہ یان بوو. لەسەر ئەرزیش گەلای زەردی لەمان بیزارى گەلارپزانى لہ دار و درخت ئەکردوہ و بەگقە گقیکی پر توورپە و ترۆیی و فیزوہ راپپچی ئەکردن و پیش خۆی ئەدان. ناوبەناویش بیدەنگیەکی پەژاروی. وەک لہ گقەگق بیزار بوو، ئەیدا لہ لووتی پیرە با و کپ و دەمکوئی ئەکرد.

له خانوویه کی خنجیلانده له گه په کی (س... له شاری (چ... له ژووریکی ساده و پاک و دلگیرا که دوو په نچه ره ی گه وره ی به سهر باخچه یه کی بچکوله ی هیشتا باش پیکنه خراو و به گه لاپیزانی پایز زهرده لگه پراوا ئه پروانی، وه هه موو که لوپه لی ژووره که بریتی بوو له چارپایه کی دوو که سیی ئاسن له گه ل بالا ئاوینه یه کی پیچکه دار، که وا له قوژنی ژووره که دا دانرابوو له گه ل پیخه ویکیش که وا له سهر ئه زه که راخرا بوو، ژنیکی منالکاری خوین شیرین که وتبوو، شالای ئازار پروی گه شی گرژ کردبوو. میرده لاوه باریکه له که شی له ژوور سهری دانیشتبوو، به زهی له چاره ی ئه باری. زور به ئه سپایی و وریاتر له وه ی ده ست به ری بو پشکوی ئاگر ده ستی به پرچه ره شه خاوه که یا ئه هیئا. بی تروکاندن چاوه کاله مه نگه کانی بریبووو برژانگه شاشه دریزه هه لگه پراوه کانی که وا جاروبار هیرش ی ژان، به گرژکردنی ناو چه وانه نه ختی به زه که ی، به ئاسته م له سهر چاوه جوانه ره شه کانی لای ئه برد. به ده نگیکی وه ک چرپه به ژنه که ی وت:

«هیچ نییه گیانه! نه ختی دان به خوتا بگره، ده میکه نازی رپوشتوو. ئه بی مامانه که به ندی کردبی لای خوئی، یان هه ره له وانه یه له مال نه بووبی و چاوه ری بکا. بیگومان ئیستا که به ریوه ن...» ئه گه رچی ژنه هیچ نیشانه یه کی سه لماندن یا نه سه لماندن، بگره هی گوئی گرتنیشی لی دهر نه که وت، به لام وا دیار بوو ئه م قسانه په رو ش و چاوه پروانی میرده شیان که م نه کرده وه، چونکه هه ر گورج دوا ی ئه مه وتی:

– باشتر ئه وه یه خوم بچم به دوا یانا، نه وه کا دره نگتریان پی بچی! که ژنه ئه م قسه یه ی دوا یی بیست به ده نگیکی به رزتر له وه ی لیی په چاو بکریت قیزانی وتی:

– نه گیانه! مه که، به جیم مه هیله! تو برویت من له ترسانا شیت ئه بم!
 نه ختی بیده نگ بوون. ژنه هه ناسه یه کی هه لکیشا و به زهرده خه نه یه کی

به‌ئازار و ژاکاوه‌وه، که‌وا له چاوه په‌شه‌کانیا پتر دیاری ئەدا تا لیوه وشکه
شین داگه‌پاوه‌کانی، وتی:

– چه‌ندم هه‌ز ئەکرد کورپیکمان بوايه!

ژنه قسه‌که‌ی پێ بری، دواي هه‌ناسه‌یه‌کی قوول هه‌لکێشان وتی:

– خوايه به‌ ناشکوریم لی نه‌گری! زۆر ناخۆشه‌ دواي ئەم هه‌موو ژان و
ئازاره‌ کچم ببی!

می‌رده‌ وه‌کو تازه‌ له‌و قسه‌که‌ی گه‌یشته‌یی، به‌ توورپه‌یییه‌کی کوتوپری
سارده‌وه‌ وتی:

– کور چیه‌ و کچ چیه‌؟ ئەم قسه‌یه‌ زۆر له‌ ئەقل و ژیری تو به‌ دوور
ئه‌زانم، لام وایه‌ ئازار سه‌ری لی شیواندوویت، ئەگینا که‌ی تو وا
کو نه‌په‌رست بووی!

ژنه‌ ده‌می کرده‌وه‌ قسه‌ بکا می‌رده‌که‌ی به‌ئه‌سپایی ده‌ستی خسته‌ سه‌ر
لیوه‌ وشکه‌کانی و وتی:

– به‌سه‌ توخوا کالی گیان به‌م چه‌شنه‌ خه‌یالانه‌ دلی خۆت ئازار مه‌ده‌،
به‌لای منه‌وه‌ هه‌ر تو خۆش بیت و زوو رزگارت ببی ئیتر کور و کچم لا
وه‌کو یه‌که‌.

ژنه‌ سه‌ریکی با‌دا. وه‌کو به‌ قسه‌که‌ی باوه‌ر نه‌کا. گورج می‌رده‌ وتی:

– به‌راستی زۆریان پێ چوو! به‌ته‌واوی تامی تیا نه‌ما. له‌ هه‌مووی
باشتر ئه‌وه‌یه‌ خۆم بچم به‌شوینیا، نه‌وه‌کا تووشی شتی بووبن.

– ژان و ئازار پتر شال‌اویان بو ژنه‌ هینا. دوا ترووسکه‌ی خۆشیاان له
چاره‌یا نه‌هیشت. دانی چه‌قانه‌ لیوی که‌ ماوه‌ی هاوار و قیژه‌ی نه‌دا. ئاره‌قه‌
به‌سه‌ر چاو و لاملیا ئه‌هاته‌ خواره‌وه‌ زه‌نگول زه‌نگول. می‌رده‌ دلی گوشرا،
بیئارامی و شپه‌زیی و دوودلییه‌کی ته‌واو گه‌مارۆیان دا. له‌ ژووره‌که‌دا

دهستی کرد به هاتوچۆ به جوړيک که زیاتر له لوقه کردن ئهچوو تا پیاسه کردن! پهیتا پهیتاش ته ماشای سعاته که می مهچکه ئه کرد. ئه وهنده شله ژابوو نه ئه زانی سعاته که له جیگه می خوئی وهستاوه یا رانه کات.

ئهیویست شتی بکا، ههر شتی بی، به ههر نرخئی بکه ویته سهری قهی ناکا به مهرجی کالی له م ژان و نازاره رزگار کات، به لام هیچی له وزدا نه بوو. ههتا ئه هات زیاتر ههستی به ههله می خوئی ئه کرد، که چو ن نازی نارد به دووی مامانه که دا و خوئی نهچوو به فرکانی سواری عاره بانه یه کی بکا و بیهینیت... ئیسته ش نهچوو به چی.

چو ن ئیستا بچی! ئهی کالی به دیار کیوه به جی بیهیلی به دم نازاره وه گوز بدات به تنیا، که سی نه بی قومی ئاوی بکا به دمیه وه، رهنکه، چی؟ خوا نه کرده! رهنکه به لی رهنکه بمری! ههی هاوار خواجه شتی وای له گهل نه که می، وای سهری تهقی، له پر له داخانا له بی دهسه لاتی خوئی نه پرانی: - به راستی ئه م ژانه شتیکی بی جی و ناروا یه! ئوف خواجه ئه م نازاردانه چ مانایه کی تیا یه؟

ژنه ئه وهنده می له توانایا بوو ترش و تالیی چاره می پر نازاری خاو کرده وه و به دهنگیکی وه ک سرپه وتی:

نه توخوا جوامیرگیان قسه می وا مه که، چو ن دل ت دی و ا نه لیت، گوا یه بوونی ئینسانیک نازار ئه مهنده ناهینی؟ نا، گیانه، به زه می به هه له ت نه بات، هاتنه دنیا ی ئینسانیک گه لی له ممش زیاتر ژان هه لئه گری! میرده به ته وسیکه وه وتی:

- مالی بابت کاول بی، ئیسته ش له قسه نهسته قه که نت ناکه وی، باشه ده بیخو، بو خو ت ههر گینگله بده به دم ژانه وه!

میرده بی نارامی گه یشته ئه وپه ری، ئیتر خوئی پی راگیر نه کرا، برپاری

دا که خۆی بچی بەدووی مامانەکه دا هەرچی ئەقەومی بقیەومی
بەدەنگی بەرز وتی:

- بیگومان شتیکیان بەسەرھاتوو! ئەگینا تا ئیستا هەر ئەھاتنەوه.
مالەکهیان لێرەوه هەر چارەکی بیست دەقیقە ئەبی!

خۆم ئەرۆم هەر ئیستا بەعەرەبانە ئەیانھینم و ئەگەریمەوه. بە هیچ
جۆری نیو سعاتم پی ناچی. سەھووم کرد ئەبوو زووتر بچم، ئیستا لە
میژبوو گەرا بوومەوه (دەنگی نزم کردەوه وەکو لە بەر خۆیەوه قسە بکا):
وای که پیاو بە لێقەومان کزە! ئەوه بوچی وا سەرم لی شیوا! خو هەر بە
تەواوی کویر و کەر بووم. وام ئەزانی بەتاقی تەنیا خۆم و کالی هەین لە
دونیادا. یا لە ناو دەریایەکی بی پایاندا بەجووتە لیمان قەوماوه. هیچ
ئەو دراوسی باشانەم بیر نەبوو، که بەهەر کەسیکیانم بگوتایە
ئامادەبوون بەخۆیان و ژن و کچیانەوه بین بەدیار کالیۆه دانیشن یا بچن
مامانی لە بنی دنیاوه بو بەینن. (دەنگی نەختی بەرز کردەوه) و وتی:

هەر ئیستا ئەچم بو مالی مامەرەشەیی دراوسیمان کچەکیانت بو ئەنیرم
بو هاودەنگی. یا باشتر ئەوهیە دایکی بیت، رەنگە دەستی مامانیشی هەبی.
هەر چۆنی بی ئەو لە کچەکەیی شارەزاترە لەم کارانەدا. خوشم ئەچم
بەدووی باجی پیروزی مامانا. ئەگەر ئەویش نەبوو یەکیکی تر، نیو
سعاتم پی ناچی.

ژنە ویستی قسە بکات، بەلام میردە گوئی نەدایە وتی:

- خوات لەگەل هەر ئیستە ئەگەریمەوه.

جوامير به پهل له مال هاته دهرئ، خوئى كرد به مالى مامره شه دا كه هه روا ديوارنيكيان بهين بوو. نه پياوه نه كچه كهى له مال نه بوون. به تهنيا ژنى خاوهن مال لهوئى بوو، تكاى لئى كرد كه بچيته لاي كالىي ژنى كه وا ژان ئه يگرئ تاكو مامانى بو دئنى چاوى ليوهى بي، ژنه به پرويهكى خو شه وه دنيايى كرد له چوون و ئاگاداريى كالىي كردنى.

ئەو ویش به لۆقه كۆلانه تهنگه به ره كهى خو يانى برى. له دلئا په ژاره و خوشى پي كه وه قولپيان ئه دا ئه ويان بو ژان و ئازارى كالىي، ئه ميشيان بو ئه و منالهي كه ئه يانبي. بيگومان مه سره فيكي باشيشم ئه بي به تو وشه وه! به تايبه تى خو ئه گهر كور بي ئه بي ئاههنگى بو بكا. واى كه خو رزگار كردن له دهست بيروبا وه رى كۆن گرانه! هه ر ئيستا ئه م گالتهى به ئه قلى كالىي ئه كرد كه كور بي خوشتره له كچ، كه چى وا خوشى بير له وه ئه كاته وه كه ئه گهر كور بي ئاههنگى بو ئه كا! رهنگه ژن ئه وهنده گله يى لئى نه كرى كه هه ز به كور زياتر بكا له كچ، چونكه خوئى چيشتوويه تى، ئه زانى ئافرهت به تايبه تى لاي ئيمه، چه ند به شخوراو و زور ليكراو و چه وسينراوه ن. بو يه هه ستيكى ئاساييه كه پي خوش نه بي كزهى جه رگه كهى له به شه زور ليكراوه چه وسينراوه كهى مرؤفايه تى بي. به لام ئه مى پياوى خو ينده وارى تيگه يشتوو، بو چى؟ سه ريكي با دا و له بهر خو يه وه وتى:

- كه رانهى ئه م ره ئيه بي جييه م شهرت بي ئه گهر كچم ببئى ئاههنگيكي له هى كوران خوشترى بو بكه م! له پر هه ناسه يه كى هه لكيشا و چاويكى بو يه كه م جار، به ده ورو به رى خو يا گيرا. سه رى سورما له چولئى شه قامه كه، ئه و شه قامه ي ئيوارانى تر خه لك ريچكه يان تيا ئه به ست.

سەيرتر لە ھەمووش ئەو ھەبوو كە ئەو خەلكەى تاك و تەراش تى ئەپەرىن، لەباتى ئەو ھى بەرھو مال بېنەو ھەموو بەگورگەلۇقە پوھو بەردەركى سەرا ئەرۆيشتن، بەچەشنى كە ئەم لەگەل خيرا پويين و پەلە كردنیشيا پييان نەئەگەيشت. يەككە دەركەوت بەرھو ژور ئەكشا. ھەر لە دورەو ھەسەرە پروتاو و كورتەبنەيى و قەلەوييەكەيا ناسيەو. خوا چاكى كات توفيقە خرەى جاسوس بەم درەنگى بانگى شيوانە بو كوي ئەيكوتى؟ ئاخو وەكو سەگى راو دووى چ نيچيريكيان خستوو؟ بەلام كەس ديار نييە تا نيچير بى. بيگومان ئەچى بو ئەو ھى بەديار مالىكەو ھاوھستى تا نيوھشەو ژەندرمە ئەدەن بەسەريانا. دەى چيەتى بەسەريەو! سەرى بە گورپى بابى خوئى و ئاغاشى. ئەو چيەتى ريگاكەى ھەر لەبەر ناچى.

– ئىوارەت باش كاك جوامير. زوكە رەنگە پيا نەگەى!

– بەچييا نەگەم؟

توفيقە خرە بە زەردەخەنەيەكى ناشيرين دانە خوار و خيچ و بەجگەرە زەرد ھەلگەراوھەكانى پيشان دا و بەدەنگيكي بەرز وتى:

– بە پلاو خواردا گيانەكەم!

زور پيى گران بوو ئەم ئيسك قورسە پيسەى ھاە رى. وەكو شتى بەنیشانەيەكى باشى ليك نەدایەو. بەدبينيەكى سەير داى گرت! دەنگە دەنگ و گرمە گرم ئەھات لە لای سەراو. نەختيكي تر پيى ھەلگرت، گرمەى بژى و برووخيى ھەزاران دەنگى وەك ھەرەسى كيوان ئەھاتە گوى. بەراستى ئەم ژانگرتنەى كالى دەبەنگى كردوو! چۆن بيري نەمابوو كەوا ئەم ئىوارەيە لە بەر دەركى سەرايە كى لەو كۆبوونەو و خوپيشاندانانە ھەيە كە لە ژير سەركردەتى (پارتى رزگارى) دا لە چەند مانگى دواييدا ريك ئەخران! بو گەيشتنە مالى مامانەكە نزيكترين ريگا شەقامى بوو كە بە بەردەركى سەرادا تى ئەپەرى. بەلام تا نزيكتر ئەبوو ھەو لەو شەقامە،

پهنگاوی خەلك لهسەرى كۆلانەكانا باشتەر تىي ئەگەياند كە لە وزەى كەسا نىيە بتوانى دەر بەو عەشامە بدات و بە زوويى و ئاسايى بگاتە ئەو شوينەى ئەم بوى ئەچىت. ئىستىكى كرد و چاويكى بە شەپۆلى خەلكەكەى بەردەميا گىرا. دىي لەو مەيدانە زلەدا خەلكى وەك نەمام چەقيون، ھەر ئەوئەندەش ئەجوولئىنەوہ كە نەمام بەباى شەمال ئەشنىتەوہ.

بەھارە ھارپى چەپلە لىدانى خەلكەكەدا بوى دەرکەوت كەوا يەكەك قسەيان بۇ ئەكات بى ئەوہى بزانى چى ئەلئىت. لەگەل ئەوہشا ئەوئەندە بە تەنگەوہ نەبوو كە گوئى بۇ ھەلخات. زۆرى پەلە بوو.

ھەتا ئەھات پالەپەستوى خەلكى لەدەورى پتر ئەبوو، نەختىكى كەى پى ناچى ئەویش ئەبى بەنەمامى وەكو ئەوانى تر. بەلام نە. نابى ئەم واى لى بى! كالى بەدەم ژانەوہ ئەتلىتەوہ چاوەروانى گەرانەوہى ئەمە، ئاى چەند سەير ئەبى تا ئەمان ئەگەرپىنەوہ كورپىكى جوانكەلەى بووبى! چىيە؟ ھىچ سەير نىيە! زۆر ژنى كۆچەر ھەر بەرپۆوہ منالئيان ئەبى! ھەرچى چۆنى بى ئەبى ئەم بچى بەدووى مامانەكەدا و بەزوويى بگەرپتەوہ مالى.

پاشەوپاش گەرايەوہ ھەر چۆنى بوو بەھەزار حال توانىيى سەد ھەنگاويك بىتە دواوہ و خووى بگەيەنئىتە تەنكاو. شادى و ھىوا و بىئارامى وەك پەلكەزىرپىنەى لە ئاسمانى دلئا دياريان ئەدا، بەلام چاوترووكانىك زياتر پۆوہى نەمايەوہ. بەر لەوہى چەند ھەنگاوي بە سەربەستى ھەلبنى شريخ و ھوورپى شەستىر ھەموو گيانى ھىنايە لەرزىن، نەك ھەر لەترسا، زۆرتى لە شپرزەبى و ناچارىدا.

جەستەى كالىي ھاتەوہ بەر چاو چۆن لە ژوورەكەدا گەوز ئەدات، گرنگى فەرمانەكەى و تارىكىي ئەنجامى دواكەوتنى، سەدان ئەوئەندە لەلا زلتىر و ئاشكراتر بوو. بەھەموو ھىزى خووى كەوتە راكردن بەرەو سەرى ئەو كۆلانەى كە ئەيتوانى بەچەند دەقيقەيەك لىوہى پىچ بكاتەوہ بۇ ھاتنەوہ

سەر ئەو شەقامەى ئەچى بۆ مالى مامانەكە لەوايە ئەويش جمەى بى! باشە بۆ نەچى بەدووى مامانىكى ترا بەلام كى ئەناسى؟ كەى ئىستا كاتى بەشويىن خەلكا گەرانه، ئەگەر ناچارى نەبى؟ دوور نىيە بەم ئاخۆران و بخۆرانه باجى پىروۆزىش لەگەلى نەيەت، كەوا ناسياوى چەند سالەى بنەمالەى خەزوورانى بوو، بەر لەوەى پوژگار دەربەدەريان كا. بىگومان هىچ مامانىكى نەناسياو هەر دەرگاشى بۆ ناقلىشىنئەتەو لەم پوژەدا.

دەستپىژى تازەى شەستىر و تەنگ زنجىرەى بىر كەردنەوەيان پساند. ئەوئەندەى نەخايند هەستى بەتريەى پىيەكى زۆر كرد لە دوايەوە دى، كە ئاورى دايەوە دى بەشى لە جەماوەرى بلاو پىكراوى كو بوونەوەكە بەدوويا رائەكەن، چەند هەنگاويكىان نەماوە بىگەنى و لىشى تىپەر بن و ئەم تاقە رىگايەشى لى بگىرى. چاوى برىيە ئەرزەكە و هەموو گور و هىزى لاوئىتى دايە لاقى، بەلام هەستى ئەكرد خەلكەكە هەر لىى نزيك ئەبوونەوە. ئەوئەندە ترسى لى نىشتبوو بەچەشنى راي ئەكرد ئەتوت خەلكەكە بۆ گرتن يا بۆ كوشتنى ئەو دووى كەوتوون. بەلام بى هوودە بوو بەتيلايى چاوى سەيرى كرد، دى وا هەندىك گەيشتنە سەرى و خەرىكن لىشى تىپەر بن. لە پىر شىخەى شەستىرەى نزيك سەماندىيەوە پياوئىكىش دەم بەهاوارەوە لە تەنىشتىيەوە كەوتە زەوى، نەخىر زامار لە يەك و دوو تىپەر بن كرد، سەرى بەرز كەردەوە بۆ ئەو شوينە بگەرى كە شەستىرەكەى لى دامەزىنرا بوو. پروانى لە پەنجەرەيەكى ژىرخانى كتئىخانەى گشتىدا، كەوا بە چەقى كۆلانەكەدا ئەيروانى سەرى ژەندرمەيەك ديارە. بى ترس لوولەى شەستىرەكەى بەردەمى بەخەلكا ئەگىرى جاروبار گوللە پزىنىكى شەقامەكە ئەكا، سا كى بەركەوت خووى و بەختى! ژنىك لەو لاي ئەمەوە پەلى منالىكى رائەكئىشا زرىكانى و كەوتە زەوى. شەستىرەكە كپ بوو، كابراى ژەندرمە سەرىشى بەسەريا شۆر كەردبوو كەچى نەيئەتەقاندا! تۆ

بلئی کوشتنی ژنه بی تاوانهکه و هاواری منالهکه شلهژانديتی؟ یا مشتومر
 له نیوان ویزدان و په‌نچه‌یا دهستی پی کردبی، وا دودل دهرئه‌که‌وی! وای
 که نزیکه لیوهی ئیسته ده‌مانچه‌یه‌کی پی بوايه کاسه‌ی سهری هه‌لئه‌گرت.
 نه‌یزانی ئەم دوژمنایه‌تییه توند و رقه زوره کوتوپرپی له‌بهر ئەو زوردارییه
 بی ئەندازه و ئاشکرایه بوو که ئەیدی، یا بو خو پزگارکردن بوو له‌و
 مه‌ترسییه‌ی که هه‌رپه‌شه‌ی له ژیانی خوئی و ئەنجامی فه‌رمانه‌که‌ی ئەکرد!
 هه‌ر چوئی بی کاتی لیکۆلینه‌وه نه‌بوو، هه‌لی ده‌ست له ته‌قه‌ی راکرتنی
 ژهن‌دومه‌که‌ی قۆسته‌وه به‌دوو قه‌له‌مبازی کار ئاسکانه خوئی گه‌یاندە پال
 ئەو دیواره‌ی شه‌ستیری کابرا نه‌یه‌گرت‌وه. به‌لام هیشتا ئەم نه‌یه‌پزژابوو
 سه‌ر‌ئ‌ه‌وه‌ش که ته‌نانه‌ت به‌خووشی پزگار بوون شاد ببی، دی
 ژهن‌دومه‌یه‌کی تر له په‌نا کۆمه‌لی گونیه که له سه‌ربانی مزگه‌وتی به‌رامبه‌ر
 به‌کتیبخانه‌که پیز کرابوو مله‌قوتی بو‌ئه‌کات، هه‌روا نزیکه‌ی بیست
 هه‌نگاوئ به‌و به‌ریه‌وه‌یه. چه‌په‌سا نه‌یزانی چی بکا. ئەچوووه‌و ئەوبه‌ری
 شه‌قامه‌که ئەه‌که‌وته به‌ر نیشانی ژهن‌دومه‌ی په‌نچه‌ره‌ی کتیبخانه‌که،
 پاشه‌وپاش ئەگه‌رایه‌وه لیشاوی خه‌لکه‌که‌و وا په‌نگی خواردبووه ماوه‌ی
 گه‌رانه‌وه‌ی نه‌مابوو به‌ترسه‌وه سه‌ریکی هه‌لبه‌ری بو سه‌ربازه‌که‌ی
 به‌رامبه‌ری. دی کابرای ژهن‌دومه‌ی لوله‌ی تفه‌نگی ئاراسته‌ی ئەم کردوو!
 هه‌موو له‌شی بوو به‌چاو و ئەویشی بریه تفه‌نگه‌که‌ی کابرا که مه‌رگ له
 کونی لوله‌که‌یه‌وه سه‌ره‌تاکیی لی ئەکرد نه‌یده‌زانی چی بکا، دانیشی؟
 رابکا؟ نه‌ه‌ ماوه‌ی هیچ نه‌ما، هه‌ر هیچ نه‌ما، هه‌ر هیچ، هه‌ر ئەوه‌نده‌ی پی
 کرا ده‌ستیکی به‌ره‌و لوله‌ی تفه‌نگه‌که به‌رز کرده‌وه وه‌کو ئەوه‌ی بیه‌وی له
 خوئی لابدا. یا ترس ئەوه‌نده‌ی لی نزیک کردبووه لای وایی ده‌ستی ئەیگاتی،
 یا هه‌ر له شله‌ژان و شپزه‌ییدا بی هۆش وای کرد. ته‌قه‌یه‌ هاته‌ گویی
 کپبووی، هه‌ستی گه‌رماییه‌کی کرد له ئەشکنجیا، لاقی قورس بوو، قورس
 بوو، ئەوه‌نده‌ قورس بوو هه‌رچی گوپ هه‌یه‌ دایه‌ خوئی بوئی نه‌جوولا. دنیا‌ی

دور و پستی دیار و نادیار، لہناو تہم و مژیکا وک لوولہی تفہنگیکی
یہکجار گہورہ ہاتہ پیش چاوی، کہ ہہتا ئہہات، بہخیرایی برووسکہ
پچووک ئہبؤوہ، کہ ئہو نہما ئہمیش بہتہواوی لہ ہوشی خوئی چوو. تہنیا
شتی کہ بہ میشکیا تیپہری، شیوہی کالی و تاقہ داخی کہ لہ دلی دہرنہچوو
تاسہی پیگہیشتنہوہی بوو.

جوامير له بيرکردنه و هدا گهيشته ئيره موچرکه يه کی ئاودامانی وای پیا هات که بهیه کجاری زنجیره ی بیره وهری لیك تراناند، ئیتر مات و خه مبار چاوی برییه پیگاکه و تا گهيشته شاری (چ...) نه له دیمه نی به لادا تیپه ریوی ریوبانا شتیکی تایبه تی سهرنجیانی خه ریک کرد، نه جه مسه ری بیره وهریشی بو دوزرایه وه که وه کو گولوله ی ئالوزاوی لی هاتبوو!

له بهرده می دایه ره ی ئاسایشا دابه زین، بردیانه ژووری پاش سه عاتی راگرتنی ناخوشی پر بیزاری، په نچه مور و چهند وینه یه کیان وه رگرت، ناو نیشان و کار و ناوی چهند ناسیاو و خزمیکی نزیکیان لی پرسی و نووسی و دهسته بهریان کرد که نابی به هیچ جوړی شوینی دانیشتنی خو ی بگوړی به بی ئه وه ی پیشه کی ئاگاداری ئه وان بکا. ئه وسا به ره لالیان کرد.

که پیی خسته ئه و دیوی دایه ره که، باوله تهنه که کونه بچکوله که ی دهستی دانا له سه ر ئه رزه که، چاویکی گپرا به ده ور و پشتی خو یا. یه که م جار دوا ی ده سال خو ی دییه وه به تهنیا به سه ربه سته ئه روا بی ئه وه ی که له پچه ی له ده ستای و یاساولی به سونگییه وه له پشتییه وه بی! پر به سییه کانی هه وای پاکی هه لمژی. زه رده خه نه یه کی تهنک، بو چاوترووکانی، چاره ی ترش و تالی پروناک کرده وه. ئیتر په روش و بی ئارامیی گهيشته هیوای کوپی و کالیی ژنی هه موو شتیکی که بیان له گیان و میشکیا شارده وه. به بی ئه وه ی تهنانه ت ئه و گوړینه زوره ی له شه قامه که و خانوو و دوکانه کانی ئه ملا و ئه ولایشیا رووی داوه ئه وه نده ی توژی سهرنجی پاکیشن یا گو ی بداته دیمه نی که ژه په نگاو په نگه که ی

بهرامبهری، که جاران دلگیرترین دیمهن بوو له لای، کهوا ئاوابوونی خوړ تارایهکی ئهرخهوانیی جوانیشی بهسهره راکیشابوو سهری داخست و چاوی برییه چهقی ریگا که بهبی ئهوهی هیچ شتیکی تایبهتی تیا بهدی بکا. به گوژم و گرپکهوه که هیچ له لهشی لاوازی چاوهروان نهئکرا خوئی ئهکوتا بهرهو مال! بیرى لهو سهرسامی و خویشی و گهشکویه ئهکردهوه کهوا بهمالاکردنی له ناکاوی ئهیخاته دلی ژن و کورپهکویهوه. بهلام نهه بیگومان هیوا نایناسی لیی دورور ئهکهوئتهوه، بهخیسهوه ئهپروانئته ئهه بوړه زهلامهیی وا خهریکه خوئی ماچ ئهکا و دهستی ئهکاته ملی دایکی! بهبهر چاوی میشکیا تی ئهپهړی که کالی بهدهنگی کی بهفرمیسک ئاودراوهوه بانگی ئهکا... «وهره هیوا گیان ئهوه بابیه! دهی دهستی بکهره ملی بابیه، ماچیکی بهری دهی!» ئهوه به دودلی و نیوه پهزاوه و ئههیش بهجوش و پهروشیکی زورهوه لیك نزیك ئهبنهوه. هیوا دهسته خهپهتولهکانی ئههاوئته سهرشانی. ئههیش دهم ئهنی بهلاملیهوه، له پیش ئهوهدا بکهوئته ههلمزینی، تیر تیر بوئی پیوه ئهکات! نهه خو هیوا منالوچکه نییه، تهمنی ده ساله، له ههموو شتی تی ئهگا. بیگومان دایکیشی ئهوهنده باسی ئهمی بو کردوه ههر که چاوی پیی کهوت پهلاماری دهستی ئهه ماچی ئهکا. بهلام ئهه ئهوهنده گوپاوه لهوانیهه کالیی بهسهزمان خویشی نهیناسئتهوه نهخوازهلا منالیکی وهکو هیوا! لیهدا گهیشته سهه ئهه کولانهی که ئهبوو پیچ بکاتهوه بو مالی خوین لهپر رهق راوهستا و له جیی خوئی وشک بوو. مالی چی و حالی چی؟ مال له کوئی ماوه؟ هاتهوه بیرى کهوا زور لهمیژه لاهوی ناموزای بوئی نووسیوه، ژن و کورپهکهی بردوته مالی خوین، ژیرخانئیکی داوئی و خانوکهی خویشی بو داوون به کری. له کریکهی مانگی دوو دیناری بو ئهه ئهناارد ئهوی کهشی له خوینانا سهرف ئهکرد.

ههر وهکو ئهه بیرکردنهوه ناکاوه له خهیالی دابی و لووتی شکاندهی

هیز و گور له له شیا نهما. گه پاپهوه دواوه قاچی به کیش نه کرد. که واته بهیه کگه یشتنه وه که بیان هیچ نهو تام و خوشییه نابیته که به دریزایی شهش مانگی دواویی زیندانییه که ی نه م خوی بو ناماده نه کات و خه یالی پیوه لی نه دا. له بهر چاوی لاه و ژن و مناله کانی له کوئی پرووی دی نهو شتانه بکا و نهو قسانه بیان پی بلی که له دلیا گینگله نه دن؟ هیچ..

– شتیکی ئاشکرایه که تهنانهت ناتوانی ماچیکی کالیش بکا! دهی قهی چیکا! خو دنیا ههر نهو چند دهقیه یه نییه که تیایا بو یه که مجار، دوا دی ده سال، چاویان بهیه که نهکه ویتته وه. ژیانیکی دوور و دریزیان له پیشه، ههر نهو مندهی ههیه که خوا له چورتم و تاویری پوژگار بیانپاریزی، به لام زور سهیره... چون بیری چوو بووه، که لهو ماله دا نه ماون. به دریزایی چند سال لاه له نامه کانی باسی نهوه نهکا که هیوا و دایکی له مالی نهوانن پیکه وه نهژین. راست ملی ریگای گرت و تا گه یشته بهرمالی لاه پاش نهختی سیو دوو به دهستیکی لهرزوک له ده رگاکه ی دا. دوا ییستیکی باش کورپکی ههشت نو ساله ده رگای لی کرده وه. که چاوی پیته که وت دلی داخورپا، تو بلی نه مه هیوا بی! به راستی زور ریته تی نهچی نهوبی.

گه لی شیوهی لهو وینه یه هیوا نهچی که به منالی گیراوه. نهو وینه نازداری، دوا یی گه لی تکا و پاران هوه لاه ی ناموزای به دزی دهسه لاتداری زیندانه وه گه یاند بوویه نه م، نهو وینه یه به دریزایی چند سال ههر که شوی لی نه هات له توی لیفه که ی ده ری نه هینا و تا خه به لادا نه بیرده وه پیی رانه بووارد و بهو تیشکه گه شه هیمنه پاکزه ی له چاوه ره شه پیکه نینیا و بیه کانی هه لئه قولاً تاریکی زیندانی روشن نه کرده وه، وه هیشتا دنیا تاریک و لیل بوو که له خه و رانه پهری و دیسانه وه له تویی لیفه که یا به باشی نه یشارده وه، بو نه وه ی وهک وینه که ی کالی وهر دیانه جان هوه ره دل ره قه کانی زیندانه که، له پیشکنینیکی ناکاوا نهیدوزنه وه و به بهر چاوی خو یه وه وهک درنده پارچه پارچه نه که ن.

واى چ رېكەوتېكى خوش ئېبى ھيوا گيان يەكەم چارهى ناسياوبى كه
له شارى (چ... چاوى پېى بكهوى).

منالەكه له بېدەنگى و سەرنجدان و واق و پرمانى (كابرا) به ئەندازەيەك
پەشوگا خەريك بوو دەرگاكه داخاتەوه جوامپريش لەبەر خۆيەوه ئەيوت:
ھيوا! ھيوا! منالەكه زياتر شلەژا و ھەتا ئەھات دەموچاوى زياتر نيشانەى
ترسى لى ئەنیشت بەتايبەتى كه دى كابراى لەدەرگادەر دەستى گرتووہ به
تاي دەرگاكهوه نايەلى پېوهى بداتەوه... بەدەنگىكى پر ترسى نزيكتر له
ھاوارەوه وتى:

– بۆقسە ناکەيت مامە بلى چيت ئەوى!

ئەم پرسىياره جوامپرى له چنگ شپرزەيى و بىرکردنەوه رزگار کرد
بەئەسپايى بەبى ئەوهى چاو له کورەكهى بترووکينى پرسى:

– کاکه لاوه له ماله؟

– منالەكه بەگورجى وتى:

– با بچم بزنام.

توند بەھەموو ھىزى خۆى دەرگاكهى پېوهدا و جوامپرى بەھەپەساوى
و شەرمەزارى له دەرى ھىشتەوه و خوشى بەراکردن گەرايەوه مالى.

جوامپر دواى ئەوهى گرمەى دەرگا پېوهدانى منالەكهى له گوچكە
رەوييەوه، پشتى کردە دەرگاكه و مات و بېدەنگ راوہستا. ھەزى له دەرگای
داخراو نەئەکرد تەنانەت ئەگەر ئەم له ديوى دەرەوشى بى. وا ديار بوو دە
سالى بەنديخانە، دە سال ژيانى ناو زیندانى دەرگا خر داخراو کارىكى
خراپى کردبووه سەر مېشكى. چەند دەقیقەيەك وەھا بەلاى جوامپرەوه له
چەند سەعاتىك درەنگتر تى پەرى، ترپەى رەوتىكى نەختى گرانى لى نزيك
بوووه دەرگا کرايەوه. لاوهى ئاموزاي، وەكو دە سال لەمەوبەر چۆنى
بەجى ھىشتبوو ھەروا سوور و سپى و خرپنە و پرو گەش. له بۆشايى

دهرگاكه دا وهستا، تهنيا گۆرانيك كه جوامير له سهر و چاوييا بهديي كرد
چهند موويهكي سبي هه لگه پراو بوون، به لاجانگيه وه، كه وا له ناو مووه
خورمايييه كاني كه دا سه ره تا تكييه كي شه رمانه يان نه كرد! لاوه پروويه كي
كه مي گرزي تي كرد و به دهنگيكي گرپه وه، ليبي پرسى:

– ها برا چيت نه وي؟ نه مري، خزمه تي؟

جوامير سهري سوپما، به زه رده خه نه يه كي كاله وه كه هه ر بو نه وي بوو
ته ريقبي خو ي بشاريته وه، وتي:

– كاكه لاوه! چون؟ نامناسيته وه، من جواميرم. قسه كه ي ته واو
نه كرد بوو كه چاره ي لاوه به ته وژمي شه پوليكي شادمانى گه شايه وه، به
دهنگيكي پر تاسه و ئاره زووي به خو شي و گريان ئاودراو وتي:

– وه ي جوامير گيان! ليم ببوره به راستى نه مناسيته وه، ده ستيان كرده
ملى يه ك و نه ملا و نه ولاي يه كتريان ماچ كرد. لاوه ده ستى گرت و برديه
ژوورى ميوان. به ده م گله ييبه وه پيى وت:

– ئاخه كاكى خوم. نه نه بوو له هاتنه وه ت ئاگادارمان بكه ي . بو وا له
ناكاو نه كه ي به مالا، نه مه ئيشه؟

جوامير وتي:

– خوت نه زانى كه مانگى جاريك له به نديخانه ماوه يان نه داين نامه
بنيرين بو كه سوكارمان. منيش له نووسراوى سهري مانگا بوم
نووسيبوو يته كه وا له م مانگه دا رزگارم نه بي، نيتير به ته واو يش نه مئه زانى
بو كوئ و كه ي نه منيرن تا ئاگادارتان بكه م. باش بوو خواوراستان
كرديان، له مه دا به ختم هه ستا بو وه هه ر له خو يانه وه بي تكا و بي پاكانه
نارديانمه وه ئيره، له پاشان له وان بوو بشمزان يايه ئاگادارم نه كردنايه، بو
نه وه ي تووشى نه زيتي به پيره وه هاتنتان نه كه م. لاوه قسه كه ي له ده م
قوسته وه و به زه رده خه نه يه كي تاله وه وتي:

- نه بابه، به پیره وه هاتنی چی؟ وا دیاره تو ئاگات له دنیا نییه بوچی له ترسی ژهندرمه کس ئه ویری دهرکه وی. پهنگه له ده کس یهکی لهوانه ی ئه تناسین له شارا نه مابن، یان گیراون و براون بو زیندانه کان، یان هه لاتوون و چوونه شاخ. له سهر ئه مری فه رمانداری گشتی نابی له سی کس زیاتر پیکه وه بگه پین، شه وانیش له سعات هه شتی ئیواره وه تا شه شی به یانی چوونه دهره وه قه ده غه یه. له گه ل ئه وه شا ئه م هه موو فه رمانه ناره وایانه کاری نه کردو ته سهر چالاکی له شگری ئازادکردنی نیشیمانی که (ل. ا. ن) ی پی ئه لین، که م شه وه یه نه دات به سهر شارا، رژی ش نییه له کو لان و کووچه کانا چهن د ته قه مه نی و نارنجوکی نه هاویژن و زیانیکی زوری گیانی و مالی له دوژمن نه دن. لاهه ئه م قسانه ی وه که یه کیکی بو سکا لاکردن زور تینوو، هه لپشت بو جوامیر، به لام ئه م بیزارانه وتی:

- تو جاری واز له م قسانه بی نه. ئه وه نده م له م جو ره قسه یه بیستوه گوچکه م پرپوهه! کوا هیوا و دایکیم بو بانگ که ئه وه چیه ئه لپی میوانی ژنتان هه یه وا منت هی نایه ئیره؟

لاوه وه که له ناکاو زور دلره قانه برینیکی کولینرا بیته وه پهنگی هه لبزپکا و گرژی و مونییه کی ئازارای شالاویان بو چاره ی هی نا، به لام که سهری هه لبرپی دی چاوی جوامیر چ پارانه وه و تاسه و ئاره زویه کی لی هه لئه قولی. هه رچی هی ز و گوپ هه بوو له گیانیا دایه خو ی، بو ئه وه ی به شکو بتوانی ترووسکه یه کی رۆشنایی و خو شی بخاته وه رپوی خو ی، به لام هه ر زوو تی گه یشت که ته قه لاکه ی بی سو ده بو یه زیره کانه گورج دهستی گرت به چمکی قسه که ی دوا یی جوامیره وه، راست بو وه و پشتی تی کرد و به دهنگیکی گری له رزوک پیی وت:

- مالیکی دراوسیمان میوانه با بچم به شکو دهستیکیان پیوه بنیم.

لاوه كه لای جوامیر هاته دهری ئیستیکی باشی بۆ كرد له دالانهكهدا تا نهختی رهنگ و پرووی هاتهوه سهر خۆی ئەوسا چوووه ژووری دانیشتنی منالهكانی. خهبرى هاتنهوهی جوامیری دانى و پى و تن كه چایهکیان بۆلى بنین و نانیش بۆ ههر دووکیان هه لگرن، هه مامهكەش گهرم كه ن بۆ جوامیر. نهختی چاویشى به ژوورهكه و سهر و چاوی منالهكانیا گپرا، میشكى ئەوهنده خهريك بوو هیچیانى باش بهدی نهئەکرد، نهیئەزانى چهند وا ئەمیئیتهوه ئەگەر ژنهكهى نهیوتایه:

- كهواته باچم بهخیر هاتنیکی بكم و بانگی كهمه ئیره، بۆچی له دیوهخان بى. ههر ئەبوو له رپوه بههینایه ئیره خو ئەو بیگانه نییه، کیمان ههیه شهرمی لى بكا؟

لاوه وهكو له خه و راست كرابیتهوه به ژنهكهى وت:

- نه مهچۆ. تۆ مهچۆ. وهره جارێ قسهیهكت پى بلىم ئەوسا خۆم ئەچم ئەیهینمه ئەمدیو. ژنهكهى برده لایهكهوه چهند قسهیهكى به گوچكەیا چرپاند و گهراپهوه بهرهو ژووری میوان.

كه جوامیر بهتهنیا له ژوورهكهدا مایهوه، له گهڵ ئەو هه موو پهرووش و بیره وهرییه وروژاوهشیا نهیتوانی سهرنجی خۆی لابدا له گیرسانهوه به ناومالی جوان و رپك و گرانی دهو روپشتیهوه له دلى خویا وتی بیگومان ئیسته لاهه حالى زور باشه، ئەم ناو ماله بهنرخ و چاكه به خورایی نییه، منیش تووشی ئەم گاشهیه نهبوومايه ئیستا مال و حالیکى باشم ئەبوو، به لام دیاره وهكو لاهه نهئەبووم ئەو زیرهك بوو ههر زوو خۆی له بهند و باوی مامۆستایهتی رزگار كرد. ئاخۆ ئیستا خهريكی چی بى. ههژدیهايهكه بۆ خۆی له هوویه موویه ئەكاتهوه! منیش نهگیرامایه و له کاتی خوشیا پيش بخرامایه ئیسته مانگانهیهكى باشم ئەبوو. وای سهیره خو من وام زانیوه دیمهوه سهر سهروهت و سامانی بام تا ئیسته هیچ

بیریکم لهوه نهکردۆتهوه به چی ئەژیم! خو فەرمانبەری ئەوه هیچ،
بشمەوی بە پوولیک رام ناگرهوه. پەرۆشی چاو پیکهوتنهوهی هیوا و کالی
هه موو شتیکی له بیربردوومهوه، بهم خهیاڵه دیسانهوه هاتهوه سه ر باسی
هیوا و کالی و دیسان هه موو شتیکی کهی له بیر چۆوه و ئارامی له بهر
برایهوه!

که لاوه هاتهوه ژووری میوان دیی جوامیر دهستی له پشتهوه تیک
ئالاندووه و وهک رابکات بهناو ژووره کهدا دیت و دهچی.

لای جوامیر وابوو که لاوه چوه یا دهست به میوانه کانیانهوه بنی و ئەم
به ریته ئەو دیو، یان کوپ و ژنه کهی بو بهینی بو ئەم دیو. که دیی به تهنیا
گه رایهوه و بیدهنگ له شوینی خوئی دانیشهوه، وهخته بوو لیک بیتهوه.
پرووی کرده لاوه و به دهنگیکی بهرز که خوئی ناساز و بی جی هاته گوئی،
شیرانی:

– کوا ئەوه تو بۆچی چوویته ئەو دیو؟ ئەی مناله کانت بو نه هینا، من
خۆم پی ناگیرئ تا میوانه کانتان ئەپۆن.

لاوهش زۆر له سه رخۆ به لام به رهنگیکی زهرد هه لگه راو و دهنگیکی گری
لهرزۆک وتی:

– جارئ تو دانیشه کاکی خۆم، پشوو یه ک بده، نان ئەخوین و خۆت بشۆ
و بنوو ئینجا،

جوامیر به تووریهی سه ری قسه کهی له دهم سه ند و وتی:

– پشوو ی چی و نان خواردنی چی و نووستنی چی؟ من بو ئەم شتانه
نه هاتومه ئیره، من هیوام ئەوی، هیوای کوپم، ئەمه وی ببینم. ئەمه وی
بیگرمه باوهش... تیرتیر ماچی کهم. له پر دهنگی کپ بوو، گریان گه رووی
گرت، وهکو بپارێتهوه وتی:

– گیانه کهم کا که لاوه! مه یکه به گالته دلم ئەوهندهی تاله دهزوویهکی

قرچۆكى پېۋە ماۋە بەرگەى ئەم چەشەنە گالتانە ناگرم وا ديارە دنيا
وئرانىش بىي تو ھەر لەسەر گالتە وگەپى خۆتى! كوان منالەكانم،
بانگيان كە، لە خەو، لە خواردن، لە ھەموو شتىكى كەى دنيا زياتر تاسەى
ئەوان، بىرى ئەوان حەز بەدیتنى ئەوان ئەكەم. لاۋە ھەرچەندە ئەم ھىرشە
ناكاۋەى جوامىر دلى گوشى بەلام خۆى گرت و لەسەر خۆ پىي وت:

– گيانەكەم وا ديارە باش لە قسەكەم نەگەيشتى، يان راستىيەكەى من
باشم تى نەگەياندى، مەسەلەى گالتەوگەپ نىيە ھىوا و دايكى ئىستە لىرە
نين بۆيە نەمھىئانە لات.

– ئەى لە كوئىن؟ چوون بو مالى كى؟ بنىرە بەدوويانا.

– لە مانگى زياترە چوونەتە دىي گولان بو مالى پوورت.

جوامىر قىزانى وتى:

– ئەى ئىستە چار چىيە؟ كەواتە نايانبنىم؟

– چار ھەر ئەۋەيە ئىستە ۋەكو پىم وتى وا بكەيت، نانى بخۆين و بچى
خۆت بشۆيت و بنوويت و بەيانىش يەكى ئەننىرم بە دوويانا.

– ئەبوو پىيان بلىي كە ئەۋەندە بەنگ نەبن بە تايبەتى كە ئەتزانى من
ئەم مانگە زىندانىيەكەم ئەبرپتەۋە!

ھەرچى چۆنى بى ئىستە چار نىيە ئەبى راۋەستم تا بەيانى. بەلام
بەيانى من خۆم ئەچم بەدوويانا.

لاۋە ۋەكو شتى ماتەمىنييەك داي گرت، دواى ئىستىكى باش وتى:

– من ھىچ بەباشى نازانم كە تو خۆت بچى بەدوويانا، دنياكەى
ئاخۇران و بخورانە، توش ھەمووى يەك دوو رۆژە لە بەندىخانە رزگارت
بوۋە. خوا نەكرەدە تووشى چورتمى بىي لەوانەيە ئەمجارە بەسەرۋە تيا
بچىت!

جوامىر تۆزى بىدەنگ بوو ئىنجا سەرىكى راۋەشان وتى:

– راست ئەكەى خو من ناشىي بەبى ئاگادار كىردنى دايەرى ئاسايش لە شوينى خوّم بچووليم، جا خوا ئەزانى ئەوان ئيزنم ئەدن يان نه! باشە خىرى پيوه بى، تو يەككە بنيره، بەلام بەزوويى، بزانه ناكريت هەر لە ئيستەوه بکەويتە مشور خواردى. بەشکو شەوهكەى بکەويتە پى.

– ئەى گيانەكەم پيم نەوتى بە شەو چوونە دەرەوه قەدەغەيه! گازينو و چايخانه نييه و کەسم پى نادۆزريتەوه. جگە لەوهى بەيانيش بەر لە سەعات شەش کەس ناتوانى لە مال بيتە دەرى.

– راست ئەكەى كاكە لاوه قسەى تويه، ليم ببورە بەراستى تاسە و بىرى هيووا و سەرى لى تىك داوم ئاگام لە هيچ شتى نەماوه. بەلام گيانەكەمى بەيانى زوو يەككى باشيان بنيره بەدودا. بابە چەند پارەى ويست تو دوو ئەوندەى بدەرى من ئەتەمەوه هەر ئەو پياوہتییەمان لەگەل بکا زوو بچى و زوو بيانەينيتەوه پيان بللى لە ريگا هيچ بەنگ نەبن.

– پارەى چى كاكە؟ شەرم ناکەى ناوى پارە ئەبەيت! جارى ئەم ئيشە هەمووى يەكدوو دینارى تى ئەچى كە هيچ كەمالىكى نييه، جگە لەوه ئيمەمانان ئەگەر هەزار دینارتان بو سەرف بکەين لە چاکەتان دەرنەچين، ئيوه لە ريگای نيشتمانا دەستان لە ژيان هەلگرتوو، زیندانتان ديوه، سەلەهاى سەلە لە مال و منالى خوتان دوور خراونەتەوه. لە خووشى و ئازادى بيبەش كراون. ئيوه سەرى ئيمەتان بەرز كىردۆتەوه. جگە لەمە تو ئاموزامى، بربەرمى من پارەم بو كىيە بو تو نەبى.

جوامير بە تەريقيەوه وتى:

– باشە بابە تو خوت چوونى ئەزانى بەباش وا بکە سوپاس!

لاوه بە زەردەخەنەيەكى پر بەزەيبیەوه وتى:

– کەواتە با جارى بچم بزەنم شيوهکەيان بو ئامادە كىردوين؟ من زورم برسپيه بى گومان تو ش.

ئەوئەندە پىي نەچچو لاوئە گەراپەوئە لاى جواميئر، بە نەختى تەريقيپەوئە پىي وت:

- داخم ناچى شىوئەكەمان رووى مەجلىسى نيپە، ھەروا نەختى چىشتى نيوئەروئەمان ماوئە، بوئە پىم وتن ھىلكە وروئەكىشمان بوئەكەن و لە ژوورەكەى خوئشان بوئەمان دانين لەوئى ئەيخوئين. منالەكانيش لەوئين، ھەز ئەكەن چاويان پىت بکەوئى.

وشەى منالەكان جواميئر وەك كەو چووان بوئە پاش بىدەنگىپەكى ژور ئىنجا بىرى كەوتەوئە كە ئەبى قسەپە بكا ئەوسا وتى:

- ھىلكە وروئى پىي نەئەويست ئەوئى ھەبوو بەس بوو. خوئ ئەزانى من لە خوئما ئەوئەندە چلپس نەبووم، لە زىندانيشا ئەوئەندە ماشە سپى و پياز و چىشتى شىلم و ماشىنيان داويئى ھەموو خواردنىكى كەم لە لا فرنى و فالئوزەپە.

كە چوون بوئ شىوكردن، دوو ئافرەت و چوار منال لە ژوورەوئە بوون ژنەكان كە وا دياربوو خوئيان بوئ بەخىرھاتنى جواميئر ئامادە كردبوو، بەرزەپى لە بەرى ھەستان، خىزانەكەى لاوئە بەدەنگىكى دلئىر و دەمىكى پاراوئەوئە و ئافرەتەكەى كەشيان بەدەنگىكى شەماوى بەخىرھاتنى (كاكە جواميئر) يان كرد. چوار منالەكەش، يەككىكيان شىرەخوئە بوو لە ناو بىشكەدا پال خرابوو گروگالى ئەكرد لەگەل دوو كچى ھەشت نوئ سالان، منالى چوارەميش ئەو كورپەبوو، كە جواميئر لە كاتى دەرگا كردنەوئەدا بە ھىواى كورپى تى گەيببوو. ئەويش بە دوودلى و تەريقيپەوئە لە مامە جواميئر چووئە پىشەوئە پرى كرد بە دەستيا ماچى كرد و خىرا گەراپەوئە لاى دايكى و پوورى، كەوا بىدەنگ دوور لەو مئزەى لاوئە و جواميئر لەبەريا دانىشتن بوئ نان خواردن، لە دەورى سەماوئەرە زەردەكەيان دانىشتبوون. يەككىكيان فووى لە سەماوئەرەكە ئەكرد و ئەويكەشيان پيالەى لە سەر سىنى ريز ئەكرد.

لاوه يه‌که يه‌که ناوی منال‌ه‌کانی خوئی به‌جوامیر وت. ئینجا به‌گالت‌ه‌وه
پیئی وت:

– خو پیوئیست ناکا نازداری خیزانیشم به‌هیئی ژن خوشکمت پیئ
بناسینم!

جوامیر که ناوی به‌هیئی بیست وه‌کو شتی تاس بریدییه‌وه، چون ئه‌و ژنه
کوتو کویره ره‌قه‌له پیست به ئیسکه‌وه نوساوه ئه‌و به‌هیئی شوخ و شه‌نگه
رومته پهره‌ی گول‌ه‌یه که پاش ده سال شووکردنیش له جوانه‌کانی شار
ئه‌ژمیردرا!

جوامیر خوئی پیئ نه‌گیرا به‌ئه‌سپایی له‌لاوه‌ی پرسى:

– ئه‌ری به‌راست ئه‌وه به‌هیئی بوچی وای لی هاتووه؟

لاوه به‌سه‌ربادانیکه‌وه وتی:

– ئه‌گه‌ر بیعار نه‌بوايه ئه‌وه‌شی نه‌ئما! جارئ با نانه‌که‌مان بخوین
ئه‌وسا باسه‌که‌ت بو ئه‌گپرمه‌وه. نامه‌وی له ئیسته‌وه دلت بگرم. که چوویته
ژوره‌که‌ی خوت له‌وی به‌سه‌ر پیوه باسی (به‌هیئی) شت بو ئه‌گپرمه‌وه
چونکه‌ وای دياره ماندوویت خه‌وت دئ، جگه له‌وه‌ش ئه‌لیی پیش نوستن
خوم ئه‌شوم.

دوای نان خواردنئ کهوا لاوه بهزوریش جوامیرئ تیا بؤ نههینرایه قسه، ههستان. لاوه جوامیرئ برد ژورهکهی پیشان بدها، بهسه ریپوه باسی بههیشی بؤ کرد که چون نه بیستی له خونیشاندانیکئ نیشتمانیدا کورپه تاقانهکهی کوژراوه، باوکه پیرهکهشی ئاگری جگر ههلی ئهگری ئهچی بؤ سهر لاشهئ کورپی بدوزیتتهوه. که ئهگاته بهر دهرکی سهر ئه بیئئ خه لکیکی زوری وهکو ئه و چون بؤ دوزینهوه و وهرگرتنهوهی لاشهئ که سوکاریان. هه موو له بهردهمی دهرگای داخراوی سهر اکهدا وهستاون. ئه وهندهی پی ئاچی دهرگیان بؤ ئه خه نه سهر پشت که دوا کهسیان لی ئه چیتته ژورئ خر دهرگیان له سهر دئه خه ن و ههر ئه و شه وه یه کی سهر و سی سال حوکمیان ئه دهن. به ره بهیان (پیش ئه وهی شار له خه وه ههستی بیدهنگ و سنگ رهوانهئ زیندانی (ن... یان ئه کهن. محه ئاوه لزاوام پیر ئه بی بهرگهئ ئه رک و ئازاری بهندیخانه ئاگری، سالیکی بهندی تییه کهی ناباته سهر ئه مری خوا به چی ئه هینئ. خوشت ئه زانی ئه وی رۆژ پهیدای نه کردایه نه بیوو شه و بیخوا جا به هییه ئه م کاره سات و کویره وه رییه به سهر هاتبئ سهر نییه ئیسقانیشتی مابئ؟ کاکه جوامیر! مه پرسه ئه م خه لکه له چ حالئکا ئه ژین کهس خاوه نی سهر بهستی و ژیان و نامووسی خوئ نییه به دروئ مه زانه ئه گهر بلیم ئیوهی بهندیخانه ئازادتر و دلنیاتربوون له ئیمهئ به ناو به ره لالا! باویشک ئه دهئ، خهوت دی بچو خوت بشو و بنوو. پیشه کی پیروژت بی. شهوت باش و خهوت خوشت.

جوامیر وتی:

– پیکمانه وه...

لاوه چهند ههنگاوئک دور که وه ته وه و له پر گه راپه وه وتی:

- ئەو چىيە خۆمىن ئەلپى سەرخۆشم! ھەمامەكەشم پىشان نەدايت. ئەوئەتە لە تەنىشت ئەو ژىرخانى بەرامبەرتەو چىراي رېگاگەشت بۇ دائىگرسىنم كە لىت تىك نەچى. رەنگە لەبەر گەرما خەويشت لى نەكەوي سەد ئەوئەندە ماندوويى! دەي درىژەم دايە تۆش باويشك ئەدەي. بۇنايەي خۆشئەكەت بخەيتە سبەينى؟

جوامىر وتى:

- بەقوربان لىم گەرى ساردىم مەكەرەو خۆم لە خۆما لە خۆشئەن بىزارم ئىستە خۆم نەشۆم تا دوو ھەفتەي تر ھەر نايەتەو بىرم، ئىستە لە ھەموو كاتى باشترە، بەيانى كە ھەستام وەك دۇزىيىتمەو وەھايە. (بەدەنگىكى پىر سۆز و نەختى بەرز بانگى كرد) گيانەكەمى لاو سبەينى مەسەلەكەي ھىوات بىرنەچى!

لاوئەش بە ماتىيەكەو وتى:

- ئىنشاللا!

جوامىر كە دەرگاي ھەمامى كىردەو سەرى سورما ئەوئەتەي ھەبوو نەك لە ھەمامى وادا خۆي نەشتبوو ھەر چاويشى پى نەكەوتبوو. بانىو سىيىكەي ھەر ئەبرىسكايەو وەكو بىستبووي خوا پىداوەكان ئەو ھەوزە پىر ئەكەن لە ئاو و بۇنى خۆش ئىنجا خۇيانى پى ئەشۇن. ھات بەبىريا خۆي لەو بانىويەدا بشوا. دەستى برد (شىرە) يەكى كىردەو لىشاويك ئاوي سارد بەسەر و گويلاكي ھاتە خوارەو داي چلەكاند ئىنجا بەرە بەرە و بەورىايىتر ھەر چۇنى بوو شىرەي ئاوي سارد و گەرمى بانىو كەي دۇزىيەو و بەرى دانەو كە پىر بى. خۆي پروت كىردەو، دواي نەختى چاو گىپان بەخاويلى رەنگاوپرەنگى بەچاكلەدا ھەلواسراو شووشەي بۇنى خۆش و ھەموو جۇر سابوونى خۆشئەندا، قاچى خستە ناو بانىو كە پى ھەلخلىسكا بەگازى پىشتا كەوتە ناوي! ھەندى ئازارى ئەژنۇ و ئانىشكى

گه‌یشت. دواى نه‌ختى له ئاوه شله‌تینه‌که‌دا خو‌ی پال خست. که‌ه‌سایه‌وه له کانگای دل‌یه‌وه هه‌ناسه‌یه‌کی هه‌لک‌یشا و له دل‌ی خو‌یا وتی: خو‌زگه هیوا و دایکی لی‌ره نه‌بوون بی‌گومان هه‌موو ئازاری به‌ندیخانه‌م به‌ماچیکیان له بیر نه‌چۆوه. ده‌ی زۆر زۆری پۆ‌یشتوو هه‌م که‌می ماوه. خوا موقه‌ده‌ر نه‌دا دوو پۆ‌زی تر لی‌ره‌ن. سابوون و لی‌فکه‌ی گرت به‌ده‌سته‌وه و که‌وته خو‌شتن . خو‌شیی هه‌مامه له کاشی په‌نگاوپه‌نگ دروستکراوه‌که و نه‌و ختووکه‌یه‌ی ئاوه شله‌تینه‌که‌ی بانپۆکه‌ی هی له‌شی نه‌دا، خو‌شتنیکی که‌ی هی‌نایه‌وه بی‌ری. ده‌ سال له‌مه‌وبه‌ر که‌ نه‌گیرین هه‌تا سی مانگ ماوه‌ی خو‌شتنیان نه‌دن. نه‌وانیش نه‌که‌ونه شکایه‌ت و شکایه‌تکاری و مانگرتن تا می‌ری ناچار نه‌بی هه‌ر پانزه‌ پۆ‌ز جارێک ماوه‌ی خو‌شتنیان به‌دا.

له‌به‌ر نه‌وه‌ی جوامیر له‌به‌رده‌می خو‌پیشاندانه‌که‌دا بریندار کرابوو به‌یه‌کی له‌ سه‌رکرده‌ گه‌وره‌کان دانرابوو بۆیه له‌ زیندانیکى یه‌ک که‌سییا گیرابوو. جاها ته‌وه‌ بی‌ری چۆن نیوه‌رپۆیه‌ک یه‌کی له‌ وه‌ردیانه‌کان ده‌رگا که‌ی لی‌ کرده‌وه و پپی وت که‌ هه‌ستی خو‌ی کۆکاته‌وه بۆ خو‌شتن نه‌میش نه‌ جلی پاک، نه‌هیچ شتیکی هه‌بوو له‌ خاویلیه‌کی چلکن به‌ولاوه که‌ جپی هه‌موو شتیکی پی‌ گرتبوو. که‌ له‌ زیندانه‌ تاریکه‌که‌ی هاته‌ ده‌ری تا ماوه‌یه‌کی باش چاوی هه‌لنه‌هاته‌ له‌به‌ر تیشکی گه‌شی خو‌ر بۆیه هه‌روا کو‌یرانه‌ دووی ده‌نگی پپی یاساوه‌که‌ی پپشه‌وه‌ی که‌وتبوو که‌ نه‌وه‌نده‌ی پی‌ نه‌چوو ده‌رگایه‌کی به‌توندی کرده‌وه و پاره‌ستا تا نه‌م گه‌یشته‌ لای ده‌رگا که‌. نه‌وسا پالیکی پپوه‌نا به‌لام به‌ختی هه‌بوو له‌ باتی نه‌وه‌ خو‌ی بکه‌وی به‌ر زه‌لامیکی تر که‌وت که‌ له‌ ژوو‌ره‌که‌دا وه‌ستا بوو دای به‌ دیواره‌ چینکۆکه‌دا. یاساوه‌که‌ پپی وتن خو‌تان رووت بکه‌نه‌وه، وا هاو‌رپۆیه‌کی که‌شتان هات. وای وت و پالی نا به‌زه‌لامیکی که‌وه. ئینجا پپی وتن: ژوو‌ره‌که‌ی لاتانه‌وه هه‌مامه هه‌رسیکتان پیکه‌وه نه‌چنه ژوو‌ری. نه‌بی به‌ پینج ده‌قیقه له‌ خو‌شتن ببنه‌وه چونکه‌ به‌ندییه‌کان زۆرن و هه‌مووشی هه‌رسی هه‌مام هه‌یه.

دەرگاکی لهسەر داخستن و وتی پاش پینج دهقیقه لی نهبوینهوه
بهپوتی ئەتانهینمه دهرهوه، نهلین حکومهت زالمه و وهردیان کافر! ئوبالی
خۆتان بهئستوی خۆتان!

بهندیهکانی تر که وا دیاربوو له بهر نهشارهزایی، جلی چلکنیان له گهڵ
خۆیان هینابوو بیشۆن، بهنائومیدی جلهکانیان دانا و ههر سیکیان
خۆیان کرد بهژووری ههنامه کهدا که بریتی بوو له چوار دیواریکی
چینکو، بنکه کهی چیمهنتۆرپژ کرابوو، تانکیهکی گهرهوی قیر پر کرابوو
له ئاو، لهو دیوهوه ئاگریان ئەدا. تهنهکهیهکی نهوتیش پر کرابوو له ئاوی
ساردی لیخن، بو ههرسیکیشیان قوتوه په نیریکی بهتال دانرابوو که
ئاوی پی بکهن بهخۆیان. له پهله په لیدا نهیانتهزانی چی بکهن، یهکیکیان
نهختی له ئاوی تانکیه کهی کرد به دهستی توخیکی داپلۆخان، هیچ
شتی نهبوو له ههنامه کهدا که له سهری دانیشن چیمهنتۆکهش ئەوهنده
داخ بووبوو به پیشهوه خۆیان پی رانهئهگیرا چون خو بشۆن و چی بکهن؟
بهناچاری نیوهی ئاوی ساردی تهنهکه نهوته کهیان پشت که ئهویش
شلهتین بوو بوو. دوو سی قوتو ئاوی گهرمیان تی کرد و کهوتنه خوشتن.
له یهک کاتا ههر سیکیان دهستیان ئهبرد بو قوتوه که که ئاو بکهن به
خۆیان. کردیان بهنۆره تا دووانیان کهفه کهیان له سهریان کردهوه ئاوی
بن تهنهکه که ئەوهنده داخ ببوو جوامیر نهیویرا بیکا به سهریا. ئەمانه لهم
حاله دا بوون، هیشتان دهستیان له لهشیان نه داو بوو کهوا بوئی چلک و
ئارهقیان پیای گیزه کرد، له پر کابرای یاسا و بهخوی و
قامچییه کهیهوه کردی بهژوورا و شیرانی به سهریان: ئەوه چییه هیشتا لی
نهبوونهوه؟ یاللا دهی ههستن برۆنه دهی خۆتان پۆشته بکهنهوه. که
روانی یهکیکیان (جوامیر) هیشتا سهر و چاوی ههر سابووناوییه و
خهریکه به دهست لی ئەکاتهوه. پری دایه تهنهکه ئاوه گهرمه که و بهجاری
کردی به سهریا، جوامیر قیزهیهکی شیتانهی لیوههات له نازاری

داپلۆخاننى سەرو گوڭلاڭ و شان و مىلى، كابراي ياساۋل دايە قاقاي پېكەنن. بەقەمچى و شەق و پالەپەستۆ ھەرسىكىيانى پېش خۆي دا بۆ ژوورى سارد! پوانىيان سى بەدبەختى تر خۆيان پووت كىرۋتەو بەدىلى خۆش و پرووى گەشەو چاوپروانى خۆشتن ئەكەن.

جوامىر بەمانگى ئەوسا سەر و گوڭلاڭ و شان و مىلى پېسىستان ھېنايەو. دواي ئەم بەپەنگ كىرەنە تەگبىريان كىرەكە لە مەولا بەھەرسىكىيان يەككىيان بشۆن، بۆ ئەوئەي بتوانن لە پېنچ دەقىقەكەدا شتى بىكەن بەشتى. بەلام كاربەدەستانى زىندانەكە ھەر زوو بەمە ئەزانن بىرپار ئەدەن كە لەوئەلا ئىتر ھەر جارە سى كەسى تازە بنىرن بۆ خۆشتن پېكەو. لەگەل ئەمەشا بەندىبەكان گوى نادەنە ئەم پىلانەي بەندىخانە و ھەر لە سەر پېگەي خۆيان ئەرۋن ئەگەرچى ھى وايان ئەبى كە بە سالى جارىك نۆرەي خۆشتنى نايەتە سەر.

جوامىر لە ناو ئاوى شلەتەين و ھەمامى كاشى رازاۋەي مالى لاۋەدا ئەو ھەمامەي زىندانى خۆيانى بىرکەوتەو. ھەناسەيەكى ھەلكىشا. بەدواي خۆ وشك كىرەنەو جەلە كۆنەكانى لەبەر كىرەو ھەستا چوۋە ژوورى نووستن ئەوئەندە كەفت بوو ھەر خۆي كىرە بەژىر جىگاكەو ئىتر خەوي لى كەوت بى ئەوئەي ھىچ ئاگاي لە نەرم و شلىي پىخەكەوئەي بى.

ھىشتا دنيا تارىك و پروون بوو جوامىر لە خەو راپەرى. لە پېشەو نەھاتەو بىرى لە كوى نوستوۋە، چاۋىكى بەدەور و پىشتى خۆيا گىرا و سەرنجىكى دايە تفاقى ژوورەكە ئىنجا بىرى كەوتەو كە لە كويە.

كە دىي ھىشتا رۆژ زوۋە پىخەفەكەي كىشاىەو بەسەر دەم و چاۋيا. يەكەم جار بوو لە ماۋەي دە سالا كە لە ناو نوينى وا نەرم و شلا نوستبى. زۆرى لا خۆش بوو بنوئەتەو. بەلام لەپەر ۋەكو شتىك مېشكى ورووژا گورج پىخەفەكەي لە سەر چاۋى لا برد. ئەو نىكەي دە سالا لەم ساتەدا لە ناو

جيڳادا نه بووه، ئيستا کاتي ژماردنيانه پيڻچ پيڻچ وهکو مهڙ له ناو
حه وشه کهدا مؤليان نه کردن له بهردهمی ژووری فرمانداری زيندانه کهدا،
ههروهکو ئيسته ش هاورپيکانی مؤل کراون و به چيچکانه وه دانيشيڻراون.
هه می چه کافر بابيکن! جاری وا هه يه سه عاتیک زياتر نه وه خه لکه به و
چه شنه نه هيلنه وه به بي نه وهی يه کی بويڙي بار بگوږي. واي به حالی نه وه
کلوله می پي شل نه بي، دست نه خاته سر نه رز يا دائه نيشي. وهرديانیکی
چه ته ول به قه مچی دای نه گري، بگره کويت يه شي!

جوامير له م چه شنه بير کردنه وه يه دا بوو که لاوه به نه سپايی دهرگای
ژووره که می قليشانده وه، که دیی جوامير به خه به ره هاته ژووره وه وتی:

– پوڙباش کاکه جوامير نه وه هه ستاوی؟ ئيمه له ميژه هه ستاوين
له خه و، به لام نه مويست خه وت لي تیک دم وتم ماندووه با بنوي. که واته
ههسته با بچين نان و چاکه مان بخوين.

جوامير دووی کهوت بو ژووری نان خواردن، به دم بهرچايی کردنه وه
نه م قسانه يان کرد:

– منيش ده ميکه هه ستاوم، به لام شهوي باش نووستم تا به يانی
جووله م نه کردووه.

لاوه وتی:

– که واته ناگات له ته قوه وورپی ئيمشه و نه بووه! دهنگی ته قه کان نه وه نده
نزيک بوو، دوور نييه هيڙی (ل. ا. ن) هاتينه شاره وه. ئينجا خوا نه زانی
ئيمرو له شكري ميري چی به خه لک نه کا! بيگومان کوژراو و بريندار له
ههردوولا و له بيلايه نيش هه يه. هه ر که ته قه پرايه وه له شكري ميري وهکو
گورگی هار نه که ويته ناو شار. جاری لای هه ر گه په کيکه وه ته قه دهستی پي
کردبي نه وه واي به حالیان هه رچی پياوی ناوداری تيا مابی که تا ئيستا
نه گيرابی ياخوی به ميري نه فروشتبي، هه موويان نه گيرين، دهسته به سر

ئەكرىن و دوور ئەخرىنەو لە ناوچەكە. خو ئەو كۆلۆه قەوانى فېشەكى لەبەر مالا بدۆزىتەو ئەوا بەسەر و مالهو تيا چوو. ئەو هېچ رەنگە هەر لە ئىستەو مال پشكنين دەستى پى كرى. لە مانگى پېشودا كە گەرەكى (س)يان پشكنى، بو بەدبەختى لە مالى مارفە رەشى خەزورى ئەفراسياوى خالما لە كۆنە بىرىكا دەمانچەيەكى قەرەبيناي رزىوى ژەنگاوىي زەمانى تەقيانوس ئەدۆزنەو. بەبى پرسىيار و قسە، نزارى كورپى كەوا تاقە پياوى مالى ئەبى، ئەگىرىت و حوكمى حەوت سال زىندانى ئەدرى بەسەردا. كە ئەوقاتەكەي بەئەندامانى عورفى ئەلى ئەم دەمانچە ژەنگاويە كۆنە بەكارى هېچ شتى نايە و هېچ زيانىكى پى ناكرى هەر بەناو دەمانچەيە! سەرەكەكەيان پى ئەلى:

راسته قسەي تۆيە، ئىمەش هەر لەبەر ئەو لە باتى هەلواسين بەحەوت سال زىندان وازمان لى هېناو، ئەگەر دەمانچە دارىنەي منالانىشتان لا بدۆزىنەو هەر حوكمتان ئەدەين چونكە نىشانەي حەز لە چەككردن و بەكارهېنانىتى كە ئەمەش گەرەترين مەترسىيە بەرامبەر بەمانەوئى دەسەلاتى حكومەت! لەو رۆژەو ئەوقاتەكە نەيويراو بەچىتە بەردەمى عورفى بو هېچ موخاكەمەيەك. كورەكەش ونە و بى سەروشوين، كەس نازانى بردوويانە بو كوى! مالىان بەقورگرت ژەكەي لە برسانا بەكۆشى منالەو پەناي برە بەر مالى باوكى كە ئەبى لە دەمى خويان پاروويان بو بگىرنەو. دايكى ئەفراسياوىش چوو مالى خزمىكى لە لادى. زورى لەگەل خەرىك بووم كە بىتە مالى ئىمە نەهات. ئەيوت چاوم بەرابى نايە ئىتر لەم شارەدا دانىشم ئىنجا رەنگە توش بزانى كە ئەفراسياو چۆن بىر و باوهرىكى كۆنە پەرستانەي هەيە نەك ئىستا كە لە چل تىپەپيو، لە تافى هەرزەكارىشيا كە هەموومان كەم و زور تىكەلى بزوتنەوئى نىشتمانىي ئەوسايە بووبووين ئەو گالتەي پى ئەكردين. بەياننامە بلاوكرنەو و كۆبوونەو و قسە لە وەزعى نىشتمانى كردنمانى بە شتىكى بى كەك و

زياندار ئەزانى! سىياسەتى بە كارى گەورە پياوان دائەنا، واتە ئەوانەى دەلال و جامبازى ئىمپىريالىزم لە داگىركردنى ولاتەكەمانا! ئەوساش و ئىستاش لاي وايە بەگژاچوونى هيزى پرچەكى خاوەن تۆپ و تەنگ و فرۆكەى ئىمپىريالىزم لەخۆ بەكوشتدان بەولاولە ناويكى كەى نىيە.

جوامير كە لە پيشەو بەدل و لە پاشا بە بيزارى گووى لە قسەكانى لاولە ئەگرت هەلى دايە وتى:

– گيانەكەمى تۆ جارى واز لەم باسانە بىنە، وەختى زۆرمان هەيە ئەم قسانەى تيا بەكەين بچۆ مشوورىكى هيو و دايكىم بو بخۆ هەستە زوو، لەرپى خوادا يەككى شارهزا و باش بدۆزەرەو بەنييره بەدوويانا.

– داخم ناچى ئيمرو ناتوانين هيج بەكەين.

جوامير بەگرژيبەكەو وتى:

– چۆن؟ چۆن ناتوانين هيج بەكەين؟ تۆ خۆت شەوى بەلئنت نەدامى كە بەيانى زوو يەككى ئەنيريت؟ گيانەكەمى ئەمەندە كەمتەرخەمى تيا مەكە!

– راستە من بەلئنت داويتى بەلام من چووزانم شەو پەلامارى شار ئەدرى!

جوامير بە توورەبييەكەو وتى:

– پەلاماردانى شار هەقى چيبە بە سەر ئيشى ئيمەو؟
لاو وتى:

– گيانە تۆ بەخۆرايى خۆت سەغلەت مەكە، ئەو شەوانەى كە شارى تيا ئەدرىتە بەر تەقە بە رۆژ نايەلن قوش لە شار بچىتە دەرەو، بەحسابى خويان بەدووى پەلاماردەرەكانى شەوا ئەگەرپن كە لايان وايە ئەوان مەلن و شاريش قەفەسە لى دەرچوونيان نىيە.

جوامير ئاهيىكى هەلكيشا وتى:

- ئەبوو بزائم ئەو بەختى من نىيە كە لەگەڵ بەربوونما دنياىم بۆ بگۆردىت بە بەهەشت. ئەو بەختە ڕەشەى بەختو خۆرايى تووشى دە سال گرتن و مالویرانىيى كردم ئىستەش وا بە ناوچەوانمەو وەك داخ لىيى هەلكەندراو.

لاو وىستى دلخۆشىيى بداتەو بەزەردەخەنەيەكى كالهو وتى:

- ئەم قسە پرۆپوچانە چىن؟ چارەنوس مانای چىيە، ئەگەر بەنيادەم لە بوونىيەو كردار و ڕەفتار و هەموو شتىكى خۆى لە ناوچەوانى نووسرايى ئىتر هەول و تەقەلا و تىكۆشان مانايان چىيە و بەكەلكى چى دىن؟، جوامىر وتى هەول و تەقەلا و تىكۆشىن هەر ئەتگەيەننە ئەو پلە و پاىە و شوينەى كە لە چارەت نووسراو! بپوانە چەند هەزاران، ميلونان خەلك تى ئەكۆش، هەول ئەدەن كەچى نانيان بەدودا ناگات! زورى واش هەنە چ هەول و تەقەلايەكى ئەوتۆش نادەن كەچى ئەلىيى پارە بەسەريانا ئەبارى. چاوى بگىرە بەناو هاوړپىكانى قوتابخانەمانا بزانه چەنديان گەيشتوونەتە ئەو پاىەى كە مامۆستاكانمان بەپىيى تىكۆشان و زىرەكىيى خۆيان بۆيان دائەنان؟؟ كوان يەكەم و دووهم و سىيەمى هەموو سالەكانى خويىندمان! ئەوەش تەو زەل و گىل و گەوجەكان كە ماىەى گالته و قەشمەريى هەموان بوون بزانه چ لە مەيدانى كاسبى و كارى نازاد و چ لە مەيدانى فەرمانبەريدا چ شوين و پاىەيەكى دياريان هەيە، كەوا بەخەوى شەوانيش بەبىرى خۆشياندا نەهاتوو.

لاو پاش ئىستىكى كەم وتى:

- ئەوى راست بى من ئەم چەشنە قسانە ناچنە مېشكەو بەلاى منەو بەختيارى يا سەركەوتن بەرى لەسەر پۆيىنى تەقەلايەكى رېكۆپىكە بەرو ئامانجىكى ديارىكراو لە رېيى تايبەتییى خۆيەو و لەبەر تيشكى تاقىكردنەو هى خەلك و خۆت.

جوامير هه ناسه يه كي ساردى هه لگيشا وتى:

تو هه رايه كت هه بى بهرانبه ر به بهخت و شانس نه وهنده توتى كار
ناكاته سه ر بى من چونكه زيانى خوم به لگه ي گوره و ئاشكرى بى
شانسى و به دبختيه.

- دهى با جارى واز لهم باسانه بهينين. ئيمرو نيانت چيه ناچيته
دهروه نهختى خوت بخافيني و بزاني شاره كه مان چي به سه ر هاتوه؟
به لام ئاگات له خوت بى دلت بو هيچ ناسياويكى كوت نه كه يته وه نه
خه لكه خراب گوراون و برا باوه رى به برا نه ماوه.

جوامير به بيزاريه كه وه سه ريكى بادا و وتى!

- نه بابيه من هه ر تاقه تى قسه كردنم نه ماوه كه وتووم به ده ردى خوما.
نهختى سه ريشم ديشى. نه گه ر هه يه يه كه دوو نه سپرينم به رى نه چمه وه
ژوره كه ي خوم رهنگه هه ر نه شچه ده ره وه!

تا لاوه پاكه تى نه سپرينى بو هينا نه م چووه ژوره كه ي له سه ر
جيگا كه ي لى پال كه وت. دوو ده نكى قوت دا و نهختى چاوى ليك نا. كه
چاوى كرده وه هيشتا چيشته نگاو نه بو بو بى بىرى كرده وه چى بكات و
چون روت به ريه سه ر. تاقه تى چوونه ده ره وه ي نه بو بو كوئى بچى و بو
لاى كى بروات. بيگومان به شى زورى هاو رى و ناسياوه كانى يا گيراون
يا خويان گهيان دوته (ل. ا. ن) يا كوژراون، يا مردوون وه يا نه وهنده
ترسينراون هه ر زنده قيان نه چى نه گه ر چاويان به م بكه وى. رهنگه نه گه ر
رپى خولى هه له كردنيشيان نه بى وه كو گول لى رانه كه ن نه مانه هه مووى
له سه ريكه وه، له سه ريكى كه شه وه ديار نه بوونى هيو و دايقى دابوى له
بالى، هه روه ها زيانى ته وه زه لى و كه م چالاكى ده سالى زيندانيش
ده ماري مراندبوو بو شتى پيوستيش تاقه تى هاتوچوى نه ماوو
نه خوازه لا سوورانه وه ي بى نامانج بويه له گو تره يه كى له و چند كتبه ي

گرت بەدەستەوہ کہوا لاوہ لە ژوور سەری بۆی دانابوو. لەسەر جیگاکی
پاکشایوہ کہوتە خویندەوہی بەلام ھەرچەندی ئەکرد مێشکی بۆ گلێر
نەئەکرایوہ و جەمسەری قسەکانی نووسەری بۆ نەئەدرا لەیەک. ھەر
وشەیکە خەیاڵیکە لە دلا راست ئەکردوہ بەناچاری کتیبی لی دانا و
خۆی ھاویشتە سەر بالی سیمرغی خەیاڵ و ئەویش خیراتر لە برووسکە
ھەلی گرت بەرەو بەھەشتی یادگار.

بەر له دەست پیکردنی ئەم داستانە بەدوانزە ساڵ پاش نیوهرۆیهکی
 هاوین جوامیر بەدلی خۆش و گیرفانی پرەوه له دایەرە ئەگەر پرایهوه بیری
 ئەکردهوه لهو پیاوه لادیییه باشە لەخۆیهوه ئەوه چەند مانگە بەدوو یا
 ئەگەر پیت که قهرزی باوکی بو بەینیتەوه بەبی ئەوهی ئەم هیچ سەنەدیکێ
 هەبی یا هەر ئاگاشی لەمەسەلەکه بی. پیاوی چەند چاک و سەیر هەیه!
 چەند سەیر ئەپارایهوه که لی ببووری و ئیستە نیوهی قهرزەکهی لی
 وەرگریت بو نیوهکهی کهشی دوو سالی لی راوهستی بەدوو وهرزی تر خوا
 یاریت دوا پوولی ئەداتەوه! جوامیر خۆی ئەکوتا بەرهو مال که ئەم مژدە
 خۆشه بدات بەدایکی. بەلام هەر که دایکی دەرگای لی کردەوه تارمایی
 ژنیکی رەشپۆشی بەدی کرد بەهەیوانەکه یانا تیپەری. جوامیر بە ئەسپایی
 له دایکی پرسی.

– وا دیارە میوانمان هەیه! مالی کین؟

دایکی بەدەنگیکێ بەرز وتی:

– جوامیر گیان ئەوه تۆی هاتوویتەوه، یاخوا بەخیر بییتەوه دەبرۆ
 ژووری پیروژ خان لەوییه لەگەل کالی خانێ کچی، بەخیر هاتنیان بکه و
 دانیشه لایان تا من یەم!

جوامیریش بەدەنگیکێ بەرز، میوانەکان گوێیان لی بیت وتی:

– باشە دایه گیان! با دەست و پلم بشۆم ئەچمە خزمەتیان، بەدەم
 قسەشەوه لەدایکی هاتە پێشی، کهوا لەسەر تەنورەکه خەریکی چێشت
 لینان بوو و بەئەسپایی پرسی: دایه ئەم پیروژخان و کالی خانە کین؟

دایکیشی بە چرپە وتی:

- چۆن نايانناسى؟ پيروۇزخان كچى فەقى قادرى خالْمه! زووكه زوو دەست و پلت بشۆ و بچۆره لايان منيش هر چيشتهكه م خسته سهر ئاگر ديم. رۆزگار درهنگه ئەترسم زوو پى نهگات و برسييان بى!

جوامير دەستى وشك ئەكردوه هاته وه بىرى كه مژدهى نهداوه بهدايى كهوا كابرايهك هر له خوئيه وه قهرزى باوكى بو هيناوته وه. به پهله پى سهر تهنورهكهى گرت، بهلام دايكى زوو بهدىي كرد و هات بهپىريه وه وتى:

- ئەوه چييه هيشتا نهچوويته لايان؟

وتى: ئاخىر...

- ئاخىر و ئوخرى پى ناوى برۆدهى گيانهكه مى!

- قسهيهكم هيه.

- ههرچييهك هيه جارئ ههلى گر. بچۆ ئەزانم شهرم ئەكهى زوو ئەگه م بهفرياتا.

جوامير بهناچارى مى پى ژوورهكهى گرت و بهشهرميكه وه سلاوى كرد و بهتەريقى و بهشى زۆرى له ژير ليوه وه بهخيرهاتنى ژن و كچهكهى كرد و له لاي درگاكه وه دانىشت. كچهكهيان كه له گهل هاتنه ژووره وهى جوامير ههستابووه سه پى دهنگ دليرتر له وهرامى دايه وه و هاته خوار ئەوه وه دانىشتى، كه دىي جيگه نيبه نهختى راوهستا و ئەوسا پرووى كرده جوامير وتى:

- كاكه جوامير تو ههسته بچۆ لاي ژووروو ئەو جيگايه بو من چۆل كه.

خۆ ئيمه ميوان نين چۆن ئەبى تو ليره دانىشت؟

جوامير بهدم قهيناكا بهخوا قهيناكاوه چووه سهر كورسييهكهى سهرووتر دانىشت. دهستى ههله گلوفى و چاوى برىبووه لاکيشى كۆنى ژوورهكهيان. پيروۇزخانيش كهوته گيرانه وهى باسى منالىي جوامير كه

چۆن ھەر بەكۆلى ئەوۋە بوۋە و لە باۋەشى ئەۋا گەۋرە بوۋە و زۆر جار لەگەلى چوۋە بۇ مالى خويان دوو سى پوژ لەۋى ماۋەتەۋە دايك و باۋكى ھەر بەبىرىشيانا نەھاتوۋە! جوامىر نقىە لە دەمەۋە نەھات. جار جارە لە ژىرەۋە بە تىلايى چاۋ تەماشايەكى كچەكەى تەنىشتى ئەكرد كە ھەر پى و گۆرەۋى و داۋىنى كراسەكەى لى دريار بوۋ. دايكى كرى بەژورا سەرفراز بىت پزگارى كرى. ھەستا لەبەرى. دايكىشى كالى لەخوارەۋە ھەستان و بەنابەلى خۋى بردىيە لاي پىرۇزخانى دايكىيەۋە دايىشانىد و سەرلەنۋى كەوتنەۋە بەخىرھاتن و خۋشى و چۋنى. و لەپر دايكى جوامىر دايە پرمەى گريان وتى:

– كوۋرايىم دايە كاشكى سويم بوايەۋە بوۋتان و بەم چەشنە چاۋم پىتان نەكەوتايەۋە!

ژنە و كچەكەش كەوتنەۋە كوركە كورك، كچەكە گەلى بەكول و دلتىر بوۋ لە دايكى كەۋا بەبىرى جوامىر لە گريان بىزار ببوۋ كەوتبوۋە دەۋرى دلدانەۋەى خۋى لە ژىر پەردەى رەزام بەرەزاي خۋا و ھەرچى ئەۋ نەيكات نابىت! ئەمە ئەگەرچى جوامىر ھەر ھىچى لە كۋستى كەوتوشيان نەئەزانى! ھەموو بىدەنگ بوۋنەۋە. لە ھەناسەى تونگى ژنە و وردە ھەنسكى دايكى و كچە زياتر دەنگ لە ژورەكەدا نەبوۋ. دايكى ھەستى كرى كە جوامىر بى تاقەتە وتى:

– دە ھەستە جوامىر گيان تۆش بچۇ خۆت بگۆرە و پشۋويەك بدە لە ساي بەيانىيەۋە بەپىۋەى بەسە مردىت دوور لە گيانت!

ئەگەر بى جى نەبوايە جوامىر ئەيدايە قاقاي پىكەنين و ئەيوت:

– دايە بەپىۋە بوۋنى چۋن؟ بۇچى كۆلم كىشاۋە! لە بەيانىيەۋە ئەۋەندە دانىشتووم لەشم ھەموو سىر بوۋە!

دىسانەۋە مەسەلەى پارەكەى ھاتەۋە بىر بەلام كاتەكەى پەسند نەكرد

ههستاو لئی دا چووبۆ ژوررهکهی خۆی جلهکانی بگۆرئ.

دایکی نانی بۆ ئەم هینایه ژوررهکهی خۆی و خوشی لهگهڵ میوانهکان نانی خوارد. (ئەم به لای ناگه هانه چی بوو، بۆ لەم کاته دا هاتن! بۆچی هاتوون! کۆستی چییان کهوتوو! ئاخۆ چییان لئ قهوما بئ! کئیان مردبئ! بۆچی هاتوون بۆ مائی ئەمان؟ دەمیکه ناویانی له دایکیشی نه بیستبووه! خوا بکات خیربئ! جارئ پئشهکی زهحمهته خیربئت چونکه هەر هیچ نه بئ مهسرهفی مال ئەکات به دوو چهندانهی جارن! خۆ بهرچایی نان و گوێزیان ناداتی! دهی، هەرچۆنیک بئ باش بوو له پاش سهری مانگ هاتن، له نیوهکهی تری مانگا بهاتنایه حال شربوو له پر بیرى کهوتوه که پارهیهکی مشهئ پئیه! بهلام وهکو شتیکی زۆر خراپی بیرکهوتبئتهوه خۆی گرژ کرد و بهدەنگیکی نهختئ بهرز وتی - نا ئەوه... پارهی شتیکی تره. پوولیکی دهستی لئ نادری! دواى نان خواردن لهسهر جئگا کهی پال کهوت بهو هیوایهی دایکی بئته ژووری باسی پارهکهی بۆ بکات و پرسپاری میوانهکانی لئ بکات، بهلام دایکی هەر نههات ئەمیش خهو چووه چاوی. دواى ماوهیه که خهبهری ببوووه خۆی ریکخستهوه، دەم و چاوی شت، سهری داهئنا و چووه دهري بۆ چایخانه «وا دیاره تا شهو دایکی دهست ناکهوئت...».

به رپوه بیرى له ژن هینانهکهی ئەکردهوه. بهراستی لهمئزه ههردوولا لئى بئ دهنگن لهوساوه که دایکی چۆته لای باوکی ئاسکۆل واته سالیك و دوومانگ و، شهش ههوت رپۆژ لهمهوبهه بوو باوکی ئاسکۆل وتبووی جارئ وا به خیری جوامیر تازه دامهزراوه و مانگانهکهی کهمه و نو ماله و کچهکهش مناله و ئەخوئنی. با ماوهیهکی کهش مهسهلهکه بهئلنهوه بهشکو ههلیکی له ئیسته چاترمان دهست ئەکهوئت. لهوساوه قسهیهکی لئ نهکراوتهوه. لهو ساشهوه دایکی سهری نهکردوو به مائی مامیا چونکه ئەم وهرامهئ باوکی ئاسکۆلی بهدهست بهرووهوهنان لئک ئەدایهوه.

ھەرچەندىشە بەلایى جوامىرەوھ قسەكەى بەجى بون تا ئەندازەيەكى زور! باشە ئەى ئىستە چى ئەلى! ئاخۇ دايكى ئەنيرىتەوھ بۆلای مامى، تۆبلىيى بچى؟ باوھرناكا چونكە دلى لىيان يەشاوھ، نەھەر لە سەرەتاوھ دايكى لەگەل مالى باوانى باوكى جوامىر دانوويان لە مەنجەلىك نەكوللاوھ، يەكەم بووكى مالى بووھ كە داواى خانووى جىاي لە مىردەكەى كردووه و ئىتر وھكو ناسىاو ھاتوچۆى كردوون! لە باتى ئەوان پووى كردۆتە خزمانى خۆى. جگە لەمەش ھەر لە سەرەتاوھ پىي خوش نەبووھ كە تاقانەكەى ئەو كچە.. بەينى. ئەگەرچى لەبەر دلى ئەم بەئاشكراش دەرى نەئەپرى. ئىستە ئەمانە ھەموو تىپەرپىن برۆبىيانووى ناوى ئەم كوتە مالىكى پىكەوھ ناوھ و ئەو پارەيەى ئىمپروش بۆ مەسرهفى ژن ھىنانەكەى لە سەرى دى لە پىي دەرنەچى، ئەگەر پەلپى پى نەگرى! بىيانووى خویندن تەواو كرنىشى نەماوھ! چونكە دوو سال لە سەرىك دەرنەچوو خۆى قوتابخانەى بەجى ھىشت ھەرچونىك بىت شەو لەگەل دايكى قسە ئەكات و ئەينىریت بۆلای مامى بۆ برانەوھى مەسەلەكە.

لە چايخانە لەگەل دوو سى ھاوپرى بەقسەوھ خەرىك بوون كاتىكى زانى سات لە نۆلای داوھ لە نيوھى قسەيەكى لەگەل ھاوپرىكانيا ھەستا و وتى: - من ئىشم ھەيە ئەبوو زوتتر برۆمەوھ، لىم ببورن. خواتان لەگەل. جارىكى تر قسە لەم باسە ئەكەينەوھ!

بە پەلە رىي مالى گرتەوھ ئەيزانى دايكى دواى نويزى خەوتنان ئەنووت. بەلام دلىكى بەمىوانەكان خوش بوو كە بەشكو بەھوى ئەوانەوھ تا ئەوسا مابىتەوھ. جگە لەوھش تەنانەت بەپىي حسابى نويزى خەوتنانىش بى ھىشتا درەنگ نەبوو.. لەگەل ئەمەشا لە باتى ئەوھى كلىلەكەى گىرفانى بەكاربەينى لە دەرگای ئەدا بۆ ئەوھى ئەگەر نوستبىتیش ھەلى بستىنى. بەلام وا دىاربوو دايكى و ئەوان تازە خەرىك بوون ئەچوونە سەر جىگاكانيان.

دايكي كه درگای لی کردهوه بهدەنگیكى بەرز پێی وت:

- ئەوه بۆچی وا درەنگ هاتیتەوه گیانی دایکت.

- چەند هاوڕێیەکم دی، لەگەڵیان دانیشتبووم هەروا بۆ خۆمان قسە و باسمان ئەکرد. هیچ درەنگیش نییە هێشتا ئیوارەیه ئیوه لە خۆتانەوه کردوتانە بە شەو! بیگومان پیرۆزخان و ئەوانیش بەزۆر ناردۆتە سەر جیگا.

پیرۆزخان كە بەچوونە مالهەوی ئەم هەستابوو لەسەر جیگاکی دانیشتبوو، وتی:

- نە بەسەرکەوی تۆ، خۆمان کفتی رێگەین حەزمان کرد زوو بنوین. خۆ کالی دایکەکەوی بمری ئەوەندە ماندوو بوو هەر نانەکەوی لە دەما بوو خەو ئەبیردەوه.

جوامیر پووی کردە ژوورەکەوی بۆ خۆ گۆرین تەماشای کرد جیگاکی نەبراوتە دەری کە ئاوپی دایەوه دایکی بەدووێهوه بوو ئەبیوت:

- جوامیرگیان ئەوه لەبەر پیرۆزخان و ئەوان نەوهك شەرم بکەن جیگاکی تۆم هەر لە ژووری هێشتەوه پەنجەرەکان بکەرەوه هیچ گەرم نییە ئەتوانی بۆ خۆت بنوویت تا درەنگ نە دەنگە دەنگی من و نە هەتاو هەلت ناسین.

واى وت و خەریك بووه بچیتە دەری... جوامیر گورج قۆلی گرت و وتی:
- درەنگ نووستنی چی من ئەبێ سەعات ۸ لە دایەرە بم. دایکی لەبەر خۆیەوه وتی:

- دەوی بەسەرکەوی تۆ وام زانیوه جومعهیه.

- جارێ تۆ مەرۆ وەرە قسەم بۆ بکە. هەزار و یەك پرسیارم هەیه یەكەمیان پیرۆزخان و ئەوان بۆچی هاتوون. دووهم كۆستی چییان كەوتوو، سییهم؟

- تۆ جارى پارهسته يهكه يهكه، سهرم لى مهشوينه! پيروژ دووربى له سهرى تو و خوشهويستان ميردهكهى كوژراوه. ئهوه مانگيكة كابرايهكى گهورهى دهسهلاتداريان لهسهر گرتووه ئهلىن بهدهسيهسى ئهوه كوژراوه. چونكه چهند جار داواى لى كردووه كه كانى و ئاويكى ههيه پيى بفرؤشيت ميردهكهى پيروژيش رازى نهبووه كابراش گالى داوه چون بانگيان كردووته دهري و كوشتوويانه و پويون.

- كهس ديونى؟

- له كاتى كوشتنا، نه، بهلام داواى كوشتنى دوو پياو و سى ژن ديويانن تا ژنيكيان ويرويه بى شايهتبيان لى بدات ئهلىن كابرا زوردارىكى كافره زور جوتيارى بهسهزمانى بهم جوړه كوشتووه و بهلوولهى تفهنگ خوى كردووه به خاوهن دى. نهك ههر دى خواليم نهگرى قسهى ئهوان ئهگيرمهوه ئهلىن كهس خاوهنى ناموسى خوشى نيبه له دييهكهدا! جا ئيسته پيروژخان وهكو بيستويه كابراى دهستدار ئهوقاتيكي گهورهى گرتووه و پارهيكى زورى داناوه بو بهرتيل كه خوى پى رزگار بكات، ئهمانيش هاتون ليړه ئهوقات بگرن و ههولى بدن بهشكو خوينهكهيان بهفيرؤ نهروا.

- باوهر ناكهم سهركهون. نهك ههر خوين پارهكهشيان بهفيرؤ ئهپوات. ئهم دهسگا و دوكانه بو ئهوه دانهنراوه كه زوردارى تيا بگيريت و ههقى ههزارى تيا بسينريت!

- ههر چونيك بى كورم. ئهبي ههول بدن. خو خويان ناكهن بهپهنگى ئاوايى. كويرايم دايه كوريشى نيبه، ئهگهر كورپكى بوايه ههر رؤژيك تولهى ئهكردهوه. بهلام بلين چى ئيمه دلدانهوه نهبي هيجى كهمان لهدهس نايه! خويان چى به باش ئهزانن بو خويان با بيكهن و سهه ساليش ليړه بن ههر خوم بهخاوهن ماليش نازانم له عاستيان! نازانى باوكى چهند چاكهى بهسهرمانهوه ههيه.

– باشه. ئارەزووی خویانه. ئەو بەریم نەبوو پیت بلیم، یا راستتر کاتی نەبوو پیت بلیم کابرایەکی قەرزاری باوکم ئیمپرو هاتە لام خواوراستان کردیان دوو سەد دینار قەرزی باوکمى بو هانیومەتەو ئەو نەندەى کەشى ماوہ خستووێتە دوو وەرزی تر، هەر وەرزی نیوہى. کارى راست پیت بەشى هەموو مەسرفى ژن هینانەکەم ئەکات ئەگەر پەلپەمان پى نەگرن! دایکیشى ئیستیکى کرد و بەئەسپایى وتى:

– نەخەلەتابى تا ئەم مائە لیرەن باسى بکەیت! هەر ئابرووی هەزار سالەمان ئەچیت! دواى ئەمانیش هیچ نەبى ئەبى دوو سى مانگىكى پى بچى ئەوسا تى هەلچینەوہ قەى ناکا، ئەگەرچى، هیچ...

– ئەگەرچى چى؟ قسە بکە بزەنم نیازت چىیە؟

– ئەلیم ئەگەرچى من فاتە زلە بناسم ئیمپرو کچ نادات بە تو!

– چۆنم ناداتى؟

– هیچ کورم. خوابکات بەکراسى بەرى خویەوہ بتدەنى «کویرە چیت ئەوئ؟ دوو چاوى ساغ». هەر چۆنیک بى جارى تا ئەم مائە کوستکەوتووہ لیرەن با مەسەلەکە دیزە بەدەرخۆنە پیت.

– باشە قسەى تۆیە ئیستە وەختى نییە. خوا بکا زوو رزگاربان بى و برۆنەوہ.

دایكى لى دا چووہ دەرەوہ و ئەمیش لەسەر جیگاگەى پال کەوت و کەوتە بىرکردنەوہ.

دوو هەفتەيەک بەسەر هاتنى مالى پىروژخانا تىپەرى پەنگى میوانیان لە پوو هەلگیرا، وەکو خەلکى مالى ئەهاتن و ئەچوون. جوامیریش لەگەل هەموو شەرمى و کەم خو خستنە مائەویدا بە بوونیان راہات، نەک هەر ئەمە بەدریزایى رۆژ و بە کوکردنەوہى خەرمانى سەرنجە شەرماوییە بەدزییەوکانى وینەيەکی تەواوى گرتبوون لە مێشکى خویا، بەتایبەتى

هی کالی، کچیکی خوین شیرین، شانزه، حهقده ساله‌ی باریکه‌له. پرچیکی ره‌شی هه‌میشه شانهره‌ی تا ناوقه‌دی هاتووه، دوو پیز برژانگی دریزی شاش جاروبار که سهر هه‌لئه‌برئ باوه‌شی پۆشنایی و خوشی و جوانی ئاوازیان لی دیته‌ده‌ری. لووتیکی به‌عاسته‌م پان به‌سهر دهم و لیوئیکی خرپن و شه‌رابیه‌وه وان به‌پرویه‌کی له‌چاوه‌شیا پر و قه‌له‌وه‌وه. به‌کورتی کالی کچیکی ئیسک سووک بوو. خو ئه‌و کراس و سوخمه‌ره‌شی له‌و دواییه‌دا به‌زوری دایکی له‌به‌ری کردبوو ههر کردبووی به‌په‌ری، له‌گه‌ل ئه‌م وینه‌جوانه‌شا له‌په‌سه‌ندکردن به‌ولاوه‌هیچ هه‌ستیکی که‌ی له‌دی گیلی جوامیرا نه‌بزواندبوو تا ئه‌و کاته.

پیرۆزخان و کالی به‌گه‌رمی چاوه‌روانی پۆژی موحاکه‌مه‌یان ئه‌کرد، پۆژ نه‌بوو دووسی جار هه‌والی پۆژ و مانگ له‌جوامیر نه‌پرسن. دوایی، پاش چاوه‌روانییه‌کی ناخۆش پۆژی موحاکه‌مه‌هات و ههر له‌به‌یانی زووه‌وه‌پیرۆزخان - که شایه‌تی هه‌بوو له‌داواکه‌دا - چوو بو مه‌حکه‌مه. کاتی جوامیر له‌دایه‌ره‌گه‌راپه‌وه‌زانی که‌وا داواکه‌یان، له‌به‌ر نه‌هاتنی چهند شایه‌تیک، خراوه‌ته‌ده‌پۆژی تر هه‌موو بۆله‌بۆلی پیرۆزخان له‌و پووه‌بووکه‌به‌ده‌پۆژ ناتوانی بروت و بگه‌رپه‌ته‌وه. دایکی جوامیر و جوامیریش گله‌ییان لی ئه‌کرد که بۆچی مالی ئه‌وان به‌هی خوئی نازانی و بیر له‌پۆشینه‌وه‌ئه‌کاته‌وه. ههر چۆنی بوو به‌ناچاری مانه‌وه‌ئه‌وه‌ده‌پۆژه‌شیان برده‌سهر. دیسانه‌وه‌پۆژی موحاکه‌مه، په‌کی له‌شایه‌ته‌کان، به‌تایبه‌تی ئه‌و ژنه‌یان که شایه‌تی دابوو، نه‌هاتبوو داواکه‌یان خستبووه ۲۳ پۆژی تر.

که شه‌و باسی گه‌رانه‌وه‌کرا، پیرۆزخان به‌جوامیری وت که‌وا سهر له‌به‌یانی جیگایه‌کی بو بگریت له‌ئوتموبیلێکدا.

جوامیر سهری سورما له‌مه‌به‌لام کالی ئه‌وه‌نده‌به‌سهرسورماوی نه‌یه‌شته‌وه‌هلی دایه‌وتی:

- بەخوا دايە منىشت بېردايەوہ لەگەل خۆت باش بوو. ھىچ شتىكى تيا نىيە. تۆ بلىيت ئەوئندە نامەرد بن دەست بو ئافرەتەش دريژ بکەن؟

- بەلى كچم تۆ نايانناسى گەلى لەوہش نامەردترن. كە ئەوان دەستيان بو پيرەميرديكى، قورئانخوينى بى وەى و خيەرەومەندى وەكو باوكت دريژ كرد و كوشتيان لە ھىچ گوناھ و خراپەيەكى تر ھو ئاكنەنەوہ. لەپاشا من خۆم ئاگام لە دلى ئەوانە و ئەزانم چۆن تەماشاي تۆ ئەكەن! ھەمووى پيارار بوو كە كەريم بەگ نارديە خوازبىنيت بو فەرەيدوونى كورى. ئەزانى دوور لەسەرى تۆ وەجاخمان كويرة ويستى بەخزمایەتى دەست بەسەر كويرة كانىيەكەمان بگريت بەلام باوكت - پەرگۆرەكەى لە نوور بىت - پىي دا بە ئەرزا و وتى نەمداوہ و نايدەم، كچ نادەم بە زۆردار. وتيان بە كورەكەى بەخۆى نا. وتى فەرقى نىيە ئەوى لە مشك بى جەوال ئەدرپت، خۆ ئىمە تا ئىستە باسى ئەوہشمان لاي تۆ نەكردووہ بەلام بابزانيت بو ئەوہى وا تى نەگەى من بەخۆرايى، يا پىم خۆشە بەتەنيا بگەرپىمەوہ، نە گيانى من، ھەر لە ئىستەوہ بىرت ئەكەم ئەوا بو شانزە سال ئەچى شەويك خەو نەچۆتە چاوم گويم لە مشەى تۆ نەبووبىت و چاوم بەچاوت نەكەوتى و دەسم نەكردبىتە ملت.

دايكي جوامير بەگلەيبىيەوہ وتى:

- ئەوہ چىيە كالى خانم ئەلى بەئىمە رازى نيت؟ فەرقى ئيرە و ئەوى چىيە؟ ئيرەش ھەر مالى خۆتانە. بەسەرەكەى جوامير ئەوئندەى كچىكى خۆم خۆش ئەوييت!

كالى لە شەرما سوور ھەلگەرا و بەدەنگىكى نەختى بەرز وتى:

- نەبەخوا پوورە ئەجى گيان لەبەر ئەوہ نىيە، ياخوا مالتان ھەر ئاوا بى و ھەزار مالى لى بکەويتەوہ. لەمالى خۆشمانا ئەوئندە دلنيا نەبووم. بەلام ھەر ئەوہى ھەيە كە پىم ناخۆشە دايكم بەتەنيا بگەرپىتەوہ.

دايكي وتى:

- تو گوى مەدەرە من، چى لە من ئەكەن؟ جگە لەو لىكىش بىنەو مە
ئەو زەويوزارە بو ئەوان بەجى نايەلم. ھەتا خوین لە دەمارما بگەپى وەكو
چقلى ئەچم بەچاويانا. با ئەم مەحكەمە و شتە بېرپتەو زۆردارىكى وەكو
خويانيان بو ئەھىنمە دىيەكەو نيوەى زەوييەكانى ئەدەمى جا با ئەوسا
بو خويان ھەر شەرە سەگ بەكەن. نازانم بەخوا لەمەشا دوودلم ئەترسم
ھەر جوتيارە ھەزارەكانى تياچن. ھەر چوئىك بى تو لەمنى تىك مەدە. لىم
گەپى با ئىستا بەتەنيا برۆمەو، وا خوا ئىرەى داو مالىكەيان ھەر ئاوا
بىت ئەو ئەجە خانە وەكو دايكت وايە و خو كاكە جواميريش ھەر براى
خوتە ئىتر بېرەو. كە بشېنن تۆم لەگەل خو م نەبردوتەو تى ئەگەن لە
كلۆرە دار نەھاتووينە دەرى!

شەوى جوامير لەسەر جىگا بىرى لەم قسە و باسە و لە مانەوہى كالى
ئەكردەو. وەكو شتى سەرى لى شىوابوو نەيئەزانى پىي خوشە ماوتەو
يان ناخوش! بەلام لەگەل ئەو شا نەختى شلەزابوو زۆرتى بەو لىك
ئەدايەو كە چونكە خوشكى نەبوو لە مالىدا، وە لە دايكى زياتر ئافرەتى
كەشى نەديوو و لە ناوچەكەشيان ھەرزەكارىكى وەكو ئەم ئەوئەندە
تىكەلى لەگەل ژن نابىت تەنانەت لەگەل ئاسكۆلى دەزگىرانىشيا لە دوانزە
سالىيەو بەتەنيا پىكەو يەكتريان نەديوو. نەك ھەر ئەمە بگرە بەباشى
ناشزانى كچىكى چۆنە و لەم ماوہى پىنج - شەش سالىدا كە ئەم لە
نزيكەو نەيديوو، چىي بەسەر ھاتوو چ لە ديوى ناوہو و چ لە ديوى
دەرەوشيا، بوئە بەخوى ئەوت ھىچ دوور نىيە ئەم شېرزەيىيەى لەو
رۈوہو بىت كە يەكەمجارە لە ژيانيا لەگەل كچىكى ھەرزەكارى وەكو
خوى لە مالىدا ئەبن پىكەو بەشەو و بەرپۆژا!

پىرۆزخان رۆيشتەو و كالى بەجى ما. زۆر مانەوہى و ھىمنى و راستى

و پەوانى و كراوهيى خۆش و پاكى يارمەتییەكى زۆریان دا لە لابردنى ئەو
 شەرمەدا كە لە سەرەتاوە وەك مۆتەكە سواری سەر سنگى جوامیر بوو بوو
 پەكى ئەوەى خستبوو وەك مرقۆئىكى ئاسایى لە مالهەدا بچوولیتەو، نەك
 ھەر ئەمە بەرە بەرە لەگەڵ یەكترى بووشن بەھاوێر. جوامیر كە لە ھاتنى
 ئەوانەو مالى لا بووبوو بەندیخانە و ئەگەر بۆ نان خواردن نەبوايە
 نەئەھاتەو. ئەنجا بەپێچەوانە دەریی لەبەر چاوەوت و بەناچارى
 نەبوايە مالهەوى بەجى نەدەھىشت. بەئاسانى كالىی فیزی دامە كرد.
 دائەنیشتن یەك دوو سەعات پێكەو یارییان ئەكرد. جاروبار خۆشى بۆ
 شل ئەكرد لى بباتەو داواى كتیپى كوردی لى ئەكرد كە بیداتى
 بیخوینیتەو چونكە لە كوردی زیاتر هیچ زمانىكى كەى نەئەزانى. بەلام
 جوامیر ھەر چەندە سەرى ئەھینا لە كوردیدا لە شیعەر زیاتر نەبوو بیداتى،
 ئەویش بەزۆرى ھەر باسى دلداری بوو. بۆیە لە پیشەوە خستى پشنگوى.
 كە دى لە دەستى رزگارى نابى بەناچارى دیوانەكانى نالى و سالم و
 مەھوی خستە بەردەستى. ناخۆشتىن كات لای جوامیر ئەو بوو كە لە پڕ
 كالى ئەھاتە لای زۆر بەپاکی و بى نیازىیەو مانای شیعریكى دلداری
 لى ئەپرسى كەوا لەبەر وشەى عەرەبى یا فارسى زۆرى یا لەبەر پەقى و
 ئالۆزى تى نەگەیشتبوو. لەم كاتانەدا شەرم بەتوندى ھەلى ئەكوتایەو
 سەر جوامیر زمانى ئەبەست. سوورى ھەلئەگەر پان بەچەشنى كە زۆر جار
 كالى بەزەبى پیا ئەھات و كتیپەكەى لەدەست وەرئەگرتەو و ئەیوت
 قەیناكا كاكە جوامیر. خۆم تى ئەگەم بابزانم جارێكى كەش
 ئەخوینمەو ئەگەر تى نەگەیشتم ئەوسا دیمەو لەت! ھەندى جاریش
 وەك رقى لە شەرمىیە بى جیگەى جوامیر ھەلسا بى ئەویش ئەیدایە
 لاسارى جقى بگردایە و شین بوایەو و مۆر بوایەو ھەتا مانا كەى پى لىك
 نەدايایەو لەكۆلى نەئەبوو. ئەمە وای لە جوامیر كردبوو كە بەبیریا
 بیٹ كالى بەدرۆ خۆى گەوج ئەكات و ئەیەوى ئەم بدوینى. ئەگەرچى ئەم

بۆچۈنەى جوامىر بناغەيەكى پتەويشى نەبوو بەلام بىرى جوامىرى خستە گىزاويكى نوپوۋە بۆيەكەمجار ئەنجام و مەترسىي پىكەۋە ژيانى كورپ و كچىكى لايى ھىنايە پىش چاوى. بۆيە نەختى خۆى دور ئەخستەۋە. نيوەرپۆيەك نەئەھاتەۋە بۆنان خواردن، شەويك درەنگ ئەھاتەۋە بەلام لە دەريشەۋە ھەر بى ئارام و پەست بوو. دايكى و كالىش سەريان ئەكرەدە سەرى ناچارىان ئەكرەدە كە واز لە دەرى بەيئى. بەم جۆرە ھەتا ئەھات خەم و ماتىي جوامىر پتر ئەبوو كە ئەيدى وا خەريكە رابواردنى لەگەل كالىدا ئەو پاكرى و سادەيىيەى جارانى نەمىئى ھىچ نەبى لە دل و مېشكى ئەما و بەبى ئەۋەى كە زاتى كرەبى لە كانگاي دل و دەروونى خۇشيا، سەرنجى بدات لەم گۆرانە و سەرچاۋە و بناوانى.

ھاتەۋە بىرى، دواى دە دوانزە رۆژى لە رۆيشتنى پىرۆزخان كە وا چاكە دايكى بنىرئىت بۆمالى مامى. ھەر ھىچ نەبى بۆ بۆنكرەدى دەمى ئامۆژنى. ئەگەر لەۋە زياتريشى پى نەكرىت ھەر ئەمە خۆى ھەنگاويكى باشە بەتايبەتى لەم كاتەدا. بۆ لەم كاتەدا بەتايبەتى؟ جوامىر نەختى لە قسەكەى خۆى ورد بوۋەۋە بەلام نەيوپرا ۋەرامى (بۆ) كەى خۆى بداتەۋە. كەۋاتە با دايكى بچى بزانى ئامۆژنى ئەلى چى. كچى ئەدەنى يان نا. ترس و لەرزى بۆچىيە. لەپاشا ئەمان ھەقىيان چىيە بەسەر كوژرانى باۋكى كالىيەۋە، دە پانزە رۆژى تر ئەرپۇنەۋە شوئىنى خۇيان ۋەكو بەردى بن گۆمىيان لى دىتەۋە، بى ئەۋەى ئەمانە تەنانەت بەمان و نەمانىشيان بزنان. با دايكى بچى! تا زوو بچى درەنگە، (۱۰) دىنارى زياترى لە پارەكە خەرج كرەۋە. بەم جۆرە بروا دووا فلسى خەرج ئەكات! ئەگەر دايكى نەچۈۋ خۆى بە (لاۋە) ئەلى! بەراستى خەسۋويەكى جامباز و زۆرزانى ئەبى، ھەرگىز لە مەكرى دەرنەچىت خوا بكات ئاسكۆلىش نەچۈۋىتەۋە سەر ئەۋ ئەگىنا بە ھەردووكيان ئەيكەن بە پەنگى مېردان! زەردەخەنەيەك گرتى.

که به دایکی وت، ویستی بیانوو بهینیتته وه. جوامیر بیانوو که ی بری وتی:

– قه ی چی کات کالی با له ماله وه بیت نه گهر هز ناکه ییت بیبیه ی له گهل خوت.

دایکی دوا ی ئیستیک بزه یه گرتی و بریاری دا که کالیش به ری له گهل خوی چاتره. کچه ش هزی به چون نه نه کرد. زوری له گهل دایکی جوامیر وت که نه هیشتا له پرسه دایه جوان نیبه بکه ویتته گهران، به تایبته ی بو مالی که نه یانناسیت به لام که لکی نه گرت، وتی:

– پیش چیشته نگاویک به سهر پیوه سهریکیان لی نه دین خو ناچین بو پلاو خواردن! به چاوه کانت نه گهر له بهر دلی جوامیر نه بویه سهرم به مالیانا نه نه کرد.

***

که هاتنه وه له مالی فاته مخان، کالی زور شهرمه زار و دایکی جوامیر زور په شیمان بو. هر له دلی دهرنه نه چوو که بوچی به زور نه کچه بی باوکه داماو هی له گهل خوی برد و تووشی نه و ته ریقی و ناخوشییه ی کرد. خوی قه ی ناکات ئیشه که ئیشی خویانه نه بوو بچی، نه بوو بزانی. به لام ئوف. جوامیریش خوا بی به لای کات وخت و ناوختی بو نیبه. نه گینا ئیستا که ی ئیمه کاتی خوازینیکردن و ژن هینانمانه. هر هیچ نه بی له بهر دلی نه کچه باوک کوژراوه نه بوو مه سه له که بخاته کاتیکی تر. هر هیچ نه بی تا نه و نه رویشته وه. به لام له گهل هه رزه کار نه لیت چی ناوی خوی به خویه وه یه. ئافرته ی وه کو نه و فاته زله یه بی چاو و روم نه دیوه نه ری خو نه وه یه که ن دهر دوو نه هیلی کرد و نه شفت وتی: (نه مه یه بوو که ته رلان که تان!) لچیکی هه لقولتان له کچه به سه زمانه که هر نه وه بوو نه بی به تنوکی ئاو! منیش دم و پلم خواته وه نه لی ئاو لای داوم. نه به خوا هر وه کو شتیک هه په سام، زو نه هاتمه ده ست به مه ژنی تایه ن زیاتر شوولی لی

ههكيشا كهوتوه داگرتنمان ئيترو پشوروى نهداين بو ئه وژنه چاو داقليشاوه
لچ كوليرهيهى دراوسيشيان ههر بوئى ئهسهنهوه. ئو خوايه ئهوه ئومهتى وا
بى ئابرووشت ههيه! خو ههر ماوهى نه دام قسهيه بكهه، مهسهلهكهى تى
بگهيينم. بهناخيري گيانم كوهملى قسهه حازر كردبوو. بهلام قسهى چى
وهكو پههسيلكه هه موويم لهبير چوه كارى كالى راست بى وتى پوروى
هسته بابروين. ئهگينا وا كاسى كردبووم روشتننشم بير نه مابوو... ههر
چونيك بى بوخوم قهى ناكات باكم نيه بهلام زياتر بهزهيم بهو كچوله بى
باوكه دا دپتهوه، زور تهريق بووهوه. بهسه زمانه خو چونهكهى بهدل
نه بوو. ملم شكى من بهكيشم كرد. كچى ئهى چى ئهكهى نايبهى وهى
ئهشيبهى ههر وهى! خو بهقوربانكهى بم ههر چهنده جوامير وهكو پير و
پياوچاكان وايه و هيچ له كورپى ئهه عهيامه ناچيت بهلام ههر جوان نيه،
خهلكى چيم پى ئهئين؟ كچ و كورپكى ههرزهكار له مالىكى داخراوا بهجى
بهئليت. كهس باشمان پى ناليت. من ئسته كه خوم له مالم بهبست بهجى
ناهيلم. نازانم چيه خوايه بهگونه ليم نهگريت جواميريش گوواوه زور له
جاران زياتر ئهكهوتته مالهوه. جگه لهوهش زورتر لهگه كالى دانهنشت
ئهگه رچى چهند جار يكيش خوم لى گرتوون و چووم بهسهر يانا له قسه و
پيكه نين و دامه كردن بهوه لا هيچم لى نهديون. لهگه لهوهشا زور
كراونهتوه لهگه يهك. كچى دهى چى تيايه، خوژگهه، خوژگهه حهزيان
لهيهك ئهكرد و ئهوى ئههينا. پيلاوه شرهكانى كچى فاته ورچه كوون
ئههينى! خو ئستهش ههر خهلكى بهخزمهتكارى باوكى خوئى ئهزانى،
وانهزانى ئهوه دهوريه كه پياويان تيا ماره ئهكرد شىخى شىخ نيت چاوت
دهربيت. خوايه ليم نهگرى لهگه خويمه، لاي وايه هه موو كهس ئه بى دهستى
ماچ بكات. ئهوه ويل بوو ئهوه لهگه ئيمهى كرد، ههر بو رواهت بهدروش
پى نهوتين مهرونهوه ليره قاوهلتى بكهه. كوا مه پيكم ئهكرد بهمه ولوودى
پيغه مبهه. كور كورپى خوم كچ كچى خوم. باشه قهى ناكات بام وابيت.

ئىنجا منىش ئەگەر ژن بىم ئەزانم چى ئەكەم! خوا خۆى باشتى ئەزانىت. بىگومان رەزاي لەسەرە كەوا ئەم كارە پىك بىت ئەگىنا ئەگەر ئافرەتى تايەن نەيكردايە بەو ھەراوزەنايە و كالىي بۆ دەستنيشان نەكردينا يە وەكو مەلاى مەزبورو خورماكەى پيشان كابرأى بەقال دا، ئىمە خومان چاومان لە ئاستى كوئىر بوو بوو . نازانم شيرينى جوامير بەكوئى ئاسكولاً چوو؟ ئىسكى خواتەو ئەلئى چەقەلى دىمە. دەم و چاويكى دريژى پەنجەكيشى، وەكو دارى واوھىلا چوو بەئاسمانا. خوايە لىم نەگري ئەو كچە لە دەروونا ساغ نىيە! دوور نىيە دەردى خراپيشى بىت! نەدايكم بەخوا كورپى خوم ناخەمە ئەو داوھو بەكوئىرەوھرى و بىوھژنساى و ھەتيوبارى گەورەم كردوھ! باشە بەلام چۆن كەلكەلەى ئاسكول خان لەسەرى جوامير دەربھيتم! دەى ھىچ نىيە. خوا ياربى و جوانى كالىي خۆش بىت ئەويش ئاسانە بەپشتوانى كەريتى و لووتبەرزى فاتمە خانى ئاموژنى. لەم چەشنە بىر و قسانە لە مئشكى ئەجيدا ئەھاتن و ئەچوون.

دواى نيوھرۆ كە جوامير ھاتەو زورى ھەول دا كە بەزوتترين كات داىكى بەتەنيا ببىنى تابزانى ئەنجامى چوونەكەى چى بوو، چونكە داىكيشى ئەمەى ئەويست ھەر زوو كالىي بە زەلاتەكردنەو خەريك كرد پىكەو چوونە ژورەكەى جوامير، ئەجى ھەلى داىە وتى:

– بەخوا كورم تۆ بە خورپايى ئىمە سووك و رسوا ئەكەيت. ئەگىنا ئەزانى فاتە خان كچ نادا بەئىمە.

جوامير بە سەرسورمانىكەو وتى:

– چى بوو داىە گيان خوانەكەردە ھىچ پرووى داوھ؟

– چى پروو بدا كورم. وەللا ھەر ئەوھندەى كەم بوو نەختىكىشمان تى ھەلدەن!

– كى؟ چۆن! بە باوكيشيانەو رايان ناكەويت، بلى بزانم چى بوو شەقم برد؟

– دوژمنت شەق بەرئ كورم، بەكوردی پەتی كچمان نادەنئ و ئەھ!

– باشە چی بوو؟ چۆن؟ چی دەلئین؟

– چی دەلئین. كە چووین ئاسكۆل لەوئ نەبوو. دەم سوتا ھەوالم پرسی، فاتەخان ھاتەو بەگژ دەمما وەكو كفرم كردبئ وتی ئاسكۆلت بۆچیئە ئاسكۆل لئە نئیە، ئاسكۆل چوو بۆ مائی پووری. ئەو ئەشزانئ كە دەمكە ھەر خویان ئەو قاوہیان داخستوو كەوا ئاسكۆل شوو ئەكات بە كورپ پووری! واتە كورپ خوشكى دایكى. منیش ھیچ قسەم نەكرد. وتم فاتمە خان گیان خو من بەھیچ نیازی ئەو پرسیارم نەكرد ھەر ویستم بزنام لەكوئیە، جوامیر، ئیتر نەھیشت قسەكەم تەواو كەم وتی: جوامیر و موامیری پئ ناوئت بەسە ببیرەو قبوولم نیە بەھیچ جوړك ناوی كچم بەئین. ئەگەر كچ بەدیار جوامیر بەگی تۆو دانیم ئەبئ پرچی سپی بەوئیتەو ئەوسا رەنگە ئەو بتوانئ پارەى جوتئ گوارە كو كاتەو.

جوامیر ھەناسەپەكى ھەلكئشا و بە سەربادانكەو وتی:

– بەلام بۆ؟ لەبەرچی وا بەتوندی. بۆچی وا بەناخۆشى. كچ نادەن نەیدە. ملی... شەیتان بەلەعنەت بئ پیاو تفت ھەلدا پرووی خوئ ئەگرئتەو!

– گیانەكەم لە بەھانە ئەگەرئین. ئەى ئەگەر نەیکەن بە شەر چی بلئین بە دوست و دوژمن. بلئین بۆچی پەشیمان بووینەو نەمان دا بە جوامیر و دامان بە شئخ ھەسەن!

– ھەر چوئك بئت ئیتر تۆ قسەى لئ مەكە من خو م ئەچمە بنج و بناوانى كچم ئەدەنئ باشە خئرى پئوہیە تا پارەكەم خەرج نەكردووہ بمدەنئ و ببئتەو، ناشمدەنئ پئم بلئین بەبئ ناخۆشى و دلئەشان با ھەر كەسەمان ناوی مەلى خوئ بزانیئ.

ئەجئ وەكو نەوتی پیا بەكى كئپەى سەند وتی:

- چۆن بەقسەى من باوەر ناکەى، درۆ ئەکەم؟ بوختانیان پى ئەکەم!
واى وت و دایە پرمەى گریان.

- دایە گیان چۆن بەقسەى تۆ باوەر ناکەم، چیم وتوو ئەى ئاخى نابى
خۆشم دوو قسەى تیا بکەم. لەگەل لاوه، لەگەل ئاموژنم، باشە بابە جارى
لێى بى دەنگ ئەبین بزانیان چى ئەلێن. باشە. شەرت بى من هیچ
قسەى لى ئەکەم و وەکو هەر هیچ نەبووبیت، باشە!
دەستى کردە مى دایكى كە بە دەم گریانەوه وتى:

- من بەشى زۆرى پەرۆشم بۆ ئەو كچه بەسەزمانە دل بریندارە بوو كە
بە خوت و خۆرايى دلایان كۆلانەوه خوا دلایان بكولینیتەوه.

- كچى چى، كام كچ دایە گیان؟

- كالى رۆلە گیان كالى!

- ئى كالى چيیهتى بەسەرەوه. ئەوان چيیانە بەسەر كالىۆه؟

- نازانم لە خۆيان بپرسە!

- ئاخى چۆن؟ چيیان بەوت، چيیان وت!

- هیچ كورم بەخوا لەسەرم بەدەيت من نايگيرمهوه بۆت بزانه لەخۆى
بپرسە بەشكو خۆى بۆت بگيریتەوه. تۆش نەختى دلى بەدەرەوه.

ئەوه چیتە ئەلێى پیت ناخۆشە لیرە ماوەتەوه رۆلە گوناھە، هەتیوه،
نەختى رووى بەرى، هەر لەرپى خوادا.

- دایە بەخوا من،

- باشە كورم خوا بەدلى خۆت لەگەل بكات و دوژمنت كۆر كات.

***

دواى قاوەلتى جوامير و كالى دانیشتنە سەر دامەکردنى خویان ئەجیش
كەوتە ئامان شتن. لە هەلێكدا، جوامير لە كالى پرسی:

– ئەو ئەم بەيانىيە چى بوو لە مالى مامم بەقسەى دايكم پريشك
تۆشى گرتۆتەو!

كالى بەحەپەساوى و شەرمەزارى سەرى لەسەر تەختە دامەكە ھەلبېرى
و بەئەسپايى وتى:

– پورم بۆى گىراپتەو؟

– نەبەخوا ھەر ئەوئەندەى پى وتم كەوا تۆش بەبى ئارەق دەرئەچوووت.

– ھىنەكەى من ھىچ نەبوو.

– باشە ئاخىر چى بوو.. چىيان وت؟

– .....

– چىتە؟ جنىويان پى دايىن! خو شىت نەبوون. تۆ چىتە بە سەرەو.

– نە، جنىويان نەدا، ئەوى راست بى نەئەبوو من لەگەلى بچم.. ھەر
چونىك بىت ئىستە بوو ھەر براوئەتەو. لە پورە ئەجىم بېرسە ئەو بۆت
بگىرپتەو.

– واديارە دەستى دەستىم پى ئەكەن، ئەو ئەلى لە كالى بېرسە و تۆش
ئەلىت لە پورم. دەى توخوا پىم بلى. بزىنم..

– ئەگەر لىم بگەرپىت ھەز ناكەم بىلىم.

– باشە لىت ناكەرپىم!

– ... ئو و تىيان... نازانىم چىيان وت.. بەخوا نايلىم.. بەگۆرى باوكم
توخوا توو سەرى خۆت لەسەرى مەرۆ!

– باشە ھىچ... تۆ سەغەت مەبە و مەيلى... بابە وازمان ھىنا سەريان
بەگۆرى ئازداد و ئابايان. ئەو ئەو ئامۆژنەم ھەروا كەر و لووتبەرزە.
ئاخر بۆيە من ھىچ ئاموشويان ناكەم.

نائىشەكە يەكجار وا نەبوو تۆش گەورەى مەكە.

باشه ئەزانم تۆ خۆت كچى چاكى بۆيه وا ئەلئيت، باشه دەى بام وابى.

جوامير، جگه له وهش كه بهلئنى دا بهدايكى كه ئيتىر كه قسه له مهسهلهكه نهكات هەر چهنده بيريشى لى ئەكردهوه ماوهى قسه ليكردى نهبوو، ئاموژنى خو ئەوه هەر پرووى نهئههات قسهى واى لهگهڵ بكات ئەگەر بشيزانبايه بهكراسى بهرى خوئيهوه كچهكهى ئەداتى جا نهخوازه لا ئسته كهوا بهقسهى دايكى ئەو كهله شهكرانهى شكاندووه، هەر بهراستى ژنىكى بهلايه پياو نازانى چىي ئەوى و چىي ناويت! چىي پى خوشه و هز به چى ناكات، بههموو هزى خۆت ئەتهويت دلى رابگريت وه هەر له بهر دلى ئەو ئيشيك ئەكهى كه وا ئەزانى پىي خوشه كه چى وهكو تاوير به سهرتا ديت و ئەكهويته سهرزه نيش و قسه پيگوتنت كه بوچى وههات كرد! ئەمه ئاموژن خانمان خو لاوه گيانيش له پهناى خوادا بيت له خوشكهكانى زياتر لىي ئەترسىت يا وهكو خوئى ئەلئيت دلى رائهگرئيت. ئەويش نهك له بهر ئەوهى كه خوئى ئەويت هيچ باوهر ناكهم بهدل خوئى بويت با داكىشى بيت. هەر ئەوهيه دهولهتهكهى باوكى وا له ژير دهستى ئەوا ئەميش ئەيهوى به ميچكه ميچكه لىي بكيشئتهوه. ئەگينا ئەوه ژن بوو پار بوئى هينا. لهم دهوردا داىك ژن بو پياو بهئنييت. تۆ خوشت دلت چووبيت بهكچىكى تايبهتيدا و بههيواي هينانى بيت، كه چى بجيت لهسهر قسهى داىكت كچىكى ناشيرينى نهخويندهوارى لهخۆت چهند سال گهورهتر بهئنييت ئەمه چييه كچى خالته! سهر ئەوهيه كهوا ئاموژنه فاتمەخان عهيبهكانيشى لى نهئشاردهوه، ئەيوت كاكه لاوه گيان خالوزاى خۆته ئەگەر تۆ نهيهئنييت كى ئەيهئني؟ - مالى قهلب سهروبهرى ساحيبي - بهو خوايهكهمه ژن ههموو وهكو يهكن و يهك تام ئەدهن! وهك مهسهلهى ههنگوينهكهى ئافرهتهكهيه كه سهه چهشن خواردنى لى دروست كرد بو كابرانى زالمى هز ليكهرى تاوهكو تىي بگهينى كه له پرووى لهش و جوانى و ناشيرينييهوه ئافرهت ههموو وهكو يهكن.

كەواتە باشتىر ئەۋەيە مەسەلەكە ھەر دىزە بەدەر خۇنە كات و لىيى بگەپرى
بۇ پۇرژگار بزانىت ئەۋ چىيى لى ئەكات. چونكە ھەندى جار ئەۋ لە خۇمان
چاكرمان بۇ پۇرژگار ئەكات، ۋەكو شتىك كارەكە پى ئەگەيىنىت ۋەك ميوە و
دار و درەخت. ھەر چۇنىك بىت با بزانين بەخت و چارەنوس كىي ئەكات
بەھاوسەر!

***

پىرۇزخان دىتەۋە موھاكەمەكەيان ئەكرىت. كابرى زۇردار خۇي بەر
ئەدرىت. يەككى لە پىاۋەكانى پانزە سالل حوكم ئەدرىت دواي چەند پۇرژىك
لەگەل كالى ئەرۋنەۋە بۇ دىيەكەي خۇيان.

جوامىر و دايكى گەلىكىيان پى ناخۇش ئەبىت. ئەجى زۇر لەگەل
پىرۇزخان خەرىك ئەبىت كە بۇ ماۋەيەكى كەش، تا مەسەلەكە لە بىر
ئەچىتەۋە، كالى لە مالى ئەۋان بەيلىتەۋە. بەلام ئەۋ ئەلى:

– تازە كە يەكى لە پىاۋكوژەكانى ئاغا حوكم درا مەسەلەكەمان بوۋ بە
خۇيى ئاغاى گىژ لە بىرچوونەۋەي نىيە. ئەرۋىنەۋە لە سەر خوا. خوا
كەسى بى كەسانە. ئىمپۇش نەبى سبەينى ھەر ئەبى پىۋاتەۋە.

كارى پۇيشتنەۋەي كالى لە دايكى زىاتر لە جوامىرا دىارىي دا بۇ
يەكەمجار دواي پۇيىنەۋەكەي كە چوۋە مالىۋە چاۋىكى بە شوئىنەۋارەكانىيا
گىپرا سەرى سورما لەۋ شوئىنەي نەك لە مال، لە رابوار دىنشىيا پىرى
كردبوۋەۋە! ھەموو شتىك لە مالىكەدا تارىك و شكاو و كۆن و ناشىرىن
ئەھاتە بەرچاۋى. نەك ھەر ئەمە ئەتوت شتىكى لى ون بوۋە ھەروا بەناۋ
ژوورەكانا ئەھات و ئەچوۋ. لە ھەموو ئەمانەش ناخۇشتر ئەۋەبوۋ كە زاتى
نەئەكرد سەرنجىك بداتە دلى خۇي تا ۋەكو بزانىت بۇچى بەرۋىينەۋەي
كالى ۋا سەغلەت و دلگىر بوۋ، مالى لەبەر چاۋكەوت، ھەر چۇنىك بىت و
ھەرچىيەك، تازە پۇيشت. ۋەكو ئەستىرەيەكى كشاۋ نەختى ئاسمانى ژيانى

رۆشن كردهوه و رۆيشت. خوا ئەزانی جاريكى تر چۆن و كهى و له كوى
چاويان به يهكترى ئەكهويتهوه. ئەوان تا ئەم تەمەنه يەك جار يهكتريان
ديبیت ئەويش وا، بەم پييه دوور نييه هەتا ماون جاريكى كه يهكتر
نەبينهوه.

بەينى بەسەر رۆيشتنهوهى كالى و دايكيا رابورد. تا ئەندازە يەك
جیگاكهيان له دل و له مالىشيانا پر بووهوه ئەگەرچى وهكو پرکردنهوهى
شوينى قالييهكى كاشانى ناياب به بهرە شريكيش وهابوو. ئيواره يەك
جوامير له (يانە) چاوى به هاوپرپيهكى ئەكهويت لى ئەپرسى ئەوه هەر
وازت له ژن هينان هيناوه يان دەستت له ئاسكولى مامت هەلگرتوو.
جواميريش به پەرۆشيكهوه لى ئەپرسى: بۆچى چى بووه؟ «كوره كەش كه
دەزانی جوامير بى خەبەرە ئەيهوى پاشگەز بێتەوه ئەلى: هيچ هەروا
پرسيم». بەلام بى هووده ئەبى جوامير له كولى نابيتەوه هەتا قسه كهى پى
تەواو ئەكات و پى ئەلى كه وا له حەسەنى شىخ مارقى بيستوو خەريكه
ئاسكوژ بهينيت. جوامير زور ئەم قسه يەى پى گران ئەبیت بەلام دەرى
ناخت. بەدریژايى رى بىرى لى ئەكاتەوه، زورى پى خوش ئەبى كه له
لايه كهوه درزىك، كەلینىكى تيا بدۆزیتەوه و بەدرۆى بخاتەوه بەلام
هەرچەنده لەبەر تيشكى قسه كانى دايكى و رەوشت و خووى فاتمەخانى
ئاموژنى سەرنجى لى ئەدا هيچ درزىكى تيا نابینيت. دیت بەبیريا كه
بچى چاوى به لاوهى ئاموژاى بكهويت بەلام واز لەم بیرهش ئەهينى. لاوه
كار له كار ترازاو به قسهى هاوپرپيهكى شهكراويان خواردوتەوه. لاوه
ئەگەر بيويستايه هەر هيچ نەبى پيش ئەم كهين و بەينه ئەمى ئاگادار
ئەكرد، هەرچونيك بيت ئەويش هيچ نييه، ئەزانيت كەس هيچى پى
ناكریت له گەل فاتمەخانى دايكى، دەى پيرۆزيان بى ئەميش گوناھى
خوى بوو، ئەبوايه دواى ئەو قسانە دايكى بوى گيرايهوه بچوايه بنج و
بناوانى كارەكه بزانی كچى ئەدەنى يان نە. ئەم هەروا كەمتەرخەم

خستىيە پشتگوۋى تا واى لى ھات، دەى گۆى مەدەرى، چارەيان لە چارەى يەك نەنووسراوہ.

جوامىر كە دىتەوہ مالى باسى شووكردى ئاسكۆل ھەروا لە دليا گىنگلە ئەدات، بۆ دايكى بگىرپتەوہ! نەگىرپتەوہ!

ناھىيىت با نەدايكي سەغلەت بكات و نەواشى پيشان بدات كە خوشى ئەوہندە بەتەنگەوہيە، چى ئەبى دەى با جاريك قسەيەك بۆ دايكى نەگىرپتەوہ! خو كفر نابىت! بەمەسەلەى ئاسكۆل و ژنھيان و دايكيان ھاتەوہ بىرى كەوا نەدايكي و نەكالى پيشان نەوت ئەو قسەيە چى بووہ كە فاتمەخانى ئاموژنى بە كالى و تووہ و دايكى خەفەتى بۆ ئەخوارد. چووہ گيانى دايكى بەزەردەخەنەيەكى كالىوہ لى پىرسى، دايكىشى لە پيشەوہ دايە قاقاي پىكەنين لە پاشا وەك شتىكى ناخوشى بىر كەوتبىتەوہ ھەناسەيەكى ھەلگىشاو بىدەنگ بوو. جوامىر پىرسى: ئەوہ چىيە دايە چىت بىر كەوتەوہ؟ دايكىشى بە ماتىيەكەوہ وتى:

– ئەوى راست بى كورم كالى و پىروژخانم بىر كەوتەوہ.

جوامىر وتى:

– باشە دەى جارى وەختى نووكە نووك نىيە تۆ باسەكەم بۆ بگىرەوہ.

ئەجى وتى:

– فاتە ورچە كوڤى ئاموژنت ھەر كە چاوى بە كالى كەوت پىرسى بووكەكەت ھىناوہ پيشانمانى بەدى! ھىشتا زووہ ئەبوو پاش منال بوون ئاگادارمان بكن.

جوامىر بى ئەوہى گوى لە بەشى دوايى قسەكەى بگىرپت سەرى داخست و چووہ ژورەكەى خو. لە سەر نوينەكانى ھەردوو دەستى خستە ژىر سەرى و چاوى بىيە بنمىچەكە. ئاموژنى واى زانىوہ ئەم كالى ھىناوہ. ئىي ئىستە تى گەپشتم بۆ وا بەتوندى بەرەنگارى دايكم بووہوہ بۆچىش وا

بەپەلە ئاسكۆلى داوۋە بە شوو. بەلام نە، ھەر خۆى لە بەھانە بوو ئەگىنا
بىگومان دايكم پىي وتووۋ كەوا بەھەلەدا چوو. جگە لەوۋش دواى ئەوۋى
كالى و ئەوان پۇشتنەوۋ مالى خويان ناشى وای زانىبى كە باوۋخوون
كراوۋتەوۋ نە. ئەى نابى لە لاوۋى كورپى بېرسى. رەنگە بەقسەى ئەوۋىش
باوۋر نەكات چونكە لای وایە لاوۋ ھەمىشە لە سەر من ئەكاتەوۋ. دەى ئەمانە
ھەموو قسەى ھىچن ئەو لە بەھانە بووۋ و بىدەنگى و كەمتەرخەمىى منىش
يارمەتىى سەرگرتنى بەھانەكەى داوۋ!

چەند پۇژىك رابورد بەيانىيەك دواى پۇشتنەوۋ دايەرەى جوامپۇر، دايكى
خەرىك بوو تفاقى چاپى لائەبرد كچۆلەيەكى دە دوانزە سالە كرىدى بەمالا
و پىرسى: ئىرەيە مالى جوامپۇرەفەنى؟ ئەوۋ شەكراوى مالى فاتمەخانم بو
ھىناون، وای وت و پاكەتى نوقولى لە سەر ھەسىرەكە دانا، بى ئەوۋى
چاۋەرۋانى وەرەم بكات چۇن ھاتبوو وا پۇشتنەوۋ دەرى. ئەجى وەكو لە
بانى بەرى دەيتە خوارەوۋ وابوو. شەكراوى مالى فاتمەخانى چى؟
فاتمەخان ھەيانبى و نەيانبى ئاسكۆلىيان ھەيە كە ئەوۋىش بە حساب بو
جوامپۇر دائراوۋ. ناشى فاتمەخان ئەمەشى كرىدى و قسەى خەلكى بەراست
گىراپىت. بابە قسە بەخۇرايى ناكرىت. دووكەل بى ئاگر نابىت. ئەيانوت
ئاسكۆل ئەدەن بە شىخ ھەسەنى خالۇزای! دەى دەسەلات چىيە. رەزام
بەرەزای خوا. خۇ بەو خوايە لە سەرىكىشەوۋ پىم خۇشە كە ئەم دىدەى
لئلاوۋ براپەوۋ! رزگارمان بوو لە ئەيدەن و نايدەن. قەى ناكا ئىنسان
ئەوۋى لا گرەنە كەوا ناوى جوامپۇرى لەسەر بوو. ئەگىنا خوا رەحمى پى
كردىن كە لە كچى فاتمەخان رزگارى كردىن. خەلكى پئلاوۋەكانىشمان
ماچ ئەكەن وا كچمان ئەدەنى. با بزەنن كاممان زەرەرمان كرىدوۋ! خوا
يار بىت كچىكى بو ئەھىنم ھەوتى وەكو ئاسكۆلە رەق لە مزگىنىدا بدرىت.
لئردەا بىرى ئالۇزا و سەرى لىشىۋاوى زۇر كچى ھىنايە سەر پەردەى
مىشكى و بەلچ لى ھەلقولتاندنىك فتى كردن. بەلام ھەر ئەبوو ئەو

شەكراوه بنییریتەوه. كچهكه چ چا و پوویهك بهم فاته ورچهوه ههیه؟ وهره تۆ ههچ شهرم نهكهیت و تهریق نهبیتەوه. شەكراو بۆ ئیمه بنییریت! باشه دایكم ديقه ديقه مان بده. خوا كلاوی بۆ بهپووش كردوه. خهلكیش خوايهکی ههیه بۆ خووی. ههر خواي ئیوه نییه. راسته به خوا. خوايه لیم نهگری و له سهرم بهكفر حسیب نهكهی ههر خواي دهولهمنده! ئەي بۆچی پێیان ئەلین خواپیداو، خو ئەستهخفیرهللا بهبی حەزی خوا ئەم ناز و نیعمهتهیان پیکهوه نهناوه! كچی دهی ناز و نیعمهتی چی ههمووی گر و پفیکه. بهرگهی رووگرژکردنیکی روژگار ناگریت. ئەوه كەسی ناسیاو رووی نههاتوووه دوو دهنكه نوقلهكهیمان بۆ بیئیت بۆیه بهو چهتیوه چرپنه پلکه باجانیهدا ناردبووی خو ههر نهمزانی کوپرا رویشت، دوو جنیوی مزرم بدایه به خووی و فاتهخانی و نوقلهكەشم بختایه..... یهوه! ههر چوئیک بی فاته زله ئەمهی بهسهرهوه ناچی. جاری با ئەم نوقله له حهو كون بشارمهوه نهوهكو جوامیر گیان چاوی پیی بکهوئیت. بیگومان زۆری پی ناخۆش ئەبیت.

***

پاش نیوهپۆیهك جوامیر له نان خواردن بوو بووهوه له سهر جینگاکهی پال كهوتبوو روژنامهیهکی گرتبوو بهدهستهوه خهريك بوو خه و بچیتته چاوی له پر فره فر و دهنگی ئوتموبیلێك له كۆلانهكه یانهوه هات - كهوا زۆر كهم ئوتموبیلی پیا تیپهپی. نهخیر ئوتموبیل وهستا و لهدهرگای ئەمانیشیان دا، نهختی خووی لی بیدهنگ کرد بهشکو دایکی بچی. بی هووده بوو دهراگه لی درایهوه و دایکیشی دیار نهبوو. ناخۆ بهچییهوه خهريكه، بهنابهلی ههستا چوو بی پرس و دهنگ دهراگی کردهوه. له پر تهوژمیکی شادی و سهرسورمان دهم و چاویان گهشانهوه، بهدەنگیکی زۆر بهرزتر له پپووست وتی:

– ئەوه ئیوهن یاخوا بهخیر بین!

ھەر گورج لە دیمەنەكەى بەرامبەرى بى جىيى قىزاندىنەكەى بۆ
دەركەوت بە تەرىقىيەكەو و تى:

– ئەو چىيە؟ پىرۆزخان چ خىرتە؟ ياخوا بەخىرىيىن فەرموونە ژوورەو.
دايە وەرە ئەو پىرۆزخان و... ئەوانن.

كالى چووبووە ژىر بالى دايكى ھىنايە ژوورەو و جوامىرىش كەل و
پەلەكەيانى ھەلگرت كەوا شاگردى لىخوړپەكە بوى داگرتبوون و لەبەر
دەرگا دايئابوو...

دواى دە پانزە رۆژى دەرمان و دوكتۆر پىرۆزخان پووى كرده
چابوونەو... لەم ماوہەدا جوامىر خزمەتئىكى پياوانەى كرد تەنانەت لە
گەرمەى نەخۆشئىيەكەيا لەگەل كالىدا بەنۆرە ئىشكيان ئەگرت بۆ ئەوہى لە
كاتى خۆيا دەرمانەكانى بدەنى. ئەم تىكەلئىيە شەرمى روالەتى و بى جىي
لە نيوان ھەلگرتن و گەلئىك لەگەل كالىي لەيەكدى نزيك كردنەو و شارەزاي
رەوشت و خووى يەكترى كردن. ھەنگاو بەھەنگاو لەگەل پيشكەوتنى
چاكبوونەوہى پىرۆزخان ئەوانئىش گرىي دەم و زمانيان ئەكرايەو و ماتى
و مۇنيان لە پوو ئەرەوييەو تا نەخۆشەكەيان وەكو خۆى لى ھاتەو
ئەمانئىش وەكو جارانى پيش بۆ لادى چوونەوہى كالىيان لى ھاتەو و
زىاترىش جوامىر تەنيا وەختى سەرى دائەخست و بىدەنگ ئەبوو لە ئاستى
كالى كە قسەكەى فاتەخانى ئامۆژنى بىر ئەكەوتەو، كەوا بە كالىي وتبوو،
ئەم سەرداخستن و بىدەنگيەشى ھەر چەندە لە سەرەتاوہ لە تەرىقىيا بوو
بەلام لە دواييدا بوو بەلئىكدانەو و خەيال لىدان و مرخ لى خۆشكردن!
بەراستى بۆ وا نەبى. ھەرگيز خوا ژن ھىنانى وا سووك و ئاسانى بۆ كەس
رئىك نەخستوو. بووكئىكى وا ناسك و نازدارى بەپيى خۆى بۆ ھىناوہتە
مالەو. ھەموو جارئى لىرەدا ئەو شىعرە عەرەبييەى بىر ئەكەوتەو كە
وەختى خۆى لە (ھەزار و يەك شەو) دا خوئندەبوويەو كە ئەلى:

«رېنگه خوا دوو ليك براو به يهك بگه يه نيته وه، له كاتيكا كه به هموو باوه پى خويان لايان و ابیت كه بېراى بېراى نېتر هر چاويشيان به يهك ناكه ويته وه».

هر به راستى رېكه و تېكى سهره! قهى ناكات ئهوا كالى له ناكاو ئهگه رېته وه، به لام بو له كاتيكا ئهگه رېته وه كه ناسكول شووى كردو وه و ئه مېش و دايكيشى به په له بو ژن ئهگه رېن. له وان هيه بو ئه وهى قسهى خه لك بېرن هر ژنيكى دهست كه ويته هر زور ناشيرين نه بى هيچ سى و دووى لى نه كات. به لام چوون دهست پى بكن. جارى كى ئه لېت دلى كالى كه سى كهى تيا نييه؟ نا، له وه ناچى. يهكى دلى له دهست دابى ئه م تريق و هوورپه پيگه نيني نايهت. خو نيازي نييه ئه م ئيشهش به دايكى بكات، هر چنده فه رمانى دايكى له كارى ئه ما هر قسه ليكر دنېكيش ئه بى. به لام نا باجاري ئه م دم و دووى خووى تاقي كات وه ئه وسا له گه ل دايكيشى قسه ئه كات!

به لام چوون، هر چند سهرى هينا و سهرى برد خووى له م ته ليسمه پى رزگار نه كرا، چوون پووى بيت به كالى بللى شووم پى بكه. با نه ختى بخواته وه به شكو شرمى هه لگيريت، يهك دوو جار ئه م شى تاقي كرده وه كه لكى نه بوو، جوامير له م گيژا وه دا بوو كه روظيك له گه ل كالى دانېشتبون دامه يان ئه كرد له پر له خو يه وه وتى:

– تو ئه زانى دايكم قسه كهى فاطمه خانى ئاموژنمى بو گيرامه وه، كه به تووى وتبوو...

كالى سهرى شوپ كرده بو وه به سهر ته ختهى دامه كه دا هيچ ورتهى نه كرد به لام تارمايى زرده خه نه يهك به خيراىى برووسكه به چاره يا تى په پى و داشيكي به په له برده پيشه وه... جوامير كه ئه وسا كه باش بېرى لى كرده بو وه قسه كهى چند ئا و ئه كيشى و چ كارىكى كرده ته سهر كالى

هات به میښکيا ئەمه ئەو ههلهیه که لێی ئهگهرا و نابیی لهدهستی بدات،
بۆیه لهسهرخۆ به زهردهخه نهیهکی به شهرم - ژاکاوهوه وتی:

- ئەبینم هیچ قسه ناکهیت! جارێ داشهکهت بگێرهوه ئەوه ههلهیهکی
گهورهیه دامهت لێ ئەکهم، بهنهختی توندی و بێ سهرههلبهرین لهسه
تهختهکه کالی وتی:

- قهی ناکا ناگه پیمهوه. دامه بکه...

- باشه گیانهکهمی بۆ زویر ئهبی خو خراپم نهوتوه...

یهکهمجار بوو تیايا به کالی بلێ گیانهکهمی، بۆیه گورج داشیکی برده
پیشی.

کالی دهنگی نهبوو خهريک بوو یاری به داشیک بکات. جوامیر تی
گهیشته کهوا شهرمنی خهريکه ئەم ههلهشی له ژیر دهستا مردار ئەکاتهوه.
لووته پهنچهیهکی دا له تهختهی دامهکه بهشی زوری داشهکانی خسته
خوارهوه.

نهختی بهتهنگه تیلکهیی، که شپرزهییی خوی پی بشاریتهوه وتی:

- بهسه دامه ئیتر با نهختی بۆ خو مان قسه بکهین.

- کالی له کاتیکدا خهريکی کۆکردنهوهی داشه دامهکان بوو سهريکی
بهرز کردوه و به سهرزهنشتیکی زهردهخه ناوییهوه وتی:

- ئەهی ئەوه نییه قسه ئەکهین، یا له دۆراندن بوویت بۆیه تیکت دا!

جوامیر گوئی له قسهکهی نهبوو ههموو هۆشی لای چاوی بوو که
ئهویشی بی زانین بریبوووه ئەو بهشهی که بههۆی بهچیچکانهوه دانیشتنی
کالی و ههلبهرینی سهه و داچهکانی بهرۆکی کراسهکهیهوه، له سنگ و
مه مکی دههکهوتوو، وهك چاو تیبرینهکهی جوامیر شهپۆلیکی گه رمایی
بوویت ئاراستهی سهه سنگی کالی کرابیت گورج داشه دامهکانی دانا و

دهستی گرت بهیه خه یه وه و هه ستایه سه ر پی و به ده م باویشکیکی مه گه ر
هه ر خوا بزانی راس ت یا ده س تکرده وه وتی:

- با بچم سه ر خه وی بشکینم، شه وی خه وم لی زرابوو هه مووی دوو سی
سه عات نه نوو ستم..

جوامیر ئه قلی له سه را نه ما، هه ر هه ستا و ده س تی کالی گرت و له سه ر
کورسیه که دای نیشاندوه و به په له وتی:

- نایه ی قسه که ی فاته مه خان بهینینه دی؟

کالی له ده می ده رچوو بوو بلی (- کام قسه) که که وه ته وه بی ری
ته و ژمیکی شه رم و ته ری قی قسه که ی له گه روودا تاساند و سه ری پی
داخست، جوامیر به هه لی زانی وتی:

- ئی... گیانه ئه لئیت چی؟

پاش نه ختی بیدهنگی به ئه سپایی و به ده م هه ستانیکی بیزارانه یا
نه خو شان وه وتی:

- بوچی بلیم چی؟

- بو ئه وه ی قسه که ی فاته مه خانی ئاموژنم بهینینه دی!

- من نازانم چی بلیم! دایکم ئه زانیت!

وای وت لئی دا رپویشته ده ره وه. به لام جوامیر ئه وه ی لی بز نه بوو که له
ژیر رهنگی سوور هه لگه راوه یه وه تارمایی زه ره خه نه یه کی شیرینی
به رووه و بهیننی له کاتی له ژوور چوونه ده ره وهیدا.

دوای ئه و روزه به هه فته یه که هه موو حسابیکی ژنهینانی جوامیر ریک
خرا، ته نانه ت روزه گواستنه وه شی، که وا له بهر پرسه باریی کالی و دایکی
خستیانه زستان.

ئه وسا گه رانه وه بو دییه که یان.

جوامير نهيزانى ئەم گەشتەى له يادگار چەندى خاياند چونكه بەدەمىهوه خەوى لى كەوتبوو. كه هەستا تەماشاي سەعاتى سەر مێزەكەى كرد دواى نيوەرۆ بوو له دلى خويا وتى، بېگومان لاوه كه بۆ قاوهلتى هاتەوه هەموو كارىكى بەشوين منالەكانا ناردنى جيبهجي كردوو، چارهكئىكى پى چوو ژنهكەى لاوه هاتە لاي دەرگاكيهوه وتى:

– ئەترسم لاوه بۆ قاوهلتى نهيهتهوه، رۆژگاريش درهنگه با نان بۆتۆتى بكم، ئيتر لهوه زياتر چاوهروانى ئەو نهكەين باشه.

– هيچ جارى تر وابوو نيوەرپوان بۆ نانخواردن نهيهتهوه؟

– نەه مەگەر له سەر داووت بووبیت ئەوساش له پيشهوه ئاگادارى ئەکردین!

جوامير سەيرىكى بادا وتى:

– بېگومان بەئيشهكەى منەوه خەرىكى خواردوو. دەى باشه منيش ئەوهنده برسيم نيهه سەعاتىكى كەش چاوهروانى ئەكەين. لاي ئیوارە بوو جوامير له دالانەكەدا بەشپرزەبىيەكى ديارهوه ئەهات و ئەچوو. هەر كەسى له دەرگای بدایه بەو هیوايهى كه بەشكو لاوه بێت و زوو له دەنگوباسى خۆى ئاگادارى كات ئەو دەرگای ئەكردهوه. ئەوهنده دەرگای بۆ خەلك كردهوه تاقتى چوو وازى هینا چوو ژورەكەى خۆى، هیشتا دانەنیشتبوو لاوه هاتەوه. جوامير هەر گوێى له دەنگى بوو بەپەلهپرووزكى خۆى گەيانە لاي، بەلام كه چاوى بە ماتىومۆنىي لاوه كهوت كۆشكى ئاواتى هەرەسى هینا. بەكەساسىيهوه لى پرسى:

– ها چى بوو؟ كەست نارد؟

لاوه دەستیکی پان کردووه و لهبەر خۆیهوه بلته بلتیکی کرد. جوامیر
وهکو ئەم کارهی لاوه له پررقی ههستاندی، نهختی بهتوندی وتی:
- چی؟ تی ناگهه، پیم بلی بهراستی بزانه کهس نه نیریت به دوویانا یان
نه. بوچی راستم پی نالییت؟
که سهری ههلبیری و چاوی پر تهریق و رهنگی ههلبزرکاوی لاوهی دی
ترسا لهوهی ناخۆشی ماوهی نه دابیت. له خۆیهوه خا و بووهوه وهکو
پارانهوه وتی:

- لیم بیوره براگیان، نابی لیم بگریت. نازانی چهندیان بیر ئەکهه!
باوهپ بکه بهم ده ساله هه مووی به سه ریه کهوه نه وهندهی ئەم شه و پرژه
بیرم نه کردون! هه رچی تاسه و خو شه ویستی و ئاره زووی به نا چاری
پهستیوار و بهرگیراوی ئەم چه ند ساله ی دلم هه یه به جارێک به ستیان
شکاندووه و هورورمیان بو هی ناوم، نازانم چی بکهه، وهخته شیت بیم. له
بریتی نان و ئاو و ههوا و خو شی و شادمانی، له مانهش پتر، له هه موو
شتیکی کهی دنیا پتر، وهخته بلیم له وهش زیاتر که له زیندانا تاسه ی
سه ربه ستیم ئەکهه ئیسته تاسه ی ئەوان ئەکهه. لیم مه گره ئەگه ر بلیم هه ر
له بهر ئەوان و بو نزیکی له وان هه بو که هه زم ئەکهه ر بیمه وه ئیره، ئەگینا
زور چاک ئەزانم بو یه کیکی وهک من هاتنه وه ئیره چ مه ترسییه کی تیا یه.
بو یه دامناوه هه رکه یه کمان گرت هه داوا بکهه شوینی چاودیرییه کم بو
بگو یزنه وه بو شارکی تر، که هه ر باسی شو ریشی تیا نه کریت! ئەگه رچی
باوه ریش نا کهه ئەمه م بو بکهه. چونکه زور جار دیت به بیرما که منیان
بو یه وا سووک و ئاسان هی ناوه ته وه ئیره و لیره ش بی چاودیرییه کی
پیویست به ره لالیان کردووم بو ئەوه ی بکهه ن به ته له و به خه یالی خویان
خه لکی سه ر به شو رشم پی بگرن! لاوه کهوا ئەم قسانه ی جوامیری له لا
وهکو خوی به برینه وه کردن وه هابوو، هه ناسه یه کی هه لکیشا و وتی:

– ئەزانم گيانى من ھەرچى تۆ ئەيلىيت و ھەستى پى ئەكەيت ھەمووى بەجىن و راستن. من خۆم تاوانبارم، ئەبوو نەھيلىم ئەو كارە و ھەيلى لى بىت. ھەر چۆنىك بىت ئىستەش چارم ناچارە بزانىن بۆ كويمان ئەبات! گەپام زۆر گەپام خەلك ھەر ئەو ھەبوو نەيانئەدامە بەر كلكان كە ئەموت بچن بۆ (گولان) ئەلین لەم دوايىيەدا شەپ كەوتۆتە ئەو ناوچەيەو بەشكى لە لايەن ھىزى ميريىەو داگير كراو. دوو نوختەيان داناو لەسەر شەقامە رپپەكەى بۆى ئەچى بەگران خەلك لىيان دەرباز ئەيىت. ئەگەر لەم سەرىش سەلتە زەلام ھەر چۆنىك بىت بتوانى خۆى لە نوختەكان لابتات، لە گەرانەو دا بەژن و منال و بارگە و ولاخەو ھەر ئەكەوئە بەر قەمچىيان جا ئەوسا مەگەر خوا بگات بەفرياي ئەو كەسەدا. لاو كە ترس و سامى چاوى جوامپىرى دى بايداىەو و وتى:

– ژن و منال رەنگە بەپارە پزگارىيان بىي. ھەر و ھەا كابرش ئەتوانى بەھوى ئەوانەو خۆى دەرباز بگات، بەلام كى ئامادەيە خۆى بخاتە ئەم ئاگرەو! دەسەلات نىيە ئەبى پەلە نەكەين ماوہم بە لەسەرخۆ بىرىكى لى بکەينەو.

– ئاخىر...

– چار نىيە بىرام ئەبى پىلاننىك دابنىين كە نەئەوان و نەئەو كەسەش كە ئەچى بەدوويانا دووچارى فەلاكەت بىن.

– راست ئەكەى بەلام ھەرچى ئەكەى تكات لى ئەكەم نەختى پەلە بکە، باشە كە حال و ابىت و ھەكو باسەت كى ئەچى بەدوويانا. لەوانەيە ھەر كەسمان دەست نەكەوئە.

لاو سەرىكى بادا و وتى:

– با بزنام، چارەيەك ئەدۆزمەو، تۆ بلىيت خزمى، ناسياوى مەردىكمان دەست نەكەوئە. (لەبەر خۆيەو و تى: ھەرچۆنى بىت پىويستە بەزوتىر)

كات خۆم له ژير ئەم باره دهربهينم). ئەبى تۆش نهختى دان بهخۆتا
بگريت سهرم لى نهشيويينيت!

- باشه. باهه ئيتر قسهى تيا ناكهه بهلام تۆش مهخهه پشتهگوى.
- كهواته باشه برپمانهوه، جا بپينهوه سهه رابواردنى ئەمشهومان
ئەلييت چى ئارهق و مهزهكه بهينم و ههه ليره دانيشين بو خومان قومى
بخوينهوه و نهختى خهه به با بكهين، خو به ناشكورى ئەليم! چوونه
دههوه و سینهما و شتى وانپيه.

جوامير دواى ئيستىك وهكو خهياالى لهلاى لاوه نهبوويت وتى:
- ئارهزووى خۆته، باشه تفاقهكهت بهينه ئيره. (له دلى خويا وتى:
هههچهنده من ناشخومهوه بهلام بام له ئيستتهوه له خهياالى نهدهم، زور
پهست دياره).

لاوه ئەوهندهى جگهههكيشكى پى نهچوو مهزه و ئارهق و تفاقى
خواردنهوهى شههه حهوت كهسى ئارههخورى هينايه ژوورى لاي جوامير
ئينجا خوئشى بهرامبههه دانپشت. دوو پيالهى بهئارهزووى خوى بو
ههردووکیان تى کرد و وتى:

- نۆش!

جواميريش پيالعهكهى خوى ههگرت له يهکیان دا و بردى بو دهمى بهلام
بى ئەوهى ههچى لى بخواتهوه داینایهوه.

لاوه وتى:

- باهچم راديو كهشم بهينم.

جوامير به توورههپيهكى بى جيوه وتى:

- نههخوا له راديو گههه تاقهتى دهنگوباسمان نييه.

لاوه بهدهم پهشيمانپيهوه وتى:

- بۇ دەنگوباس نا، بۇ گۆرانی، جاروبار گۆرانی خوش ھەيە.
 جوامیر وەك پۆزىش بەھىننەتەوہ بۇ توورەبوونەكەى وتى:
 - دە باشە، منىش ھەز لە گۆرانی ئەكەم، بەشەرتى نەيخەيتە سەر
 دەنگوباس، رادىوكە بەھىنە.
 لاوہ رادىوكى ھىنا. ھەندى خەرىك بوو لەگەلى ھىچ گۆرانیيەكى خوشى
 نەدۆزىيەوہ، دای خست و وتى:
 - جارى ھىچ كوييە نييە، با بۇ خومان قسە بكەين.
 ھەرچەندە ناشمەوى برىنت بکولینمەوہ، بەلام والە سايەى خواوہ
 رزگارت بوو ئەگەر پىي سەغلەت نابى نەختى باسى ژيان و رابواردنى
 زىندانم بۇ بکە.
 جوامیر سەرى داخست و ھىچ قسەى نەکرد.
 لاوہ وتى:
 - ھەر كەسە بەجۆرىك باسى ئەكات پياو سەرى لى تىك چوہ نازانىت
 كى راست ئەكات و كى درۆ. ھەندى كەس وای باس ئەكەن وەكو ژيان و
 رابواردنى بەندىخانە يەكجار ئەوہندە ناخوش نەبىت.
 جوامیر تىگەيى چارى نييە ئەبى شتىك بلى بويە دەستى پىي کرد:
 - ئەوى راست بىت بەندىخانە نەژيانى تيايە و نەرابواردن چونكە
 نەگەشەکردن، نەخوشىيەك و نەھىنانە بەرھەمى نرخیكى مادى يا
 مەعنەوى تيايە، تەنيا رۆژ كوشتن و سال ناشتنى تيايە و بەس. رەنگە
 ھەندى پياو چاك و دلپاك لايان وابىت بەندىخانە باشکردنخانەيە.
 تاوانبارى تياپاك ئەبىتەوہ رەوشتى خواروبىرى چەوتى تيا راست
 ئەكرىتەوہ! بەلام ئەوى من ديم ھەر بەتەواوى پىچەوانەى ئەمەيە و
 ئەوانەى بەندىخانەشيان بەدەستە لام وايە ھەر بۇ تۇقاندن و نازاردانى
 خەلك دايان ناوہ، ئەگىنا دەستە و دايەريەكى باشيان بەسەر دائەنا. ئەوى

چاوی به جوولانه وهی کاربه دهستان و وهردیانه کانی به ندیخانه و زیندانه کان نه که ویئت ناتوانی نه له م راستییی بگات و نه له وهش، که پیاو له باریا ههیه تا چ ئەندازهیه که ههستی مرۆقاییه تی و پیاوه تی و شهرف له دلی خویا بپلیشینیته وه! وهچون ئەتوانی له مهیدانی درندهیی و جانه وهریدا گورگ و پلنگ و بهوری به سه زمان جی بهیلت. جا ئەگه راست بوایه که کاربه دهستانی ولات ئەوهندهی تۆزی به زهییی مرۆقاییه تی له دلایانهی و نیازیان له به ندیکردن باشکردنه نه که تۆقاندن و تیکشکاندن، ئەو ملۆزمه پیسانه یان به سه ره وه دانه ئەنا، که وا هه ره له و پۆژه وه به ندی تیا ئەدریته دهستیان نیازیان ئەوهیه به هه موو جوړیک که رامه تی بپلیشینیته وه و گیانی بپه ستنه وه بۆ ئەوهی هه تا هه تایه هه ره سه رشوړ و ملکه چ بیئت. بالی فیز و به خۆدا راپه رموونی ببه رن بۆ ئەوهی هه رگیز هه لئه سیته وه و ره گی باوه ری له بن هه لکه نن، زات و جوامیری و ئازایی له گیانی دهر به یین، بۆ ئەوهی نه که هه ره خه لکی له به رچا و بخه ن خویشی بیژ له خۆی بکاته وه، خوی لا ئەوهنده په ست و نزم و پیس و بی نرخ بیئت که نه ویری به خه وی شه وانیش، نه دم به خراپی ئەو رژی مه بکاته وه که ئەوان سه گی پاسکردن و نه ده ست له روویا هه لبه یینیته وه و نه بیریش له به گژاچوونی بکاته وه. به لام کار به وه باشه که ئەو درنده و گه وه کانی شیان ئاو له دنگا ئەکوئن... سروشتی بنیاده میان نه ناسیوه و ئاگاشیان له قانونی گوړان و پیشکه وتن نییه. له به ره وه سه ریان ئەمینی سوړ و زاره تره که ئەبن که ئەبینن به پیچه وانهی ئامانجی گلاوی ئەوان له گه ل ئەو هه موو درندهیی و جانه وه رییه شا که به کاری ئەه یین هه تا دیت بانگی ئازادی ئاشکراتر و ژماره ی نیشتمانپه روهر و ئازادیخوازان زیاتر ئەبیئت! ناو جه رگه ی تاریکی ئەو زیندانانه ی به نیازی خنکاندن بیرو تاساندنی گیان دروستیان کردوون و هه رچی رگیه ی شه ییتانانه ی بی نامووسی هه یه تیا یا به کار ئەه یین له پیناوی گه یشتن به م نیازه پیسه یانا، ناو جه رگی ئەم زیندانه ته نگوتارانه پرن له قاره مانه نه به ز که باوه رپان به ژیانه وه و سه ره به ستی و

سەربەخۆییی ولات لە کۆی بیستون چەسپووتر و پتەوترە. لێرەدا جوامیر ئیستیکى کرد. لاووش ئەمەى بەهەل زانى وتى:

– دەى قومىك لە پىكەكەت بە سارد بوووە! تۆ ئەزانی من وام ئەزانی بەندیخانە ھەروەكو سەر و گویلاكى گۆریویت بیروباوەرپىشى گۆریویت، بەبیرما ئەتەھات دواى ھاتنە دەرەوت لە بەندیخانە لە ژێر جىگاشەوہ بىر لە سیاسەت بکەیتەوہ کەچى کوتومت ئەلئیت شۆرشیگىرە راستەقىنەکانى قسە ئەکەیت. ئەوہ چىیە ئەلئیت ناخۆیتەوہ پىكەكەت ھەر لە جىی خۆیتەتى.

جوامیر بەگەرمىیەكى لاوانەوہ وتى:

– تۆ ئەلئیت چى كاكى خۆم! ئەو حوكمە ناھەقە نارەوايەى بەسەر مندا درا، ئەو دەرد و مەینەتى و كۆیرەوہرییەى لە خوتو خۆرايى تووشى خۆم و مال و منالم بوو، ئەو سزا و ئازار و سووكى و كردەوہ ناشىرینانەى لە زىنداننا دووچارى بووم و لەگەلم كراوہ و دیومە و لەگەل خەلكىش ئەكرىت، داخىكىان ناوہ بەگىانمەوہ ھەتا ھەتايە خۆش نەبۆتەوہ و ھەتا ماوم بەدل و دەروون دوژمنى خۆینەخۆیى ئەو نىزامە بم كە خەلك وا بەناھەق و لە خوتو خۆرايى فرى ئەداتە كونى زىندانەوہ و بنیادەم لەو پایە پەست و نزمەدا رائەگرىت و بەو جوړە ناشىرىنە نامەردانەى لەگەلئان ئەجوولئیتەوہ، بەلام بلىم چى. نازانم لەگەل رۆژگار بلىم چى، ئەو نالەبارە ئەلئیت خۆینى لەسەرمە، ماوہى خۆ بەكوشندانىكى پیاوانەشم نادات، ھەرچەندە بىر لە كەساسى و بى كەسىى ھىوا و داىكى ئەكەمەوہ بپرستم ئەبىرئ و پەكم ئەكەوئیت. دەستىكم ئەكەوئیتە ئەملا و دەستىكم ئەكەوئیتە ئەولا! ھەر قسەم بو ئەمىنئیتەوہ، ئەگىنا جىی ھەقى من ئەو كەژ و كىوانە بوو. ناو (ل. ا. ن)، فرمانى من ئەوہبوو كە لە رىزى یەكەمى جەنگاوەرانى رپى ئازادىدا دژى ئەم رژىمە بوگەنە بجەنگم و خەبات بكەم ھەتا مردن یا سەرکەوتن! سەیر ئەكەى كاكى خۆم من چەند بەدبەختم؟ سەربەستىى مردنىشىم نىیە. كەچى

تۆش ئەلئیت بەخت هیچ نییە! بابە باشە بەختیاریم نەویست لە ژيانا بەلام
بوچی بەخت یارم نابی لە مردنا، نایەلی مردنیکی بەدلی خۆم بمرم!
لاوە کە دبی جوامیر ھەر بەراستی بەم بیرەوہرییە برینی ئەکولیتەوہ و
ھیشتا قەتماغەئە ھیناوەتەوہ وای بەباش زانی باسەکە بگۆریت بوہ
وتی:

– تۆ خەریکی بەم قسانە خوارنەوہکەتم لەبیر ئەبەیتەوہ، ئەوہ چیتە؟
دەستی برد پیکەکەئە جوامیری گرت بەدەستەوہ، کە دبی ھەر لە جیی
خۆیتەئە وتی:

– نە گیانە وای نابی. فەرمو دەئە قومیککی چاککی لئ دە. ھینەکەئە من وای
ئەپریتەوہ.

جوامیر بەماتییەکەوہ وتی:

– نیازم نییە بخۆمەوہ.

– بوچی سویندت خواردوہ؟

– نا، ھەر وای، ھەزی لئ ناکەم.

جوامیر ئەم قسەئەئە ئەوہندە بەئازارەوہ کرد لاوە داینا کە لە سەری
نەروا. پیالەکەئە نا بە سەریەوہ و پیککی کەئە بو خۆی دروست کردەوہ و
وتی:

– خۆت خاوەن مالئیت. تۆ بخۆیتەوہ و نەخۆیتەوہ من مووچە
شەوانەکەئە خۆم ئەخۆمەوہ، سئ پیک، بی کەم و زیاد. ئەوہتەئە دنیا وای
لئ ھاتوہ و ھاتوچۆئە خەلک کردن و چایخانە و گەران نەماوہ، منیش
سەرم کردۆتە سەر ئارەق. دەئە بابزانین گۆرانئییەککی خوش نادۆزینەوہ.

لاوە خۆئە خەریک کرد بە رادیۆکەوہ قسەئە نەکرد و دەستی لئ ھەلنەگرت
تا گۆرانئییەککی ئازەربایجانئیی دۆزییەوہ وتی:

– ئەمیش خوشە تامی کوردی ئەدات، نازانم لای تۆ چۆنە لای من زۆر

خۆشە. ھەر بەپراستی گۆرانی ئەم ناوچەییە پۆژەلاتی ناوہراست وەھا
تیکەل بوون بەتایبەتی ھی کوردی و تورکی و ئازەری پیاو ناتوانی لە
یەك جوویان بکاتەوہ.

– لام وایە زۆری ئاوازە تورکییەکان لە کوردییەوہ وەرگیراون و ھەر وەکو
چۆن بەخەلکی کوردستان ئەلین تورکی شاخی، بەگۆرانییەکانیش ئەلین
(شەرقی)ی تورکی.

– جا کورد چیی خۆی پی پاریزراوہ تا گۆرانی و مۆسیقای پی
پاریزریت! پیاو کە خۆی نەبوو هیچی کەئ نابیٹ، مالی ئەبی بە سەربەشی
مالان، خیر، بیریشی ئەبریٹ بە تالان! بەدریزایی میژوو ھەر پیاوی
ھەلکەوتووی کورد بووہ و خزمەتی بیگانەئ کردووہ، لە ھەموو مەیدانیکی
چالاکئ و پیشکەوتن و زانینا. کەچی ھیشتا نەمدیوہ بیگانەئەئە خزمەتی
شتیکی کوردی کردبیٹ!

– وا دیارە کورد لە پیئ خەلکەوہ بیروباوہری مروڤایەتیان ھەبووہ و
وازیان لە رەگەزپەرستی و نەتەوہپەرستی ھیناوە!

– نە بەخو، بەلام لەبەر دلی تو با وایٹ.

بەم چەشنە قسانە سەعاتیان کرد بە دە ئەوسا شیویان کرد و دوای
نەختی دانیشتن و خوڤەریک کردن بە رادیوئکەوہ لاوہ وتی:

– تو ئەنووی بنوو، من رادیوئکە ئەبەم گوئ لە دەنگوباسی قاھیرە
ئەگرم.

جوامیر وتی:

– باشە ببیە من تاقتی دەنگوباسم نییە.

– دەئ شەوباش و خەوخۆش.

– شەوباش بەلام لە خەوی خوڤ بیزار بووم، بەسە ئیتر حەز لە نەختی
واقیعی خوڤ ئەکەم. حەز ئەکەم ھەندئ لەو خەوہ خوڤانەم بیٹە دی.
وہکو بەنگکیشم لی ھاتووہ بەدەست زیندەخەوی خوڤشەوہ.

– دە سا من ئەوئندە لە واقع بېزارم وختە سويم بېتەوہ بو خەويكى
خوش.
– دەباشە شەوت باش و خەوت خوش! – تەماشايەكى سەعاتى سەر
مېزەكەى كرد
– برۆ خېراكە نەوہكا بە دەنگوباسا نەگەيت. تا راديوكەت تەلى ھەوا و
ئەرزى تى ئەخەيت لەوانەيە نيوہى دەنگوباسەكە بېرېتەوہ.

به يانی دواي بهرچايی کردن لاه به جوامیړی وت:

- ئهوه چييه ئه لپيت نیازت نیيه ئیمرؤش بجیته دهره وه. نهء گیانه وا نابیت ههسته بچؤ خۆت بگۆره. دهستی جلی خۆم بؤ داناویت رهنگه به بهریش زل بیت به لām هه له مهی ئیستهت چاتره تا ئه جیته لای... بهرگدروو دهستی جل ئه کهیت.

جوامیړ نهختی به توورپهی وتی:

- جلم ناویت جلهکانی خۆم باشه، خۆ ناچم بؤ شایی... ئهگه چوومه دهره وه هه بهم جلانه وه ئه چم جلی تازهش ناکه م هه تا پارهم نه بی. لاه سهیریکی دهموچاوی ئازارایی جوامیړی کرد سهی ریکی بادا و هیچ قسهی نه کرد، لیی دا رۆی به پیی کاری خویه وه...

دواي رۆینی لاه جوامیړ ئه وهنده خۆی له ماله وه پی نه گیرا. جله کۆنهکانی خۆی له بهر کرد و هاته دهره وه. له پیشا وهکو شتی ئه توت شهرم ئه کات، هه روا بی ئامانج له م کۆلانه وه ئه چوو بؤ ئه و کۆلان. له پاشا کهوته سوورانه وه به شهقامه کانا به لām وهکو لادییه کی یه که مجار شار دیتوو چاوی ئه گپرا به جامخانهی کۆگا و دوو کانه کان و سهر و چاوی ریبواره کانا. ئه وی له هه موو شتیك پتر سهرنجی رانه کیشا سوورانه وهی سهربازی چه کداربوو دوو دوو به شهقامه کانا له گهل راوه ستانی ئۆتمۆبیلی شهستیر له سهری پر له سهرباز له سهری کۆلان و چهقی چواررپیانه کانا که ئه مه له رۆژی به ربوونیا سهرنجی رانه کیشابوو.

له پر له دوور ئاسۆ مه مهندی به دی کرد که یه کی بوو له هاوړی هه ره خو شه ویسته کانی. به زه رده خه نه یه کی شیرینه وه به ره وپییری چوو. به لām

ئاسۆ له گهڵ زۆر تى وردبوونهوه شيا پيش ئهوهى بگهن بهيهك پرووى لى
ههلكرد. جوامير وهكو شوولكى بدن له سهرى لووتى واى پى هات. دواى
چهند ههنگاوئى تهرىقى بىرى كهوتهوه كهوا خوئى چهند گوپراوه، ئهوسا
كهوا ئهه ئاسۆى بهجى هيشتوووه خوئى لاوئىكى بارىكهلهى باشپوش و
پروگهش و قىت و قنج بوو ئىستا پياوئىكى پروتهلهى سىسى تىكشكاوه.
خۆ ئاسۆى بهسهزمان غهيبى پى نيهه. ئاورپى دايهوه كه بانگى كات دى
ئهوئيش ئاورپى داوتهوه له پشتهوه سهرنجى لى ئهئا و وهكو بلى شيوه
ئهه كابراره ئهكات، بهلام كئيه و له كوئى ديوئىتى يا له كئى ئهچى؟
نازانئىت! له بىرهوهرى ياخى بووه و خوئى نادات بهدهستهوه! هيشتا جوامير
ناوهكهى تهواو نهكردبوو ئاسۆ خيرا گهپرايهوه سهرى چاره
بهخوشىهكى كتوپر گهشايهوه به گهشهيهكى تهواوهوتى:

– ئهوه توئى جوامير؟ من بم و تو نهناسمهوه. با ههزار ئهوهندهش
بگوپدرئىت! ئهمه! يا نيشانهى گهوجيهه يا هى پىرى.

جوامير به پئكه نينهوه وتى:

– بو پىرى بلئىت هيج پئتهوه ديارنويه، دواجار چوئم بهجى هيشتووئى
ههرواى. بهلام بو گهوجى ئهوه خوئى له من باشتر خوئى ئهناسى.

ئاسۆ به پئكه نينهوه وتى:

– باشه شوكر له قسه خوئشهكانت نهكهوتووئى.

دهستيان كرده مى يهك و ئهولا و ئهملای يهكترىان ماچ كرد، به تاسه
و ئارهزوويهكى زورهوه ئاسۆ پرسى:

– ئهوه كهى بهربووئىت؟ كهى هاتووئىتهوه؟ ياخوا بهخير بئىتهوه. كوره
بهخوا دهميكه له ناومانان نيت، چهنده؟ ده سال، به دم خوئشه. ئىئى ئىسته بو
كوئى ئهچى، خو چاىخانهى عهبهش نهماوه تا بلئىم ئهچىت بو ئهوى. بىرته
چوئى كوئىنت لى ئهكردين، روئىشتين دهستهكهمان تهفر و توونا بوو...

ھەرىھەكەيان كەوتە شوپىن، مەريوان كوژرا، ھەلى گيراوھ، ئەمىن دەست بەسەرە لەو خوارانە... شوھكەتەش گويژرايەوھ نازانم چى بەسەرھات، ئەوانى كەش پەرش و بلاو بوونەوھ.

– ئەى ھەبەى چايچى چى لى ھات؟

– ھەر زوو چايخانەكەيان پى ھەلگرت ئىتر خۆى نەگرتەوھ ھالى خراپ بوولەم دوايىيەدا لە سەر سووچى دوكانەكەى سەرماوھر و قورپىيەكى دانابوو دوست و ناسياو چايان لا ئەخواردەوھ. پار زستانى لە شەقامى... دا خائىنيك كوژرا سەربازىش كەوتنە دەستپىژى كوژرانە، ھەبەى لە پەنجا گوللە زياترى بەر كەوتىوو بەلام وتيان مەردايەتپىيەكى گەرەى كرديوو كە ئەبىنى سەربازى لەلای ئەوھوھ ژنيك ئەكوژت ھىچى پى ناكريت سەماوھرە لە كۆلەكەى پيا ئەماليت، كابر ھەموو سەرچاوى ئەسووتيت و كوژر ئەبىت، ئەوسا سەربازەكانى تر ئەيدەنە بەر دەسپىژ. جارى با ئەمە بەس بىت. ئەو زەلامانە ھاتن، تاقەتى بەنديخانەمان نىيە. ئىي ئىستە بو كوى ئەچى؟

جوامىر وتى:

– ھىچ ئامانجىكم نىيە، ھەروا بو خۆم ئەسوورپىمەوھ.

– كەواتە وەرە لەگەلم تا ئەولايە ئەچم. نەختى ئىشم ھەيە، بەرپوھ ھەندى قسەش ئەكەين... ئى، لە كوى دابەزيويت؟ بو نەھاتتە لای من؟ ھەر لە كەلاوھكەى جاراناين. واديارە لە مالى لاوھى ئاموزاتى؟ فەرقى نىيە ئەويت چاترە مشەيە، بەخراپەى نالىم لاوھم خۆش ئەوى، ئەگەرچى ئەو ھاورپىيەتى ئىمەش ناكات. بەينىكە خۆى كەلا خستووھ ھەر خەرىكى كاسبىيە، ئىستە بىگومان پارەى چاكى ھەيە.

بو ئەوھى بە كەمتەرخەمى نەزانى بەرامبەر بەقسەكانى، جوامىر لىي

پەرسى:

– لە چيدا لاوھ ھاوكارىتان ناكات؟

– له هه موو شتيكا. وهكو وتم خوځي كه لا خستووه تا ئيواره خهريكي كار و كاسبييه و كه ئيواره شي لي هات ئه خزيته مالى كهس چاوي پي ناكه ويټ.

جوامير به سه رسامبييه كه وه وتي:

– دواي ئيواره خه لك چاوي چي پي بكه ويټ، ئه ي شه وان له سه عات هه شته وه تا شه شي به ياني گه ران و هاتوچو قه دهغه نيه؟

ئاسو به پي كه نينه وه وتي:

– ئه وه ي تو ئه يلئيت بو خه لكي بيكاره وه هايه، ئيمه چه ند هاورپيه كين ترپي قه دهغه ي ميريمان بريوه، كردوومانه به پيشه هر شه وه ناشه وي له مالى يه كي كمانين. له ئيواره وه ئه چين شه و له وي رانه بويرين و ئه نووين و به ياني دواي برانه وه ي قه دهغه ديينه ده ري، به م جوړه تواني مانه له م ئاخوران و بخورانه شا بو خومان به خو شي رابويرين. كورپه ئه ي چي بكه ين، دنيا مردنه هر ئه وه مان بو ئه مي نئته وه.

جوامير وتي:

– وا دياره كه ستان ژنتان نه هيناوه و هه مووش حالتان باشه.

– به ري وه لالا، هه موويان ژنيان هه يه من نه بم. بو حالي باشيش زورمان سپلي لاورگين.

– ئه ي تو بوچي وا ماويته وه به ره به ني!

– به لاي منه وه پياو له ولا تي ئيمه دا كه خوځي له خو يا ئه وه ند ه سه ربه ستيي نيه، ئه گه ر ژنيش به ينيټ و ئه ويش كوتي له سه ربه ستييه كه ي بكا ته وه، ئيتر هر به ته واوي ئه بي به ديلي راسته قينه. بيرته كه سالار پيرو ت تازه ژني هينا بو، نه يته وي را بلي ژنه ينان خراپه، ئه يوت ژنه ينان به ختيا ريبه، به لام به م رجى كه وا له و شو ينه نه بي كه ژنه كه ي لييه!

- چى؟ ژن له سەربەستىيى پياو كەل ئەكات! بەخوا باشى لى كەل نەكردوو! ئەو نىيە ھاوپى ژندارەكانى تۆ لەم ئاخوران و بخورانەشا سەر ناكەن بەمالى خويانا، بەپىي قسەى خۆت؟

- ھا بىرم چووبووووه كه تۆ لايەنگرى ژنيت. بەلام ھەرچەند ئەكەم نازانم لەمە زياتر ئەتانهوى ژن سەربەستىي چى ھەبىت؟

جوامير سەرىكى بادا و بەداخووه وتى:

- ھەى كلۆل و بەشخوراو خۆت ژن! سەربەستىي خورازاندنەو و خۆ جوانکردن و خۆنواندن و نازکردنت ئەدەينى بۆ ئەو ھى خۆشتر پىت رابوڤرين، كەچى تۆش ئەو ھى پى خەپۆ ئەبى و وا ئەجوولپىتەو و پياوئيش و ھەتاتى ئەگەيەنپت و ھەكو نەك ھەموو سەربەستىي خۆت بەتەواوى و ھەرگرتبىتەو جەوى پياوئيش گرتبىتە دەست خۆت، ئەو ھى بايى ئەبى ئىمە خۆشمان ليمان تىك ئەچىت كە چيمان داويتى و بۆچى داومانپىت! نەكاكە ئاسۆ، نەترست ھەبى و نەخەم ئافرەتى لاي ئىمە و زۆر چىگەى كەى دنيا زۆر دوورن لە سەربەستىي راستەقىنە، و ھەتا پياو خاوەنى كىسە و باخەل بىت قسەى داويش ھەر ھى ئەو ئەبىت لە ھەموو كارىكا.

- ھىچ بابە ناماقولم كرد، نەمزانى ھەر بەتەواوى بووى بە ئەوقاتى ژن، ئەلپى و ھەرديانەكانى بەنديخانەكەتان ئافرەت بوون!

- دەى با واز لەم قسانە بەينين، لەواى دنياو ھەك خەرىكى ئەم چەشەنە قسانەن و ھىشتا نەگەيشتوونەتە ئەنجام. يا راسترەكەى ئەو ھى كە نايانەوئت بگەنە ئەنجام! ئىستە ئەمبەى بۆ كوى؟

- من ئەچم بۆ لاي نەريمان ھەسەن لە كازىنوى بەختيارى، ئىمپرو ھاتوو، جارن كە ئەھات لە مالى پوورى ميوان ئەبوو.

ئىستە مېردەكەى پوورى لەسەر تەقوتوقى دوينى شو گىراو گوايا

دهنگی گولله لای گهړهکی ئهوانهوه هاتووه. جا بیگومان مالکه شیان خراوته ژیر چاودیریهکی وردهوه. ئهوی هاتوچویان بکات بی ئارهق درناچیت، نهخوازه لایه کیکی سهر به گوږهندی وهکونه ریمانیش که ههمیشه میری به چرای رږن گهرچه که وه بوی ئه گهریت. ئینجا له بهر ئه موه له بهر شهبه یخوونی ناوبه ناویش که ژندر مه له ناکاو ئه یکه نه سهر ئوتیله کان و پادار و بی پای تیا پیکه وه راپیچ ئه کهن بو گیراوخانه و له وی به کاو خو بزاریکی پووش له کایان ئه کهن، ئه بی نهریمان نه بچیته مالی پووری و نه ئوتیلش، ئینجا ئیشی به وه باش بووه که کامهران باپیر بهر پیکهوت له ری چاوی پیی که وتووه و له حاله که هی ئاگادار کردووه و ناردوویه تییه ئه و کازینویه، وا منیش ئه چم به دوویا که بیبه مه مالی خو مان.

جوامیر ته ماشایه کی ماناداری کرد و وتی:

- له پیش هه موو شتیکا تو وا قسم بو ئه که هی وهکو من ههر دوینی و پیړی له گه ل ئیوه نه بوویم، بیرت چووه که من ده سال له ئیوه دور که وتوومه وه و ئاگاداری هیچ شتیکتان نیم و زوری ئه و که سانه ی تو ناویان ئه به ی من ههر ناشیاناسم، بو وینه ههر نازانم نهریمان حسه ن کییه، جگه له مه هه موو باسه که م لا سهیره چونکه ئه م کاره تو بو ی هاتوویت نه له گه ل ئاره قخوری و به زمی رابواردنی شه وانتان وه نه له گه ل بیروباوه ری جارانیشت ری که ئه که ویت. جارن تو ئه توت دهستم گرتووه به کلاوی خو موه با نه بیات، که چی ئیسته وا خه ریکی ئه یخه یته بهر با.

- یه کجار ئه وه ندهش نا، به لام که هه موو هاریکاری ئیمه مانان له بزووتنه وه ی نیشتمانیدا هاتبیته سهر یارمه تییه کی وه ها نه بایه خ و چند قروشیک پیتاک، شهرمه زاری و نامه ردیه که خو مانی لی بدزینه وه. به تایبه تی له کاتیکا که خه لکی تر، هاو نیشتمانانی له ئیمه ئازتر و

دلسۆزتر گيانيان خستۆته سهر له پى دهست و به سهر و مال و دوو پوژى خويان و ژن و مناليانوهه خويان هاويشتۆته ناو جهرگه ي خهباته وه! ئەمه ي ئيمه هه زرانترين فيداكار ييه، يا دهردى ئەلين (بى هيزترين باوه پها). وتت نهريمان نانسيت، هه قته. نهريمان برائى حه مه چاوشيني خوا ليخوشبووه كه له خو پيشان دانه كه ي له مه پ تو دا شه هيد كرا. كورپكى ژير و به جهرگه له نيوان (ل. ا. ن) و ريكخراوى شارا پوسته ئەهينيت و ئەبا، ئيستە ئەهينيت، له پيشا له قوتابخانه بوو تا پولى شه شى خو يند، له بهر نه بوونى وازى له خو يندن هينا بوو به شاگردى نانهوا، نهختى دهستى سه ره سه ري تيشى هه بوو به لام بو ته ي خهبات و قالى كردووه ئيستاكه له زير ساختره، كورپكى تيگه يشتووى له سه رخو و بى فيز و باشى وائى لى دهرچووه به دلى تو. وا نزيكيش بووينه وه، تو هه ر ئەوه نده دانيشه تا به يه كتر يتان ئەناسينم ئيتر ههسته برو.

به لام بو شهو ئەبى پيكه وه بين، زورت بير ئەكه م. هه موومان گشت دو ست و براده ران بيرت ئەكه ن، له وان هيه تا به يانى خه و نه چي ته چاويان له خو شيانا. ئيمشه و له مالى كاوه برايمين، رهنگه ماله كه يان نه زانى گواستوويان ته وه.

جوامير قسه كه ي پى برى وتى:

– ئەوى راست بى من هه زنا كه م بيم، كاوه برايميش نانا سم.

– نه ناسيني تيا نييه تو له گه ل من دييت، جگه له وه هه مووشيان تو ئەناسن، نه. نايه يت نييه. من له ژير زه مين بو تو ئەگه رام ئيستە تو بوم هاتوويته سهر زه مين... چون، هه تا تير تيرت لى نهخوم، وا به ناسانى وازت لى دينم. هاو رپيكانم هه موو كورپى چاكن و هه موو كورپكى چاكي شيان خو ش ئەويت.

– ئاخرا!

- ئاخىر و ئۆخىرى پى ناوئىت، سات ھوتى ئىوارە لاي دەرگاي دووھى باغى گشتى چاوهپىم بکە، دىم پىکەوھ ئەچىن بۆ مالەكەيان، لەوئوھ زۆر نىزىكە، ئەمەمان وا، ئىنجا بابروپىن بۆ لاي نەرىمان، ئەوھتە لەو قوژبىنەدا دانىشتووھ چاوهپى ئەکات. جوامپىر خەرىك بوو منجەمنج بکات، ئاسۆ گوپى نەدایە پەلکىشى کرد و چوونە گازىنۆکە.

کە جوامپىر لە گازىنۆ کە ھاتە دەرئى بروتەوھ مالى چارەى لە جاران پروناکتر بووبووھوھ وەکو ئەوھى بىننى ئاسۆى ھاوپى منالى و کوپى گەرپە و ئەو قسە پاراوھ گەرمانەى لە کانگاي دلئى ئەھاتنە دەرئى و ئەو خۆشەويستى و باشىيەى بەسەر خەلک و دەوروبەريا ئەباران، بارىكى کەى ژيانيان ھىنابىتەوھ بىر، بۆيە لە سى رۆژا يەكەمجار بوو چەند دەقىقەيەك باس و ناوى ھىوا و دايكى لەسەر پەردەى مېشك و لەسەر زمانى نەبوون.

که ئاسۆ و جوامیر چوونه مالى کاوه، هر هیمن هاتبوو، که کورپکی هرزه کار بوو. کاوه له گهڵ جوامیر هر دوو کیانی به یه کتری ناساند، هر دوو کیان زۆر پیز و شادییان نیشان دا به تایبه تی کاوه.

ئه وهنده ی نه خایاند له ده رگا درا، به رله وه ی کاوه بچی ده رگا که بکاته وه ئاسۆ پیی وت: به لیدانه که یا له خو مان نییه رهنگه شاهۆ بیته، من پیم وتوو بهیته، زۆری هه ز نه کرد جوامیر ببینیته، هه لی له مه با شتریشی ده ست نه نه که وت بۆیه هیوام هه یه هر دوو کتان تۆش و کاکه جوامیریش لیم بورن، شاهۆ کورپکی چاکه. جوامیر و شاهۆ هه رچه نده ناسیاوی کۆنیش بوون و چاوه پروانی یه کتریشیان نه کرد، که چی به سه رسورمانیکه وه ته ماشای یه کترییان کرد.

شاهۆ له گهڵ ئه وه شا که هیشتا له ته مه نی سی و پینج، سی و شه ش سالی دا بوو، تاک و ته را مووی ره ش له توو که چه که ی سه ریا ما بو وه وه ئه و تاک ته راته ش مووی سیی وا گه مارۆیان دا بوو، ئه وانیش ره نگ هه لبرکاو و وره به دار و چاوه پروانیی دوا رپۆژی خرابی ئاشکرای خو یان نه کرد، سمیلکی زلی ماش و برنج له ژیر لووته قنجه که یا به سه ر لچیکی نه ستورا پیک کشابوو، جگه له مه خرپ و پر و گه شیی چاره ی و تیکسمرپاوی و دا رپژراوی له شی نیمچه بالای، دژی مووه سپیکانی سه ری ئه یان نه راند، خو چاوه ره شه بچوو که پر تریقه کانی ئه توت چاوی منالن له روونی و پاکژیا و خو شیی و هیوایان لی هه لئه قوللا. له پاش چاو پیانگیرانیکی داخاوی، به جوامیری وت:

– ئه ری تۆ جوامیره که ی جارانیته؟ بیگومان ئه گه ر له ریبازا پیته

بگه‌یشتمایه و هه‌موو ئه‌قلیشم میوانم بوايه، نه‌مه‌توانی بتناسمه‌وه، وای
به‌ندیخانه به‌ختت سووتی چی به پیاو ئه‌که‌یت!

ئاسۆ هه‌لیدایه وتی:

- به‌ندیخانه‌ی به‌سه‌زمان گوناھی چیه؟ تاوان تاوانی زۆرداره که
به‌ندیخانه دروست ئه‌کات!

- جوامیر به زه‌رده‌خه‌نه‌یه‌کی په‌ژاراو تفته‌وه وتی:

- باشه ئه‌وا من زیندان، یا وه‌کو ئاسۆ ئه‌لئیت راستتر زۆردار گۆرپومی
ئه‌ی تو بۆچ سهرت سپی بوو؟

شاهۆ به‌ دلکی کراوه و ده‌نگیکی زولال وتی:

- وا دیاره هه‌ز ئه‌که‌یت بلیم منیش داخی دنیا، واته به‌ندیخانه گه‌وره‌که
گۆرپومی. نه گیانه ئیمه هه‌ر به‌تایه‌فه زوو سه‌رمان سپی ئه‌بیت، ئه‌وه
مامه مارفم عومری له هه‌شتا تپه‌ر بووه و سه‌ری ئه‌لئی شه‌وه‌یه!

هه‌موو ده‌ستیان کرد به‌ پیکه‌نین. لی‌رده‌دا سامان و بی‌باک، مه‌ریوان
کردیان به‌ژوورا. کاوه هه‌لی دایه وتی:

- به‌لای منه‌وه گۆرانی له‌ش هیچ بایه‌خیکی ئه‌وتوی نییه، به‌هه‌فته‌یه
دوو هه‌فته هه‌سانه‌وه پیاو ئه‌چیته‌وه دۆخی جارانی...

(ئیس‌تیککی کرد و چاویکی به‌ژوره‌که‌دا گیرا)، نازانم بۆچی هاو‌پیکانی
که‌مان دواکه‌وتن. هه‌مووی چاره‌کینکی ماوه بۆ قه‌ده‌غه‌ی هاتوچۆ؟

هیمن وتی:

- ماله‌کانیان نزیکه پێش قه‌ده‌غه‌کردن ئه‌گهن، به‌لام تو ئه‌زانی کاوه من
له‌گه‌لت نیم له‌وه‌دا که ئه‌لئیت به‌هه‌فته‌یه دوو هه‌فته هه‌سانه‌وه پیاو
ئه‌چیته‌وه دۆخی جارانی. راست ئه‌وه‌یه که هه‌رگیزا و هه‌رگیز و هه‌تا هه‌تایه
به‌هه‌یچ شتیک و به‌هه‌یچ جوړیک، به‌ موعجیزه‌ش، به‌ ئه‌کسیری ژیانیش،

بەدەرمانى ھەمىشە لاويش پياو ناچىتەوۋە دۇخيانى جارانى، نەك ھى
جارانى دوورى، بگرە دەردى كابرانى شاعىر وتەنى ھى دوينىشى:

بشگەپىتەوۋە يارى كۆچكردوۋ ناي بينىتەوۋە ژىنى راپوردوۋ
نە تۆئەو تۆيەى جارانى، نە يار نە دويكە ئىمپرو نەئىمسالىش پار
خەلك بەخۇپايى نەيانوتوۋە: «مرؤف دووجار لەئاوى زىيەكا مەلە
ناكات».

كاوۋە، زۆرتىرى بەنيازى براندنەوۋەى باسەكە وتى:
- ھەرچونىك بى گۆرپىنى لەش بايەخىكى ئەوتۆى نىيە، گرنىك گۆرپانى
گيانە!

سامان كە كورپىكى كەلگەتى گەنمپەنگى موورەشى تەنگە تىلكەى دەنگ
زل بوو ھەلى داىە وتى:

- ئەوۋە تۆ چى ئەلپىت كاوۋە، ئەلپىت تىك چوويت گيانى چى و لەشى
چى؟ دەتۇبا لەشت لەژىر دارا بنالپىت، بزىنم چۆن گىانت پى نازانىت. با
ھەفتەيە نان نەخۆيت، بزىنە گىانت چىي بەسەر دىت؟ ھەتا ئىستە ھىچ
سنورپىكى وا نەدۆزراوۋەتەوۋە لە بەينى گيان و لەشا، كە لەيەكيان جوئ
بكاتەوۋە بەو ئەندازەيەى تۆ ئەلپىت ھىچ گۆرپىنىك نىيە كە بەسەر لەشا بىت
و كارنەكاتە گيان، نەك ھەر ئەمە كار و ئەنجامى ھەموو ئەو گۆرپانانى
بەسەر لەشا دىن، گشتيان بەھۆى مېشكەوۋە لەشيان لى ئاگادار ئەكرىت،
ئەگىنا لەش ئاگاي لە... خۆشى نىيە، جگە لەمە ھەموو ئەو چالاكپانەى
كە ئەدرىنە پال گيان دىمەنى مېشك و فەرمانەكانىن، واتە گيان لە مېشك
و چالاكپانەكانى بەولاولە شتىكى تر نىيە، مېشكىش ئەندامىكى ھەرە
گەشەكردوۋ و خەملىو و پىگەپىشتوۋى لەشە.

ئاسو، كەوا لە مېز بوو سامانى ئەناسى، لە دلى خويا وتى:

– وا دياره لهه م رۆژانه دا سامان خهريكى دايه ليكتيك خویندنه وهيه!
پيويسته جلهوى بو شل نهكەين و ماوهى نهدين، ئەگينا هه موو
كتيپه كه مان بو ئەخوينتته وه، بويه وتى: هه چۆنيك بيت ئەمه باسيكى
ئالۆزه با شه وه كه مان پيوه نهكوژين، خوا خووى نهيوستوو زور له سههه ئەم
باسه بروا ئەوه تا به پيغه مبهرى وتوو:

«له بابته گيانه وه پرسيارت لى ئەكهه، پييان بللى گيان كارى خوايه!»
بيباك بى ئەوهى گووى بداته قسه كهى ئاسۆ وتى:

– لام وايه نيازى كاوه له بايه خدارى گوپانى گيان و بى بايه خى له ش
ئەوهيه كه نه هئيلين زه برونهنگ و زۆردارىيى دوژمن دلمان بگوپيت و
بيروباوه پمان بله قينى. بگره ئەبى خراپه و ستهمه جانه وه رهكانى،
خه باتمان توند و تيزتر كهه له پيگه رماندن ريزيمى بوگه نيا، بهم جوړه
ئەتوانين نهك ههه ههقى گهل و ولاتمان بهلكو ههقى تايبهتى خو شمان له
دوژمن بكهينه وه، ئەوسا واته دواى تۆله سهندن ئەتوانين بلين،
ئەگه رنه شگه رابينه وه تافى جوانى، تافى جوانيمان به فيرۆ نه چوو!

كاوه به ئيشيك چوو دهه رى ژوره كهه. جواميريش بىرى له قسه كانى
بيباك ئەكرده وه، له دلى خويا ئەيووت تۆ بلبيت ئەم قسانه كرده وه شيان
له گهل بيت. له پر بيباك پووى تى كرد و لى پرسى:

– بيرته كاك جوامير كهى بوو يه كمجار تۆم تيا ناسى؟

جوامير به دهه م بير كرده وه وه وتى:

– لام وايه چوارده، پانزه سال له مه وه بهر بوو له دوكانى وهستا ئەحمه دى
خهيات. شاسوارى شاگردى كورپكى چاك بوو، چالاكييهكى باشيشى
هه بوو له ريزى لاوانا، دوكانى وهستا كهى كرد بوو به باره گاي لاوان.
كابراش ئەوهنده پياوى باش بوو قسهى نه ئەكرد.

بيباك به پيگه نينه وه وتى:

- نەۋا بزانم باش بىرت نەماۋە، ئەۋە دوۋەم جارىبوۋ، يەكەم جار
 نىزىكەى سالىك لەۋەبەر من و مىران قادرى جوانەمەرگ لە شارى (.....)
 بوۋىن ئەمانخویند. ھەموو پۆژىكى ھەينى بەزۆر ئەبىردم لەگەل خۆى
 بەكتىب فرۆشەكانەۋە ئەگەر، بەدىار ھەراچەكانىانەۋە رانئەۋەستا،
 بەدەستى بوايە ھەموو كىتېبى بازارپەكەى ئەكېرى، كىتېب - بازىكى وابوۋ. لە
 يەكى لەو رۆژە ھەينىيانەدا تۆمان پى گەيشتى، مىران بەيەكى ناساندىن
 زۆر چاك لە بىرمە دەستى جلى سېى ميلت لەبەرابوۋ، سەرىكى قۆتىن،
 قزىكى رەش، ئەۋسا سەرى قۆتىن لاي خەلك سەرىبوۋ بۆيە زۆر چاك
 شىۋەتم لە مېشكا چەسپى. ئىمە باسى شىعر و ئەدەبىياتمان ئەكرد تۆش
 بىدەنگ لەگەلمان كەوتىتە پى. ۋەكو ئەزانن مىران خۆى ئەدىب بوۋ. شىعرى
 جوانىشى ھەبوۋ بەلام بەگىشتى ھەر لە جوانى ژن و شىرىنى تەبىعەت
 ئەدۋا و ئىنجا كە باس ھاتە سەر شىعرى كوردى، تۆش ھەلت دايە و
 رەخنەى ئەۋەت لى گرت كەۋا ئەگەرچى ژن و جوانى و سروشت زۆر شاپانى
 سروود پىا ھەلدانن بەلام نابى زەمىنى شىعرى شاعىرىكى گەۋرەى
 ھەلكەۋتوۋ ھەر چاۋى كال و لىۋى ئال بىت، پىۋىستە ئاسۋى لىكدانەۋە و
 مەيدانى شاعىرىكى راستەقىنە گەلىك لەۋە فراۋانتر بىت، ئەبى ھەموو ژيان
 و خەلك و تەبىعەت بگىرتەۋە، جا قەى ناكات كەم و زۆرى و چەند و چۆنى!
 منىش لەم رەئىيەدا ھاۋبىرى تۆم ئەكرد، بەلام ئەۋ نەيئەسەلماند و
 ئەيوت....

لەم كاتەدا بەپەلە بەژووراكردى ديارى و رېبوار قسەكەى پى برى و
 ئىتر نەھاتنەۋە سەرى چونكە كاۋە ۋەكو مژدەى بۆ ھاتبى قىرانى:
 - كورپىنە ئىتر ئەم قسانە بەسن، كەسى ترمان نەماۋە چاۋەپى كەين،
 كۆرمان تەۋاۋە. ھەستىن با بچىنە ژوورەكەى ئەۋ دىۋ، ئىرە لەسەر كۆلانە،
 نەختىكى كە ئەيكەين بەگەرپەلاۋژە، لە ھەزار ئاش ئەكەين. لەۋانەش كە
 بکەۋىنە باى خۆمان، دەنگىشى لى بەرز بکەينەۋە، بەلام ئەۋ دىۋ كپە پى
 بەدەم كاكە سامان بقىرپىنى دەنگى ناگاتە دەرى!

ھەموو دايانە پېكەنن. سامان خەرىك بوو وھرامى بداتەو، ئاسۆ توند دەستى گرت بە دەمىەو و وتى:

– بەو خوايە كەمە نايەلم ورتەى لە دەمەو بەت، خو كفر نىيە جارېك بېدەنگ بېت.

ھەموو بەدوى كاودا چوونە ژوورەكەى پىشتەو كەوا جگە لە چەند قەنەفەيەكى دانىشتنى ئاسايى، مېزىكى خېش لە ناوھراستيا دانرابوو، شەش كورسىيە حەيزەرانى لە دەور بوو، لە قوژبىكا دوو قاپ ئارق و ھەشت نۆ پەرداخ و دوو سى دەورىي بچوك لەبەبى و دەنكە كوولەكە و تۆ و گولەبەرۆژەش لە سەر مېزىك دانرابوو لەگەل سوراحىيەك ئاو. كاو دەرگاي ژوورى بەينەكەى داخست و پەنجەرە گەورەى سەر حەوشەكەيانى كەدەو و وتى:

– ھەرچەندە گەرماشە و پانكەشمان نىيە بەلام ھەر چۇنىك بى لە كونى بەندىخانە فېنكتەرە، مەترسن بەفرم بۇ پەيا كەردوون بەلام بەفرىكى پاك نىيە، ھەر ئەو شەبوو لە بازار، ئىتر ئارەزووى خۇتانە وا ئەچم بۇتانى ئەھىنم، وتوومە بۇمانى بشۇنەو. ئىنجا بۇ خواردنېش سىوجگەرمان بۇ ئەبەرژىن لە باتى چىشت بەلام بۇ مەزە نىيە، چونكە حسابمان لى تىك ئەچىت، دەى فەرموون ھەركەسە پەرداخى خۇى ھەلگىت.

واى وت و يەكى لە قاپە ئارەقەكانى ھەلگرت، لە پىشا بەننوك لۇكەكەى لى كەدەو ئىنجا بە لەپى دەست مالىي بەنەكەيا سەرەكەى دەپەرى، ويستى لە جوامىر دەست پى بكات پىكيان بۇ تى كات، بى ئەوئە تەماشاي جوامىر بكات وتى:

– من ھەريەكەم پىكتان بۇ تى ئەكەم لەو پاش ئارەزووى خۇتانە. ئاورى دايەو سەر جوامىر، كە دى پەرداخى پى نىيە بە سەرسورمانىكەو وتى:

– ئەو چىيە پەردا خت بەرنەكەوت؟

– نە بەخوا، ھەر ناخۆمەو!

– چۆن؟ تۆ بيت و نەخۆیتەو!

– بەلىٰ لە گىرانەكەمەو ئەم كىر دوو، لە جەژنى رىزگاريدا نەبىٰ دەمى
بۆ نەبەم.

لە پىشا ھەموويان بەرامبەر بەم قسەيە دەميان بوو بە تەلەي تەقيو، لە
پاشان بەرەبەرە ھاتنەو سەرخۆيان. ھەندىٰ لەگەلىٰ خەرىك بوون كە ھەر
قومىك بخواتەو لەگەلىيان، كە دىيان كەلكى نىيە كاو بەنەختىٰ
ساردىيەو وتى:

– بابە كەواتە ھىچ، زۆرمان ھەز ئەكرد كە لەگەلمان بخۆیتەو بەلام كە
ئەوئەندە سووريت لەسەر نەخواردنەو ئارەزووى خۆتە ئىمەش ئەوئەمان
لاخۆشە كە تۆ خۆت لەلات خۆشە.

لەو گواستىەو، يەكە يەكە پىكى بۆتى كىرەن تا گەيشتە سەر ھىمن، پىي
وت:

– تۆ قەرزارىت ھىمن، ئەمە سى جارە دىار نىت بۆيە ئەبىٰ بەشى ئەم
سى شەو بخۆیتەو.

ھىمنىش زۆر لەسەرخۆ و بەپىكەنىنەو وتى:

– دەسا بەسەرى ھەردووكمان منىش تەركم كىر دوو.

– ئەترسم تۆ لە پانزە سال لەمەوبەرەو تەركت كىردى!

– نامن وام نەوتوو، تەنانەت ناشلیم ئىتر ئارەق ناخۆمەو، ھەروەھا
خواردنەو كەشم بەمەرجى قورسەو نەبەستمەو وەكو كاكە جوامىر! تەنيا
ئەوئەندە ھەيە ئەمە بەينىكە كەوتوو مە بىر كىرەنەو لە ھالى خۆم،
ھەرچەندە سەر ئەھىنم و سەر ئەبەم خواردنەو لەگەل كار و ھالى من و
ئەم رۆزگارە نالەبارە ناگونجىت.

ديارى كه لاويكى بيست و پينج ساله كورته بنه ي رپشكاري چاونه رمى
لووت پان بوو، ماموستا بوو له قوتابخانه ي ناونجى، به تهوسيكه وه له
هيمنى پرسى:

- ئهري پيم نالي ئه و كاره گرنگه ي تو چييه كه له گهل خواردنه وه
ناگونجيت؟ بومباي ئه توم دروست ئه كه يت يا هي هايدروچين! له
مانگيكا پانزه روتى بي ئيشيت.
يه كيكي كه يان هلى دايه وتى:

- كار هقى چييه به سهر خواردنه وه وه، هر شته كاتى خوى هيه
دهردى كابرا وتهنى: (ساتى بو خوات و ساتى بو خوت)، ليده گوى مه دهري
كاكى خوم، ئه م روتگار ناله باره ي تو ئه لييت خواردنه وه نه بيت چي
چاره ي ئه كات؟

هيمن زور له سه رخو و دوستانه هر وه كو شيوه ي ته وساويى دياري
هه ستيش پى نه كرديت وتى:

- ئه وى راست بيت له وشه وه كه نه هاتوم بريارى نه خواردنه وه دامه،
هر له بهر ئه وش بوو كه نه هاتم. به لام كه بيرم لي كرده وه ديم ريگا كه م
خه باتكه رانه نييه بگره ترسنوكانه و گوشه گيرانه و خوپه رستانه يه چونكه
جاري ئه وه هيچ هونه ريكي تيا نييه له كوره خوت دوورخه يته وه و خوست
هه لكيشيت بلليت له پريشك ناترسم، هونه ر ئه ويه له نزيك كوره وه
بوه ستيت و له پريشك باكت نه بي واته له به زما بيت و نه خويته وه. دووم
خوپه رستيه پياو ته نيا به ده ربه س رزگار كردنى خويه وه بيت و گوى نه داته
كه سى تر. بويه دامنا بيمه وه ناوجه رگه ي به زمه كه تان و نه شخومه وه
ههروه ها خه باتيش بكم بو ئه وه ي خواردنه وه به نيوش تهرك بكم. جا
له بهر ئه وه... يه كيكيان به پهروشيكه وه قسه كه پى برى وتى:

- باشه تو جاري پيمان بلى هوى ئه م دوژمنايه تى و رقه ئه ستوره

کتوپرپت چپیه بهرامبهر به خواردنه وه؟ تویه که تا دوو شه مووی راپوردوو
ئارهقت به چاوی خه یام ته ماشا ئه کرد؟

هیمن له سه رخو وتی:

– مه سه له ئه وهنده په یوه ندیی به دوزمنایه تی و خو شه ویستی خواردنه وه وه
نییه.

– ئه ی په یوه ندیی به چپیه وه هیه گوا یا؟!

هیمن به گهرمی وتی:

– به خو مان و نامووس و شه ره فمان و نیشتمان وه...

یه کیکان به توندی وتی:

– هیچ تی ناگه م، خواردنه وه په یوه ندیی چپیه به م شتانه وه که تو
ئه لئیت؟ خو ئیمه نه بووین به (ئیسکولسی) ئارهق بخوینه وه و مناله
وردکه مان دوو که ویت!

– ها زور باشه به سه رچاو پیتان بلیم بوچی خواردنه وه ی ئیمه په یوه ندی
هیه به نامووس و شه ره فی خو مان و نیشتمانیشمانه وه. ئا ئیستا که
دانیشتبووین ژهندرمه کردی به ژوورا و هه موومانی راپیچ کرد بو
گیراوخانه ئابرووی هه زار سالمان ئه چیت له کاتیکا که گه له که مان له
شه ری ژیان و مردنایه، ئافرهت و منالی به ده ست دوزمنه وه زا که ی دیت،
هاونیشتمانی ئیمه دهستی له ناز و نیعمهت و بهرگی چاک و خواردنی
خوش و خواردنه وه هه لگرتوو و که ژی گرتوته بهر له پیناوی پاراستنی
خاک و ئازادی و نامووس و شه ره فی گه له که مان و له پیناوی رزگاری
نیشتمانیدا. ئیمه ش خه ریکی ئارهق خواردنه وه بین! جا سه ره رای کلولی،
دوزمن ئه شمکان کات به داخی نه نگی به ناوچه وانی گه له که مانه وه، وه
هه ول ئه دن به ئیمه وه هه موو بزوتنه وه ی نیشتمانی به دناو بکه ن و له بهر
چاوی گه لی بخه ن، وه بو گه یشتن به م ئامانجه گلاوه دوور نییه ناوی

گهوره گهوره شمان لی بنین، جا من بهش بهحالی خوّم هیچ بهجوامیری
نازانم که بو رابواردنی سهرخویشی ساتیکی خوّمان ههلی زیان
گه یاندنیکی زور بهناویانگی بزوتنه وه که مان بو دوژمن ههلبخهین، که
چاکه مان بوی نه بی با خراپه شمان نه بیّت.

ماوهیه که هه موو بیدهنگ بوون، ئەوسا یه کی که ههلی دایه:

– بابە ئیّمه چیمان داوه له بزوتنه وهی نیشتمانی و شوپش؟ ئەوانه ی
په یه ونه دیان به و شتانه وه هه یه جی و شوینیان دیاره، که سیش نییه
نه زانی ئیّمه له چ به ریکین! ئیتر بو به خوڤایی خوّمان له خوّمان بگورین!
دیاری که له م چهشنه قسانه زور بیزار ئەبوو و ئەترسا له وهش که بی
به ده مقال و شه وه که ی لی تیک چیت، ناو بیژیکه رانه وتی:

– بابە ئەم موحا که مه و موحا که مه کارییه ی پی ناویت، کی ئەخواته وه
بخواته وه کی ناخواته وه نه خواته وه، قابیله له مه شا سه ره ستمان نه بیّت!
ده فه رموون ده ی کی ئەخواته وه ب فه رمویت! من خوّم له پار تیی
خواردنه وه م.

هیمن وتی:

– راست ئەکه ییت سه ره ستمانی خواردنه وه مان هه یه و هه رگیز ئی مپریالیزم
ئەم سه ره ستمانی لی قه دهغه ناکات، بگره به هه موو هیزی خو ی
ئە شپا ریزیت! ئەوه نه بوو له چین شه پریان هه لگیرساند له پیناوی پاراستنی
سه ره ستمانی تلپاک خواردندا له کاتیکا که یارمه تیی کۆنه په رستی چینیان
ئەدا بو قه دهغه کردنی هه موو سه ره ستمانی که ی راسته قینه له گه لی چین!
ئەگه ره به دوژمن بیّت ئەوه نده ئەم سه ره ستمانی به کار بهین تا منالی سه ر
بیشکه شمان له باتی شیر و شه کر ئاره ق و شه رابی بو بکریته مه مه که یه وه!

یه کی که به دهنگیکی نهختی بهرز وتی:

– وا دیاره هیمن ئەم چه ند رۆژه ی که دیار نه بووه ده رسی دژی

خواردنه و هیان داداوه، با شه و که مان بهم چه شنه قسانه نه بهینه سهر،
براینه فهرموون دهی ههر که سیّ خوئی و پهئی خوئی.

دیاری سهری له ریپوار برده پی شه و ته وتی:

– لام وایه عامیلی ئابووریش دهستیکی زوری ههیه لهه برپاره گرنگه
کاکه هیمندا!

هیمن به جوانی نه زانی له وه زیاتر له سهر باسه که برپا بویه بیده نگ بوو.
ئینجا جگه له جوامیر و ئاسو و شاهو و هیمن شه شه که هی که هیان له دهوری
میژه خرپه که دانیشتن و که وتنه کونکه ن کردن. ئه مانی که ش له لاه
سهریان نا بهیه که وه و که وتنه قسه کردن. له پاش چند باسیک گه پانه وه
سهر باسی خواردنه وه. ئاسو وتی:

– زور کهس خواردنه وه به چاکترین خه مپه وین و داخ به بادهری دنیا
دائه نین و ئه لین گه وره ترین یاریه دهره له هه لگرتنی خه م و خه فته و باری
گرانی ژیان ناله باردا. ئه م قسانه زور کاری کردو ته سهر می شکی خه لک
تا رادهیه که هوا هندی کهس خواردنه وه به سهر چاوهیه کی خوشی و
کامهرانی دانه نین بو ئه وانهی هه موو دهره ویه کی تری خوشی و
کامهرانی دنیا یان خپلی داخراوه. خواردنه وه نه بوایه زور کهس ئه مردن
به بی ئه وهی لهه ژیانده تا می خوشی، شادی بکه ن!

جوامیر بو یه که مجار هاته قسه وتی:

– لام وایه ئه مهی باست کرد پیستری خراپی گشتی خواردنه وهیه نه که
چاکه ی چونکه سهر خوش به و بی هوشی و خوشییه دروزنه یه ی پی ئه گات
ئیتر به یه کجاری خوشی راسته قینه ی له بیر ئه چپته وه. ئیتر گوی ناداته
هوی بنچینه یی حالی خراپ و مالی ویران و ژیان پرا نا خوشی خوئی و
گه لی و دهست هه لئه گریت له خه بات کردن له پیناوی بنه بر کردن و
نه هیشتنیدا. هه روه که ئه و نه خوشه ی له باتی ئه وه بچپته لای دوکتور بو

زانینی جوړی نه خوښییه که ی و چارکردنی راست و دروستی، خوو بداته درمانی بیهوښکهر و سرکه ری وهکو ئه سپرین و تا تهنانهت مورفین و شتی واش که ئه مانه نه که هر چاره ی دهردی ناکه ن ماوه ی لی پیسکردنیشی ئه دهنی. ههروه ها ئه و که سانه ش که ئه یانه وی چاره ی نه بوونی و کویره وهری و هه ژاری و گیروده ییی خو یان به خواردنه وه بکه ن که دینه وه سهر خو یان ئه بینن نه که هر دهرده که یان له کول نه بوته وه سه رباریشی هاتوته سهر.

ئاسو پیکه که ی خو ی گرت به دهسته وه و به نیوه ته ریقییه که وه پرسی:
- باشه ئه ی ئه وروپایی بوچی هه موویان به هی پوژه لآت و پوژئاواشه وه ئه وهنده ئه خو نه وه؟

جوامیر به دم بیرکردنه وه وه وتی:

- وا بزانه زوری راهاتنه. جگه له وهش له ئه وروپای پوژه لآت و سوڅیه تستانا یه کیکه له پاشماوه ی رهوشته خراپه کانی سه رده می سه رمایه داری. هه رچونیک بیت و ابزانه له ویش به گزیا ئه چن.

شاھۆ پرووی كرده جوامیر وتی:

– دەى با شەوھەكەمان بەم قسانە بەسەر نەبەین، ھەموو جارێك تۆمان دەست ناكەوئیت، فەرموو ئەگەر پێی سەغڵەت نابیت نەختی باسی بەندیخانەمان بۆ بكە .

ھەموویان وتیان:

– راست ئەكات نەختی باسی بەندیخانە و گرتنەكەتمان بۆ بكە. نەك ھەر ئەوان لە یاریكەرەكانیش كاوھ و بېباك دەستەكانیان كرد بەژیر كاغەزەكانی سەرمیزەكەوھ و وتیان:

– بەخوا بەسە ئیتر ئیمە یاری ناكەین، گوئی لە قسەى كاكە جوامیر ئەگرین! ئەوانیش ھاتن دەوریان لى دا. جوامیر سەریكى ھینا و سەریكى برد، تەماشای كرد چارەى نییە ئەبى ھەندى قسە بۆ ئەو خەلكە بكات، كە دى ھەموو بیدەنگ چاویان بریوھتە دەمى وتی:

– بەراستی نازانم باسى چیتان بۆ بكەم، یا راستتر نازانم لە كوئى وە دەست پى بكەم؟

شاھۆ وتی:

– باسى ھەر بەشى یا بارىكى ژيانى ئەم دە سالەى خۆتمان بۆ بكەى بىكە، شەوگار دریزە و ئیمەش پر تاسەین. ھەرچى بلئیت بەلای ئیمەوھ تازەيە.

جوامیر دیسان ھەر بیدەنگ بوو. وا دیار بوو ئەگەر بۆ سەرە داویك لە پر بېباك ھەلى داىە:

– جارئ بەر لە ھەموو شتێك ئەوھمان پى بلئى تۆيەك كە وازت لە ھەموو

شتيک ھېنا بوو کام شھيتان چووه بن کليشه تھووه که ببي به سهر کردهی خو
پيشاندا نيکی وا گرنگ له رۆژيکی وادا؟

جوامير نهختی به توندی و سهر سوپمانه وه وتی:

– چۆن، ئيوهش لهو باوه رهدان که من سهر کردهی خو پيشاندا نه
خوينيه کهی ۲۵ ی تشرین بووم؟

وهکو گه رهلاره هه رکه سهيان لای خو يه وه وتی:

– ئەي چۆن! کەس هەيه ئەوه نەزانیت کە تۆ سەر کردەیی ئەو بەشە
خو پيشاندا نه کهت کردووه که ئەيوست بدا به سهر قوللهی پۆليسی... دا،
چه که کانیا ن ببه ن و دايه رکهش بسوتین! کي ههيه باسی نازيه تی و
قاره مانیی تۆ و خه لکه کهی نه بیستبیت... خه لکی کرد بوویان به گۆرانی و
شيعريان به سهر اه لئه دا!

جوامير دواي کپبوونه وهی ئەوان به زهرده خه نه يه کی بزړکاوی تفته وه
وتی:

– داخم ناچی! زۆر ئەترسم بهشی زۆری میژووش ههروه ها
نووسرابیته وه؟

باوه رپم پی بکه ن چهنه ئەو که سانهی ئيمپرياليزم به ناوی گه وره و
نوینه ری ئەم ولات و گه له وه هینا و نییه کایه وه و به راستی گه وره ی ئەم ولات
و گه له ن و په یوه نديیان له گه لیا نا هه يه، منیش ئەوه نده سهر کردهی ئەو
خو پيشاندا نه خوينيه بووم وه هر ئەوه ندهش په یوه نديم له گه لیا نا بووه.
گوینگره کانی وهکو باوه ر به گوئی خو یان نه که ن، به سهر سامییه وه ته ماشای
یه کتريان نه کرد. جواميریش له سهر قسه گيرانه وهی خو ی رۆشت:

– راستییه کهی ئەمه يه که کاتی من بریندار کرام لای کتیبخانه ی
گشتیه وه بووم نه ک لای قولله ی پۆليسی... وه وهکو بلا و کرایه وه به لام ئەوه
راسته که من له پيش خو پيشانده ره کانه وه بووم ئەویش ته نیا هه ر له بهر

ئەو بوو كە لەدوای ھەمووانەو بووم. بەدبەختی و چارەپەشی وای سازاند كە من لەو كاتەدا كاریکی زۆر پەلە و گرنگم ھەبێ و ناچاریم لە مأل بێمە دەری... وە كە لە مأل ھاتمە دەری چەند مردووی گردی سەیوان خۆپیشاندانی پارتیی لەبیر بوو منیش ئەوئەندە! بۆ ئەوئەو بەپەلە بگەمە ئەو شوینەیی بۆی ئەچووم پێویست بوو بە بەر دەركی سەرادا تی پەرم كە نزیكترین رینگا بوو. كە دیم مەمەلی لی براوھ مەلی لی دەرناچیت بەراگردن گەرامەوھ تا وەكو لەلایەكی كەوھ خۆم بگەینەمە شوینەكە. بۆ بۆلەتیی من لەو كاتەدا لەسەربانی سەراوھ مەیدانەكە درایە بەر دەسپێژی شەستیر، خەلكەكە بەناچاری كشانەوھ ناو كۆلانەكان و كەوتنە ھەلاتن، ئینجا جەناپم كە لەگەڵیان نەبووم و لە دوای ھەمووانیشەوھ بووم كەوتمە پێش ھەمووانەوھ و بەم جۆرە ئاوەژووھ بووم بەپێشپەروی خۆپیشاندانەكە و یەكی لە سەركرە ناو دارەكانی بزوتنەوھ! وە ھەر لەبەر ئەم سەركرەییە درۆزنەییەش بوو كە پاش چەند ھەفتەییەك بە برینداری و شەلەشەل، لەگەڵ ٤١ كەسی ترا بردیانم بۆ بەردەمی عورفی و ژەندرمە پیاوكوژەكان ھاتن بۆ شایەتی، كە نۆرە ھاتە سەر من سەرەكی دیوانی عورفی بە تەوسەوھ وتی:

– ھەر ئەو شەلەیان یارمەتیی عەدالەتی داوھ، شایەتی دژی خۆی لەگەڵ ھیناوە، لەبەر ئەو پێویستە ئەم چاكەپەمان لە بیر نەچیت! جا ئەوھو بوو لە ئەنجاما بەبێ لیپرسینەوھ و قسە و باسیك دە سالیان دا بە تەنگەما، كە قورستین حوكم بوو لەو رۆژەدا درابیت. ئەمە بوو داستانێ پێشپەرویی و سەركرەییەكەیی من. ئەگینا خۆ شتیکی ئاشكراپە كە بۆ خۆھەلكیشان و فیز ئەوھ باشتەر كە خۆشم بچمە سەر قسەیی میری و خەلك و بلیم بەلی من سەركرە و پێشپەرویی خۆپیشاندانە خۆینینەكەیی ٢٥ی تشرین بووم! بەلام ھەرگیز ئەو درۆیە بەخۆم رەوا نابینم. دە سال بەندی تییەكەم بەفیرۆ بووبیت لام لەم درۆكرەنە خۆشتەر.

دواى بېدهنگييهكى باش كه هردوو لوكوپ و دهلوى كوڼكه نكه ركان
ئەيشيواند شاھۆ وتى:

- به لاي منه وه ئەم راستى وتنەت له سەر كردهيى كردنى راسته قينهى
خوپيشاندانه كه جواميرانه تر نه بى كه متر نييه!

جوامير بى ئەوهى گوى بداته ئەم پياھه لواسينهى شاھۆ، ههروهكو
جهمسەرى بیره وهريى دۆزيبه وه و له دهر و نه وه ههستى پيوستى
هه لپشتنى دهردى دلى بكات، به رقيكى له پر هه ستاوه وه كه وتوه
قسه كردن:

- ئەوهى نه كه وتبته به ردهستى ئەم كار به دهستانهى ميرى ناتوانيت
بزانيت چ جان وه ريك و پياو خوړيكن، ئيستەش له شم موچركى پياديت كه
يه ته وه بيرم يه كه مجار دواى بريندار كرده كه م چاوم كرده وه چيم دى!
هه موو بريندار و كوژراوه كانيان له دالانى سهرا كه دا كه له كه كردبوو
له سه ريه ك. هاوار و نر كه و ناله و زريكه و پارانه وه و جنيويان وهك خوڤن و
ئيسك و گوشتيان تيكه ل بوو. له هه مووان به ختيار تر ئەوه يان بوو كه گيانى
دەرچوو بوو، چرا كزه كهى ژور سهريشمان ديمه نه كهى ئەوه ندهى تر پر سام
و ناشيرن كردبوو، من كه وتبوومه قوژبنىكى دالانه كه وه، كه هوشم هاته وه
به رخوم ههستى قورساييه كم كرد له سه ر سنگم، دهستم لى كوتا سه رى
زه لاميك بوو، به ئەسپايى گرم و گوړم دايه خوم تا له سه ر سنگم لاي به رم
ئەشكنجم دايه زريكه، دهستم له سه رى زه لامه كه به ربوو وهك مردوو خزايه
خواره وه، بيرم كه وتوه كه ئەنگيوراوم، هه رچونيك بوو خوم زياتر
كيشايه وه دواوه و پالم دا به ديواره كه وه. ئەوه ندهى هيزى خوم و ئازارى
زامه كه م و شهوقى چراكه يارمه تيبان دا سه رم له كابراى ته نيشتم برده
پيشه وه و لى ورد بوومه وه، ديم لاويكه تازه خهتى داوه چاوى نيوه نووقاو
بوو، به ساردوسپى دهستيا وا دياربوو دهميك بوو گيانى دەرچوو بوو،

ھەموو شوپىنىكى گيانم لە كەلكەوتىبوو، نەمىشك تواناى لىكدانەو و
 نەچاوتىنى سەير كردن و گريان و نەدەست و پى ھىزى جوولانەو و
 نەدلىش ماوھى خەفەت خواردىنى مابوو. وەكو شتىك ئەوان پەكيان
 كەوتىبوو، ئەمىش لە خەم پاراو بووبوو. خوشم نەمئەزانى ئەبى چى بكم.
 لە پرمىش وەكو برىندارەكانى تر كەوتمە ھاوار ھاوار كە نەختى ئاومان
 بدەنى كە بمانبەن بو خەستەخانەيەك، كە ھەر ھىچ نەبى دەسپىژىكى
 كەمان لى بكن بمانكوژن و بىرپتەو. گوپم داىە خوّم زامەكانم داىەو و
 زرىكە، وا دياربوو لە وزما نەبووبوو بەرگەى ئازارەكەى بگرم، ديسانەو لە
 ھۆش خوّم چووبوومەو. كە چاوم كردهو، نازانم پاش چەند، خوّم دى لە
 ژوروىكى بچووكى نزمالە سەر چارپايەكى ئاسن راکشام، قاچە
 زامارەكەم پىچراو و قاچەكەى ترىشم لەگەل دەستى راستم بەزنجىرىكى
 ئەستور بەپىچكەى چارپايەكەو بەستراون. دووم رۆژ بوو پاش ھاتنەو
 سەرخوّم دوكتورىك ھاتە ژورەكەم، چاوىكى بەو پارچە مەقەبايەدا خشاند
 كە لە ژور سەرم ھەلواسرابوو ئىتر بىدەنگ و خىراتر لە ھاتنە ژورەو كەى
 گەراپەو دەرى. رۆژى جارىك برىن پىچىك ئەھات سەيرى برىنەكەى ئەكرد
 تىمارى ئەكرد، سەر و چاوى ئەوئەندە گرژ و مۆن بوو زاتم نەكرد بىدوئىم
 بزاتم لە كوئىم، برىنەكەم لە چىدايە چىم لى ئەكەن؟ كەچى بو رۆژى سىيەم
 لە خوئەو كەوتە قسەكردن، لە پىشەو لى ترسام نەو كەو قسەم لى
 دەرىنەت لە پاشا كە دىم زور بەترسەو قسە ئەكات، لەبەر چاوى
 ئىشكەرەكانى تر زور توندوتىژ لەگەلم ئەجوولتەو دلىنايىم پەياكرد
 بەرامبەرى. بەھوى ئەوئەو زانىم كەوا گوللەكە بەر ئىسك نەكەوتو و
 تەنانەت وەكو چاوەروانىش ئەكرا بەر رىخوئەشم نەكەوتبوو ھەرچەند
 دوكتور سكىشى ھەلدەرىبووم چونكە شوئىنى دەرچوونى گوللەكەيان
 بەسمتەو نەدىبوو. ھەر وەھا پى و تم كە من تەنيا برىندارم لەم شوئەدا،
 كە ھەوالى برىندارەكانى كەم لى پرسى وتى بردوواننە خەستەخانەى

عهسكهرى ئەۋىش چۈنكى مەن بە سەر كىرگەن گەۋرە ئەزانن نەيانوۋىستوۋە
 لە شۆيىنك دام نەن نەۋەكا پەيوەندى بەكەسەۋە بەكەم، كە پىيى وتم لە كوۋم
 قەلەمى دەست و پىم شكا. لە دايرە ئاسايشى گشتى دانراوم و تىمار
 ئەكرىم! ھەموتان ئەزانن ناۋى ئەم دايرە پىسە چ سامىكى ھەيە لە دللى
 خەلكا. زۆر كەس ھەن ئامادەن كە بەسوپاسەۋە پانزە بىست سال حوكم
 قبول بكن بەشەرتى نەيانبەنە ئەو ئازاردانخانەيى ئەلەن كەم كەسى
 بەزىندوۋىتى لى ھاتوۋتە دەرى. لەگەل ئەو ھەموو سام و ترسەشا كە لىم
 نىشتىبوو وىستم بەرامبەر بەكەبىر بىرپىچ خوم نەشكىنم. بۆيە بىياكانە
 پىرسىم: باشە كە لە ئەنجاما ھەر ئەمكوزن ئىتر ئەم مەسرف و لەگەل
 خەرىكەت و چاكرەنەۋەيە بۆچىيە؟ ھەروا لىم بگەراناىە
 بەبىرەكەمەۋە ئەمردەم يا بىانكردمايە بەقوربانى گوللەيەكى تر، خوگيانى
 مەن لە ھى ئەو شەھىدانە شىرنتر نىيە! وا ديار بوو دەنگم لە پىويست زياتر
 ھەلبىر بوو بۆيە كەبىر بىرپىچ رەنگى ھەلبىر كا و دەستى گرت بەدەمەۋە
 وتى: بەسە، بەسە لە رىي خوادا بىبەرەۋە، گوپيان لى بىت منىش ئەخەنە پال
 تو منالم وردە و بەرگەي ئازاردانىش ناگرم. ھەر لە قسەكانى بوۋەۋە
 ياساۋلىك كرى بەژوورا بەتوندىيەكەۋە پىيى وت: چىتە ئەۋە لى
 نەبوۋىتەۋە؟ سەگابە لە مەن و تو ساغترە ھەق وايە بىبەن، خو دابەستە نىيە
 لىرە قەلەۋى كەين!

چەند رۆژىك بەسەر ئەم قسەيەدا تى پەرىبوو بىرپىچەكە ھات و
 بەماتىيەكەۋە لە ژىر لىۋەۋە وتى: بەخوات ئەسپىرم ئىتر يەكتى نابىننەۋە
 منىش بەسەر سورمانىكەۋە وتم: چۆن خو ھىشتا بىرەكەم چاك نەبوتەۋە.
 بەتەۋاۋى لە قسەكەم نەبوۋىۋەمەۋە دوو ياساۋل كرىدىان بەژوورا و
 يەككىيان بەتورپەيىيەكى بى جىۋە وتى:

– ھەستە دەي خوت كۆكەرەۋە و پىشمان كەۋە!

– خو كۆكردنەۋەي چى؟

– سهگبا به دیته وه بهگژ ده میشمانا...

له سه رخۆ وتم:

– بهگژ ده ما چوونی تیانییه، چیم ههیه تا کوئی بکه مه وه؟ فهرموون
بابرۆین!

به شهله شهل پێشیان که وتم. یه کیکیان وتی:

– راست برۆ خۆت شهل مه که نه ختیکی تر فیری سه ما و هه لپه رکیت
ئه کهین!

هه رچه نه له گیانی خۆم وه رس بوو بووم ئه موست بنه رینم به سه ریا و
هه رچی داخی دلم ههیه پیی بریژم، به لام پێش ئه وهی دم هه لپه نیمه وه
زابتیکی لاوی که له گهت له ژووره کهی ته نیشتمه وه هاته ده ری وتی:

– ها جوامیر ئه وه توئی؟ ئه وه بو کوئی ئه بهن؟ وه ره بزانه مه سه له چیه؟
به ئه سپایی په لی راکیشام و بردمیه ئه و ژووره که لئی هاته ده ری و
ده رگای پێوه دا، وتی:

– فهرموو دانیشه، چی ئه خوئته وه؟ چا، قاوه یا ترش؟ برینه کهت چۆنه؟
سه رم له م کاره سورما هه ر چه ند بیرم ئه کرده وه به خه وی شه وانیش ئه م
کوړم نه دیبوو، ئه ی ئه م هه موو لوتف و پیاوه تی و دوستانه تییه چیه!
هه ره کو چه په سانه کهم شتیکی له پرسیاره کانی می شکم بو درکاندبی
به روویه کی خو شه وه وتی:

– بیگومان تو من ناناسیت چونکه ئیمه یه کتریمان نه دیوه، به لام ئیمه
پێویسته پیاوی وه کو تو بناسین، ئه م به یانییه ش له نوو سراوه کانی
به رده م ما ناوتم دی که وا ئیمرو ئه تهینن بو لای ئیمه بو لیکو لینه وه ی
مه سه له کهت منیش ئه مه م به هه ل زانی بو خو پیناساندنتان و ئه گه ر
بشتوانم خزمه تیکتان بکه م.

هات به بیرما که ئەمە چەشی داوکه مە، جارێ ئەیانەوی بە قسە ی
خۆش لەگەڵم خەریک بن. هەرچۆنیک بێت هەتا ئیستە کابرا قسە یەکی
خرابی نەکردوو. کاری راست بێ ئەگەر ئەویش وەکو کابرای ژەندرمە
بیدامایە بەر جنیو دەسەلاتم چی بوو؟ بابزانین ئەم بۆ کویمان ئەبات.
هیشتا هەر بێدەنگ راوەستا بووم وتی:

– فەرموو دانیشە.

دای لە زەنگێک کابرایەک هات بەدەنگیەوه، پێی وت که دوو ترشمان بۆ
بەینێ و نەهێڵی کەسێش بێتە ژووری.

خۆی خەریک کرد بە کاغەزەکانی بەردەمیەوه تا ترشەکانیان بۆ
هینان، ئەوسا لە کابرای دووبارە کردوو که هەر کەسی هات بۆ لای بلی
کاری گرنگی هەیه. لە جیگەکە ی خۆی هەستاو هاتە لامەوه دانیشت. بە
زەردەخەنە یەکەوه وتی:

– برینەکەت چۆنە؟ خۆ شوکور چاک بۆتەوه. باش بوو ئیسکی نەگرتبوو.
هەرچۆنیک بێت هەمووی پینج و دوو رۆژیکە ئەمیش ئەبریتەوه، ئەچیتەوه
مالی خۆت. هیوام وایە خراپ لەگەڵت نەجوو لابنەوه چونکە بەراستی
ژەندرمەکانی ئیمە زۆر کەرن لەگەڵ هەموو کەس وەکو یەک ئەجوو لێنەوه.
پیاوی چاک و خراپ لێک جیا ناکەنەوه. هەر چۆنیک بێت ئەگەر گلەبیبیەکت
هەبێ ئەبێ لیمان ببووریت.

میشکم وەختەبوو بتهقییت، چییە ئەم کابرایە چی ئەلێت یا بەکیم
ئەزانیت! بیگومان بەهەلە چوو له ناوکه مە. بەلام نە، ناو نیشانی
تەواوی خۆمی وت: جوامیر بایز خەلکی...

وا شپرزە بوو بووم خۆشم نەمزانی چون وەرامی پرسیارەکانم دایەوه.
بەلام وا دیاربوو قسە یەکی وام نەکردبوو دلگیر ببی چونکە بە پرویەکی
خۆشترهوه لیم هاتە پێشی و دەستیکی خستە سەر دەستم وتی:

- زۆر زۆرم پىي خوش بوو كه ئو برپياره زيرهكانهيهت داوه، له تيگهيشتن، ژيريى تو هەر ئوه چاوهرپوان ئەكریت.

دهم بوو به تهلەي تهقيو. برپيارى چى؟ كهى من برپيارم داوه لای كى و له كوئى داومه! له پر هه موو له شم نيشته سەر ئارهق، نه مكر دىي له كاتى بى هوشى و بهنج كردنا و پينه م كردىي يا قسهيان لى دهرهينابم، به لام چون؟ كه من هيچ نهزانم ئەتوانن قسهى چيم لى دهرهينن. وهكو گيل له خومهوه بهدميهوه پيکه نيم بهشكو لهسەر قسهكهى برپوا و چمكيكى باسهكه م بو دهربخات تا له حالى خوم بگه م، وا ديار بوو پيکه نينه بلحانهكه م جيى خوى گرتبوو، چونكه كابرا وتى:

زور نارپوا و زولم بوو لاويكى وهكو تو بهخوپايى له پيناوى خهيايىكى بهنگ - كيشانهدا خوى فيدا بكات. رزگارى... رزگارى... ئازادى... كى رزگارى و ئازادى له ئيوه سهندوه؟ چه ند هه لپه رستىكى پايه پهرستى خو پهرست ئەيانه ویت بهسەر لاشه ي ئەم گه له ره شوپووته دا بگه نه گه وره يى و دهسه لات و ناز و نيعمه ت... چ به تهنگه وه ن سهدان لاوى وهكو تو به نرخ و خاوه ن دواپوژى گه شى تيا له ناو بچييت و هه زاران ژن و منال و پيرى بيگوناھى تيا بكوژريت! ئەوهنده كهرن وا ئەزانن حكوومه ت هه روا به ئاسانى بهمري و برپووخى هه رهس ئەهينيت و خويان دينه سەر حوكم.

گه ليكى له م قسانه كرد، منيش پتت لى بدامايه ليك ئەبوومه وه. ئەمه وئى له مه سه له كه حالى بيم، بزانه م برپيار گوژيني من چييه و ئەم هه تيوه چيى ليم ئەوييت. پاش له كچه ريكي دووردریژ له باره ي به هيژيى حكوومه ت و چاكي و پاكي و دلسوژيى كاربه دهستان و خويزيتى و هيچوپوچى و ناپاكي و ناراستيى نيشتيمانپهروه وانه وه وتى:

- ئيستا كهوا من و تو له يه ك گه يشتين و توش برپيارى خوتت داوه ئەمه وئى په يمانئيك ببه ستين نه ك هەر بو ئيستهمان بو دواپوژيش، تو يارمه تىي من بده و منيش يارمه تىي تو ئەدهم.

سهرم داخست نهمزانی چی بلیم. کابرا له سهر قسهی خوئی رپویشت وتی:
- ئەو قسانهی دات ناوه لای حاکم بیانکهیت ئیسته لای من بیانکه منیش
یارمهتیت ئەدهم که له رپوژیک دوو رپوژ زیاتر نهمینیتهوه بتگهرپنمهوه ناو
مال و منالی خووت و مانگانهکەشت زیاد کهین و له نزیکتین ههلهدا ههولت
بو ئەدهم لای.... بهگ که ئاموزامه بتکات به سهروکی دایههکهت!
قسهکانی وهکو تیر کاریان له جگهرم ئەکرد لهگهله ئەوهشا نهمویست
بیانگرمه خووم بویه خووم لی گیل کرد و وتم:
- قسهی وهکو چی ئەفهرموویت؟
وتی:

- ئەوانهی بهلینت داوه لای حاکم بیانکهیت! وهکو ناوی سههرکردهکانی
ئهم بزوتنهوهیه، شوینی کهلوپهل و چاپهمنی و سههرچاوهی پوول و
پاره، جیگای خوشاردنهوهیان، پهیهوندییان لهگهله دهولهته بیگانهکان و
ئهم جوهره شتانه. ئەو هیچی له ههمانهکهیا نههیشت و منیش نهتوانا و
نهبیانووی دان بهخووداگرتم ما. تی گهیشتم که نهک ژیان وا دوارپوژ و
ئابروو و نامووسیشم بهنده بهو قسهیهوه که ئیسته ئەیکهم و ئەشبی بیکهم
بویه تهنیا ههولی ئەوهوم دا که لهژیر پهردهی کزولهییدا بیکهم و بهس:
- ئەوی راست بی باش تی ناگهم، بروام پی بکه ههر له سههرتاوه له
بریندارکردن و گرتنهکهمهوه تا ئیسته ههموو بهسهرهاتهکانی خووم وهک
سینهما دپته پیش چاو. وهک فلیمی که خووم تیا سههرکهربم نهک یاریکه!
برپاری چی و بهلینی چی؟ ههموو ئەمانه لای من مهتهلین که ههر تیپیان
ناگهم نهخوازهلا ههلیان بهینم. من فهزمانبهریکی مووچهخوری بچووک
چیمه بهسهر ئەم جوهره شتانهوه سهری خووم کز کردوووه و دهستم گرتوووه
بهکلاوی خوومهوه با نهیبات.

کابرا نهختی رهنگی له توورپهیدا زهره ههلهگهرا بهلام دانی بهخویا گرت
و به زهردهخهنهیهکی بی رهزاوه وتی:

- نه كاكى خۆم يەكجار واش نا. بەللى و توويانە خو بەكەم گرتن
جواميريبه بەلام خەلك بە كەر زانينيش ژيرى نيبه.

بە پەلە و شلەژاوى وتم:

- ناقوربان هيچ نيازىم ئەو نەبوو كە خوانەكەردە جەنابتان بە
تېنەگەيشتوو و نەزان دابنيم! هەيه ناوى ئيوەى نەبيستبى! چەندان
جەريمەى گرنگ گرنگتان دۆزيووتەو، ئيوە...

بەنەختى توندييهو قسەكەى پى برېم وتى:

- پېچ و پەناى پى ناويت، من ئەمويست تو پرزگار كەم چونكە وام
ئەزانى لە ساويلكەيى و دلپاكييهو تى گلېنراويت و جوانكەى، بە گوناھم
زانى بەخوتوخورپايى تيا بجيت، بەتايبەتى كە مەسەلەكەشت لە روژ
ئاشكراترە و خوشت بەلېنت داوہ كە ھەرچى راستى ھەيه بەكاربەدەستانى
بلييت!

- زور سوپاستان ئەكەم بەلام باوهر بکە و ابزانم خراپيان تى گەياندوون
من هيچ بەلينيكم بەهيچ كەسيك نەداوہ كە راستى هيچ نەينيبەكى پى بليم،
چونكە هيچ نەينيبەك نازانم.

زابتەكە بەتوورپەيى ھەستا لەلامەوہ و چووہو سەر ميژەكەى خوى وتى:

- كورپى باش خوٹ گەوج مەكە، تو پيشپەوى ئەو بەشەى خوپيشاندانەكە
نەبوويت كە ھەليان کوتايە سەر دايرەى ئاسايش لە گەرەكى... ناويكى
خوشى ھەيه... وە ئەگەر ژەندرمەكان وريا نەبوونايە و زو نەھاتنايە
دەست ھەموويانتان ئەكوشت و دايرەكەتان ئەسووتاند و چەكەكانيشتان
ئەبرد... ئيستەش ژەندرمەكان ھەموو شايەتن لەسەرت جگە لەوہى كە خوٹ
لەو ھەرايەدا گوللەيەكت پى كەوتووہ و لەكاتى تيمارکردنەكەشتا زور شتت
لاى ياريدەر (ن...) دركاندووہ و بەلېنت داوہتى كە چاك بوويتەوہ ھەموو
شتيک لاى حاكم بلييت. سەرەراى ھەموو ئەمانە ناوى ھەموو

سەرکرده کانمان له کاتی پشکنیندا دۆزیوه تهوه و بهشی هه ره زۆریشیان گیراون و دانیان به تاوانی خۆیان ناوه و داوای لیخۆشبوونیان کردوه و ناوی جه نابیشته جوامیر بایز... یان وهکو یهکی له کادره چالاکه پیشکتهوتوه کانی پارتی هیئاوه... جگه له وهی کهوا ناویشته له نووسراو و به لگانه دا هاتوه که له هیلا نه کانتانا دۆزراونه تهوه. جائیستا ئه فهرمووی چی؟ هه سووریت له سه ره ئه وهی که پیاویکی به سه زمانیت و ئاگات له هیچ نییه؟ یا پیاوانه دییته دهست و چی ئه زانی ئه یلیتیت تا منیش راپۆرتیکی جوانت بۆ بنووسم و شهو له گیراوخانه دا رۆژ نه که یته وه؟

تا کابرا له سه ره قسه کردن ئه رۆیشته باشتر راستیی ئه و قسه یه ی پیشینانم بۆ ده ره کهوت که ئه لی: «پیاو که زۆری وت چاکیش ئه لی و خراپیش ئه لی».

چونکه به درێژدادریه که ی هه ندی شتی وای بۆ ده رخستم که به ته واری راستیی هه موو قسه کانی خۆی له بنچینه وه هه لته کاند، به تایه تی ئه وهی که وتی ناوی من له لیسته ی کادره چالاکه کانی (پارتی...) دا نووسراوه و سەرکرده گیراوه کانی پارتی ناویان هیئاوم وهکو یه کیک له سه ره کرده کان چونکه من هیچ په یوه ندیه کم به (پارتی...) هوه نه بووه و نییه و هیچ یه کی له سه ره کرده کانی نه ئه مناسن و نه ئه یانناسم بۆیه له وزه ی هیچ پی لینه ریکا نییه هه ر ناویشم بزانیته نه خوازه لا وه ک کادریکی چالاکی پیشکتهوتوو باسم بکات. هه روه ها ئه گه ر لیسته ی ناوی هه موو ئه ندانه کانی پارتیه که شیان دهست بکه ویت به ناوونیشانی ته و اویشیان وه ناوی منی تیا نییه و نابیت... که دیم زابته که چاوی برپوه ته ده مم زۆر له سه ره خو پیم وت:

– هیچی تازهم نییه بیلیم، ئاگام له هیچ نییه و که سیش ناناسم!

زابته که بیباکانه دهستی پان کرده وه و وتی:

– باشه ئاره زووی خو ته! هه ز ئه که ی قسه مه که! به لام ئیمه ئه زانین

چۆنت ئەھيىنە قسە! كەپ و لالمان كوردووه به بلبل نەخوازە لا يەككى
وھكو تۆ، رېگەكەيمان دۆزيووتەو!

تا ئەھات نائومىدى بېستى ئەبېم و ھەپەشە و قسەكانى كابرش
بېھوودەيى پارانەو و لالانەوھى پى ئەسەلمانم. زاتم نايە بەرخۆم و
دەست لەخۆشورانە وتم:

– ھا ھا! نھيى بۆمباى ئەتۆمتان دۆزيووتەو! ھەر داركارى كردن
نيىھ؟ ئەمە لەشى من و ئەوھش دارى ئىوھ. كە ئەمەم وت كابر
تەماشايەكى توندى كردم، خۆشم وھكو شتى پەشيمان بووبوومەوھ بۆيە
خاوتر لە پېشوو وتم:

– ھەر چۆنىك بى لەژىر دارا بمكوژن لەوھ زياترم لى نابيسن كە ئىستە
بەجەنابتانم وت، چونكە ھىچى تر نازانم.

كابرا واديار بوو قسەكەم لە سەرەتاوھ چووزاندوويەوھ بۆيە لچىكى
ھەلقورتاند و بەسەرىكى لەقيوھوھ وتى:

– ھەرچى چۆنىك بى سارپىگاكەمان تازەبىت يا كۆن تاقىكردنەوھى تا
ئىستەمان لەگەل ئىوھدا دەرى خستوھ كە چاكترين رېگايە و باشترين بەر
ئەدات، كەسپىستان ئەوھندە مەرد نەبوون كە لەبەر لىدان و ئازاردانا ھىندە
خۆى رابگرىت كە تىمان بگەنىت رېگاكەمان كۆن و بى كەلكە تا وازى لى
بھىنين، بزائين بەشكو تۆ ئەو مەردە بيت!

داى لە زەنگەكەى بەردەمى، كابرلى دەرگاوانى ھاتە ژوورى پى و ت:

– بلى بەو ياساوانە ئەم كورە بەرنە ژوورى ژمارە (۲۳). رووشى كردە
من و پى و تم: تۆش ئوبالى خۆت بەئەستوى خۆت ئىستەش نەچوھ
بچى، ھەتا ئىوارە ھەركاتى لەكەلى شەيتان ھاتىتە خواری
بەياساوانەكەت بلى ئەتھىنى بۆ ئىرە، من ھەر لەسەر قسەى خۆم ماوم.
سەرم داخست و بىدەنگ پىش ياساوانەكان كە وتم.

جوامير كه له قسه كانيا گهيشته ئيره چاويكى بههاوده مه كانيا گيرا وتي:
 - لام وايه بهسه با ليره دا بيبرينه وه داستانه كه م تامي تيا نه ما، هه موو
 به جاريك وتيان:

- نه به خوا ئه بي قسه كه مان بو ته واو بكهيت، تازه خهريكه باسه كه ت
 خوش ئه بي. دهى توخوا!
 جوامير كه وه ته وه قسه كردن:

- به رپوه بيرم له قسه ي كابر ئه كرده وه، وه كو شتى پيم گران بوو
 ترسنوكيي هه ندى خه باتكه رى دايه رى ئاسايش بگهيه نيته ئه و رپه ئيه ي
 كه وا ليدان و ئازاردان چاكترين و نزيكترين رپگهيه بو پي لينان وه رگرتن و
 نهيني ده رخستن ئه گه رچى ئه شمزاني ژماره ي ئه م چه شنه كه سه بي وره و
 خوپه رست و ترسنوكانه ش زور كه من له ريزى خه باتكه ره كانا - كه داخم
 ناچي من خوم يه كيك نيم له وان - له گه ل ئه وشا ئه م ژماره كه مه زيانيكى
 زوريان گه ياندوه به ئه ندام و بزوتنه وه و وره ي كومه لاني خه لكيش،
 چونكه جگه له وه ي كه نهيني گرنگ و ناوي خه لكى زوريان دركاندوه،
 جيهازى پروياگانده ي ميريش تا ئه وپه رى توانا كه لكى له م به زيوانه
 وه رگرتوه بو رووخاندنى وره ي خه لك و نه هيشتنى باوه رپان به بزوتنه وه.
 به پيچه وانه ي ئه وه بزوتنه وه نه يتوانيوه كه لكى ئه وتو وه رگري له و ژماره
 زوره روله نه به زانه ي كه له ژير دارا پزينراون و به ئازاردان كوژران بي
 ئه وه ي دوژمن بتوانى وشه يه كي زياندار له ده مي ئه و قاره مانانه ببيستيت!
 هه رچونيك بيت ئه گه رچى من له و كاته دا زورترى له بارى ده سكه وتى
 خومه وه سه يرى مه سه له كه م ئه كرد به لام له و حاله ي منا هيچ جياوازيه كه
 نه بوو له نيوان ده سكه وتى من و ده سكه وتى گشتيدا ئه گه ر ئيش باش

برۆیشتایه منیش تووشی ئەم چورتمه نهئەبووم. هەرچەندە بیریشم لەوه ئەکردهوه کهوا بهخوتوخواپایی له ژیر دار و ئازارا ئەمکوژن بهزهیم بهخوما ئەهاتهوه و جنیوم ئەدا بهرژیم و قانون و حکومەت و تەنانهت بزوتنهوه و پارتیش، ئەموت هەر ئەم برینەم پیوه نهبوايه لهوانهبوو پرگارم ببی، بهلام ئیستا مهگەر هەر خوا خوی بتوانی شتیکم بۆ بکات. له هەمووشی ناخۆشتر لهلام ئەوهبوو که له هیچیا نهبووم. وام لی هاتبوو بهئاوتم ئەخواست که قسهکانی کابرا راست بوايه و له شتیکا بوومايه بۆ ئەوهی باری سزاکەم ئەوهنده لا گران نهبی.

دەرگای ژووریکیان بۆ کردمهوه یهکیکیان پالیکی توندی لهناکاو پیوهنام بهدما کهوتمه ناو ژوورهکهوه تا دەستم له سەر و چاوی خۆم کوتا بزاتم کویم شکاوه و ههستامهوه سەر پی دەرگای ژوورهکهیان خپ داخستهوه، له پییشهوه وهک بت له جیی خۆم چهقیم چونکه هەرچی پروناکی بی له ژوورهکهدا بهدیم نهئەکرد. بهره بهره چاوم بهتاریکیهکه راهات پروانیم بالا پیاو و نیوێک بهرامبهرم له چەند درزیکهوه داوه پروناکی دینه ژووری وای تی گهیشتم که پهنجهریه و لهو دیوهوه چینکووی پیا گیراوه. بهلام پروناکی ئەو چەند درزه هەر بهشی ئەوهی ئەکرد که پیاو رۆژ و شهوی پی له یهک جیا بکاتهوه. پهلم گێرا دیواریکم دۆزییهوه دەستم پیوه گرت و به لهپ کوتان پیا هاتم بۆ ئەوهی بزاتم گهوره و بچووکی ژوورهکه چەنده و چی تیايه. دیواریکم تهواو کرد هیچ شتیکم نههاته ری که وهرچهرخامهوه پیم بهر تهنهکهیه کهوت وهرگهرا دهنگیکی زل و ناخۆشی لیوههات دهماری گرژ کردم ویستم برۆمه پییشهوه وادیاربوو تهنهکهکه کهوتبووه بهرپیم بۆ ئەوهی لی ههلهئەنگوتم دانەویمهوه دەستم بهر تهپاییهکه کهوت، گویم نهدايه، پهلم کوتا تهنهکهکهم راست کردهوه و نووسانم بهدیوارهکهوه دیسانهوه لهسهرخۆ کهوتمهوه گهپان بهژووهکهدا، له پر پیم له شتیگ گیربوو خۆم راتهکان دەستم تهر و دیوارهکش لووس لهنگهری لی تیگ چوو، خۆم پی

نه گيرايه وه، كه وتمه زهوى، ناوچه وانم داي به شتيكى په قا، گورج ده ستم برد بو ناوچه وانم، ته پراييه كى پيوه بوو نه مزانى خوينه يا ناوى ناو ته نه كه كه يه كه به ده ستمه وه بوو! نه ونده ي پي نه چوو نازارى سهرم و هاتنه خواره وى ته پرايى به سه روچاوما تپي گه ياندم كه ناوچه وانم شكاهه، له جيى خوّم بى جوولّه دانيشتم. ده سته وشكه كه مم برد بو گيرفانه كانم هيچ ده سه سرپى يا په رويه كى تيا نه بوو، به چمكيكى كراسه كه م ناوچه وانم سرپى. بيرم كه وتوه كه وا جگهره و شخارته م له گيرفانا بوو كه چى تيا نه ماوه، بيگومان پشكنيويانه و ده ريان هيناوه. هرچونيك بوو پارچه يه كى دريژكوله م به دان له كراسه كه م كرده وه و به تاريكى ناوچه وانم پي به سته هيچ نه بى خوينه كه ي بوه ستيته وه، له مه دا بوو هه ستم كرد ته پرايى گه يشته له شم كه په لم گيرا زانيم ناوى ناو ته نه كه يه و نه و شته ش كه پيمى تى گيرابوو نه لقه يه كى ناسنه، بيگومان بو خه لك پيوه به ستنه وه به كارى نه هينن. ترسى نه وهى كه نه وه كا هه هه ستم بكه ومه چاليكه وه يا تووشى گاشه يه ك بيم ده سه وسان له جيى خوّم هه لئرووشكام، ته پرايى زورى بو هينام. لي ره دا بو يه كه مجار هات به بيرما كه نه بى نه و ته نه كه يه ي پيم به رى كه وت ميزى تيا بوو بيت، چونكه بو م ميزيكي پيس له ژوره كه نه هات. نه ونده قيّم هاتوه وه خته بوو برشيمه وه، قاچم شل بوو، زامى برينه كه م هاتبووه سوئ، وا دياربوو كولا بووه وه، سه ريشم نه يه شا، به قنگه خشكى و په لكوتان خوّم گه يانده ديواره كه پالم پيوه دا.

به ينى بيرم له حالى خوّم كرده وه، به خوّم نه وت هه ستم ده رگا كه بده مه بهر مسته كوله ناچار يان نه كه م دين، به شكو پييان بلّيم پيخه و و خوراكم بو به ينى! به دهم نه م ليكدانه وه وه بووم كاتيكم زانى يه كيى لايتيكي داوه ته بهر چاوم و به ژورور سه رمه وه وه ستاوه خه ريكه به لووته شه ق راستم نه كاته وه، نه لى: هه سته نانه كه ت بخو!

منيش ده ستيكم دايه بهر تيشكى لايته كه ي و پرسيم:

- کوانان؟ چاوم له هیچ نییه.

لایتهکهی رووکرده بهردهمم. دیم کولیرهیهک له سهر ئامانیک دانراوه،
یاساولهکه بهتوندی وتی:

- ئهوه نان فرموو سنگانی که. بهو خواجه پیتان حهرامه! ئیوه
ههقتان ئهوهیه ههر لهپروه وهکو ئیستری نهخوش دهمانچهیهک بنین
بهناوچهوانتانهوه.

له پیشهوه خهریک بوو داوای دهستی نوین و چراههکی لی بکه و نووکه
شهقهکانی بخره پشتهگویی بهلام که گویم لهو گهوههرانه بوو که ههلیپرشت
بیدهنگ بووم. وهک ژوورهکه بپشکنی لایتهکهی بهچوار دهور و سهر و خواری
خویا گپرا. بهخیرایی برووسکه وینهیهکی ژووره چیمهنتو رهق و تهقه بهرز
و دهرگا تهخته ئهستوردهکه له میشکا گیرا. تهنیا کهلوپهلی ژوورهکه ئهوه
تهنهکهیه بوو که بۆ میزکردن دانرابوو لهگهله شهربهیهکی مل شکاو که وا
دیار بوو ئاوی خواردنهوهی تیا بوو. کابرا وهرگهراپهوه بروا، هات بهبیرما
لهوانهیه ئیتر یهکیکی تر بهو زووانه نهبینمهوه بۆیه بهنابهدللی و له بهر
خۆمهوه وتم:

- ئهری ئهوه پخهوهی، چراههک، شتیکم بۆ ناهینن؟ کابرا به پیکه نینیکی
بهرزنی ناخوشهوه وتی:

- بهلی! ئهه چوون ههر ئیسته کچیکی جوانیشت بۆ ئههینن لهو
خوشکانهه بهناوی نیشتیمانپهروهری و ئازادیخوازییهوه ئابروویان
ئههن! تی گهیشتم که قسهکردن لهگهله ئهم یاساوله وهک چیلکه له
پیسایییهوه دان وههایه بۆیه بیدهنگ بووم و ئامانهکهم راکیشایه بهر
دهمم کابراش لیی دا رویشتهوه دهری.

نهمزانی چیشهکه چیهه، نهختی دهستم تیا گپرا به نیسکینه یا ماشینهی
تی گهیشتم، کهوچکیکم برد بۆ دهمم، هیشتا لیم نهچهشتبوو بۆن نهوتیکی

لی ئههات پیاوی کاس ئهکرد. بهئسپایی کهوچکهکههه دانایهوه و کهوتمه کولیره خواردن. زورم ههز ئهکرد بزانه کات چهنده بهلام سهعاتهکهه له بهر تاریکی بو نهئهبینرا. هات بهبیرما له حالی وهکو منا کویر چاتره چونکه بهتاریکی راهاتوه، باشتتر له شت ئهگات و چاکتر ئهجوولئیهوه لهه زیندانهه کهوا چاوی کردوه بهئندامیکی بی کهک بهیارمهتی ئهه وینهیهی ژورهکه که له بهر تیشکی لایتی پۆلیسهکه له میشکما گرتبووم کهوتمه پیاسه کردن بهژورهکههه. ههچهنده لهپیشا یهه دوو جاری بهر دیوارهکان کهوتم بهلام له پاش پیوانیان بهههنگاو لهمهش پرگرم بوو. دیسانهوه جی برینهکهه هاتهوه ژان دهستیشم پیس بوو بویه نهئهویرا دهستی بو بهرم نهوهکو کولابیتهوه و لیمی پیس بکات. بویه له قوژبنیکا بوی دانیشتم. کارم بهوه باش بوو ناوچهوانم خوینهکهی وهستابوهوه و ئازاریشی نهههه. وادیار بوو ههه تۆزیک قرنجابوو. چاوم بریبوهه درزهکانی پههجهه گیراوهکهی بهرامبهرم، وادیار بوو پوهه و پۆزهلات بوو چونکه تا ئههات روناکییهکهی کهمتر ئههوهه. ماوهیهکی باش وههه مامهوه، ئالۆزیی ئیسته و تاریکیی دووارپۆژ ئههیانگیرامهوه بوو رابوردوو، ئهه رابوردوهی زیاتر دهردی گران ئهکردم. لهه بیر کردنهوانههه بووم لهپرترپ و گرمه گرم له دالانهکههه پهیا بوو. دههگای ژورهکههه کرایهوه و دوو یاساؤل کردیان بهژورههه وتیان:

– یاللا ههسته پیشمان کهوه.

منیش بهسههسامییهکهوه وتم:

– بو کویم ئهههه؟

یهکیکیان بهپیکههینههه وتی:

– بو سینههه!

پیشیان کهوتم دیم دههه دهمی ئیوارهیه له ئیمه بهوههه کهسی تر لهه دالان

و راپرهوانه دا نىيە، برديانمە سارداويكى گهرهوه كه بهسى چوار پىپىلكه بوى چوومه خوارى. يه كه م شت كه بهر چاوم كهوت كابرايهكى ئەفه ندى لاجانگ سىپى رهنگ زهردى لووت دريژى بى رها بوو له بهر دهى ميژىكى گهرهوا دانىشتبوو، ياساوله كان سه لاميان بو كرد و يه كىكيان وتى:

– قوربان ئەمه ته جوامىر بايز!

به سهر له قانىكه وه وتى:

– باشه ئەو كورسييهى بو بينن با دانىشت!

كه دانىشتم به خير هاتنى لى كردم و به ته وسىكه وه وتى:

– لام وايه خهباتكه نابهى سلاو له نوكهرى ئيمپرياليزم بكات بويه سلاوت نه كرد! به لام من پياوى راستم خوش ئەويت بويه ئەم كرده وه يه تم پى ناخوش نىيە، به لام شهرت ئەوه يه له هه موو شتىكا خهباتكه رىت. مهردانه پى له وه بنىيت كه چون ئەم خو پيشانده نه رىك خست و نيازتان چى بوو له په لاماردانى دايه رى پولىس و تهقه كردن له و ژه ندرمه بى تاوانانه؟ پياوى خهباتكه نابهى دروزن بى وهك ژن دهست پان كاته وه و ده م پان كاته وه و بللى به خوا قوربان هيج نازانم. به پىغه مبه ر ميرم بى تاوانم. فه رموو بزانه م رولى خوتم بو باس كه له خو پيشانده نه كهى مانگى پيشوود!

– دواى ئەو قسانهى كابرا ئەوى راست بى، روم نه ههات بللم له هيجا نيم و ئاگام له هيج نىيە. شه رميشم پى ئەههات درو بكه م و بللم وام كرد و وام كرد، ئەگينا له گرتن نه ته ترسام. ئاماده بووم چى بنوسيت بوى ئيمزا بكه م. بويه هيج ورته م ليوه نه ههات به ده نگىكى به رز وتى:

– چيته كه ر و لالى! خهباتكه نابهى ئەوه نده ترسنوك بى. هه ر به شهش كهوت سه عهات بوون له ژوورى ژماره ۲۳ دا وا زنده قت چو و قسه كردنىشت له بير چو وه وه؟

منیش له بهر خۆمهوه وتم:

– مهسه له كههى من زۆر ئاشكرايه من قسهيهك ئه كههه و ئيوهش قسهيهكى كه ئه كههه، من بى دهسه لاتم و ئيوهش خاوهن دهسه لات. با قسهى من نه بى قسهى ئيوه بى سزاي خۆم چيهه بমেهه و ببریتهوه.

قاقا دهستی کرد به پیکه نین، وتی:

– به راستی قسهيهكى جوانه! دواى ئهه و خۆپيشاندا نه خوینينهى نزیکهى سهه كههسى تيا كوژرا و ئهه ئاگرهه نايه وه له ولاتا هه روا سووك و ئاسان ئه تدههه به عورفى چه نه سالیك حوكمت بدا و ببریتهوه! نه خیر هه قال جوامیر زۆر زۆر به هه له چووى له لیكدانه وه كه تا. ناوى هاوكاره كانته، ئه ندامانى كو میته كه تان، شوینی چاپی شاره كه تان، ناوى سهه ركرده كانته، سهه رچاوهى پاره و ژيانتهه پى نه لیتهه گیان لهه دایه رهیه نابه ته دهه، ئیتر ئهه سه رهینه بخه ره ژیر سهه رت و هوشی خۆت بهینه ره وه بهه ر خۆت. پرزگاری له راستی وتندایه چی ئه زانی به راستی و دروستی پیمانی بلای و بروره وه ناو مال و منالی خۆت.

ئهه قسانهه کرد و جگه رهیه كى دامی. منیش دواى ئیستیک جگه ره كههه وه رگرت و دام گیرساند، زۆر تر له بهه ره وهه پيوستم به ما وهیه كه لیكدانه وه هه بو. چی بکههه، چی بلایم! بلایم چووم و کردم و چاکم کرد وازم لى ئه هین! باوهه ر ناکههه، دوور نییه ئهه سا زیاتهه ر شکم لى قایم كههه و باشتهه رم لى بدههه بۆ ئه وهه ناوى خه لکیان پى بلایم. نهه چاکترین شهت ئه وهیه كه ههه ره سهه ر ئینکاری خۆم برۆم، كه ههه ره ئه وهه ره راستیه كهیه ته، ئیتر چی ئه بى ببی.

كه كابرأ دی ههه ر بیدهنگم وتی:

– قهه ناكات ئهه شهه ویشهت مۆلهت ئه دههه، تو کوپیکى زۆر تیگهیشهتوو دیاریته، گومانم نییه له وههه كه ئه مشهه و بیری لى بکهیه ته وه به یانى به پى

خۆت دىيىتەوۈە و چى ئەزانى پىمانى ئەللىت!

ئەوۋەى راست بىت باش گويم له قسەكانى دوايى نەبوو، ھەرچەندە بەدەنگىكى بەرزىش ئەيكرد و ھەموو سى چوار ھەنگاويك له يەك دور بووين، چونكە له كاتى قسەكردنەكەى ئەوا زرىكە و ھاوار و قىژدەيەكى پر بەدەمى جەرگپر ئەھاتە گوئ. له زەنگەكەى دا بمبەنەوۈە شوينەكەى خۆم. ھەلپەرستىم جوولا له دلئى خۆما وتم بۆ شەويكىش بى بۆ كەلكى لهم خۆشباوەرپىيەى كابرا وەر نەگرم، زيانى ھىچ كەسكىشى تيا نىيە. بۆيە وتم:

– ئەگەر بتفەرمووايە چرايەك و دەستى نوينيشيان بدامايە زور مەمنون ئەبووم.

كابرا بە زەردەخەنەيەكى سەركەوتووانەوۈە وتى:

– باشە بەسەر چاۋ... كورپە ھەر ئىستە چرايەكى باش و دەستى نوينى پاك بەرن بۆ كاك جوامير. پياو ھەر بەدىمەن ديارە! ھەرگىز ئەم كورپە باشە ھاورپى ئەو چروجانەوۈەرە خوينرپزانە نىيە!

كە گويم لهم قسەيەى بوو حەزم ئەكرد ببومايە بە تنوكيك ئاو.

دەستى نوينيان بۆ ھىنام لەگەل چرايەك. من خەرىكى رىكخستنى جىگاگەم بووم سىنييەكيان لەبەر دەما دانام، برنج و پەتاتە و پەرداخى ماستاويشى لەسەر بوو. دەستم كرده خواردنى، بەخۆم ئەوت: لىدە تىر بخۆ ھەر ئەم ژەمەيە بەيانى كە بەگ چاۋى پىت كەوتەوۈە له باتى ئەم خواردنە باشە تىھەلدانىكى باش ئەخۆيت.

شەو بوو چراكەم كز كردبوو له پر دەرگاگە كرايەوۈە و زەلامىكيان ھاويشتە ژورەوۈە وتيان:

– ئەوۋەش ھاودەنگ بۆ خۆتان رابوئرن.

وتم ھاويشتيانە ژورەوۈە نەك ھەر له بەر ئەوۋەى پالىان پىوۋەنا، لەبەر ئەوۋەش كە وەك پەلاس كەوتە زەوى، چراكەم ھەلكردەوۈە و له كابراى

هاودهنگم چوومه پيشهوه. گويم له مشه مشى بوو زانيم كه نه مردوه، به بيرما هات ئه مه جاسوس نه بيت به فيل هينابيانه ته لام بو ئه وهى قسم لى دهر بهيى، كه زياتر لى ورد بوومه وه ديم ته نيا كراس و دهر پيه كى له بهرايه، دهر پيكه ي به سمتيه وه نو ساوه و په له خوين و شوين داريش به كراسه كه يه وه يه، به په رداخى ماستاوه كه نه ختى ناوم كرد به دهميه وه، چاويكى هه لپرى به ئه سپايى وتى:

– تو كيت:

وتم:

– نامناسيت.

وتى:

– تو ناوى خوتم پى بلى به شكو بتناسم! من خوّم بيباك سابيرم.

منيش جوامير بايزم.

– ئى تو ئه كه سهى كه ئه لىن له خو پيشان دانه كهى تشرينا په لامارى دايه رهران داوه. ئى، ئى، زابته كه وتى بيبه نه لاي، وا دياره تازه هيناويانته ئيره، ئه دوو ياساوله ي منيان هينا نه يانته ناسيت له يه كيكى تريان پرسى ئه و وا باسى توى بو كردن.

خهريك بوو وه رگه پرى به په رو شيكه وه پيم وت:

– نازارى خوتم مه ده من ته تخمه سه ر جيگا كهى خوّم.

– نا، نا، سوياست ئه كه م يه كجار ئه وه نده حالم شر نيه به ناچارى خوّم وا لى كرد ئه گينا به دهردى برزووى به سه زمانيان ئه بردم، پاله وانى پى فروشتن، هه ر لپيان دا و نقه ي ليوه نه هات ئه وانيش هه تا ئه هات شيتگير تر ئه بوون. هه موو له شيان شان له وان هيه چاك نه بيته وه يا شوينيكى سه قهت بى.

منیش به سهرسورمانیکه وه وتم:

– چی حالت شر نییه تو هه موو لهشت هه خوینه!

– ئاخر برزووت نه دیوه ئه گینا به منت ئهوت بی ئارهق ده رچوویت. چیه ئه وه نوین و خواردنی چاکیان داویتی. (سه ریکی بادا) وتی: نا ئه وه باریکی پیلانه که یانه، پیشاندانی منیش باره که ی که ی. واته پیته ئه لاین، ئه توانین وهك ئوتیل خزمهتت بکهین و ئه شتوانین له ژیر دارا بترزیین، به لام هه جوره یان به نرخی خوئی، جا توش دلی خوت بکه به سه ریشک. وا دیاره هیشتا ئیفاده یان لی وهرنه گرتوویت.

– نه هه دوو جار بانگیان کردووم و هه ره شه ی خراپیان لی کردووم و به لاینی باشیشیان پی داوم، به قسه سبهینی ئه مبه نه وه بو ئیفاده لی وه گرتن.

– هه چونیک بیته گوی مه دهره هه ره شه و گوره شه یان هیچ مه درکینه ئیتر له کوشتن مه ترسه چونکه ئیزنی کوشتنیان پی نییه، به لام ئه گه ر شتیکت درکانه ئه وسا به هیوای ئه وه که شتی که ت لی دهر به یینن بی په روا تیته به ره بن تا ئه گه نه راده یه که یا تو کاتی به خوت ئه زانی هه رچی له هه مانه که تایه بوت هه لپشتوون و ئابرووی خوست و بزووتنه وه شت بر دووه یا ئه وان کاتی به خو یان ئه زانن که تو یان به ئازاردان کوشتووه که له هه ردوو حالاً په شیمانی هیچ دادیک نادات. بو یه هه ره له سه ره هیچ نازانمی خوت برۆ (نازانم په حه تی گیانم)!

– جا هه ره به راستیش من هیچ نازانم.

– ئه و چاتر. باشه هه ره وا بلی نه ختیکت لی ئه دن و وازت لی هیینن.

به داخه وه وتم:

– هیچ شتیکیشمان لا نییه برینه کانتی پی بهرژینه وه.

وتی:

- نه كاكي خوم پيوست بهوه ناكات نايه لن قه تماغه بهينيتته وه
ئهمبه نه وه بو داركاري ئينجا ليداني ئه و جاره به نازاره. به لام پياو ئه بي
يا ئه م ريگايه نه گريته بهر يا ئه بي هموو نازاريكيش مهردانه هه لېگريته.
نوينه كاني خوم له گه ل هاوژووره كه م بهش كرد و ماوه يه كي باش
قه سه مان كرد و ئه وسا ته ماشايه كي سه عاته كه مم كرد له دووانزه لاي
دابوو، پيم وت:

- شه وگار درهنگه و توش كه نهفتي با بو خومان بنووين.

- شهو باش! بزاني سبهيني چي له تهك خويا ئه هيني. ليمان دا
نووستين، نازانم چهند خه وتم له ترپ و گرمه گرميكي زوري پارېوه كه
خه بهرم بووه وه. هه ر ده رگا بوو ئه كرايه وه و پاش نهختي دائه خرايه وه و تا
ئه هاتيش له ئيمه نزيك ئه بوونه وه، بيباكم هه لساند. خهريك بووم باسي
هه را هه را كه م بو ئه كرد كه وتنه كردنه وه ي ده رگا كه ي ئيمه ش هه ر
كه سه مان له شويني خوي. خوي مه لاس كرد. زابتي كردي به ژوورا سي
چوار ژه ندرمه ي به شوينه وه، ئه وي راست بي من زور شه ژام و ترسم لي
نيشت بويه هه ستامه سه ر پي. زابته كه به توندي وتي:

- ياللا زوو كه لوپه لتان هه لگرن و ژووره كه چول كه ن.

ئهمه ي وت و به لووته شه قيك بيباكي هه ستان و پووي كرده
ژه ندرمه كان وتي:

- ئه مانه به ره ئه و بهر.

يه كيكيان پرسى:

- كام ژوور به گم؟

به گ به توره بيبييه وه وتي:

- هه ر ژووريكيان ئه به ن بيان به ن و زوو دووريان خه نه وه.

من لہم قسانہ تیٰ نہئەگەیشتم ھەر میشکم لای ئەوہبوو کہ زوو پەتۆکان
کۆکەمەوہ وەک کەلوپەلی خۆم بیدەم بەکۆلما بیانبەم بۆ شوینە
تازەکەمان. وا دیاربوو فەرمانەکیان ئەوہندە گرنگ بوو کەس ئاگای لە
ئیمە نەبوو تا بەکۆلەکەمەوہ لەبەر دەمیانا وەستام وتم:

– فەرموون بۆ کویمان ئەبەن بمانبەن!

بیباک بۆلەبۆلێکی لەبەر خۆیەوہ کرد نەمزانی چی وت زابتەکە
زللەپەکی لی دا و وتی:

– خێراکە پیس!

کە گەیشتینە پارپوہەکە لەولامانەوہ کۆمەلی ژەندرمە ی پرچەکمان دی لە
چەند کەسێک کۆبووونەوہ. چەند کەسەکە کە چاویان بەشەلە شەلی من
و خۆ بەکیشکردنی بیباک کەوت دەستی دوو دوو کەلەپچە تیکراویان بەرز
کردەوہ و نەپانیان:

– بژی ئازادی، بمری زۆرداری!

بیباک وەک ئەشکەوت لەمبەر پارپوہەکەوہ بۆی سەندنەوہ.

– بژی ئازادی، بمری زۆرداری!

یەکی لە ژەندرمەکان قوئاغە تەفەنگێکی سرەواندە ناو شانێ ئەوہندە ی
نەمابوو بەدەما بیخات و پێی وت:

– بیخۆ سەگباب پۆژی تۆش دیت!

تا بردنیانینە شوینە تازەکەمان ھەر بیرم لەم بەسەرھاتە سەیرە
ئەکردەوہ، ھەرچەندم ئەکرد ئەکۆشام ھیچی لی تیٰ نہئەگەیشتم. ھەر کە
یاساۆلەکان دەرگایان لەسەر داخستینەوہ پرووم کردە بیباک وتم:

– خۆ نازارت نەبوو. چیبە لە پێی خوادا تێم ناگەییەنیت مەسەلە چیبەوہ
چی قەوماوہ.

بە زەردەخەنەيەكى تالەوۋە وتى:

– چاۋى بەشۈيۋەكەي ئىستەتا بخشىنە و بەراوردىكى بىكە لەگەل
زىندانەكەي پىشۋومان مەسەلەكەت ئەۋەندە لاسەير نابىت، ئەۋانەي
ھىنراۋون بۆ ژوورەكەي ئىمە، پىرۆت و باۋەيس و مەريوان، سى
سەرکردەي قارەمانى پارتىن. دېندە جانەۋەرەكان حوكمى ھەلۋاسىنيان
داۋن، ئىستەش بەم شەۋە ھىناۋيانن بۆ ئەۋ زىندانە كە لە سەرىكەۋە لە
كۆمەلانى خەلك بىانشارنەۋە و لە سەرىكى كەشەۋە لە شوينىكى قايمى
نەنيدا بەنديان بىكەن. تا پۆژى ھەلۋاسىنيان. جا ئەم ژوورە پەنجەرە دار و
گەۋرە خۆشەي ئىستامان لەسەر حسابى گىانى پاكى ئەۋان دەس كەۋت
(ھەناسەيەكى ھەلكىشا) وتى: بەلام گوناھى ئىمەي ھىچ تيا نىيە. ھەموۋى
تاۋانى ئىمپىريالىزم و نۆكەرانىتى، ھەرچۆنكى بى ئەۋ خوينانەي لە پىناۋى
ئازادى يا بەدەستى دوژمنەكانمان ئەپژىرەين پۆژىك ئەبى ئەبنە لافاۋىكى
بە سام كۆشك و تەلارى زۆرداران سەرەۋىنگوم ئەكەت، دەردى كابرارى
شاعىر وتەنى:

كچمان لەژىر بەيداغى رەشدا   چاۋ ھەلنەھىنن بەخوينى گەشدا
كورانمان ھەموۋ بەۋورد و درشت   لە پى ئازاردى خۆ نەدەن بەكۈشت
سەر بەرزى نابى، ئازادى نابى   ئازادى ئەبى ھەرخوين بەھابى
پاش نەختى قسەكردن خەومان لى كەۋتەۋە.

پۆژى دۋايى ھەينى بوو كەس لى نەپرسىيەۋە. بەيانى شەموۋ ھاتن بۆ
ژوورەكەمان ھاۋدەنگەكەمىيان برد و بە تەنيا ھىشتىانمەۋە.

لە پى پۆژىك بىردىانمە دەرى لەگەل ۴۱ كەسى ترا سۋارى لۆرىيان كىردىن
و بىردىانىنەۋە بەردەمى عورفى و ئەۋىش وەكو لە پىشەۋە باسەم بۆ كىردن بەۋ
چەشەنە نەۋشىروانىيانە حوكمى عادىلانەي خۆي بەسەرا داين! ئىتر دۋاي
دە سالل منىش وا، تىكشكاۋ و مالل وىران، ھاتوۋمەۋە ناۋ ئەم ئاگرىارانە.

ئىتر شەوگاردەنگە بەسە با بنووين. يەكى ھەلى داىە وتى:

– كاكە جوامىر زۆر سوپاست ئەكەين، ئەشزانين كە گىرانەوھى ئەم
باسە پىر ناسۆرانە چ برين كولاندنەوھىەكى بەئازارە بو تو بەلام ئەزانيت
چ پەند و دەرسىكىشە بو ئىمەى بەرەللاو سەر لى شىواو، بەراستى ئەوھ
ئەھىننيت كە ئەو دل كولاندنەوھىەى لە پىدا ھەلگريت، ئەوى تو تا ئىستە
بو گىراينەوھ تەنيا باسى گىرانەكەت بوو، ھىشتا وشەيەكت لە بابەت ئەو
ھەموو سالانەى زىندانئەوھ بو نەگىراوینەوھ.

جوامىر لەسەرخو وتى:

– جا گيانى خوّم تو ئەتەوى من ئازار و ناخوشى و بەسەرھاتى دە
سالت بە شەويك بو بگىرمەوھ! ئىمشەو ئەوھندە بەسە شەويكى تر باسى
لكىكى كەيتان بو ئەكەم. شەو درەنگە و منيش ئەوى راست بى دەمىكە
كەسم دەست نەكەوتووھ ئەوھندە قسەى بو بكەم، بۆيە ھەرچەندە پىشم
خوشە كە سكالاتان لا بكەم بەلام لەوانەيە بلىم دەم شل بووھ. ئەگەر لىم
ئەبوورن با ئىمشەو ئەوھندە بەس بى.

ھەموو بە يەك دەنگ وتيان:

– باشە وەك خوت ئارەزوو ئەكەيت بام وھەا بىت.

كاوھش پرووى كرده ئەو و شاھو و پىي وتن:

– ھەستن با بتانبەم بو ئەو ژوررە تا نەختىك بنوون.

بەيانی كە جوامىر لە خەو ھەستا رۋانى جىگاي سىيەمى ژورەكە ھىشتا
ھەر چۆلە بەلام شاھۆ شانى داداوتە سەر سەرىنە بەرزەكەى و فېشەى
جگەرەى دىت. بەيانی باشيان لە يەك كەرد.

جوامىر پرسى:

– كوان جەماعەت كەسيان ديار نين! تۆ بلىنى تا كەى دانىشتبن؟
– بەراستى منىش وەكو تۆى لى ئەزانم، ئەوئندە ئاگادارى ھەلسان و
دانىشتنيان نيم. زۆرى بۆ چاوپىكەوتنى تۆ ھاتم، بەدل تاسەم ئەكردىت.

جوامىر بە تەرىقىيەكەو ەتى:

– سوپاست ئەكەم، خۆش بى ياخوا. ئىتر بلىين چى ئەو ە دنيايە. نازانم
چۆن برۆين و خاوەن مال لە كۆى بدۆزىنەو؟ ھىچ نەبى مالتاوايىيەكى
لى بكەين. لام وايە چاكتر ئەويە ھەلى نەسینين لە خەو، بىگومان تا
دەرەنگ نەنووستون!

شاھۆ ھەناسەيەكى ھەلكىشا وتى:

– ئارەزووى تۆيە چۆن ئەلئيت وائەكەين.

ئەمان لەم قسانەدا بوون كچىكى دە دوانزە سالە دەرگاي ژورەكەيانى
كردەو ەتى:

– نافەرموون دەموچا و بشۆن تا بەرچاييتان بۆ بەينم، يا حەز ئەكەن
بنوونەو؟

جوامىر وتى:

– بەرى وەللا ئەمانەوى دەموچا و بشۆين و ئىتر ھىچ پىويست بە
بەرچايى خواردن ناكات.

ژنيك كهوا دياربوو لهو ديو دەرگاكهوه وهستا بوو وتی:

- چۆن بی بهرچایی ئه پوڤن خو ماله دوڤ نیهه. كاوه پئی وتین كه ههلی سینین، جا ئه گهر ئه فهرموون با خه بهری بکهینهوه.

جوامیر وتی:

- نا خوشکم پیویست به ههلساندنی کاکه کاوه ناکات، خوا چی داوه بوڤمانی بهینن ئه یخوین و ئه پوڤن. فهرقی چیه خوڤمان خاوهن مألین.

پووی کرده کچه کهی و پئی وت:

- توڤ کچوله کهم شوینی دهست و چاوشتنمان نیشان بده!

جوامیر و شاهو بیدهنگ بهرچاییان کرد و مألئاواییان له ئافرهته که کرد کهوا دياربوو ژنی کاوه بوو. هاتنه دهرهوه.

چه ند ههنگاوێك له ماله که دوور کهوتبوونهوه شاهو وتی:

- به لای منهوه گوناھیکی گه ورهیه لوانی ئه م نیشتمانه داگیر کراوه له کاتیکی وا تهنگانه دا، که دوژمن دهستی ناوته بینی و پیویستی بهدوا چۆری گور و تینی نا بایه خترین کهس ههیه، شهوگار بهم جوړه بهسهر بهرن!

جوامیر ههه بو ئه وهی شاهو وا تی نهگات که گوئی له قسه کهی نهگرتووه پرسی:

- بوچی ئه مانه کهسیان له بزوتنه وهدا ههه هیچ جوړه هاوکارییه که ناکهن؟

- رهنگه جاروبار پیتاکیک، شتیك بدن یا بو شهوی دوو شهو په نای خه باتکه ریك بدن ئه گینا باوهر ناکهه م هیچی که بکهن.

جوامیر وهک پاکانه بو خوئی بکات وتی:

- ئی کهواته سه رهنشت کردنه که یانت نهختی تونده، کالآ له قهه بالآیه، رهنگه ههه ئه وهنده یان له دهست بیئت!

شاهۆ نەختى بە گرژى وتى:

- نەخىر ئەم چەشەنە كەسانە بەپىيى حال و مالىيان لە وزەيانا ھەيە گەلەك لەو زياتر يارمەتى بەدەن، جگە لەو ھەي نالەبارىيى كار و دېرندەپىيى دوژمن و گرانىيى ئەركى شوپش ئەيخاتە ئەستۆي ھەموو رۆلەيەكى دلسۆزى ئەم نىشتمانە كە زۆر زياتر لە تواناي خوڭشان تەقەلا بەدەن لە پىناوى خەباتى پزگارىدا. وەكو ئەزانىت تواناي ئىنسان ئەگەر بە باشى و بەدل و رېكوپىك بخرىتە كار توانايەكى بى سنوور و بى پايانە.

جوامىر لە سەرخۆ وتى:

- ھەر چۆنىك بىت بەبىرى من رەواي ھەق نىيە بەم چاوە تىژەو ئەم حسابە وردە لەگەل ئەم چەشەنە كەسانەدا بكرىت، كە وا ديارە خوڭيان بە باشى ھەست بە ئەرك و فەرمانى نىشتمانى و نەتەوھىيى سەر شانيان ناكەن. بەپىچەوانە پىويستە لەسەر وشياران لە برىتى سەرزەنشكردن و تانوت لىدان دلىان رابگرن و وەكو منال بيانلاويننەو و لەگەلىان خەرىك بن تا ئەو ھەستكردنەيان راست ئەبىتەو و ئەگاتە ئاستى پىويستى خوڭى. ئەوسا كە لە خەم ئەرەخسىن، ئەتوانن نەك ھەر وردترىن حسابيان لەگەل بكەن، گەورەترىن فەرمانىشان پى بسپىرن. چونكە بەلاي منەو، كالاي فىداكارى و لە خوڭبوردن لە قەد بالاي ھەست پىكردنە نەك ھى مال و حال. بۆيە پىاو ئەترسى لەو ھەي، كە لە رووى بى ھەستىيەو لەگەل ئەو زەبروزەنگ و زۆردارىيەي دوژمنان ئەم ھەموو سەرزەنش و پلار و توانجەي دوستانىشان پى ھەلنەگىرەت. لووس و بارىك تەنگەي لى بكەنەو و بلين: ئىمە كەرى ئەم بارەنەن. تفى خوڭتان بكەن و برۆن! جگە لەمە بەلاي منەو پىاو نابىت لە چاوى خوڭىيەو سەپىرى خەلك بكات و ھىچ حسابىك بۆ توانا و لە دەست ھاتن و بارى تايبەتى و گشتىيان نەكات. رەنگە ھەندى لەمانە بەتەواویش ھەست بە پىويستى سەرشانىان

بکەن، بەلام لەبەر هەندى ھۆنەتوانن وەکو یەکیکی تر بەسەر و مالەو و سەرۆمەر خۆیان بەھاوێژنە گێژاوی ئەم خەباتە خۆینینەو. لەم قسانە نیازم ئەو نییە کە وا پاکانە بۆ گەلۆر و گەندە پیاوان بکەم. بەلام لام وایە ئەبى لە پيش ئەو دا کە حوکم بەسەر یەکیکا بدەین ھەر سەیری دلى خۆمان و بیروباوەرې خۆمان نەکەین. ئەبى لەبارى سەرنجى ئەویشەو تەماشایەکی شت بکەین. وە کە وىستمان بۆ چاککردنى ھەول بەدەین لەو بارى سەرنجەو تى ھەلچین. جگە لەمە لە خراپترین بەراورد کردنا کورد و توویەتی:

«موویەك لە بەراز ببیتەو ھەر باشە!».

جوامیر کە لە قسەکانى بوو ھەر بە باشى تیگەیشت کەوا پارێزگاریى خۆى ئەکات نەك ھى کاو و ئەوان...

شاھۆ پاش ئیستیک و تى:

– تەنیا لەو دا لەگەلت نیم کە ئەللیت موویەك لە بەراز ببیتەو ھەر باشە. راستە باشە، بەلام ئیمە ئەمانە بە بەراز نازانین و ئەگەر بە بەرازمان بزانیایە ئەو موو پيسەى ئەوانیشمان نەئەویست، سەد جار پيشینانیش وایان بوتایە، ئیمە ئەمانە بە خۆ ئەزانین و لە خۆمانیان جیا ناکەینەو، یان ھەر ھیچ نەبى تا ئیستا جیامان نەکردوونەو، بویە ئەبى ئەوئەندە موومان بدەنى کە دوژمنى پى بخنکینین. جگە لەمە تیکرا قسەکانى کەتم بەدە.

دواى ئیستیک ھەر بۆ باسگۆرین جوامیر پرسى:

– ئەرى بەراست خۆ پیت نەوتم ئیستا چى دەکەیت و چۆن ئەزیت؟

– شاھۆ ھەناسەییەکی ھەلکیشا و تى:

– خۆت ئەزانى ئەو بوو کاتى خۆى لەبەر نەبوونى وازم لە خۆیندن ھینا و لەگەل باوکم بەمالەو چووینە شارى (م). پاش بەینى خوا

پیاویکی باشی بۆرەخساندین، باوكمی لای خووی و منیشی له كۆمپانیای
 (ج) دامه‌زاند. به‌م چه‌شنه‌ تۆزى بووژاينه‌وه، تا پيارا باوكم ئیوه‌ خوۆش.
 منیش به‌ناچارى ملم دایه‌ به‌ر به‌خۆكردنى برا و خوشكه‌كانم. پار
 كریكارانى كۆمپانیا بریاریان دا كه‌ مان بگرن بۆ وه‌رگرتنه‌وه‌ی نه‌ختى له
 هه‌قى خوراو به‌رى په‌نجى براوى خویمان. به‌لام له‌ باتى ئه‌وه‌ی هه‌ق
 وه‌رگرن هه‌ندىكیان لى گرتین و ژماره‌یه‌كى زۆریشیان لى ده‌ركردین!
 منیش به‌ركه‌وتم، ئه‌وسا به‌ ناچارى (م) به‌جى هیش و هاتینه‌وه‌ ئیره.
 ئیستا له‌ مالى باپیرماين ژووریک و به‌ر هه‌یوانىكیان داوینى تى
 خزاوین، به‌و دوو پوله‌ی كۆم كرده‌بووه‌ ئه‌ژین، به‌لام ژيانىكى
 كوله‌مه‌رگى، هه‌چ ترووسكاییه‌كیش له‌به‌ر ده‌مما نابینم.
 لیره‌دا گه‌یشتنه‌ سه‌رى دووژیان كه‌ ئه‌بوو جیا ببنه‌وه.

جوامیر سه‌رىكى بادا و وتى:

– خوا چاكی كات!

– خوا چاكی ناكات تا خۆت چاكی نه‌كه‌یت. ئه‌لپیت چى له‌گه‌لت بيم تا
 لای مالى لاوه، خۆ پیت ناخۆش نییه‌؟

– نا، به‌په‌چه‌وانه‌ زۆر زۆریشم پى خوۆشه. به‌لام چه‌ز ئه‌كه‌یت با
 به‌كۆلانا برۆین هه‌م دووریش ئه‌كه‌وینه‌وه‌ و هه‌م كه‌مترین خه‌لكیش
 ئه‌مانینى.

– باشه‌ ئاره‌زووی تۆیه.

ماوه‌یه‌ك بیده‌نگ رۆیشتن. جوامیر بیرى له‌وه‌ ئه‌كرده‌وه‌ كه‌وا پاش ئه‌م
 داواى له‌گه‌ل هاتن كرده‌ی شاهۆ، بیگومان بۆ مالى كاوه‌ هاتنه‌كه‌شى
 هه‌روا بۆ چاوپه‌یکه‌وتنى روت نه‌بووه، به‌لام ئه‌بى بۆچى هاتبى بۆ لای و
 چى لى بوئ! هه‌رگیز ئه‌وه‌نده‌ گیل نییه‌ داواى یارمه‌تى له‌م بكات!

وه‌ك شاهۆ ئاگای له‌ بیركردنه‌وه‌كه‌ی جوامیر بپیت، لى نزیك بووه‌وه‌ و

به چرپه يهك، كه چۆلىي كۆلانەكە زۆر بى جى پيشانى ئەدا، لىي پرسى:
- باشە كاكە جوامىر وا بەربوويت و ھاتىتەوہ ناومان، ئەى نيازت ھەيە
لەمەولا چى بكەيت؟

جوامىر وەك يەككە بىھويت لە وەرماندەوہ ھەلبىت وتى:
- جارى تۆ خۆت كەوا ئەوہ سالىكە ھاتوويتەوہ نازانى چى بكەيت، ئەى
منى كەوا ھەمووى ھەفتەيەك نابى گەرپامەوہ چۆن وا زوو گەيشتبمە
بىپارىك!

شاھۆ وتى:

- قسەكەت زۆر بەجىيە، بەلام من بىپام داوہ چى بكەم (نەختى دەنگى
نزمتر كردهوہ)، وتى: من بىپارم داوہ تىكەلى شۆرش بىم و چارەنووسى
خۆم ببەستم بەچارەنووسى گەلەكەمەوہ.

جوامىر پاش ئىستىكى باش وتى:

- ھىوام ھەيە سەرکەوتوو بىت.

شاھۆ بىپاكانە وتى:

- سوپاست ئەكەم، بەلام ئەگەر سەرکەوتوش نەبم منىش وەكو ئەو
ھەزاران كەسەى تر. ئەگەرچى ھىچ گومانىشم لە وەدا نىيە كە لە دوايىدا
ھەر سەرکەوتوو ئەبىن!

نەختىكى تر بىدەنگ بوونەوہ، جوامىر لە دلى خويا پەشيمان بوو لەوہى
كە رپى دا شاھۆ لەگەلى بىت تا مالەوہ، ئەبوو پىي بلى كارىكى تايبەتپى
خۆى ھەيە و لىك جىابىنەوہ، چى داوہ لەم چەشنە قسە و باسە. لەپر شاھۆ
وتى:

- ئەوہ من كاكى خۆم، ئەى تۆ نيازت چىيە؟

جوامىر دواى ئىستىك بەدوودلىيەكەوہ وتى:

- من! من هيشا هيچ بريارېكم نه داوه! جارې نازانم!

- نابې، چوڼ؟ قهې ناكات بريارېكي ته اووت نه دابيت، به لام هر شتيكت له ميښكي خو تا گه لاله كړدوه. تو بلېيت به دريژاييې هم ده ساله بيريكت له دواړوژي خو ت نه كړدبېته وه؟ نه لېن زينداني هر به هيواي دواړوژ سال نه بات سر، به تا بيه تي دوا سالي هر خه ريكي پيلان دانان نه بې بو پاش دهر چووني.

له كاتي قسه كړني شاهوډا، چند جار هات به بيري جواميردا كه پيې بلي: ده بېرپه وه، باوكم بېرپه وه! رووي نه هات، كه چي كه له قسه كه يا گه يشته ئيره. له باتي نه وه وتي:

- راسته، راسته، قسه ي تويه.

ئيي! كه واته ئيسته نيازت چييه كاكي خوم؟

- نيازم نه ويه ههول بدم پاروويه نام دس كه وئيت له گهل ژن و كوره كم له قوژبنكا سهرې خومان كز بگرين، دست بگرم به كلاوي خومه وه با نه بات و خه ريكي خزمه تي نه وان بم. زورم داخ كړدوه به گه روويانا، بويه نه موهي هويان بو بكه موه، نه و ژيانه ي ماومه له پيناوي به ختيازي و خوشي نه وانا به ختي بكم.

شاهو، هر چنده له سهره تاشه وه به خولا داني جوامير له وه لامدانه وه ي راسته وخو شتيكي له دل گه رابوو، به لام به ته وازع و كه مدوويي بو ليك دابووه وه، له بهر نه وه كه هم قسانه ي وا به بې پېچ و په نا بو كړد وه كه له بانك به ري بده يته وه و ابوو. چونكه به هيچ جوړيك له گهل قسه پر دلسوزي و ژيرانه كاني پيشووي نه نه گونجان. پاش نه ختي تاسبردنه وه، سه ريكي بادا و ليويكي هلقورتان و بيده ننگ چاوي بريه چه قى ريگاكه.

جواميريش، زورترى وه كو نه وه ي نارپه زايييه كي دهر ووني خو ي به ربه ست بكات، نه ختي به توورپه ي و گرزي وتي:

- چييه، وا دياره قسهكانت بهدل نيهه؟ نهى گوايا چى بكم؟ بلئ بزائم
چى ترم له دهست دئ؟

شاهو له سهرخو پرسى: جارى تو پيم بلئ نهوهى وتت نيازى يان بريار؟
جوامير پاش ئيستىكى كورت به شپرزى و تى:

- بو؟ فهرقى چييه؟ نهوهيه ئيتىر، نيازىم، بريارم، ئاواتم، هه موو شتىكم
هه ر نهوهته!

شاهو بيباكانه وتى:

- سهيره! چون ئسته تو، دواى دهسال هه پسى و كویره وه رى بى تاوان،
بريارت داوه بگه رپيته وه ناو مال و منالى خو ت؟ هه ر وه كو نه بات ديبي
نه باران! به راستى دلئىكى سه يرت هه يه!

جوامير دواى نه ختى بيدهنگى گرث، كه وا نيشانهى زورانى هيز و
ئاره زوى تىكه ل و بيكه لى جياوازى دل و دهرونى، ئاشكرا ديار بوو،
په ككه وتوانه وتى:

- نهى چاره م چييه؟ وا نه كم چى بكم؟ به لاي خو مه وه نه مه ريگه ي
هه ره چاك و راسته بو دوا روژم. هه چ چاره يه كى كه م نيهه و له مه به ولا وه
كويره رييه كيش به دى ناكه م، سه رم لئ تىك چوه، ئاگام له هه چ نه ماوه.
نه ك كه س هه ر هه چيش نانسمه وه، دنيا هه مووى گو راوه، منيش وه
ئه سحابى كه هفم لئ هاتووه. باشه نهى ئه گه ر وا نه كم چى بكم! نه م
قسانهى جوامير كه وا زورتر بنكه ندى و هه ره سه ينانى برياره كه ي پيشان
ئه دا، هه يوايان له دلى شاهودا ژيانه وه و به روويه كى گه شه وه وتى:

- جارى تو له وه بگه رى كه من پيت بليم چى بكه يت، چى نه كه يت. با له
پيش هه موو شتىكا سه رنجى بدهينه نه و ريگايه ي به لاي تو وه ريگه ي هه ره
چاك و راست و ئاسانه بو دهست پيكردى ژيانى تازت، بزائين وه كو تو
بوى چوى وايه؟ يان هه ر راست پيچه وانه ي بوچونه كه ي تو يه؟ با هه ر له

سەلدا پيا بېين. جارى ئەو پارووه نانەت لە كوي دەست ئەكەويت؟ يەككى
 وەكو تۆ، داخى دە سال زىندانى سىياسى بە تەختى تەويلەو، بەتەماي چ
 پارووه نانېكە؟ كى كار ئەدا بە تۆ؟ كام خاوەن كار ئامادەيە، شوينكارەكەي
 خوى بخاتە ژير چاوديرىي هەميشەيىي پولىسى سىياسىيەو، لەبەر چاوى
 كالى مال و منالى كاكە جوامير گيان؟ ئەمە هەمووى لە كاتىكا كەوا هيچ
 خاوەن كارىك نىيە بەهوى ئەم شەپەو كارى نەكەوتبىتە كزى و تووشى
 تەنگوچەلەمەي ئابوورى نەبوويت و هەر مانگە ژمارەيك لە كرىكارە
 كۆنەكانى كەم نەكاتەو و لە هەل و بەهانە نەگەرى بۆ ئەووى لەوانى كەش
 خوى پزگار كات و دەرگاي كارگەي لى داخات و ئەو سەرمايەيەي
 ماويەتى لەسەر خو بىخوات. ئەمە ئەگەر حكومەت دەرگاي كارگە
 داخستنى بۆ نەكات بە مانگرتن و هاوكارى لە كردهوى شوپشگيرانەدا و
 نەيخەنە كامپى گيراوكانەو. ئەمە پارووه نان. خو ئەو قوربەنش كە
 ئەتەوى تىي بخزىيت و سەرى خوتى تيا كز بگريت، كوا لە سەرانسەرى و لاتا
 قوربىنى وا ماوه كە پياو خوى تيا حەشار بەت، هەي مالىيران! لە پاشا
 نيازت لەم سەرى خو كز گرتنە چىيە؟ ئەگەر نيازت ئەو بىت كە خوت لە
 پولىسى سىياسى بشارتەو ئەو دووى كلاوى بابردو كەوتوويت! لە هەر
 شارىك بىت، لە هەر قوربىنكا خوت مەلاس كەيت، لاي ئەمان وەكو لە
 بەنديخانەدا كەوتبى وەهايه. ئىستەش ئەگەر ئەم چەند رۆژە ئەللىيت و لىت
 گەراون و گويت نادەنى، ئەيانەوى خوت و دوست و ناسياوكانت هەيم
 بكنەو و ترستان دەرچىت، بەشكو لە هەلى خويا چەند نىچىرىكى باشت
 پى راو بكن. ئەگەر لەبەر ئەمە نەبوايه ئىستە وەكو سىبەر بەدوتەو
 ئەبون.

جوامير، كە وا حەپەساو، گوپى لە قسەكانى شاھۆ گرتبوو وتى:

– تى ناگەم پولىسى سىياسى چىي لە من ئەويت! ملان بشكى با هەر
 بەدوومەو بن. كە من هيچ نەكەم و لە هيچا نەبم و دەستم گرتبى

بەكلاوى خۇمەوۋە چىم لى ئەكەن؟

جوامىر وتى: با لەم كۆلەنەوۋە برۆين تا قسەكانمان تەواو بەكەين.

پاش ئىستىك شاھۇ وتى:

– لام وايە خۇشت بەبى گىروگرفت پى لەوۋە ئەننىت كە ھەرچى چۆنىك و ھەرچى چەندىك دەست بە كلاوى خۇتەوۋە بگرىت، ناتوانى ئەوۋەندەى پىش گرتنەكەت توند دەست بەم كلاوۋە شېرە سووكەى ئىستاتەوۋە بگرىت. كەچى ئەوۋەبوو دىت چۆن ئەو ھەموو گۆشەگىرى و لە خەلك خۇ دوور خستەوۋە لە ئارەق و قومار خۇ نوقوم كىرنەت، كە خەلك وەكو نمونە بۇ سەير ئەيگىرنەوۋە، بەكەلكى ھىچت نەھاتن، برى رۆژىكت نەكەوتن. بەناھەقى، نا گوناه دە سال ھاويشتيانىتە كونى زىندانەوۋە. ئەمە ئەوسا كە ھىشتا ھەر ناويشتيان نەئەزانىت. ئەى ئىستە چۆن ئەتوانى ئەمە بەكەيت كەوا بە يەكى لە سەركردەكانى خۇپىشاندانە خوينىنەكەى ۲۵ تى تشرىنت ئەزانن؟ وە كەوا لەسەر ئەو دە سال ھوكم دراوى؟ ئەوۋەشت بىر نەچى كە ئەو سايەى تۇيان ھوكم دا و گونىيان نەدایە دەستى توند بەكلاوۋەوۋە گىراوت، دوژمن لە ھەرپەتى گور و فىزىيا بوو، ئىمپىريالىزم بەحسابى خۇى تازە بە سەركەوتووى لە شەر ھاتبووۋە دەرى و واى ئەزانى دىناى بۇ تەخت بوو. بزوتنەوۋەى نىشتمانى بە ھەچولوروى سەگ و كىردەوۋەى چەند گىرەشپوۋىن و منالوتال و ھەلمەتەكاسەيەك ئەزانى. لاي وابوو كە ھەر بەوۋەى ئىسقانى بەھاوۋىتە بەردەمى ھەندىكىان و دارى بمالى بەھەندىكى تىرانا، ئىتر بزوتنەوۋەكە تەفروتوونا ئەبىت و دىناى بۇ ئەبىت بە ماستى مەيىو. بەلام ئەى ئىستە چۆن كە وا لە سەرانسەرى ولاتا ئاگرى شۇرش بەرپوتەوۋە و لە ھەر چوار لاوۋە گوللە ئەبارى بەسەرىا و لە ھەموو جىيەك ژىر پى پى رۇ ئەچى و وەكو سەگى ھارى چوارچاوى لى ھاتوۋە و سىبەرى خۇشى لى بووۋە بە دوژمن، ئىستا ئەم قسەيەى تۆ ھەر خەيالى خاۋە و خەوى بەنگكش! بەشەق دەستت

له كلاًو پى بەرئەدن و نەك ھەر ئەيدەن بەدەم پەشەباو، ئەى ھاوئىژنە ناو ئاگرى نىلە نىللى شۆرشيشەو. نەك ھەر بەتەنيا كلاًو، بەو سەرەشەو كە تىايەتى.

شاھۆ پشووئەكى دا و سەرنجىكى جوامىرى دا بۆئەوئەى لە كارى قسەكانى خۆى بكات. بىنى بە ئەندازەيەك دل و گوئ و ھۆشى داوئەتە قسەكانى، ئەو موسلمانە پاكە سادەيەى ھىنايەو بەر كە گوئ بۆ مەلا شل ئەكات لە كاتىكا كەوا باسى ناخۆشى گۆرەوشار و تىن و تاوى ئاگرى جەھەننەمى بۆ ئەكات. كە زانى دەسپىژەكەى بەر جىگەى كارىگەر كەوتوو، بى بەزەيى لەسەر ھىرشى خۆى رۆيشت و وتى:

– جا لەبەر ئەمە بەلای مەو دەورنىيە كە ئەم خەونە خۆشەى تۆ، لە كاتىكى ئاسايى و شوئىنىكى تايبەتيدا، لە ھەزار كەسا يەكئەك بتوانى بىھىنئەتە دى. بەلام لە كاتىكى وا ئاگر باران و ئاخۆران و بخۆرانا لە ولاتىكى وەكو ئەمەى ئىمەدا، كە بوو بەدوو بەشى بە تەواوى لە يەك جىاوازەو، دوو بەشى بەخوئىنى سەرى يەك تىنو، بەشىكى دەستەى دوژمنانى نىشتمان كەوا لە ھىزى راستەوخۆى ئىمپىريالىزم و كۆنەپەرستە خاين و نۆكەرە نىشتمانفرۆشەكان پىك ھاتوو، ئەوى كەشيان بەرەى بزووتنەوئەى ئازادکردنى نىشتمانىيە. ئا لەم رۆژەدا، لە ولاتى ئىمەدا گۆشەگرى و دەست بەكلاوى خۆوگرتن، نە شوئىن و نە كاتى باسکردنجان ھەيە. جگە لەوئەى كە ھىچ يەكئەك لەم دوو دەستەيە لىت ناگەرپىن بەو جۆرە بىمىنئەتەو، تا تەننەت نايەلن بىى بە «كابراكەى لە ھەردوو جەژن بوو» ش. ئەتخەنە ناو دوو شىوئەو، ئەويان ئەتگرى چونكە ناوت لای پىسە و دەستى لەگەل تىكەل ناكەى، ئەمىشيان بەخايەنت دائەنى چونكە لەگەلپا نىت و بەم قسە و باسە دلئەساردكەرەوانەت ھىزى لى ئەتەكئىنئەو و دوژمنى بەھىز ئەكەى. بۆيە سەرەنجام ھىچ چارەت نامىنى، ئەبى لايەك بگرىت. ئەو لايەى پىويستە يەكئەكى وەكو تۆش بىگرىت، ئەوئەندە زانراو و ديار و

ئاشكرايه، تهنيا ناوردنیشی جنيو پيدان و بهكەر دانانیکی راست و پهوانه،
دوور له پووی تو.

جوامیر بهدهنگیکی ماتی گر وتی:

– بهلی بهلی، زۆریه قسهکانی تو بهجین، بهلام من حالم خراپه، نازانم
ژن و ماله کهم چیمان لی هاتوو؟ نازانم چیمان لی بکه؟ زور بیکهس و بی
دهرتانن. گهلی کویره وهریان دیوه له ناوچهوانی منهوه، ئه وهنده ههقیان
له سهرم ههیه که هه ههچ نه بی دووچاره دهرد و مهینهتی کهیان نه کهم!
شاهو وهکو شتی ماتهمینییه که دای گرت. پاش نهختی، بهدهنگیکی پر
بهزهیی له سهرخو، وتی:

– کاکه خووم! ژن و منالی تو ش وهکو هی ئه م هه موو خه لکه ی کهوا
بهشی هه ره زۆریان ساله های ساله به دهست برسیتی و نه خووشی و
نه بوونییه وه ئه نالینی به بی ئه وهی که ههچ شتیکیان به رامبه ر به دوژمنیش
کردی، که بگوتری بویه ئه م دهردانه ی کردوون به گزا.

لیردها زۆر نزیکه مالی لاره بوو بوونه وه، جوامیر ههزی نه کرد پیکه وه
بچه بهر دهرگا کهیان، بویه راوه ستا. شاهوش له سهر قسه ی خو ی پویشت:
جا که حاله کهت ئه مه بی، ئه وانیه کویره وه ربه ی مال و منالیان و کوژران
و له ناوچوونی خو یان و کهس و کاریان له پووی ئه و خه باته وه بیته که
له پیناوی رزگاری و سهر به رزی و کامه رانی نیشتمان و گه لدا ئه یکه ن،
ئه وانه فیدا کاریه کهیان له پیناوی ئازاد کردن و شاد کردنی مال و منالی
هه مووانایه، له پیناوی سه ندنه وه ی هه قی خورا و ولاتی داگیرکراوی
گشتمانایه، بویه ئه بی شانازی بکه ن به و کویره وه ری و دهرد و مهینه تی و
کوژران و گیرانه وه، که تووشی ئه بن.

شاهو پشوویه کی دا، سهر و چاوی زه رده ه لگه راو و گرژی جوامیری
سه یر کرد، به زه رده خه نه یه کی خو شه وه وتی:

– ھا، ئەو ھەبىر لە چى ئەكەيتەوھ؟

– ھىر لە خۆم، لە تۆ، لە گەل، لە نىشتمان، لە منالەكانم، لە منالى خەلك، نازانم و تى ناگەم، سەرم لى شىواوھ! ھەرچونىك بىت رابواردن و قسەكانمان خۆش و بەكەلك بوون. خوات لەگەل، ھىوام ھەيە زوو چاومان بەيەك بکەوئت.

شاھۆ بەرپۆھ بەخۆى ئەوت: ئەوھى كە لەگەل دەسكەوت و زىانى خۆتا ھىر لە ھى خەلك و گەلېش بکەيتەوھ، ھەنگاوىكى گەورەيە بەرەو دۆزىنەوھى رپى راست بۆ يەكخستن و پىكەوھ گونجاندى دەسكەوتى خۆت و گەل و پىكەوھ بەستىيان. كەواتە راست ئەكات جوامىر، رابواردن و قسەكانمان بەكەلك و خۆش بوون و ئەبى زوو زوى يەكترى ببىننەوھ.

به یانییهك دواى بهرچایی كردن جوامیر به لاوهی وت كه وا ئهیهوئیت بچیت ههندی قهوم و قیلهی بهسه بکاتهوه. كه ناویانی پی وت بوی دهرکوت ههندیکیان مردوون و زوریشیان له شوینی جارانی نهماوه. جوامیر وتی:
 - بهم پییه بیت به پانزه رۆژ بۆم بهسه ناکرینهوه! ئهوه چیه ئهلیت کهسیان هاتوچۆی ئیوه ناکهن؟

لاوه وتی:

- با هاتوچۆمان ئهکهن بهلام ئهوهنده نا، خزمانی ماله خهزورانم زۆرتردین و دهچن. لهگهڵ خزمانی باوکیشم جهژنا و جهژن یا بهبۆنهی ئاههنگ و شایی و شینهوه هاتوچۆی یهکتیری ئهکهن.

جوامیر به زهدهخه نهیهکی ساردهوه وتی:

- نه بابه من چاوهروانی هیچ یهکی لهم شتانهم پی ناکریت، خۆم ئهچم بۆ لایان. بیگومان ئهوان نه یانزانیوه که من بهربووم، ئهگینا ئههاتن بۆ لام.

ئهمهی وت و لیی دا رۆیشته دهرهوه. یهکهم شوین چوه مالی نهسرینی پوورزای، خوشی و چۆنییهکی گهرمیان کرد. نهسرین بهدهم گریانهوه باوهشی پیاکرد لاملی ماچ کرد. ئهویش سوور ههنگهرا و بهبیزارییهکهوه خۆی لهناو دهست دهرهینا و ههوالی مندال و میردهکهی لی پرسی. نهسرین به سهربهزیهکهوه پیی وت: کهوا ههردوو کورپهکهی له لهشکری ئازادکهری نیشتمانان، میردهکهشی ئهوه سال و نیویکه گیراوه. ئهلین ههتا کورپهکانت نهگه پینهوه بهرنادریت.

ئسته ئهمیش خۆی و کچیکی شهش ههوت سالهی بهجلشوری و

نانكهرى بهرپوهه ئهچن. (ماله)ى براشى كه ئىسته وا له شارى (ك...) كاسبى ئهكا، جار و بار دهرويهكيان لى ئهكاتوه ههر باشه.

لهوى هاته دهرى چووه مالى خالوزايهكى باوكى. كابرا خوى له مال نهبوو. ژنهكهى و دوو منالى پىنج و شەش سالهى لهوى بوون، خانووهكيان تازه چاك كرابووه و سپيكارى كرابوو، ژن و منالهكانى تىرى و تهسهلييان لى ئهبارى، دواى خوشى و چوونى، ههوالى مېردهكهى لى پرسى كه له كوئيه و چى ئهكات.

ژنهكه بهلووت بهرزويهكهوه وتى:

– مهئمووره، له دايهريه!

جوامير به چهسانيكهوه پرسى:

– مهئموور؟

ژنه بهرق و فيزيكهوه وتى:

– بهلى مهئموور! چى تيايه! ئهوانهى بوون به مهئموور چييان لهو زياتره! ئهري وهلا، له سايهى خوا و حكومهتهوه موديرى بانقيشه.

جوامير كه زور له شيوهى قسهكردى ژنهكه قارس بوو به قيزيكهوه وتى:

– موديرى بانق؟ سهيره! مهجيدى خالوزام خوئندنى سهرهتايى تهواو نهكردوه، چون موديرى بانقه؟

ژنهكه به تهوسيكهوه وتى:

– بهخوا بابه خرمى چاكيت! ئهوى بيگانه پى رهوا بينيوه تو پى رهوا نابينيت. ئهوه بوچى له عاستى ئيمه وايت كاكه جوامير!

– مهسهله رهوا بينين و نهبينين نييه خوشكم! بير لهوه ئهكهمهوه كه لهبهرچى بيگانه هم شوينهى پى رهوا بينيوه!؟

ئەمەى وت و بە توورپەيىيەكەوۋە ھاتە دەرى. لەبەر خۇيەوۋە ئەى وت بېگومان دەستى لەگەل دوزمن تېكەل كىردوۋە بۇيە وا پېش خراوۋە. بەلام من ھەقم چىيە بەسەرەوۋە، بۇچى وا قوشقى بووم؟ رەنگە لووتبەرزىي ژنە بى ئابروۋەكەى واى لى كىردىم. بەپاست ئەوۋە چى بوو خۇئەتوت تىاترۇيە. قەى چىكا ژن لە مالى خۇيا چى لەبەر كات. من ھەر بەتەواوى شوولم لى ھەلگىشا، ئەتوت بۇ شەپكردن چووم نەك بۇ بەسەر كىردنەوۋە. رپى تى ئەچى ئەو كۆپرەوۋەرىيەى نەسرىنى پوورزامم تىا دى دەستى ھەبى لەو توورپەبوون و شەپ پى فرۆشتنەما.

زۆر ناخۇشە لايەك لەسەر ھەق وا تووشى جەزەبە بىى و لايەكى كەش لەسەر ناھەق وا دەرگای خىر و بىرى بۇ بخىرتە سەر پىشت! لەم بىر كىردنەوانەدا بوو، باش ئاگای لە دەوروبەرى خۇى نەما بوو، كابرەيەكى كەلگەتەى رەشكەلەى لى ھاتە پېشەوۋە و سەرىكى بۇ شوپ كىردنەوۋە، تا باشتىر سەرنج لە دەموچاوى بدا، ئەوسا بەخۇشەيەكەوۋە وتى:

ئەو توى كاكە جوامىر. دەك بەخۇشى و خىر بگەرپىتەوۋە، ئەوۋە كەى ھاتوۋىتەوۋە؟ بلىم چى خۇ رۆژەكەى لەوانەش نىيە پىاۋگلەيى لە دۆست و برادەران بكات كە لە ھاتنەوۋەت ئاگادارىان نەكردووم. ئىى ئىستە چۇنى! لە كوى بوۋىت؟ چاوم روون بووۋە.

جوامىر بىر كىردنەوۋەيەكى ئەوتوى پىويست نەبوو كە بزانى خاۋەنى ئەم دەمپىژى قسەيە* ۋەسمانى كۇنە دراوسىي مالى خالى باوكىتى، كە تا پۇلى شەشى سەرەتايىش لە قوتابخانە پىكەوۋە بوون.

دواى نەختى قسەكردنى بى ئامانج ۋەسمان لىى دوۋىات كىردەوۋە:

– ئەوۋە لە كوى بوۋىت؟

جوامىر سەرىكى داخست و دواى ئىستىكى كورت وتى.

---

* دەمپىژى قسە، ۋەك دەسپىژى تەفەنگ.

- ویستم سه‌ریکی مائی مه‌جیدی خزمم بدهم، به‌لام، به‌خوا نازانم بلیم
چی، کاشکی نه‌چوومایه!

وه‌سمان به‌بزه‌یه‌کی ماناداره‌وه سه‌یریکی جوامیری کرد و هیچ ورته‌ی
نه‌کرد. جوامیر له‌سه‌ر قسه‌ی خوئی رویش:

- سه‌یره! ژنه‌که‌ی ئه‌لی مه‌جید ئیسته مودیری بانقه. تی ناگه‌م له‌کاتیکا
مال نییه‌یه‌کیکی گیراو یا کوژراو یا هه‌لاتوو نه‌بی، نه‌خوینده‌واریکی وه‌کو
مه‌جیدی خزمم چوئن ئه‌کریت به‌مودیری بانق؟ بیگومان جاسوسییان بو
ئه‌کات. ئه‌ی چی! هه‌ر ئه‌بی وابیت!

وه‌سمان که‌وا هیشتا هه‌ر سیبهری بزه‌مانداره‌که به‌سه‌ر لئویه‌وه مابوو،
سه‌ری داخست و دیسانه‌وه هیچ قسه‌ی نه‌کرد. جوامیر به‌سه‌ر سورمانیکه‌وه
وتی:

- ئه‌وه چیه‌هه‌چ قسه‌ناکه‌یت؟ بزانه‌م ده‌مت بوو به‌ته‌له‌ی ته‌قیو. چیه‌هه،
له‌به‌ر جاسوسی نه‌کراوه به‌مودیری بانق، ها؟ وه‌سمان زور له‌سه‌رخو
وتی:

- نه‌ه!

- ئه‌ی له‌به‌ر چی؟ که‌واته‌ئه‌یزانیت.

- له‌به‌ر گه‌وادی، قوربان!

ئه‌م قسه‌یه‌ی وه‌کو تیسکه‌ی تفه‌نگ هاویشته و لئی دا رویشته.

که‌ جوامیر که‌وته‌رئ به‌ره‌و مائی پووره‌خه‌جاوی هه‌ر سه‌ری بائه‌دا. له
پاشا به‌ر‌قیکه‌وه تفیکی کرده‌ئه‌رزه‌که و وتی:

- که‌ریمی هاویری به‌ندیخانه‌م به‌درۆی نه‌بوو که‌هه‌میشه‌ئه‌یوت:
«ئه‌مرۆ روژی گه‌واده..!» سه‌ری ژنی به‌گویری بابی مه‌جید، من چیمه
به‌سه‌ره‌وه، بوچی پئی سووک ئه‌بم. کی ئه‌زانئ ئیمه‌هه‌ر خزمیشین. جگه‌

لهوهی كهوا من ناوم له دهفتهری زور كه سيشا كوژراوه تهوه. كى حساب بۆ من ئەكات يا حسابى ئەو له گەل من ئەكات. خوا بيكردايه زوو دهستم بگه يشتايه وه كالى و هيووا شهرت بى بمبردنايه بۆ ولاتى به سالىك يه كيكى ناوى ئەم شارەى نه بردايه! ئەرى به پراست چى بكەم بۆ پارە! بۆچى سەرى له خانوچكه كهم نه دەم بزاتم چى لى هاتوو؟ ئەگەر كرىچى كاولى نه كرىبىت رهنه ئيمرو پارەى چاك بكات. وهكو بيرم بىت به پى نامه يه كى لاوه شه قامىكى پانىان به بهردهميا بردوو، نرخى زيادى كرىوو. مى رى گرت، به لام ئەوه چيه كوا هيچ خانوو ديار نييه! تو بلى رىگاكەى لى تىك نه چوو بىت.

– نهختى سەرنجى دايه خانوو كهانى ته نيشتى، ئەوه مالى ميرزا سەعیده، ئەوه شانshine رووخوا وه كه يه تي هيچ دهستی لى نه دراوه، ئەوه مالى ره شهى رهنجه ره وهكو دوىنى بيريه تي، كه چوو به نامه خانى ژنى وت بچى ناگای له كالى بىت تا ئەم ئەچىت مامانى بۆ بانگ ئەكات و دىته وه. ته نيا خانوو كهى ئەمان ديار نييه، ئەلىت له سهر كاغەز بووه و به لاس تىك سېراوه ته وه! شوينه كهى تهخت و پاك وهك له پى مست وايه. له پى هات به بيريا كه ئەمه يه كه مجار نييه تهختانى واى تيارا ئەبىنىت. هەر ئەمرو هەشت نو شوينى وهكو جى ماله كهى خوئانى تيارا چاوبى كه وتوو. هيچ ليكوئينه وه و ليكدانه وه يه كى پى ناويت. ئەم شوئانه خانوون و به بلدوزهر تهخت كراون. بيگومان خانووى ئەو كه سانهن كه لاي ميرى به تاوانبار دانراون. به لام ئەبى كهى واى لى كرابىت؟ خوئيشاللا به بۆنهى به ربوونيه وه تهختيان نه كرىوو! له كاتى گرتن شيا ئەم نه ريتى خانوو تهختكرده دانه هاتبوو. ئىسته دهى، كهى ويران كرابى وا ويران كراوه و براوه ته وه به لام بۆچى لاوه لهم كهين و بهينه ناگادارى نه كرىوو؟ رهنه نه يوئىرabit بوى بنوسيت. به لام ئەو ههتا ئەم مانگەش كه تيارا به ربووه مانگانهى ئەم كاول بووهى بۆ ناروووه، كهوا دياره له چەند سالى

که متر نییه تهخت کراوه! ئەوه ئەو شەقامیە که لاوه بۆی نووسیوو دوو خانوو بەولای هینەکهی ئەما تێ ئەپهپیت. وای چ زۆردار و کافرین، وا دیاره ئەیانەوی پر بەپری وشەیی مألویرانکردن مألوی پیاو ویران بکن. ئەگینا وا بەناهەق و ناگوناھ دە سال فرییان دایە زیندانەوه، مأل بەبلدۆزەر تهختکردنی بۆچییه!

هەناسەیهکی هەلکێشا و لەبەر خۆیهوه وتی:

– مەلەندی دلداریمان بوو لەگەڵ کالی. چەندی پێی وتم دەستی لی دەدم، تەنیا هەلیگێرمەوه و سواغیکی بدەم. بەلام من لەبەر دایکم چاوم بەرایی نەئەهات تیا دانیشم، یا ئەبوو بگۆیمەوه یان تیکی بدەم و سەرلەنوی دروستی کەمەوه. کۆن بوو، هیچ کرێی نەئەکرد، پارەکەشی هی کالی بوو. دواي مردنی دایکی کانی و ئاوهکەیانێ له لادی فرۆشتبوو. هەقیشی بوو، هەموو پارەکەمان ئەدا بەکرێ خانوو بێ ئەوهی هیچمان دەس کەویت. کێ ئەیزانی تووشی چورتمی وا ئەبین! بۆ نەچم سەری له مألێ مامە رەشەیی رەنجبەر نەدم! مألێکی چاکن، بە چ رۆویەکی خۆش و گەشەوه ئامەخانی ژنی هات بەپیرمەوه لەو رۆژە رەشەدا. با بچم، بێگومان کارەساتی ئەو رۆژەیی زۆر چاک له بیرە. لی ئەپرسم با بۆم بگێریتەوه، بزانی کالی چۆن منالەکەیی بوو. هیچ مامانیان دەسکەوت! له کوی دەستیان ئەکەویت. بەچییا ئەزانریت کەوا نازی گەراوه تەوه! مامانی نەهیناوه! له کاتیکا من بەبرینداری برابووم بۆ بەندیخانە. ئامەخان ژنیکی دەم و کاویژ خۆشە، ئیستا داستانەکەم بەجۆرێک بۆ ئەگێریتەوه وەك هیچ نەقەوما بێت، چەند بەدەمی خۆشە کە ئەلی: «هەر سەر سەلامەت بێ ئیتر باقی هیچ نییه».

له دەرگا کە چوو هەپشەوه و ئەلقەرێزەکەیی لی دا و راوهستا تا دەرگا کەیی بۆ بکریتەوه، بەتیلایییەکی چاویش ئەیروانییه کە لاوهی خانوو کەیی

خۆى. ئا ئەو شويىن ژوورى نوستنەكەيان بوو. لەو پوژە پەشەدا كالى
لەسەر جيگاگەى لەويدا كەوتبوو. واى چ پوژيىك بوو، بېروا و نەيەتەو،
چيىە؟ ئەو ئەلئى كەسيان لە مال نين. بەتوندر لە دەرگاگەى دا بەلام
هيچ دەنگى نەبوو. منالئىكى دە دوانزە سالە بەويدا تىپەپى لە دورەو
تەماشايەكى جواميرى كرد وتى:

– مامەكە! پوورە ئامينه لە مالى پەسوولى دارتاشە، كورەكەيان گيراو.
ئەگەر ئەلئيت بوتى بانگ بكەم؟

جوامير وتى:

– نە گيانە قەى ناكات ئەپووم جاريكى تر ديمەو، ئيشيكي ئەوتوم
پييان نيە!

منالەكە لى دا بېروا، جوامير پرسى:

– ئەى كورى باش! ئەو كەلاو كۆنە. مالى كى بوو و تەخت كراو؟

منالەكە گەرايەو نزيكى و بەدەنگيكي ئەسپايى وتى:

– ناوى نازانم! بەلام ئەلئىن مالى پياويكى گەورەيە دەميكە گيراو!

جوامير هەرەكو بترسى لەوەى نەوەكا منالەكە بزاني كە ئەم خۆى ئەو
(پياو گەورەيە) يە، گورج پرسيارىكى كەشى لى كرد:

– باشە ئەى ئەزاني ئەو پيزە دوكانەى بەرامبەرمان هى كين؟

– هى مالى ميرزا قادرن. حكومەت دوكاندارەكانى لى دەرکردن و
دايخستن چونكە جاسوسىكيان لە بەردەما كوشت. دەستەكەيان خۆش
بى زور پياويكى خراپ بوو.

جوامير لە باتى ئەوەى گووى لە وەرامى منالەكە بيت، بىرى لەو
ئەكردەو كە تۆ بلئيت هيواش منالئىكى وا ژيركەلەى زيرەك بيت! خۆزگە ليە
ئەبوون، چەند دونيا ئەگوررا! بەلام چيىە ئەو لاو هيجى ديار نيە،

پیشینان جوانیان وتووہ: «تیر ئاگای له برسی نییہ» ئهگینا وا بیباکانه نهئەجوولایهوه بهرامبەر بههینانهوهی هیوا و دایکی. تا جوامیر لهم بیرکردنهوانه بووهوه منالهکه لهچاو ون بوو بوو. ئهویش لۆش لۆش ملی رپی مالی لاوهی گرت و گهراپهوه. هیواپهکی بهو خانووچکهیه ههبوو ئهویشی ههرهسی هینا. دهی گوی مهدهری! خوا ئەکات هەر هیوا راستهقینهکهی به زوویی و به سهلامهتی ئهگهپینهوه، ئیتر ههموو شتیك ئاسانه و ئهه هیواپانهی کهش ههموو دینه دی!

جوامیر ھەر که چاوی به لاوه کهوت وتی:

– به راست ئەوه بوچی تو نه بو ت نووسیبووم و نه پښت وتم کهوا
خانوو کهم کراوه به جڭگه پیاژ؟

لاوه دواى ئیستیک وتی:

– چیه چووی بو گهره کی خوتان؟

– ھهروا ریم کهوته ئەو ناوه. به لام تو بوچی پیت نه وتبووم تهخت
کراوه؟

دواى ئیستیکى دریز لاوه وتی:

– ئەبى بیرم نه بوو پیت پیت بلیم،

– نا بیر نه بوون له ئیشه کهدا نییه، بوچی بیرته پارهم بو بنیری بلئی
کرئی خانوو کهته و بیرت نییه که بلئیت خانوو کهته تهخت کراوه!

لاوه هیچ قسهی نه کرد.

جوامیر به نیمچه تهریقیه کهوه وتی:

– ئوی لیم ببوره! ئەبوو بزنام که تو به رزتر و چاکتری له وهی ئیشی وا
بکهیت، ئەگه ر بتنووسیا به خانوو کهم ویران کراوه مانای ئەوه بوو پارهم
هی خوته و رهنه گه نه مه ویت یا ئەوه نده لام خوش نه بیت. ئیستا تی گه یستم
بوچی لیت شار دبوومه وه، لیم ببوره!

لاوه سهری داخست و له دلئ خویا وتی کابرای شاعیر چاکى ئەکرد که
خوی بیدهنگ ئەکرد تا خه لک مانای شاعره کانی لیک ئەده نه وه، ئەمجا
ئهیوت ھەر ئەوان له خوم باشتی تی ئەگهن. راست ئەمهش وابوو.

جوامیر پرسى:

– باشه ئەو له كهيهكهوه واى لى كراوه؟

لاوه بهماتييهكهوه وتى:

– گيانهكه مى جوامير ئەوهنده گوئ مەدەرە دريژەى شت، خانوو كاوول
كراوه كراوه ئيتير پيوست به كهى و كى و چۆن و بو ناكات!

جوامير سەريكى بادا وتى:

– راست ئەكهى، باشه قسهى لى ناكەم. به لام نازانم قسه له مەسهلهى
هينانهوى هيو و دايكىشى نەكەم يا بيكەم؟ ئەو ده پوژى پى چوو
كه چى هيچت ديار نەبوو.

لاوه دواى ئيستىك وتى:

– هەقتە، ليم ببوورە! لەم پوژانەدا نەختى سەرم قال بوو، له سبهينيوه
خەريك ئەبمەوه. باشه ئىستا دونياكەش نەختى هيمنه.

جوامير له باتى ئەوهى قسه لهگەل لاه بكات له دللى خويا ئەيوت: شتىكى
سەيره سەرقالى چى و ئيشى زورى چى؟ من تا ئىستا نازانم تو ئىشت چيه!
وام لى هاتووە بلیم هيچ ئيشىكى ديارت نييه چونكه تو ش وەكو من به يانى
ئەچيته دەرى نيوهرو دايتهوه بو نان خواردن. سەرخەويك ئەشكىنيت، سات
دەورى پينج ئەچيتهوه دەرى، له هەوت هەوت و نيودا دايتهوه. ئيتير
سەرقالى چى! گوايه هيچ وەختى ئەووت نييه كه زه لامى پهياكهى بينيرى
به دوى كالى و هيوادا؟ نازانم بوچى وا كه متهرخەم بوويت؟ ئەمه هەرگيز
تو نيت! باشه با بزائين سبهينى چى ئەكهيت!

***

نيوهرو كاتى قاوهلتى لاه ديار نەبوو، كه جوامير پرسى پيان وت:

– چوو بو شارى (ه....) چەند پوژىكى پى ئەچيت. پهلهى بوو تو ش ليره
نەبوويت بويه پى نەوتى.

پېنج رۆژ بەسەر پوښتنى لاوہا تېپەپرى. جوامىر زۆر تاقەتى چووبوو، بىرى ئەكردوہ، لە خۆى سەرى سورئەما چۆن توانىوتى ئەم ماوہ زۆرہ ئۆقرہ بگرىت بى ھىوا و دايكى. جارن بەندى بوو چارەى نەبوو، بەلام ئەم پانزہ شانزہ رۆژەى لە مالى لاوہىہ ھىچ ماناى نىيہ. ھەر چۆنىك بووايہ ئەبوو مشوورىكى ھاتنەوہيان بخوات. ئەوى راست بى ھىچ دەماغيكى نەسووتاندووہ بو ئەم ئامانجەى. تەنيا مايەى خوښى بەربوون و ئازادبوونى بوو. وا لاوہش پوښتووہ كى ئەلى كەى دىتەوہ! بوچى خوم ھەوليك نەدەم؟ ھەولى چى بدەم؟ كى بەقسەى من خوى ئەخاتە ئەو ئاگرەوہ؟ وەكو شاھو و ئەوان ئەيگىرنەوہ ھىچ شارىيەك بەبى (پاس)ى كاربەدەستى ئاسايش و سوپا ناتوانى لە شار بچىتە دەرى مەگەر لە قاچاغە پۆو، ئەويش مەترسى كوشتنى تيا ھەيە. مانگ نىيە بىست سىيەك بەم جوړە نەكوژرىت. جا كە ئەمە حال بىت كىم دەست ئەكەويت بىنيرم بەدوويانا. لەسەرىكىشەوہ لاوہ ناھەقى نىيە. بەلام ھەر ئەبوو، كە ئەيزانى وەختى بەردانى من نزيك بوتەوہ، نەيھىشتايە برۆن بو لادى! بەتايبەتى لەم ئاخوړان و بخوړانەدا خەلك لە لاديوہ دىتەوہ بو شار. ھەر ھىچ نەبى لە بۆردمان دوور ئەكەونەوہ. ئىستاش ھىچ پيوست ناكات كە ئەم بەكەس بلىت، تەنانەت بە لاوہش. تەنيا پرى ئەوہىہ كە خوى بچىت. بەلام چۆن! بو مەترسى رىگە ئەوہ بو ھەمووان وەكو يەكە، بەلام ئەم سەربارى ئەو مەترسىيە ترسى دايەرەى ئاسايشى ھەيە، كە پىيان وتووہ بەبى ئاگادارىيە ئەوان شوينى خوى نەگوږىت، نەخوازەلا چوونە لادىش. لەگەل ئەمەشا ھەرچۆنىك بىت ئەبى بچىت، مردن و ژيان بىت! پەواى ھەق نىيە لەم رىيەدا لە خوى بەولاوہ كەسى تر تووشى ئازار و ئەرك بى. ئەوہى دايەرەى ئاسايشى ھەر قسەيە. ئەوان چوزانن كە ئەم لىرە ماوہ يا گواستويەتيەوہ؟ ئەمە دوو ھەفتە زياترە ھاتووہتەوہ ھەستى جاسوسىكى نەكردووہ كە دووى كەوتبىت. ئەگەر بەسەلامەتى پوښت و

هاتهوه ئەوا كەس پێی نازانیت، خو ئەگەر مردیش ئەوا زانین و نەزانینیان
و هكويهكه، جگه له مەش كە ئەو چوو كالى و هيوای هینایهوه، با دایه‌ره‌ی
ئاسایش هەر بزانییت كە ئەم به‌بێ ئاگاداریی ئەوان شاری به‌جی
هیشتوو. چیی لی ئەكەن؟ خو نایكوژن. ئەو په‌په‌كه‌ی ئەینیرن بو شارێكى
تر. خوشی ئەوه‌ی پێ خوشتره!

دهست له دهست و قه‌وه‌ت له خوا، له سبه‌ینی زووتر نییه ئەكه‌وێته‌ پێ و
شوین پرسینی به‌دزییه‌وه له شار ده‌رچوون. هەر له شار پزگاری بوو ئیتر
هه‌موو شتێك ئاسانه. خو زۆر چاك پێی دێیه‌كه‌ی مالى پووری كالى
شاره‌زایه، نه‌ رابه‌ری پێویسته و نه‌ به‌له‌!

له سهفه ره که ی جوامیرا له هه مووی پر مه ترسیتر له شار دهرچوون بوو، چونکه هه موو ئه و پیباز و شه قامانه ی که له شار ئه چنه دهری یا دینه شاره وه خرابوونه ژیر چاودیریه کی ورد و تونده وه. وه له و شوینه بهر زانهش که به سه ر پگاکاندا ئه یانرپوانی گونیه لم و شه ستیری لی دامه زینرابوو. ئه وی له شه قامه وه به (پاس) نه چوايه شار و نه هاتایه دهری، به بی سی و دوو، ته قه ی لی ئه کرا و ئه کوژرا. هه فته نه بوو لاشه ی چه ند کوژراویک له بهر دهرکی سه رادا فری نه دن، به ناو بو ئه وه ی که سوکاریان بیانسانه وه و بیاننیزن، راستیه که شی بو ترساندن و وره پی بهردانی خه لک بوو، چونکه که س نه بوو بویری خو ی بکات به خاوه نی لاشه ی کوژراو.

جوامیر به ته نیا که وته ری و به ئه قلی خو شی که م مه ترسیترین پگیای گرتبوو. به لام وا دهرنه چوو، چونکه هه ر دوا ی ئه وه ی ئه و به چوار چه مؤله له په نا گردیکه وه هاته دهری شار، پرۆژیکتوریک دهری دا به تاریکی و بو ماوه ی شه ش هه وت ده قیه یه که ئه و دهوروبه ره ی پر کرد له پو شنای. شریخه ی شه ستیر ده ستی پی کرد، جوامیر خو ی مه لاس کرد به ئه زه که وه تا ته ق و هوو پر براه وه، ئه وسا به سه که خشکی خو ی گه یانده شیویک. له و یوه که وته پاکردن تا له هو کمی گولله دهرچوو. پوژی دووهم له کاروانچی بیست که وا ئه و شه وه منالیک و ژنیک و دوو پیاو و سی ئیستر کوژران.

خه لک هه ر له شار به اتنایه دهری ئیتر له ژیر ده سه لاتی میریدا نه ئه مان، ئه که وته نه ژیر ده ستی (ل. ۱. ن). جوامیر له گه ل ئه وه شا که چه ند جار ئه و ری و بانه ی دیبوو، به لام بو ی نه ئه ناسرایه وه و هه میشه له و گومانه دا بوو که به هه له چوو بیت. نه که له بهر ئه وه ی ده سال زیاتر تی په ری بوو به سه ر دوا

دیتنیا، ئەیزانی کە لادیی کوردستان دە سالی لا پۆژیکە بۆ گۆران! ھۆی
 سەر لی تیکچوونی ئەو وێرانییە بوو کە بەسەر ناوچەکەدا ھاتبوو. یەکی
 لەو چایخانانە لە سووتان، داریک لەو باخ و پەلە چنارانە لە فەوتان
 رزگاریان نەبوو، کە جاران درێژایی رێگایان کورت ئەکردەو. زۆریە
 مالی ئەو دێھاتە ئەھاتنە رپی لە بناردا یا بۆمبا رووخاندبوونی یا
 سووتینرابوون و بەشی ھەرە زۆری خەلکەش چۆلیان کردبوو.
 ھەندیکیان چووبوونە شار و ھەندیکیشیان پەنایان بردبوو بەر شاخ،
 پۆژی یەکەم جوامیر زۆر پۆشت، جگە لە قرچەیی نیوہرۆ، کە بۆ دوو سی
 سعاتیک لای دایە سەر کانی و ئاوێک، ئیتر ملی رپی گرت. ئیوارە پووی
 کردە دێھەک، کەوا چەند مایکی تیا مابوو ھەلنەھاتبوون. ئەوانیش بەر لە
 ھەتاو کەوتن خۆیان و منال و ئازەلیان ئەچوونە پەنا تاویر و کویرە شیو
 و بن دار و دەوینی دەوری ئاوی تا پۆژئاوا ئەبوو، ترسی بۆردومان
 نەئەما، ئەوسا ئەھاتنەوہ دی. کە جوامیر کردی بە دیکەیان تازە
 ھەندیکیان ھاتبوونەوہ و خەریکی ئاگرکردنەوہ و چیشت لینان و نانکردن
 بوون. جوامیر دوو پەلاسی لە مایکیان خواست و چووە سەربانی مزگەوت.
 تیشوودانەکی خۆی لی دەرھینا و کەوتە شیوکردن. زۆر مەمنوونی ئەقلی
 خۆی بوو کە تیشووی لەگەل خۆی ھینا، ئەگینا ئەبوو بەئەرك بەسەر ئەو
 لادییە برسی و پەشوروت و مال لی شیواوانەوہ. بەشی بەیانیش
 ھەلنەگریت. بۆ قەواوەلتییەکی درەنگ خۆی ئەگەییەنیتە (گولان).
 قەواوەلتییەکی لەگەل کالی و ھیوا ئەکات. کە کالی و ھیوا ھاتەوہ بێر
 سەری لە خۆی سورما کەوا بەدرێژیایی پۆژ ئەوہندە نەھاتوون بەبیریا، کە
 ھاتبیشن ئەوہندە تیا نەماونەوہ! بێگومان مەترسیی رپی، بێرکردنەوہی لە
 لێپرسینەوہی میری، بەجیھیشتنی بێدەنگی مالی لاوہ، کاوی و مالویرانی
 و رپی و بان تیکچوون و ئەو کویرەوہری و ئازارەیی خەلکی تیا ئەژیان
 میشکی پێکردبوو، بەجۆریک کەوا خەریک بوو تەنگ بە کالی و ھیواش
 ھەلجینی. چاویکی بەپێخەف و لبادەش و سەرینە باگردینییەکیا گێرا،

كهوا تائو كاته له بهر ماندوويه تي و له برسا نه پيهر ژابوو تيبان
 وردبیتته وه. سهرينه كهی گه مرهيه چلك و ئارهق و خوئل دايان پو شيبوو،
 نه نه زانرا رهنگی پيشووی بهر گه كهی چی بووه. ليفه كه شي كه ناره كانی چلك
 ئابلوقه ی دابوو، بهر گه خامه سووره كهی له دوو سی لاوه درابوو، لو كه يه کی
 بووری كولكنی لیوه دهركه وتبوو. پشته كه شي، كهوا چیتیکي سهوز بوو،
 چووبوو وه و چهند پهله يه کی گه وره شتی پیاړژاو یا میزی منالی پیوه
 بووبوو به نهخش! لباده كهی ژیری له هه موویان پاکتر بوو، ته نیا جیگه ی
 چهند ژیر پیاله یه چای له سهر دانراو و شوین سووتانی چهند جگه ره يه کی
 پیوه دیار بوو. چلكنی و پیسی نوینه كانی ئه و رۆژه یان بیر خستنه وه كه
 تیا یا حوكم دران و بران بو زیندان. وای چ جلك و نوینیکی پیسیان دانی!
 به لام هه ر قه ی ناكات، ئه مان بهندی بوون و به حسابی میری گونا هكار
 بوون، جل و نوینی پیس و چلكن به شیک بووله سزاكه یان. به لام ئه م لادیییه
 هه ژ به سهرانه لای خو یان و به هه موو حسابیکیش بی تاوان و ئازادن،
 بوچی ئه بی ئه مه حالی بهرگ و نوینیان بیت! هیچ دوریش نییه ئه وه ی
 دراوه بهم نوینی هه ره پاك و چاکی ماله كه شیان بیت، به خیری بو میوان
 هه لگیرا بیت. زه رده خه نه يه کی تفت سهر لیوی گرت. سووره چناری پیری
 مزگه وته كه چه مابوو وه به سهر سهربانه كه دا. به رۆژ سیبه ریکی خوشی
 ئه كرد بو دانیش تووانی سهر سهكو و به رده نویتز و هه وه كه ی، له و
 سهر ده مه دا كه ترسی فرۆكه دییه كه ی به رۆژ به خه لکه كه ی چوئل نه كرد بوو.
 به لام به ئیواران ماته مینی و تهنگییه کی بی ئه ندازه ی ئه خسته دلّه وه، یا هه ر
 هیچ نه بی ئه و ئیواریه به لای جوامیره وه وه هابوو. پری كرد به پیخه وه كه یا
 و رایه خه كه ی راکیشا و هه تا توانی و بانه كه به ده مییه وه بوو، وه (شوین و
 جه ماعه تی) دوو سی نویتز كه ری سهربانه كه ماوه ی دا له سیبه ری پیره
 سووره چنار دوور كه وته وه. سه لته رییه كه له گرده كه ی به رامبه ری وه
 ئه كشایه ناو دی، وا دیار بوو هه موو ئاوی له ویدیوی ئه و گرده خو یان
 شار دبووه وه، چونكه وه كو ریچكه ی میرووله مه ر و مالات و ژن و منال پیا

ئەھاتنە خوارەو. تا تاریکی تارماییشی لى کرد بەژیر خۆیەو چاوی لى نەترووکاندن، ئەگەر چى زۆر جار خەيالى ئەوئەندە دور ئەکەوتەو نە تارمایی سەر ئەو باریکە پىیە، قەدى ئەستووری سوورە چنارەکی بەردەمیشى نەئەدى.

کابرایەکی نوێژکەر هات بەلایەو، وا دیاربوو تینووی قسەو دەنگوباس بوو، بەلام جوامیر ئەوئەندە بەساردى وەرامى دایەو زاتى هەلترووشکانى نەبوو، هەر بەپىو یەك دوو پرسىاریكى تى گرت و لى دا چوووە بەلای بەرمال و نوێژ و هاو نوێژەکانى خۆیەو و کەوتنە تەنووری قسە داخستن و ئاشى خەيال خستنه گەر. جوامیریش لە پىشەو گووى بو هەلخستن بەلام لەپاش نەختى تاقەتى لىيان چوو. سەرىكى لبادەکەى ژىرى پىچا لە پىلاووەکانىیەو و سەرى خستە سەر و لى پالکەوت. دواى نەختى ئەمدیو و ئەودىوکردن بەپەلە هەستا چوو سەرىنە وەك باگر دىنەکەى هینایەو کەوا لەبەر زلى لەبن لق و پوی سوورە چنارەکەدا، لە شوینەکەى پىشوى جى هیشتبوو. نەختى بەچەپۆك خەرىكى نزمکردن و پانکردنەو، لە پاشا سەرى کردە سەر و دواى چەند جار ئەم دیو و ئەو دیوکردن بیدەنگ بوو. ئەوئەندەى نەخایاند بەپىچەوانەى جارانى پرخە پرخی پى کەوت. کە هەستا مانگ رمى زیاتر بەرز بوو بوووەو. خۆى گورج کردەو و نوینەکانى بردەو بو مالى خواوئەکەیان. هەرچەندە حەپەى سەگ نەشیهیشت، وەکو حەزى دەکرد، بیدەنگ بیخاتە سەر دیوارە نزمە موورینەکەى* خانووەکەیان و ملی رى بگریت و بروات. مانگ لە چارەکی سىیەمیا بوو، بەتریفەى زیوینى دەشتودەر و کىووکەژى رووناک کردبوووە. دارودرەختى لارى تىکەلى سىبەرەکانیان کردبوو، وەك گرد و تەپۆلکە لە دورەو ئەھاتنە بەرچاو. زۆر لە ئەستىرە ورد و دورەکانى ئاسمان بەتریفەى مانگ و نزیکی بەیان لە چاو ون کرابوون، تەنیا چەند ئەستىرەیهکی گەش لەملاو لاو پەنجەیان لە

* موورین: دیوارى لە قور دروستکراو، قورین.

پەنجەى مانگ ئەدا، بەلام بەجریوەجریوی زۆر و پەوتی خیرایانا لە چاوی مانگی مەنگ و لەسەرخۆدا ئەتوت منالە وردکەى تازەى نەدیتکەن بە جە تازەکانیانەو خۆیان ئەنوینن. دنیا فینک و کشومات بوو، جگە لە دەنگی پێى خۆى کە بەزىادەو ئەهاتە گوێى، تەنیا دەنگێک کە ئەهات سىرەى بێدەنگى بوو کە بەمنالێ پێیان وتبوو خورەى پروبارى بەهەشتە دیتە گوێ. بیری ئەکردهو لە دنیا، لە ئاسمانى بى بن و پايان، لە ئەستىرەى بى ژمارە، لە رابوردو، لە دوا پۆژ، لە شۆرش، لە ژيانى ئەو خەلکە، لە خۆى، گرگە مېشكى ئەهاتەو سەر کالى و هیوا، بەراستى نەئەبوو لاو بەهێلى لەم ئاخووران بخورانەدا بىن بۆ لادى. خەلک لە لادىو پرا ئەکاتە شار. چ لادىبەهێلى قوربەسەر جىبى خۆى و مال و منالى بۆ ماوئەتەو تا بە جىگەى میواندا بگات! بىگومان ئەبى لاو لىيان بىزار بووبىت، هەقىشىتى ئەبى هەر جەرگیان دەرھینابىت. بە قسە خوئە دە سال خزمەتى ژن و منال بکەیت، ناخوئشتر لە هەمووى ئەوئەهە جىبەهەرىجىبەکیان بۆ بکەى ناتوانى دلخوئشان کەیت وەك خۆت ئەتەوئیت.

لە پرخەيالێک هات بەمېشکيا دللى گوشى، هېچ دوور نىيە ئەوانىش وەکو ئەم هەموو دىھاتىيانە بەرپۆژ دىيەکەيان چۆل نەکەن و نەچنە شاخ و پەنا بەرد و گەورکى* دەورىان! بەم پىيە ئىمپروئىش چاوى پىيان ناکەوئیت. واتە خو کۆتانەکەى بىبەر ئەبىت. ئەمەى پىشتر بەبىرا بەهاتايە ئەوئەندە زوو هەلنەئەستا و لە هېچە خۆى لە خەو نەئەکرد و شەوى نەئەبەست بەکۆلەو. «دەى تازە واهات! لىرەودا خووم ئەخافلینم کە دواى زەردەپەر بگەمە ئاواى. چى بکەم، هەر لە نىوئەرپۆو وەکو قازى کوئر بەتاقى تەنیا لە دىيەکى چۆلا!».

جوامىر گور و گورمى جارانى خاوی بووئەو. چاوى برىبووئە چەقى رىگەکە و لەسەر خو ئەرپوئىشت. جاروبار گەرما تىنى بۆ ئەھىنا لای ئەدایە ژىر سىبەرى

* گەورک: شوئىنى سەختى شاخ، ئەشکەوت.

درهختیگی لاری که والهم ناوچه یه دا دهستی دوزمنی نهگه یشتبوویه، ماندوویتی خوی نهغه سانه وه و نهگه و ته وه ری. چیشته نگاویگی درهنگ بو، به و اق و پمانیکه وه چایخانه یه کی نه سووتینراوی به دی کرد. به دریزایی ری هموو چایخانه کان کاول کرابوون. نهوی دهستی حکومه تی گه یشتبوویه سهرباز سووتان دبووی، نهوی دهستی نهگه یشتبوویه به فرۆکه له ئاسمانه وه بوردومان و ئاگر باران کرابوو. به دهست لینه دراوی، مانه وه ی نهم چایخانه یه لیژده دا به لای جوامیر هوه شتیگی سهیر بو. که چوو پیشه وه لی، چهند تهخته و کورسی و ته پله کی شه قوشر ئاگردانیگی ساردوسر هموو دیمه نی چایخانه که بوون. له بهر خوی هوه به دهنگیگی نهختی بهرز وتی:

– چایخانه ی چی؟ خو کاولتره له وانه ی رووخینراون. دلّم خو ش بوو وتم چایهک نه خومه وه!

چوو سهیر یه کی له تهخته کان دانیشیت، که ویستی پال بداته وه ده رگای ژورریگی له ناو چایخانه که دا به دی کرد. بهر له وه ی ههستیته سهیر پی بجی بزانی چیه، دی منالیگی پروته له ی چلکنی ده موچا و ریپوقاوی دهستیگی گرتبوو به بهر چاویه وه، ملی لار کردبو وه بزانی نه و زه لامه کی بوو دهنگی نه هات. جوامیر نه مه ی به هه ل زانی وتی:

– کوری باش نه وه بوچی چاتان نییه؟

مناله که له باتی وهرامدانه وه به په له گه رایه وه بو ناو ژورره که. نه وه نده ی نه خایاند ژنیگی هه رزه کاری سهرو پوته لاک شیواوی خه والوو نیوه ی له ده رگا که وه هینایه ده ری و ته ماشایه کی پر ترس و سامی نه ملا و نه ولای خوی کرد. که دی نهوی لی نه ترسا نه وه نییه هاته ناو ده رگا که و بانگی کرد:

– نه وه کییه؟

جوامیر، دوا ی گه رانه وه ژورری مناله که، نائومید له چا خوار دنه وه خوی له سهیر تهخته که پال خستبوو، تا سهری هه ل نه بری له دهنگی ژنه یه کتریان نه دی، نه وسا وتی:

– ئەوۋە منم خوشكەم، رېبوارم ئەپرسم ئەگەر چاتان ھەبى يەك دوو چام
بدەنى!

ژنە بەر لە ۋەرامدانەۋە ئىستىكى كرد و سەرنجىكى ئاودامانى جوامىرى
دا ئىنجا وتى:

– فەرموو ۋەرە لاي سەروو ھەر ئىستە چات بۆلى ئەنىم.

جوامىر ۋەك خىرى پى بکەن بەترسىكەۋە پرسى:

– ئەى نىتانە دوو ھىلكەشم بۆ بکولئىنن يا بىكەن بە ھىلكە و رۆن؟

– بەلى ھەيە، كامىانت بۆ بکەم؟

– ئەگەر زەحمەت نەبى ھىلكە و رۆنەكەم لا خۆشترە، بەلام تىكى
ھەلمەدە.

– باشە بەسەرچاۋ. ژنە ئىستىكى كرد و پرسى: وا ديارە كاكە خەلكى
ئەم ناۋە نىت؟

جوامىر خەرىك بوو بپرسى چۆنت زانى لە پاشا ترسا لەۋەى دىژە دان
بەقسە زۆر لە ئافرەتەكەى نزيك كاتەۋە، كە دياربوو نەك ھەر ئىسك سووك،
تەنيا و دەستەمۆش بوو. بۆيە سەرىكى لەقاند و بېدەنگ بوو. بەدەم قسەۋە
ھاتە لاي كورسىيەكانى نزيك دەرگای ژوورەكەۋە، لەسەر ھەرە دوورەكەيان
دانىشت. ژنەش خەرىكى چا لىنان و ھىلكەۋرۆنكردى خۆى بوو. ئەۋەندەى
پى نەچوو ھەر بەتاۋەكەۋە لەگەل دوو سى خەپلە لەسەر سىنيەكى
تەنەكەى كۆن ھىنايە بەردەمى. خۆشى چوولەو بەرىيەۋە لەسەر كورسىيەك
لىى دانىشت. ھىشتا باش جىى بەخۆى نەگرتبوو وتى:

– كاكە نازانم بە چاۋە ھەزى لى ئەكەيت يان چايەكەت لە دواييدا بۆ
بەنىم؟

– لە دواييدا باشتەرە.

نەختى بېدەنگ بوون. لەم ماۋەيەدا دوو سەگ بەكلەلەقى و مل
خواركردەۋە زۆر چلېسانە لە جوامىر ھاتنە پېشەۋە، كەۋا بەدەم پاروو

جونەو خەيالى پۈيشتىبوو بۇلاي كالى و هيوا، تا سەگەكان تەنگيان پى
هەلچنى و خەياليان پى برى. سەرولەت كوليرەى بۇ توورپدان، هەر
بەئاسمانەو قۇستيانەو و حلوشيان كرد. بەناچارى سەر و پارچەى
كەى بۇ فرى دان. لەبەر خويەو و تى:

– وا دياره زۇريان برسايه.

ژنەكە، كە وها دياربوو لە بىر جوامير چووبووهو، لە پر و تى:

– پيووار و هاتوچۆكەرمان نەماو، ئيمەش و ئەوانيش برسى كەوتووين،
ئەگەر وا برپوا هەموو ئەمرين لە برسانا. تۆ يەكەم كەسى لەم هەفتەيدا
پرومان تى بکەيت. تا مېردەكەشم نەگيرا بوو هەر باشتەر بوو، ئەحمەد و
مەحمودىكى بۇ ئەكردين. بەلام ئەو تەهى ئەو گيراو، بەناشكورى ناليم،
دەروروى پەحمەتمان لى چۆتە بەست. بئولەتى ليرەشا بوو ستى هەر چاكە!
ئەترسم ئەو بكوژن و چاىخانەكەشمان بسوتين.

ئەم سكالايەى ژنە دلى جواميرى جوولاند، بە پەروشيكەو پرسى:

– مېردەكەت بۇ گيراو!

ژنە ئىستىكى تەواوى كرد و سەرنجىكى باشى جواميرى دا، سيبەرى
چاىخانەكە نەختى شوينەكەى تاريك كردبوو، هەناسەيەكى هەلكيشا
وتى:

– بۇ بەدبەختى مېردەكەم لەلايەن (ل . ا . ن) هەو گيراو!

– جوامير پەشيمانىيەكى زورگرتى بەرامبەر بەخۆ تى هەلقورتاندىكەى،
چونكە بيستبووى (ل . ا . ن) خەلك لەسەر چى ئەگرن. لەگەل ئەو و شا
بەنابەدلىيەكەو پرسى:

– لەسەر چى گرتوويانە؟

ژنە وەك چاوه پروانى ئەم پرسياره بوو يان زورجار لى كرابيت گورج
وتى:

– چونكە چاىخانەكەمان نەرووخيتراو!

جوامير له بهر خوځيه وه وتی:

– چوڼ؟ چايخانه كه تان نه رووخواوه، ئينجا گوناھي ئيوه چييه؟
وهك له گهل پرسياره كه يا وهراميكی دهمكوتكهری هاتبی به میشكا هه تا
ئه هات قسه كه ی خاوتر ئه كرده وه. ژنه وتی:

– ئه لاین ئه گهر جاسووس نه بوونایه میری چايخانه كه ی ئيوه شی كا ول
ئه كړد! جا توخوا ئه مه ره وای هه قه؟ له پیر و مه شایه خانم گهره كه ئه گهر
ئیمه خراپه ی شوړشمان ويستبیت خوّم و میرد و ههرسی مناله كه م
نه گه ینه ئيواره. خو ئه گهر بی گونا هیشین ئه واهه به بكارمان به كوئ
زووخال بیت. من خوّم ئه زانم ئه مه داری كییه دای به روحمانا.
قه ی ناكات خوا هه قی بزنی شاخدار به سه ر بی شاخه وه ناهیلئ.
ههر دووكیان بیدهنگ بوون... پاش نهختی ژنه پرسى:

– ئیسته چایهكت بو بیتم؟

– ئه ری به خوا، به لام زور پر رهنگ نه بی.

جوامير چای دووه می ئه خوارده وه ژنه كه وتی:

– ئه لیت جگهره ناكیشیت؟

– به ری و هلا ئه یكیشم به لام وه كو شتی بیرم چوو، كه ئه ویش نیشانه ی
خیره، واته ئه توانم ته ركی بكمه و خوّم له و ئه ركش رزگار بكمه!
ژنه كه به پیکه نینکی شهر ماوییه وه ویستی قسه بكات، جوامير به
ته ریقییه كه وه وتی:

– لیم ببوره! فرموو ها ئه وه پاكه تی جگهره كم.

وای وت و پاكهت و شقارته كه ی بو هاویشته سه رمیزه كه ی به رده می،
ئه ویش بیدهنگ هه لی گرت. جگهره یه کی لی تی كرد و پاكهت و شقارته كه ی
خسته وه ته نیشت جوامير، كه وا بیرى له شوینك ئه كرده وه دست و پلی لی
بشوا و دهستی تیا به ئاو بگه یه نیت. له ژنه كه ی پرسى:

– بهراست خهلك له كوئى دهست ئهشون؟

ژنه ههستا له پاكته جگهرهيهكى كوئا بنيسكهيه سابوونى بو هينا و
پيى وت:

– بچو سهر كانيبهكه، ئهوتاه له پشت چايخانهكهوه، جوگهلهكهى
ئهتباته سهرى.

جوامير له دهست شتن ئهگهرايهوه بيري له ژنهكه ئهكردهوه. زور كهوى
دياره، دهست پياوى خوئى كهويت بستی بهقهرز نادات. ناشيرينيش نيه،
چى؟ ناشيرين! گوناوه پياو نهلى ئيسك سووكه. ئهم تهنيابيهش ههليكى
باشه بو ئهوه كهسانهئى له شتى وا ئهگهريين. برؤم باشه. نهبهخوا ئهگهر
پارچه سيپاليكى ههبي بمداتى لهو بن تووهدا سهرخهوى بشكينم و دهمه
دهمى عهسر بكهومه رى له ههمووى چاتره. بهم قرچهقرچى گهرمايه بچم
بو كوئى؟ ههمووى ريگهئى سهعاتيكم ماوه، سهر ئهوه ياله ئهكهوم و باسكه
دريژ ئهبرم، ئهگهمه ئاوايبهكهيان. ههر چهنده مالى پوورى كالى لهوپهري
ديشهويه بهلام ههر گهيشته دى گهيووهته ئهوى. ژنهكه كلیم و سهرينيكي
پاكي بو هينا. پيشى وت كه له ژير سيبهري چايخانهكهدا بنوى چاتره، له
دهروه ميس و مهگهز ئهبخون. پيش ئهوهئى جوامير دم ههلهنينيتهوه قيژهئى
گريانى يهكى له منالهكان دايكهئى بهراكردن بردهوه ژورهكه و جواميريش
بهپهله خوئى گهيانده ژير دار تووهكه و لى پال كهوت و دهسهسرهكهئى دا
بهدم و چاويئا. نهيزانى چهند خهوى لى كهوت، كه له دهنگه دهنگى ژنه و
منالهكانى خهبرى بووهوه. له پيشهوه خوئى كرد بهنوستوو، بهلام بيهووده
بووخهوى لى نهكهوتهوه. ژنهكesh كه بهژوور سهريهوه وهستاوو
بارگوپينيكي ئهمنى بهههله زانى وتى:

– ههسته تهياره هاتوو، بهسهرمانهوه ئهسوورپتهوه خوا بمانپاريژيت!
نازانم له ژير درهخت باشه يان نا؟ لهگهله ئهوهشا كر دوومه بهخوو ههر
ويهئى تهياره هات پهلبى منالهكانم ئهگرم و ئهيانهينمه ژير ئهم دارتوو.

رهنگه جيپهڪي خراب نهبي، مهرومالات و ولاخمان له دهرهوه نيبه. ئەلین
ئاژهل و کاروان و شتی و باش بهدی ئەکات.

جوامیر که دی مهسهله گرنگه و ژنەش و دیاره بریاری داوه که نهیهلی
بنویت، بهناچاری ههستا دهموچاوی شت و بو ئەوهی ئوبالی له خه
ههستانهکەشی بخاته ئەستوی ژنه پرسى:

- ئەوه چیه هیناوتن بیانشویت؟ بهراستی زور چلکنن، رهوای ههق
نیبه ئەم کانی و ئاوەتان له بن دهستهوه بیٹ و منالهکانیشت واپیس بن.
- شتنی چی کاکى خۆم تهياره هاتووه تهياره، هەر ئەوهندهت زانی
گهراپهوه سهزمان. ئای ههژ بهسهرم ئەوه گرمهی بۆمبایه. تو گوی بگره
گوی بگره! ئەوه دوو، خوا ئەزانى مالى کبی ویران کردبیٹ. لهگه
قسهکهیا گقهی فرۆکهیان پتر لی نزیك بووهوه تا له پر وایان زانی بهسه
سهريانا تی ئەپهپیت، تهناهت ژنهکه سهريشی دانهواند وهیزانی وانهکات
بهر سهري ئەکهویت. گقه و هارهی فرۆکهیان له گوی نهچوووهوه دهري
ديسانهوه هاتهوه بهسهريانا تیپهپبوو. لهگه تیپهپبوونیا دوو گرمهی زل
و لهزینهوهی ئەزهکه تیپ گهياندن کهوا له نزیك ئەوان بۆمباکانی داوه
بهزهویدا. جگه لهمه لهبهر چالایی شوینهکهیان چاویان له ههچ نهبوو.
ژنه لهگه گرمهی بۆمباکان زیریکانی وتی:

- ئەى مالى ویرانم بهخوا بهر چایخانهکهمان کهوت! چاوی بهد
پیکاینی! پهلی منالهکانی بهردا و وهکو شیت رای کرد بۆ لای چایخانهکه.
جوامیر تهکانی دایه خوئی پیی نهگیرایهوه، وهک تیسکهی تفهنگ بوی
دهرچوو. ئەوهندهی نهخایان فرۆکه بۆرین گهراپهوه ئەمجا له پیشهوه به
شهستیر کهوته دهسپرتکردن، دواپی بۆمبایهکی بهردایهوه و لپی دا پۆیشت،
ههمووی چهند دهقیقهیهکی خایان. جوامیر پهلی منالهکانی گرت،
بجووکهکیانی هەر له لانکهکهیا جی هیشت لهسهر کانیهکه. که هاته سه
بهرزاییهکه تهماشای کرد چایخانهکه واههلهتهکاوه داری بهسه

بەردىيەۋە نەماۋە، لەبەر دەميا ژنە چايچىيەكەش كەوتوۋە، لەپەۋرۋو.
وايزانى بۇ خۇپاراستن لە دەستپىژى فرۆكە خۇى مەلاس كىردوۋە. بانگى
كىرد:

– ھەستە خوشكىم بۇردومان نەما!

كە دى جوولەى نەكىرد، راپكىردە لايەۋە. تەماشاي كىرد گوللەيەك داۋىتى
لە موورپەگەى پىشتى تىكى شكاندوۋە و گيانى لەبەر بىرپوۋە. دوو منالەكە، كەۋا
لە تەمەنى ۸ و ۱۰ سالىدا بوون، كەوتنە زاك و زىك، جوامپىر لەجىيى خۇى
تا چەند دەقىقەيەك ۋەك نەمام چەقى. لە پاشا لاشەكەى ھەلگىراپەۋە سەر
پىشت، دى دەستى قوۋچاۋە پىراسكەيەكى تىايە، تىگەيى كەۋا چى بوو
بەھۇى كوژرانى. بىگومان چەند دىنارىكى پاشەكەوتيان ھەيە ھەلىيان
گرتوۋە بۇ رۆژى رەش! ئاخۇ لە بنمىچ يا چ كونيكى چايخانەكەدا قايمى
كىردىت و ئىستە ترسابى كە چايخانەكە برووخى يا بسوتى رەنج بە با بن،
ۋا ژيانى خۇى لە رىگەدا دانا. بەلام ئىستە جوامپىر چى بكات؟ خۇ
دانانىشىت بەدىار ئەم منالانە و لاشەى دايكىانەۋە. ئەى خۇ ھەروا
بەجىشيان ناھىلىت، لەم بىركىردنەۋەيەدا بوو تەماشايەكى ئەملا و ئەۋلاى
كىرد، دى لاشەى سى زەلامى تر و چوار ۋلاخ بەدرىژايى رىگا كەوتوون.
ئىي كەۋاتە فرۆكەكە ئەم رىبوارانەى بەدى كىردوۋە ۋا كىردى بەۋ كارەساتە.
دەك داۋەشىي مىرى بۇ خۇت و رەفتارت. جوامپىر لە يەكى لە منالەكانى
پىرسى، كە بەسەر لاشەى دايكەكەيانا ئەگىران:

– ھىچ خزمى، كەسىكتان نىيە لەم نىكانە؟

منالەكە بەھەنسكەۋە وتى:

– مالى بابە گەۋرەم لە (ن ...) ە.

– باشە ئەگەر نىكە بچۇ بانگيان كە، ۋا منىش ئەچم منالە
شىرەخۇرەكە ئەھىنمە ئىرە.

که جوامیر کهوتە ری هیشتا دوو سات و نیوی پوژی مابوو. هەموو ئەو کەین و بەینە لە یەك دوو دەقیقەدا پرووی دا. هیشتا حەپەساوی کارەساتەکە بوو، کوژراوەکانی کەئەناسی. بەلام مەرگی کوتوپیری ئەو ژنە، هەمووی نەختی لەوەبەر پرپوو لە ژیان و لاوی و تاسە و هیوا و ئارەزوو، وەکو شتی کاسی کردبوو. کاشکی نەیناسیایە، ئەویش وەکو کوژراوەکانی تر داخکی بی شوینی ئەنا بەدلییەوه و ئەبرایەوه. بەلام نیستا دواي ئەو ناسینە، هەرچەندە تا نەمرد ناویشی نەئەزانی، تا ماوه داخی لە دلی دەرناییت. وەیش داخم ناچی بو منالە ساواکە، خوا ئەزانی میردەکەشی ماوه یا مردوو. بەراستی بەنرخیکی یەکجار زۆر توانی بی تاوانیی خوی ئیسپات بکات! پەکو چ گران کەوتە سەریان! ژنی کلۆل چۆن بو سی دینار خوی دا بەکوشت! لای وابوو بە لە ناوچوونی ئەو سی دینارە ئەکەوێتە سوال، نەیزانی ئەبی بەخوینی. جوامیر لەم بیرکردنەوانەدابوو هاتنە خوارەوهی چوار پینج کەس لە کپووەکە دەستە راستیەوه سەرنجی راکیشا و زنجیرە ی بیرکردنەوهی پسان، کە نزیکتر بوونەوه دی پینج چەکدارن. لەگەڵ ئەوێشا کە ئەیزانی چەکداری ئەم کەژ و کپوانە دوژمنی میرین، دە سالی بەندیخانە وای لی کردبوو لە هەموو چەکداریک بسلەمیتهوه، بۆیە بی ئەوهی بیر بکاتەوه هەنگاوەکانی گەورەتر و پەوتی خیراتر کرد. بەلام تەقەلاکە بی سوود بوو، چونکە ریگە ی چەکدارەکان لەبەر دەمی ئەوهوه ئەیدا لە شەقامەکە. هیوای ئەوهشی نەبوو لە پێش ئەوانا لە دوو ریپیانەکە تیپەرکات، چونکە ریگە ی ئەم هەوراز و ریگە ی ئەوانیش نشیو، هەر ئەتوت خل ئەبنەوه. بیری کردەوه لە گەرانەوه، بەلام بو؟ لەبەرچی ئەم ترسە بی جییە لی نیشتوو؟ ئەو چەکدارانە لەشکری ئازادکەری نیشتمانن، پولیس و سەربازی

حکومەت نین. زەردەخەنەیهکی تەریقی سەر لیۆی کەوت و بەویستنیکی دیارەوه رەوتی خۆی هیواش کردەوه. بەلام ئەوەندە وا نەمایەوه کەوتەوه خیرا رۆیشتن، نەخیر کەوتە لاری گرتن. چەکارەکانیش ئەتوت بۆ لای ئەم دین، جاروبار لە پەنا دەوێن و لە چال و چۆلا یەك دووانیکیانی لی ون ئەبوو. بەلام تیکرا هەمیشە هەر یەکیکیانی لیۆه دیار بوو. هەمیشەش لەم نزیکتەر ئەبوونەوه.

– مەرۆ کابرا!

یەکیکیان بانگی کردە جوامیر. ئەمیش قەلەمی دەست و پپی شکا. مەرۆی نەئەویست، چونکە بشیویستایە هیزی رۆیشتنی نەماوو. هەر ئەوەندە چاو ترووکانیك گەیشتنە سەری و ئابلقەیان دا. سیانیان خویان لی دا بە ئەرزا و لوولەیی تەفەنگیان تی کرد و دووانەکەیی کەش لیی هاتنە پیشەوه.

– کیی کابرا؟ بۆ کوئی ئەچیت؟ دەست هەلبرە!

جوامیر تەقەلایەکی زۆری دا تا بەدەنگیکی نەلەر زۆکەوه بیباکانە بلی:

– بابایەکی ریبوارم ئەچم بۆ لادی (گولان).

دوو چەکارەکە بەیەکەوه دایانە قاقای پیکەنینیکی دەسکرد و یەکیکیان وتی:

– بەخوا شتیکی باشە! لاشەیی سووتاو ئەژمیریت یا خانووی پووخوا! جوامیر تی نەگەیی کابرا چی ئەلیت، بۆیە نەیزانی چۆنی وەرەم بداتەوه. حەپەساو لە نیوانیاننا وەستابوو چاوی ئەگیرا بەشکو بزانی گالتەیی لەگەل ئەکەن یان چی!

چەکارەیی یەکەم بە توورەبییەکەوه تی خوری:

– قسە بکە بزەم بۆچی دەمت بوو بە تەلەیی تەقیو؟ راست بلی کییت و بۆ کوئی ئەچیت؟

جواميرَ كه تا ئههات زياتر له مهترسيى دهوروبهري ئهگهيشت ههتا
توانى به شينهيبى وتى:

- ناوم جواميرَ بايزه، ئهچم بو دىي گولان، خيزانهكهم لهوييه. له مالى
پووريتى، ئهچم ئهيهينمهوه.

چهكدارهكه شيرانى بهسريا وتى:

- كابرا تو يا زور كهري يان زور زورزانيت؟

چهكدارى دووهميش ههلى دايه وتى:

- وه ياخود ئيمه بهكهه ئهزانيت!

چهكدارى يهكهم وتى:

- بهلى وايه يا ئيمه به كهه ئهزانيت!

چهكدارى دووهم وتى:

- هيچ دوور نيبه جاسوس بيت ميرى نارديبىتى بزاني ئهنجامى
بووردومانه درندانهكهيان چى بووه!

يهكهم وتى:

- بهلى هيچ دوور نيبه.

سييهم له پهنا بهردهكهوه قيرانى:

- بيگومان جاسوسه. بوچى ئهوهنده لهسهرى ئهروڻ؟ ئا لاچن بيكهم
بهقوربانى گوللهيهك!

چهكدارى يهكهم تهماشايهكى پرسهرزنشى چهكدارى سييهمى كرد
وتى:

- بيرت چوووهوه، ههمووى پيرى پييان وتين كه جاسوس نابى
بكوژين، ئههبي بيبهن بو بارهگا لهوى مهعلووماتى له ژيانى گهلى
بهنرخترى لى وههنگرن، ئهوسا ئهگهر ويستيان ئهيكوژن.

كابرا بېدهنگ سهري داخست. جواميريش وهكو شتې تاس ئه پېردهوه. ئه مه چييه؟ خهوه، راسته! جاسوسى چى؟ كوشتنى چى؟ هاناي برده بهر هه موو ژيرى و وره خوى و پرووى كرده چه كدارى يه كه م و پيى وت:

- كاكى خوم من جوامير بايزم ناوه، تازه له زيندان هاتوومه دهري، ده سال بهندى بووم، له سهه كوردايه تى گيرا بووم، ژن و كوپه كه م ئه مه مانگيك مانگ و نيويكه به سهردان چوون بو دى گولان، مالى پووريان له وييه، ئه چم ئه يانبه مه وه بو شار، ئيتر نه جاسوسم و نه ماموس!

چه كداره كان هه رزه كارتر بوون له وهى ناوى جوامير بايزيان بيستبى، جگه له وهى كه قسه كانى به لاي ئه وان هه ئه گهر دروشى لى نه باريايه، كه ريتى يا شيتى لى ئه بارى. به لام ئه وهى تيا بوو كه جوامير قسه كانى ئه وهنده له سه رخو و به دلنبايى ئه كرد دوو چه كداره كه ي نزيكى باوه ريان شلوق بوو به وهى كه ئه م كابرايه جاسوس بيى. هه ر هيج نه بى له بهر ئه وهى كه جاسوس نابى ئه وهنده كه ر بيى!

جوامير كه دى بېدهنگن باوه رى زياتر به خوى پها كرده وه وتى:

- هيج قسه ي پى ناويت. هه مووى چاره كه رپه كه ليروه دووره، بو راستى و درو وهرن له گه لم!

هيشتا قسه كه ي ته واو نه كرد بوو يه كى له چه كداره دووره كان وتى:

- هيج ماناي نيه گوى بگرين له م قسه قوران ه. ئيست ه لاي من هيج گومانى تيا نه ما كه ئه م كابرايه جاسوسه. ئه لىن كورد بدوينه شه رعى خوى ئه كات! ئه لى بهندى بووم تازه به درراوم، بويه به درراوه كه جاسوسى بو ميرى بكات. ئه گينا چ بهنديه كى خونه فروشى نيشتمانى هه يه دواى ده سال زيندان ميرى بيهي نيته وه بو ئيره، بو ناو جه رگه ي شو رپش! ياللا ده ي ئه يبه ن بيبه ن و ئه يكوژن بيكوژن!

- جوامير هاوارى پى كه وته وه قيرانى:

– باوكم ھەي لە رپىي خوادا، لە رپىي پيغەمبەرا بۇ بەناھەق ئەمكۆرن، ئەلپم وەرن لەگەلم بۇ دىيەكە، ئەگەر درۆم كرد ئەوسا بمكۆرن. خيزانەكەم لە مالى مام پيرۆتە، بيگومان ئەيانناسن.

چەكدارى يەكەم بەتوورەبييەكى تەواووە نەپانى بەسەر جواميرا وتى:
– بىرپەو، ئەم قسە قورانه، بەلام دا لە چارەت! سەرت بە گورپى بابى خوت و ئەوھى كەرى وەكو تۆ ئەنيريت بۇ جاسوسى. پيمان وتى گولان ئەمە مانگيەكە بەبۆردومان كاول كراو، دارى بەسەر بەردەو نەماو و مالى ئەو مام پيرۆتەي تۆ ئەيليت، نەك زەلام، گيانلەبەر گيانى لى دەرنەكرد، ھەر لاشەي كەسيشيان نەدۆزرايەو. (رپوى كردە ھاوپرئىكانى):
ھەستن با بيبيەين بۇ بارەگا!

ھيشتا چەكدارى يەكەم لە قسەكانى نەبوو بوووە جوامير بەلادا ھات. كەوتنەكەي ھيندە لە ناكاو بوو چەكدارەكان و ايانزانى ئەيەوى پەلامارى تەنەنگى چەكدارى دووھم بەت، كە بەلای ئەوا ھەرەسى ھينابوو، بۆيە ئەو ئايەكى بەرزى لە دەم دەرچوو. وەكو كىچ بەرز بوووەو دووھميشيان ھەتا توانى قوناغە تەنەنگىكى گەياندە ناو شانى جوامير، كەوا تەنيا بەلادا ھاتنەكەي لە شكان رزگارى كرد.

***

جوامير كە ھۆشى ھاتەو بەرخۆي لە پيشا بىرى نەكەوتەو لە كوئيە. كە خۆي كيشايەو ناو شانى دايە زريكە، ئەوسا بەسەرھاتەكەي ھاتەو بىر. لەگەل ئەوھشا رپوداوەكە ئەوھندە ناخۆش و بەسام بوو باوهرپى بەخۆي نەئەكرد، كە لە خەوا بەسەرى ھاتووە يان بەراستى لىي قەوماو! چۆن ئىستا ھەموو شتەكەم لە چاوترووكانىكا لە كىس ئەچيت، ھىواو كالى و سەربەستى و سەربەرزىش. نە باوهرپناكەم، نەخەلك و نەخوا ئەوھندە دلرەق بن! ئەم ھەموو فەلاكەت و دەردە و بەلا و كلۆلييە بەسەريەكەو بەچارىك بەكرى بەگژ تا قەيەك كەسى بى تاوانا! نە نە، ئەمە يا ئەبى خەوبيت يا

درۆ. بەلام بۆ درۆبیت بە چ نیازی ئەو چەكدارانە درۆم لەگەڵ ئەكەن؟
 بەنیازی ئازاردانم! بەلام نە ئەو سستی و خاوی و ماتەمینییەى لاووش
 ھەر نیشانەى راستیی ئەم كارەساتە بوو. بەسەزمانە ئەیزانى چى قەوماوہ
 و دلپىشى نەئەھات بەمنى بلى. منیش پيم نابووہ رپسى مى، بيگومان ئەم
 سەفەرەى دوايىشى ھەر بۆ ئەوہ بوو كە خوئى لە من دوورخاتەوہ، ھەتاوہكو
 ئەمە خوايە لە سەرچاوەيەكى كەوہ بەمالوئيرانىيەكەم ئەزانم! لەمە زياتر
 ھىچ مانايەك نابىنم لە جوولانەوہى سەيرى لاوہدا. ھەرچەندە ناوى ھىوا و
 دايكىم ئەبرد، رەنگى زەرد ھەلئەگەر! ئىستا دەى، ئەمانە ھەموو قسەن، چى
 بكەم؟ چۆن ئەم بەلايەم پى ھەلئەگيريت؟ وايش ھىوا گيان! باوكەرۆ براپۆ!
 گەر ووى پرپوو لە گريان، ئەويش پى پەروا بەستى بۆ شكان. فرميسك ھۆن
 ھۆن بەچاويە ئەھاتە خوارەوہ. بۆ چوون؟ بۆ چوون بۆ لادى! مالىان ويژان
 كردم. خەلك لەم ئاخوژان و بخوژانەدا لە لاديوہ را ئەكاتە شار. لە بەختى
 رەشى من كالى لە شارەوہ ئەچيئە لادى. ئەچى بۆ مالى پوورى. مالى
 پوورت كاوول بى وەك كاوول بوو. ئەلئىن لاشەى كەسيان نەدۆزىوہتەوہ! ئوف
 خوا ئىستا گۆرپچەيەكيشيان نابيت بچمە سەرى تير تير فرميسك برپژم.
 بەخوا مەرگيكي ناخوش مردن. ئەو ساتەى من لە خووشى خووشى بەرەللا
 بوون و بەوان گەيشتەنا بووم، ئەوان بۆمبا پارچە پارچەى ئەكردن.
 بەراستى دوزمىكى بى شەرەف و دلرەقمان بووہ بەتووشەوہ. خوژمان
 گەوجين، ئاختر توخوا ئەمە چ شەرپكە! تاكەى مالوئيرانى! تاكەى
 قوربەسەرى! من چيمە بەسەرەوہ خواى ئەكرد قريان ئەخستە يەكتر.
 (سەرىكى بادا وتى): نە پەشيمانم خوايە! وا ديارە ئەم كارەساتە ناكاوہ
 جەرگپرە ئەقلىشى تيك داوم، چۆن من ھىچم نىيە بەسەر ئەم شەرەوہ، ئەى
 ئەوہ نىيە ئەلئىن ھىوا و كالىمى تياچوون. ئەى وا خەريك نىيە خووشمى تيا
 بەدناو و پياو خراب ئەبم. ئەم گرتنەم شەرم و شوورەيىيە بۆ ھەمووان،
 چۆن ئەبى من بگيريم! منى دە سال لاويم لەم رپيەدا لە بەنديخانەدا بەسەر
 بردبیت؟ بە چ ئاين و باوەرپك رەوايە بگيريم! ئەمە زولمە! ھەمووى گوناھى

ئەم منالە وردكانەيە. وەيش چۆن دلم يەت! ئەم منالە وردكانە گوللى شۆرپىن، لاوى گەلن، گورچو و ھىواين. ھىوا گيان بەھەر لايەكا ئەپۆم و لە ھەرچى شتى بىر ئەكەمەو تۆم يەيتەو ھىر و سەر زار! كورپە چۆن، چۆن شتى وا ئەبى، چۆن زولمى وا ئەكرىت؟ نانا ئەمانە ھەموو قسەى ھىچن. من چۆن ئەبى بەقسەى ئەم منالە وردكانە باوەر بکەم! ئەوانە كەى جىيى باوەرپن، بەتايبەتى لە مەسەلەيەكى وا گرنگا. خۆم ئەچم بە پى و شوينبەو، ئەگەر سەرم داناو ئەچمە بنج و بناوانى كارەكە. خۆ ئەگەر خوانەكەردە نەشمان ئەوا دەنگوباسىكى راستى چۆنئىتى مردن و ناشتنيان ئەزانم و لەم دۆزەخى گومانە رزگارم ئەبى و ئەكەومە دلىيايى نائومىديبەو. دەردى دايكم ئەيوت رەزام بەرەزاي خوا. رەزاش نەبم چارم چىبە؟ ھەر ئەبى بلىم رەزام، خوا وای لە چارە نووسىبووم! ھىچ كەس دەسەلاتى نامىنى لە عاستى مردن، نەخوازەلا منى بى دەسەلاتىش! بەلام ئەم گرتنە نارەوايە لىي تىك داوم. وا تازە دونياش تاريك بوو. بىگومان ئىتر كەس نايە بەلاى منەو. نە، خۆ لە برسە نامكوژن! ھەر يەككە دىت خەپلەيەكم بو بىنيت، پىي ئەلیم بمبات بۆ لاى گەرەكەيان. ئاخۆ كى بىت؟ ناسياو بوايە چاك بوو! لە كوى ناسياو ئەبىت؟ نازانم ھاوتەمەنەكانى من ئەلئىت ھەموويان قريان تى كەوتوو و مردوون و گىراون يا بەزىون و ھەلاتوون. لەم چەشنە خەيالانەدا بوو دەرگای ژوورەكەى كرايەو. زەلامىك كوردى بە ژوورا، كولىرەيەك و دۆلكەيەك بەدەستەو. پىي وت:

– ئەمە شىوہكەتە بۆم ھىناوى. ھەموومان ئەم ئىوارەيە نان و چا ئەخۆين تۆش وەكو ئىمە!

جوامىر لەسەر خۆ و نەختى بەكزىبەو و تى:

– باشە باوگەكەم زۆرىشى زيادە. بەلام تۆ پىم بلى كەى پرسىارم لى ئەكەن و رزگارم ئەكەن؟ بەشكو بچم ھەوالىكى ئەو منالانەم بزەنم. خىرتان ئەگات لە رپى خودادا خۆ ئىوہ كوردن! كورپەكە بەبى ئەوہى نەقە

بكات چووه دهرهوه و دهرگاكهی له پشت خوویهوه داخستهوه. جوامیر
خهنجهرت لی بدایه خوینی لی نهئههات.

كهچی ئهوهندهی پی نهچوو كورهكه گهرايهوه و ههروا له دهرگاوه پیی
وت:

– پرسیم ئهئین دوو پوژی تر لیكۆلهروه دیت بهتایبهتی بو مهسهلهكهی
تو، ئهگهر ئهوه نههات تو ئهئینرین بولی. ههچوونیک بیته گهر بی تاوان
بیته هیچ ترست نهبیته! ئیمه زورجار تویه له تاوانباریش قبول ئهكهین،
ئهوهنده دلفراوانین، بویه سزاكهت زورتی بهنده به خووت و كرداری
خوتهوه!

وای وت و دهرگاكهی پیوهدایهوه و رویشته.

جوامیر تهناهت ههلی ئهوهشی نهبوو كه وهرامی بداتهوه. بهلام وهرامی
کی؟ هه نهئبوو له سهههتاوه قسهی لهگهڵ بکهه. چاویان دهربیته، چاوی
منیش دهربیته، ئهلیته ژنم ئهپارپمهوه «... خیرتان ئهگات له ری خوادا...»
عهمرت نهمین پیوا! بهلام لی دایته بو خووت و غیرهته! نهخیر پیویسته ئیتر
بکهومه تللیلی، چونکه بی تاوان سزا نادهن! وهك نهزانم کابرای چایچی
قور بهسهه چۆن بی تاوان خراوته ژووری زیندانهوه! كوره تاوانبار و بی
تاوانی چی؟ بهههچی سویند ههیه ههموو دهسهلاتداریک له عاستی راستی
و ههژاری یا کویره یا كهه!

پاش دوو رۆژ جوامیریان برد بو گوندی (ناودۆلان) بو لیکۆلینهوه له مهسهلهکهی! ههرچهنده له سهههتاوه ئهم بهتوند گرتنه و ئهم هیئان و بردنه لای جوامیر شتیکی بی رۆ و جی بوون، بهلام له ئهنجاما کاریکیان کرده سهه ژیانیه مهگهر ههر ده سالی زیندان ئهوه کارهیه تی کردبیت.

چیشتهنگاویکی درهنگ بوو که گهیشته دییهکه. له رۆ جوامیر زۆر سهغلهت بوو، چونکه ههر چهندی کرد و کۆشا دوو چهکارهکهی یاساوی بو رازی نهکرا که لهگهلیان برۆا بهی دهست له پشتهوه بهستن. بویه له ماوهی دوو سی سهعاتی رێگهدا ههر ههولی ئهوهی دا که بهناو ئاواپیدا نهپۆن و له خوا ئهپاراپهوه کهسیان پی نهگات. ئهم ههستهی ههتا ئههات پهههیه ئهسهند. پی شهرم بوو گیراو و دهست بهستراوی هیزی «ل. ا. ن.» بی. ماوهی ده سال، به کهلهچه کراوی و چهکار لهگهلی هیئراوه و براوه، ههر مییشی میوان نهبووه، بگره ههندی جار فیزیکی ئهجوولا که بهو چهشنه بهشوینیکی پر خهلیکا ئهیانبرد، چونکه ئهوه گرتنه نیشانهی نیشتمانپهروهه و پیاوهتی بوو. بهلام ئهمهی ئیستا ههرچهنده بهناههق و نارهواش بوو، لای خهلیک نیشانهی خیانهت و نامهردی بوو، بویه پی گران بوو!

بهیانیههک دواي ئهوهی کولیره و چایهکی خوارد، دوو یاساوی جوامیریان برد بو لای حاکم، کورپکی ههرزهکاری سوورکهلهی کورتهبنهی قهلهو بوو. وا گهنم کردی جوامیری بهپرسیار داگرت ئهوهندهی نهمابوو سههه لئ تیك چیت و خوئی تووش کات. لهگهلی ئهوهشا ههرچهندی کرد و کۆشا نهیتوانی پی بهسهلمینی کهوا ناردههوهی بو شاری (چ...)، دواي ده سال گیران و لهم کاتهشا له شار هاتنه دهرهوهی و روو کردنه یهکی له

ناوچه هه ره گرنگه کانی شه پری، به پیکهوت و بی نیازی خراپ بووه. بویه
حاکم برپاری دا که هه به گیراوی بهیلریته وه تا له لیژنه ی شار ئه پرسن له
بابهت چالاکییه وه راپورتیکیان بو بنیریت. ئه م برپاره ی حاکم دای له بالی
جوامیر، دهستیکی کهوته ئه ملا و دهستیکی کهوته ئه ولا. که زور له حاکم
پاراپیه وه و باسی بیتاوانی و پاکیی خوی بو کرد، حاکم پیی وت:

– باشه تو جاری له دهره وه بوسته با ئیشه کانی که م ببرمه وه ئه وسا
بزانین به شکو ته گبیریکی لی ئه کهین!

جوامیر له په نا دیواریکا هه لئرووشکابوو. یاساوله که شی له ولایه وه
به تهنه نگیکه وه به دیاریه وه راوه ستابوو. له پر دهستی کرد به باخه لیا و
پاکه ته جگه ره که ی دهره ئینا و به یاساوله که ی وت:

– ریم هه یه جگه ره بکیشم.

یاساوله که به سه ر له قانیکه وه وتی:

– هه ز ئه که ی سه د جگه ره بکیشه! پیم بوایه خو م ئه مدایتی، به لام من
جگه ره ناکیشم.

بیده نگ بوونه وه. دونیا خه ریک بوو گهرم ئه بوو، هه تاو ته نگی به
سیبه ری په نا دیواره که ی جوامیر هه لچنیبوو، کابرای یاساولیشی ته نگاو
کردبوو، بویه به جوامیری وت:

– هه سه با جیگه که مان بگوئزینه وه، ئیتر به که لکی دانیشن نایه. با
بچینه ئه و دیو سیبه ره!

جوامیر بیده نگ پیشی کهوت و چوونه بهر سیبه ره که ی ئه و دیو. له پر
یاساوله که ی، که وا دیاربوو له جوامیر باشر گوئی راهیشتبوو، وتی:

هه سه و ابزانم حاکم تو بانگ ئه کات. که پرسیمان وا بوو.

حاکم له جوامیری پرسی:

– ھېچ كەسنىڭ ئەناسى لە شار كەوا پەيوەندىيى بە لەشكرەوہ بىي؟
جوامىر نەختى بىرى كردهوہ، خەرىك بوو بەداخىكەوہ بلى: نەخىر كەس
ناناسم. لە پرهات بەبىريا وتى:

– كاك نەرىمان ھەسەن ئەناسم جارىك دىومە. ھەروہا ئاسۆ
مەمەندىش ھاوپرېمە، جا نازانم ھېچ پەيوەندىيان ھەيە بە شۆرشەوہ يان
نا!

زۆر باشە ھەردووکیان پياوى باشن. بەتايبەتى كاك نەرىمان خۆى لە
لەشكرایە. بەلام بۆ نەمبىستووہ پەيوەندىيى ھەبى! باشە ئەپرسىن لە كاك
نەرىمان، لام وايە شوینەكەشى زۆر دوور نىيە، بۆيە بەپەلە نامەيەكى بۆ
ئەننىرم. ھەرئەو پاكانەت بۆ بكات بى سى و دوو بەرەللات ئەكەم. ھەزىش
ئەكەى بلىم نەتنىرنەوہ شوینى جارانت. ھەر لىرەبە تا وەرەمەكە دىتەوہ.
جوامىر ئەم قسانەى ھاكىمى زۆر بى خۆش بوو، وتى:

– زۆر سوپاست ئەكەم، خۆت چۆنى بەباش ئەزانى وابكە. ھەر بەشكو
وابكەى زوو وەرەمەكە بىتەوہ!

– ھەر ئىستا بەنامەبەرىكى تايبەتيدا ئەينىرم و تكاشى لى ئەكەم كە
زوو وەرەمان بداتەوہ، ئەگەر چى خۆشى پياوئىكى تەواوہ، لەوانە نىيە
كارى ئەمپۆ بخاتە سبەينى!

***

دوو پۆژ بەسەر ئەمەدا رابورد. ئىوارەيەك ياساؤلىك ھات بەدووى
جوامىرا برديە لای ھاكىم، ھاكىم بەروويەكى خۆشەوہ پىي وت:

– مژدەت بەمى كاك نەرىمان خۆى وەرەمەكەى ھىناوہتەوہ و ھاتووہ بۆ
چاوپىكەوتنت. تۆ لە ئىستاوہ ئازادىت، ئەتوانى بۆ كوئ ئەچى بچى.
بىگومان لىشمان ئەبووريت كەوا ناچارىن لە پىناوى پاراستنى شۆرشا
ئەم چەشنە كردهوانە بكەين و جاروبارىش تووشى ھەلە ببين. ئەنجامى

دەربازبۇونى پىياو خراب ئەۋەندە بەسام و پىر زىانە، داخم ناچىت ناتوانىن ھەمىشە ئەو دەستوورە پەيرەۋى بىكەين كە ئەلئىت: «نۆ گوناھكار بەربەدەيت چاكتەرە لەۋەى بى تاوانىك بگرىت». بەلام دلىنبا بە لەۋەش كە دەستوورە كە ھەلناگىرپىنەۋە «نۆ بى گوناھ بگرىن بۆ ئەۋەى گوناھكارىك دەرنەچىت!». ئىستىكى درىژى بۆ كىرد. جوامىر بىرى لەۋە ئەكردەۋە بەشكو رىزگارى بوايە و بىكەوتايە رى بۆ گولان. بەقسەى ياساۋلەكەى ناۋچەكەى پىر مەترسىيە. خەلك لەترسى فرۆكە ھەر بەشەۋ لە دىيەكەۋە ئەچىت بۆ دىيەكى تر. جا ئەمىش ئىستا رىگاگەى دوورە، ھەموو شەۋ بگرى بەبەرەۋە نىۋەى رى ناپرىت. «خوا نازانم چىيان لى بىكات، بەخۆرايى دوورىان خستەۋە، ئەۋەندەم نەمابوۋ بگەم. ئەچووم بەچاۋى خۆم مالىۋىرانييەكەم ئەبىنى و لە دوو كەسم ئەپرسى، لەگەل دوو ھاۋدەرد نەختى سكالامان ئەكرد و خەممان بە با ئەدا...». لىردە نەرىمان حەسەن كىردى بەژوورا و ۋەكو دۆستىكى زۆر نىك و خۆشەۋىست دەستى كىردە مىلى جوامىر و ئەملا و ئەۋلاى بەكتىريان ماچ كىرد و پىيى وت:

– نەھاتووم شايەتتى باشت بۆ بەدەم. من بۆ ئەۋە ھاتووم كە بەناۋى لىژنەى سەركىردايەتتى شۆرشەۋە داۋاى لىبوردنت لى بىكەم! ھەموو زۆرىان پى گران و گەلى لايان ناخۇش بوو كە بىستىيان پۆلەيەكى ۋەكو تۆ، لە باتى رىزگرتن لەلەيەن لەشكرەۋە، تووشى ئازار كراۋە!

نەرىمان واى وت و پەلى جوامىرى گرت، كەۋا لە خۆشى ئەم قسانە ھەموو بەسەرھاتەكەى خۆى بىر چووبوۋەۋە، بىردىيە ئەۋ شۆينەى خۆى لىيى بوو. بە رپۆۋە پىيى وت:

– بچىن نەختى قسە بىكەين و پىكەۋە شىۋىش بىكەين، ھەر لەلەى منىش بنوو، خۆ ھىچ جىيەكى تر شك نابەيت؟

جوامىر ۋىستى پىيى بلى كە حەز ئەكات ئىزنى بدات بچى بۆ دىيى گولان، بەلام ھەردەمى كىردەۋە و وتى:

– نه به خوا جیم له کوئی بوو به لام...

نه ریمان وتی:

– به لام و مه لامی پی ناوی، نیمشه و بو خومان پیکه وه لیړه نه بین. تاریکه شه وه، نیازی گهړانه وهی شاریشت هه بی ری دهرناکیت. شه وه کی هه لئه سین، من نه گهړیمه وه شوینی خوم و توش بو کوئی نه چی بچو... به لام تاگات له خوت بی، خوت تیکه لی کاروانچی نه که ی! تا پیشت نه کری لاری بگره...

جوامیر، قسه که ی وا به چی و لوتفه که ی نه ونده زور دی، ناچار له گه لی ریوشت. له دلی خو یا وتی: ده ی به شکو شتی بخوین ریخول له مان بخووسیته وه، نان و چا کوشتینی... مالی به نیاده م کاول بیټ، چن زهین کویره! پانزه بیست روژیک خواردن ی باشی مالی لاهوی مامم چلکاوه ی ده سال به ندخانه ی له بیر بردمه وه. ئیستاش وا له ده ست نان و چا بیزارم! نه لیتت هه رگیز نانی زیند نام نه خواردوه و میث و دارو جانم له چیشته که نه بیژاردوه، که بو یان نه هینانین... لیړه دا هیوا و کالپی بیرکه و ته وه کسپه یه له جه رگیه وه هات. خو ی له عاستی خو یا ته ریق بووه وه... نه ریمان له ده ست شتن گه راپه وه، به میشی وت، که نه گه ر نه یه ویټ با بچیت ده ست بشوا، هه رچه نده شیوه که شیان پیویستی به ده ست شتن نییه، نان و چایه!

دوای نان خواردن، دیسانه وه نه ریمان هاته وه سه ر باسی گرتنی جوامیر و پوزش بو هینانه وه ی، له ناو قسه دا وتی:

– نه وی راست بی هاوړیپانمان له سه ری کیشه وه هه قیانه نه م چه سته کرده وانه بکه ن و هه ر که س نه ناسن بیگرن. مانگی پیشو و کابرایه کی، گوا یا سهیدی شال سهوز، دیته دی گولان، له و کاته دا شه ش حوت چه کدار بو فرمانیک له وی نه بن. کابرا تومه ز جاسووس نه بی. که نه گه ریته وه به میری نه لی گولان بنکه ی له شکره. نه وانیش به ره به یانیک

شەش فرۆكەيان نارده سەر خەلكى بىتوانى گوندهكە، كەسى لى
دەرنەچوو، مەگەر ئەوانەى لە ئاواييدا نەبوون يان بەكۆوهو بوون. ئەمەيه
ئەنجامى كەمتەرخەمى!

نەريمان كە قسەى دەکرد روانى جوامىر، كەوا لەوبەريەوه دانىشتوو،
زەرد ھەلگەراوه، ھەموو لەشى ئەلەرزى. بەپەرۆشكەوه لى پەرسى:

– ئەوه چىتە كاكە جوامىر؟ ئەبينم رەنگت تىك چوو، چ خىرتە، ناساغىت!
جوامىر بەدەنگىكى كپى نمدارەوه وتى:

– نە گيانە ھىچم نىبە كۆستەكەم كەوتەوه بىر!

– كام كۆست؟ بەلى! كۆستى كوژرانى نەوهد و سى كەسى بى تاوان!
بەراستى كۆستىكى گەورەبوو بۆ ھەمووان!

جوامىر وەك بۆ خۆى قسە بكات وتى:

– بەلى كۆست لەوه گەورەتر چى ئەبىت، بەتايبەتى كە بۆ من كۆستى
گشتى و تايبەتەش بوو!

– بۆچى كەستى تيا كوژرا، ھىچ خزمى لى بوون!

جوامىر خەرىك بوو دەمارى كەرىتى بىگرى وەرەم نەداتەوه و ھەستى
بەروا... چۆن ئەبى نەريمان نەزانى ھىوا و كالى لەو دىبە بوون و لەگەل ئەو
خەلكە كوژراون! چۆن ئەزانى نەوهد و سى كەس بوون و نازانى ھىوا و
خۆشى و ژيانى ئەمیان لە ناوا بوو! لە چا و ترووكانىكا كەرىتى ئەم
بۆچوونەى خۆى بۆ دەركەوت. نەريمانى بەسەزمان چووزانى ھىوا و
كالى كىن؟ ئەمى لە كوئى ناسىو، منالى دوينىيە. كە ئەم كوردايەتى
ئەکرد، ئەو رەنگە تازە لە پۆلى سىيەم و چوارەمى قوتابخانەى سەرەتايى
بووبىت... ھەموو ناسىنيان تەمەنى لە پانزە رۆژ تىپەر ناكات. بەر لەوہى
ئاسۆ بەيەكتريان بناسىنيت لە (گازىنۆى بەختيار)، نەئەم ئەيزانى
نەريمان ھەسەنىك ھەيه لە دونيادا و نە ئەويش جوامىر بايزى ئەناسى.

ئىتر گلهيى چى لى بكات. دواى ئىستىك، كه نهريمان بهرپزهوه چاوه پروانى
برانه وهى ئه كرد، چونكه هوپه كهى به داخدارى ئه زانى، وتى:
- تاقه كورپه كه م و ژنه كه مى تيا به كوش ت چوون له گه ل كۆمه لى قه وم و
قىله يان.

نهريمان بهرپه رۆش و داخى كى له كانگاي دلوه هه لقولا و وتى:
- كور و خيزانى تو! بهرسته! وهيش داخى به جهرگم. نه ئه بوو بيه لى
بئنه ناو ئه م ئاگره وه!

جوامير هه ناسه يه كى هه لكيشا وتى:

- منى هه ژ به سه ر له كوئ بووم تا بيه لم يا نه يه لم! من له زيندانا بووم،
رۆزانى دوايى ده سالى گرتنه كه مم به سه ر ئه برد! جا ئه گه ر ئه وان بى كه س
و دربه در نه بوونايه، چۆن رپيان ئه كه وته ئيره و بوچى وايان به سه ر
ئه هات!

نهريمان هه ر به شيوه خه فه تا وييه كهى پيشووى وتى:

- كه واته چاويشت پپيان نه كه وت!

فرميسك چاوى به جوامير داخستبوو، قولپى گريان گه رووى گرتبوو، له
باتى وه رام سه ريكي له قاند. هات به بيريا كه به رامبه ر به رپزه زوره ي
نهريمان هه يه تى بوئى، جوان نييه له بهرچاوى بگرى، بوئه به هيزيكي
پاله وانانه خوئى گرت و وتى:

- دهئى، ئه وانيش وه كو ئه و ده يان هه زاره ي تر كه هه موويان هيو و
كاليئى خوئيان و كه سوكارى خوئيان بوون!

ئه م قسه يه كارى كى باشى كرده سه ر نهريمان، به داخه وه سه ريكي بادا
وتى:

- واشه و واش نييه. به لام ئه لييت چى؟ ئىتر ئه وه شوپشه، ته ر و وشكى
پيكه وه تيا ئه سووتى!

جوامير ئەمەى بەهەل زانى كە نەختى داخى دلى خوى تيا هەلپىزىت،
بۆيە وتى:

– ئەوەشى لاي من لە ھەمووى ناخۆشترە، بەراستى لەو ھەدا لە مەعنا
دەرچوو! ئەم ھەموو بى تاوانە ئەكوژى، ئەم ھەموو مال و خانوو
ويران ئەكرى، ئەو ھەموو زەوى و زارە ئەسووتىنرىت، ھەر ئەمەشە وا لە
خەلك ئەكات لى بىزار ببىت! زولمە تەر و وشك پىكەو ھەسووتىنرىت.
خۆزگە شتىكى واتان ئەكرد نەختى لەم نازار و دەرد و كویرەوھەرىيەى
خەلك كەم ئەبووھە. ئەوى راست بى من بەزەيىم بەتەرە بى گوناھەكەدا
دیتەوھە كە بەھوى وشكەكەوھ ئەسووتى.

نەريمان زور لەسەرخۆ وتى:

– خۆزگە شتىكى وا لە تواناى ئىمەدا بوايە تا بىكەين! بەلام داخم ناچى
لە وزەى ئىمەدا نىيە. ئەوى تەر و وشك پىكەوھ ئەسووتىنرى ئىمە نىن،
دوژمنەكەمانە. ئەم رژیمة زۆردارە ستەمكارە بوگەنە خوینمژەيە، ئەگىنا
ئىمە نەخاوەنى فرۆكەين و نەھى توپ! ئەم مالویرانكردنە گشتىيە و ئەم تەر
و وشك پىكەوھ سووتانەش بەفرۆكە و توپ ئەكرىن! تو ئەلىت من بەزەيىم
بەتەرە بى گوناھا دیتەوھ، بەلام من بەزەيىم بە تەر و وشكا دیتەوھ و
ھەردووکیان بەبى تاوان و بە شایانى ژيانىكى نازادانەى پر دلنیاىى و
سەربەرزى و خووشى ئەزانم. بەلام دەسەلات چىيە كەوا دوژمنى خوینخۆر
ھەردوولایان بەشایانى مردن و سووتان و كویرەوھەرى دائەنیت.

رەنگە ھەندى كەس بلى ئاخريۆھە دژى ھەستاون و بەگژيا ئەچن، ئەويش
واتان لى ئەكات! جارى ئەوى ئەم قسەيە ئەكات ئەوھ لەبىر خوى ئەباتەوھ
كەوا ئىمە لە كوئى و لەبەر چى دژى ھەستاوين و بەگژيا ئەچىن. ئىمە لە
ولآتى خو مانا، كە ئەو داگیری كردوھ لىمان، بو دەستخستەوھى مافى
نەتەوھىيە و ديموكراتى و مروفايەتیی خو مان، كە ئەو بىبەشى كردووين
لىيان، لە پىناوى نازادى و پرگارىي گەل و نىشتمانى خو مانا بەگژيا

ئەچپىن و دژى ھەستاوين، بۆيە بەلایى منەو ھەر كەسى ئەم جوړه پاكانه يه
 بو دوژمن بكات، بيهوئى يا نه يه وئى ئه بى به لايه نگرىكى ته و اوئى نه و پړيتمه
 بوگه نه ي كه گه له كه مان له پيسترين و نزمترين پله ي چه و سانه و و
 رووتاندنه و و زور ليكردنا حوكم نه كات، كه نه كه ھەر له ئازادى و
 سەربەخوئى، له ژيانىكى مروقانه و ناننىكى پياوانه ش بى به شى كردوون.
 ره شو پروت، برسى و دواكه و توو، نه خو ش و نه زان و ژيرده ست. ئەگەر پياو
 له م ھەموو زولم و زوره بئدەنگ بئت، چ پياويكه! ئەگەر يه كيك ئەم ژيانى
 ره شه ولاخييه ي له لا له مردننىكى مەردانه له پيناوى ژيانىكى مروقانه دا
 باشتربئت، ئەبى چى بئت؟ وتم ره شه ولاخ، ئەگەر چى ره شه ولاخ زور له ئيمه
 نازدارتره لاي خاوه نه كه ي، چونكه به مردنى پاره ي له كيس نه چى، بۆيه
 خزمەتى ئەكات. به لام ئيمه ئەميرين به جهه ننه م، ديلنىكى تر دينئته بهر
 كار. بۆيه ھەموو بيروباوهرى پيشكه و تووى دنيا، ھەموو دين و ئاينىكى
 ئاسمانى بهر، ھەموو ره وشت و خوويه كى ئينسانى، جواميرانه ھاندەر و
 ياريدهرى ئيمه يه له ھەستانمان دژى زولم، دژى ژير ده ستى، دژى
 چه و سانه و و خوينمژين، له پيناوى ئازادى و پيشكه و تن و پزگارى و
 سەربەرزىدا....

جوامير به ئەسپايى وتى:

– كه واته به ببرى تو ئەم كوشت و كوشتاره، ئەم ويرانى و كويرة و هرييه،
 ئەم دهر و ئازاره و ئەم تهر و وشك پيکه و سووتانه، برانه و هوى نيه.
 – برانه و هوى له گه ل برانه و هوى زوردارى و چه و سانه و هيه، چونكه ئەمانه
 ھەموويان كردار يان بهر يان برشتى كردارى زوردار و چه و سينه روه و
 داگيركەرن.

جوامير به و نيازى دوايى به قسه بهينى وتى:

– سا مگەر خوا بهر ھمەتى خوئى بگات به فرىاي ئەم خەلكە دا، ئەگينا
 ھەموو ھەر له ژير ده ست و پيدا ئەفە وتين!

نەرىمان سەرىكى بادا و ھەناسەيەكى ھەلكىشا وتى:

– ئەترسم بلىم كە ئەمە بەچەشنىكى لە جياكردنەو ھەتتو، بەستراو ھەتا شۆرشەو. ھەتا شۆرش لە دونيادا بمىنى ئەم حالەش ئەمىنى و ھەتا زولم و زور و چەوسانەو ھەبى پيوستە شۆرشىش ببى، بەبى گوئدانە نرخ، لە پىناوى ژيانىكى نوئى و لە ريگەي ئازادى و كامەرانىدا، ئەبى ھەموو شتىك بە كەم و ھەموو نرخىك بە ھەرزان بىتە پيش چاۋ. ئەو رۆژەي وا نەبوو، بلى مروقاىەتى مرد، بلى زوردار خوش! بلى كۆمەل تووشى نەزۆكى بوو ھە دىلى و ھەژارى و دواكەوتنەو دەقى گرتوو ھەتتا دواش كەويت نرخەكەشى گرانتر ئەبى و بەزۆرتىن فىداكارى لەسەر گەل ئەوستى. لە ھەندى قوناغى ميژووى كۆمەلايەتيدا شۆرش ئەبى بە شتىكى پيوست و فەرمانىكى ناچارى، چونكە بەشۆرش نەبى زولم و زور و چەوسانەو بنبر ناكريئ. لە كوورەي شۆرشا نەبى كۆت و زنجىرى دەست و مل و ميئشى كۆمەلانى خەلك ناكريئەو. شۆرش ژانى گەلە. ژانىش ناوى خوى بەخۆيەو ھەبە چ ھى ژن بىت چ ھى گەل، بۆيە شتىكى سەير نىيە كە ژانى گەلىك پر دەرد و ئازار و ئارەقە و فرمىسك و خوين بىت، ئەمە وايە، بەلام ئايا ھىچ گومان لەو ھەدا ھەبە كە ھاتنە دونياى نەتەو ھەبەكى ئازا و سەربەرز، بەختيار، ژانىكى لەو ھەش پر ئازار و ناخۆشتر ئەھىئىت!

– جوامىر كەوا لە سەرھادا بە تاسووقىكى تەواو ھەو گوى لە قسەكانى نەرىمان گرتبوو، لەم دوا و شانەيدا ھەر ئاگاشى لىي نەما بوو، گەپابو ھەو كات و شوئىنىكى تر، وەك ئەم و شانەي دەستىكى نەھىنى بوو بن نرابن بەگۆپكەي بىرەو ھەرييا، فلمىكى كۆنيان ھىنايەو سەر پەردەي ميئشى. خوى و كالىي زور بەجوانى ھاتە پيش چاۋ، ئەو لە جىدا بەدەم ژانەو ئەتلايەو ھەمىش لە ژورەكەدا كەوتبو ھاتوچۆكردنىكى خىرا، وەك رابكات، ئەيوست شتىك بكات، ھەر شتىك بى و بەھەر نرخى بكەويتە

سهری، بۆ ئهوهی نهختی له ئازاری کالی کهم کاتهوه. بهلام هیچی له وزدا نهبوو. له داخانا و له بی دسهلاتیدا نهپانی وتی:

– بهراستی ئهم ئازار و ئیشه بی ئهندازهیه تا بلئیت شتیکی نارهواو بی جیه...

کالیش ئهوهندهی له توانایا بوو ترش و تالیی چارهی پر ئازاری خاو کردهوه و بهدهنگیکی وهک سرپه وتی:

– نهگیانه وا مهلی! نابی بهزهبی بهههلهت بهری، بوونی ئینسانیک گهلی لهمەش زیاتر ههلهگرت! لهبهر خویهوه وتی:

– بهلی راسته هاتنه دونیای ئینسانیک گهلی لهو ژان و ئازارەش زیاتر ههلهگرت، بهلام داخی بهجهرگم ژان و بوونهکەش وا به فیرو چوون بهرلهوهی هیچ کهلکیان لی وهربگیریت. مهرگی بی ئامان ژان بوگیراو و ژانگریشی بردهوه بو خوی.

جوامیر که له بیرکردنهوهکهیا گهیشه ئیره ئیتر ماوه و جیاوازی کات و شوین و کهسی لانهما، رابوردوو و ئیستای تیکهلاو بوون. دهستیکی نادیار زور درندانه دلی ههلهگلووت، گرژییهکی تالی ئازارای چارهی داگرت، پرسیاریک پر بهمیشکی، پر بهژوورهکه، پر بهههموو دونیا وهک بهسامترین دیو لهبهر دهمی قوت بووهوه. کی ئهلیت ژانهکهی گهلیش وهک هینهکهی کالی نابیت! چووزانی ئهم ههموو قوربانی و کویرهوهی و ئیش و ئازاری گشت ئهم خهلهکەش بهفیرو ناچیت! چون ئهو مهرگی ستهمکار ژاندار و بهری ژانیشی پارچه پارچه کرد و گوریکی تهنک و تاریشی پی رهوا نهبینین، ئیستهش زورداریکی تازه له پیستی پرگارکهرا، گهل و بهری ژان و ئازارکهشی بو دسکهوتی خوی و دار و دهستهی، ناقوزیتهوه و سهرلهنوی کومهلانی خهک بهناویکی تازهوه و له داویکی تازهدا ناهاویژرینهوه ناو دۆزهخیکی له جاران ناخوشرهوه!

جوامیر لهم بیرکردنه وه به سامه دا بوو که نه ریمان، سا یا وهکو شتی له
دلی گه رابوو ئەم بیر له چی ئەکاته وه یا هه ر ئەنجامی قسه که ی وای هیئا،
وتی:

– جا بیگومان شوڤشیک که ئەم هه موو ئیش و نازار و کوڤره وه ری و
خوین و ئاره قه و فرمیسه که بکه وی له سه ر گه ل، پیویسته گه لیش له بیبیله ی
چاوی باشتەر به ره که ی بیاریزیت، ههروه که دایکیکی دلسو ز کزه ی جه رگ و
به ری ژانه که ی خو ی ئەپاریزیت!

جوامیر که چاره نووسی هیوای کوڤی هاته وه بیر به ئەسپایی وتی:

– به خوا برا چاک ئەتوانی بیپاریزیت!

نه ریمان نه که له به ره وه ی هوی ئەم گومانه ی ئەمی زانی، هه ر وه کو
خه باتکه ریکی به باوه ر به هیز و توانای گه ل وتی:

– به لی هیچ گومان له وه دا نه بی که ئەگه ر گه ل وریایی و توانا و وزه ی
بی پایان و بی سنووری خو ی به باشی و ریکوپیکی و هه ست و ویستی
شوڤشگیرانه ی خو ی به جوڤریکی دیموکراتییانه به کار بهینی و ئەم فه رمانی
پاراستنی به ری شوڤشه راسته وخو بگریته ئەستوی خو ی، زور به باشی
ئەتوانی ئەم ئه رکه گرنه که بباته سه ر، که به لای منه وه له شوڤش خو ی
بایه خدارتر نه بیته که م بایه ختر نییه. وه هیچ گومانیشم له وه دا نییه که گه ل
له ئەنجاما له م خه باته شیا هه ر سه رکه وتوو ئەبی.

دوای بهینی دانیشتن و قسه کردن هه ندی بیده نگ بوون. نه ریمان
باویشکیکی دا، جوامیر بو ی سه نده وه و وتی:

– که شه وه کی زوو بکه وینه ری، بنووین باشتره...

نه ریمان وتی:

– راست ئەکه ی بنووین باشتره. خه و باشتیرین خو له بیر به ره وه یه.

ئه ری به راست خو تو پیته نه وتم نیازی کویت هه یه، شار؟

– نەخىر ئەمەوى بچم بۇ دىي گولان!

نەريمان سەرىكى بادا و لەسەرخوۋ وتى:

– (گولان) ى چى كاكى خۇم! گولان گيانلەبەرى تيا نەماوه، ئەچى لەوى چى ئەكەيت؟ جگە لەمەش ئىستا شەر كەوتۆتە ئەو ناوهوه، پۇژ نىيە سى چوار جار پىگا و دىھاتەكانى ئەو ناوهى تيا بۇردمان نەكرىت!
جوامىر لە دلى خويا وتى: بۇردمان ئەكرى جار بە جەھەننەم، خوى ئەكرد پارچە بۇمبايە ئەيدا لە پەرهى دلم و پزگارى ئەكردم، پرووى كرده نەريمانىش و وتى:

– لام وايە ھەر چوونەكەم چاكتەرە، دواى ئەوهى بەسەرم ھات، لەم دونيايەدا لە ھىچ شوئىنىكى تر ھىچ كاريكى كەم نىيە!

نەريمان بە زەردەخەنەيەكى پىر بەزەبىيەوه وتى:

– لىم ئەبوورىت ئەگەر بلىم من لەم رەئىتە تا لەگەلت نىم. يەككىكى وەكو تۇ ئىستاش و بەر لەم كۆست كەوتنە گەورەيەشت، شوئىنىكى تايبەتى و كار و فەرمانىكى ديارى ھەبووه و ھەشە!

جوامىر تى گەيشت لە نيازەكەى نەريمان، بەلام خوى لى گىل كرد. بەبىرىشيا ھات كە رەنگە نەريمان پرووى نەيە پىي بلى قەدەغەيە لە ناوچەى شەرا سوورپانەوه، لەوانەيە جارىكى كەش بىگرنەوه و ئەويش تووشى سەريەشە ببىتەوه. جگە لەمە، وا چووش بۇ گولان، چ دادىكى ئەم ئەدات كە بەردى بەسەر بەردەوه نەمابى! بۇيە وتى:

– باشە لەسەر قسەى تۇ ناچم بۇ گولان، ئەگەر ئىمەوه شار.

که جوامیر گه پرایه وه مالى لاوه، ژنه که ی لاوه ی مپوموچ دی. ترسا له وه ی میړده که یان گرتبى له باتى ئەم، چونکه هه رچه نده له رووی قانونییه وه هیچ په یوه ندیییه کی نه بوو له گه ل جوامیر به رامبه ر به حکومته، به لام قانون و مانوون پیچرابوونه وه. شتیکی ئاسایی بوو که خزم و که سوکار و بگره خانه خویش بگریت له بریتی میوانه که ی. به شهرم و ترسیکه وه هه والی لاوه ی پرسى:

– سى پوژ له مه وه به ر گه پرایه وه له شارى (ه...) که دی تو ونیت، ئه ویش خو ی شارده وه تا بزانیته مه سه له که ی تو به چی ئه گات. ئه قل به گه وره و بچوکی نییه کاکه جوامیر، نه ئه بوو وا بى سه وشوین خو ت ون که یته!

جوامیر چاوی پرپوو له فرمیسک، رهنگی زهرد هه لگه را و له شی که وته له رزین، ویستی قسه بکات گریان به ری گه رووی گرت، بو یه سه ری شو پرکرد و بیدهنگ رووی کرده ئه و ژووره ی بو یان دانابوو، ده رگا که ی له سه ر خو ی داخست و خو ی دا به سه ر جیگه که یا و دایه پر مه ی گریان، هه موو ئه و فرمیسکانه ی بى په روا هه لپشت که هه شت نو پوژ بوو له ترسی ناحه ز و له شهرمی دو ست به هیژیکی دلیرانه به ربه ستی کرد بوون. ئه و گله یییه هه قه ره قه ی ژنه که ی لاوه هیزی له به ر بری و ده ستی شکاند، له وزه یا نه ما له وه زیاتر خو ی بگریت.

ژنه که ی لاوه خه به ری ها تنه وه ی جوامیر و ماته مینی و گریانى بو لاوه گپرایه وه، ئه ویش له ژیر زه مین ها ته ده ری. که گه پرایه وه مالى چاوی به جوامیر که وت، هیچی نه دایه رووی. خو شی و ژنه که شی، که ئاگاداری وه زعه که بوون، ئه یانزانی که هو ی په ژاره و ماتیی جوامیر ئه وه یه که نه مانى ژن و کورپه که ی بو ده رکه وتوو، به لام نه یان ئه زانی له کو ی و چو ن زانیو یتى.

ئىوارە لاوہ مېزى رازاندوہ لہ ژورہکەى جوامير. ژورتريشى بۇ خۇى بو، كەوا چەند ئىوارەيەك بوو نەيخواردبووہو. كە دانىشتن وەكو جاران پەرداخىكى خستە بەردەمى جواميريش. سەرى سورما هيچ قسەى نەكرد. وايزانى ئاگاي لى نەبوو، قاپەكەى برد بۇى تى كرد، بېدەنگ بوو. ئينجا پىى وت:

– خۆت ئاوى تى كە!

جواميريش بى ورتە قومى ئاوى تى كرد و ناى بەسەريپوہ. لہ نيو سەعات پتر تىپەريپوو بەسەر دانىشتنەكەيانا، جوامير بېدەنگ و پەيتا پەيتا ئەيخواردوہ. لاوہش كە بەقوولى و فراوانىي پەژارەى ئەزانى نقەى لہ خۇى برىبوو، ژورتريش لہبەرئەوہى نەيئەزانى چى بلى و لہ كوئوہ تى ھەلچىت! بۇيە دەسەلاتى بېدەنگى شلەقاندىن و قسە دەست پىكردىنى وازلى ھينابوو بۇ جوامير. ئەميش وا دياربوو ھەتا ئەھات بارى ماتى و خەفەتى لہسەر كەلەكە ئەبوو، بۇيە ئەو چاوەى برىبوويە ئەرزەكە مەگەر بۇ قومدان لہ پەرداخەكەى بەرزى بكردايەوہ. لاوہ تاقەتى چوو، ھەستا چووہ ژورہكەى تر لای منالەكانى. پاش بەينى ھاتەوہ. وەك بترسى لہوہى كە چووہ ژوورى ماتەمىنىي ژورہكە داي گرئت، ھەر لہ دەرگاوه وتى:

– ھەستە جوامير! با ئيمشەو لہ ژوورى نان خواردن شيوہكەمان بكەين، وا ديارە دايكى دارا بەميوانى داناوين، چىشتى خوشى بو لى ناوين. كفتەى سابوونكەران كە خۆت ھەزى لى ئەكەيت.

لاوہ زور چاك ئەيزانى قسەكەى لہ پرمەى پىكەننى ناو شيوہن ئەچىت، بەلام ھەر ئەمەى بەباشتر زانى لہوہى دان بنى بەشيوہنەكەدا و سەرلەنوئى ھەمووى تازەكەنەوہ. جوامير بە ماتىيەكەوہ وتى:

– دەستەكانى خوش بى، كورپى نەمرى. جارى زووہ بۇ نان خواردن. وەرە تو چورپى ئارەقم بو بېنە و دانيشە با نەختى قسە بكەين.

لاوه به سهرسامییه وه وتی:

– ئارهق! ئه وه نیو قاپه که نییه له بهر دهمتا!

به ته ریقییه وه جوامیر وتی:

– تیا نه ماوه!

لاوه به په له سهرسامییه که ی شارده وه و به پرویه کی ته واو خوشه وه نیو

قاپی که ی هیئا خسته به رده می وتی:

– فهرموو ئه وه ئارهق و ئه وه منیش دانیشتم!

هیشتا شووشه که باش جیگیر نه بوو بوو له سهر میزه که، جوامیر پری پیا

کرد و پیکیکی گهره ی بو خوی تی کرد. لاوش به زهرده خه نه یه که وه

په رداخه که ی خوی لی برده پیسه وه وتی:

– نه ختیکیش بو من!

لاوه که په رداخه که ی ئه برد بو لیوی په شیمان بووه وه له وه ی که خوی

خسته بهر قه مچی جوامیر. باشتر ئه وه بوو ماوه ی راز داکوتانی نه دا. وه کو

شتیک که وته ترس له قسه کردنه که ی. له دلی خویا وتی: ئه بوو خوم خه بهرم

بدایه و هه موو شتیکم بو بگیپرایه وه وه کو هه یه به بی ئه وه ی ماوه ی ئه وه بدهم

له خه لکی بیسی. ئیستا خوا ئه زانی چۆنیان بو گیپراوه ته وه و چییان پی

وتوو. به هه له چووم وام ئه زانی تا زۆرتر لی بشارمه وه و درهنگتر راستی

بزانیته بو خوی چاتره. به هیوای ئه وه ش بووم باشتر بوی به ونمه وه، هه زار

و یه کجار داستانه که م له میشکی خوما گیپراوه ته وه، بیرکاریم کردوو،

گۆزیومه که چی به که لکی هیچم نه هات. هه ل له ده ستدان ئه مه

ئه نجامه که یه تی. به لام زۆر سهیره هیچ وا دیار نییه له من زویر بیته!

دهنگی جوامیر هینایه وه سه رخوی که وتی:

– ئه وه چییه لاهه گیان؟ بوچی ده ستت به پیکه که وه وشک بووه؟ نازانم

قسەكەم دەست پى بكام. بەراستى لاوه من شەرمەزارى تۆم. بە خۇراپى و بى ئەوهى بزەنم زۆرم دل ئازار دايت، تۆش دلئەتەهات راستىم پى بلىيت، چونكە ئەوهەندە بە سام و ئىسك گران بوو! ئەمدى كە باسى منالەكانم لا ئەكرديت بەتەواوى تىك ئەچوويت. تومەز تۆ ئەزانى دىي گولان نوگرو كراوه و كەسى لى دەرەنەچووه و هيووا و كاللى منيش لەو دىيەدا پارچە پارچە بوون وەك هەموو دانىشتووانى كەى دىيەكە! ئۆف چى ئەكەى لەگەل كارى خوا!

لاوه ئىستانش كە جوامىر باسى هيووا و كاللى بو ئەكرد هەر رەنگى زەرد هەلگەراپوو، چاوى برىبووه مېزەكە بى ئەوهى هېچ شتىكى تايبەتېى لەسەر بەدى بكات. ئەيزانى ئەبى ئەوئيش قسەيه بكات، بەلام وەختەبوو لىك بېتەوه كە مېشكى نەئەگەشت بەفرايا و هېچى بەبىرا نەئەهات. خوا و راستان كردى جوامىر خوى وتى:

– ئىتر ئەم باسە بەس بى! جارىكى تر دلى هېچ كەسك بەناوبردنيان ئازار نادەم. تەنيا هەقىيان بەسەر منەوه هەيه كە هەتا ماوم ناويانم لە بىر نەچتەوه. ئىنجا با بىنە سەر قسەى دونياىى. ئەمە ناكرى كاكى خوم كە من وەكو دابەستە بەسەر تۆوه بلەوه پىم، ئەبى ئىشى بكام!

لاوه نەيەشت ئەم هەلەى لە دەست دەرچىت بەتەرىقىيەكەوه وتى:

– توخوا ئەگەر قسەى وا بكەيت جوامىر گيان!

جوامىر لەسەرخو وتى:

– زۆر سوپاسى هەستى بەرزت ئەكەم، بىگومان تۆ گەلى پياوہتيت بەسەر منەوه هەيه، بەلام ئەمە قسەى پى ناويت كە زۆر ناشىرينە منيش هەروا بى ئىشوکار بسوورپمەوه (ئىستىكى كرد)... ناشزانم چى بكام؟ فەرمانبەرى ئەوه خو هەر هېچ بىخەرە ئەولاوه نەمىرى منى ئەويتەوه و نەمنيش تازە فەرمانبەرىم پى ئەكرىت. هەموو كارىكى كەش دەسمايەى

ئەوئىت. ئەشزانم تۆ ناتوانى دەسمايە بۆ من پەياكەيت و ھەقىش نىيە كە
بىھەلم بىكەيت. تەنانەت ئەگەر لە وزەشتا بىت، چونكە ئىشى من خانووى
سەرشيۋە. ھەق نىيە سەرھەپاي ئەم ھەموو چاكەيەت تووشى سەرشۋېرى و
قەرزاريشت بكەم. تەنيا يەك رېگەم دۆزيۋەتەو!

لاو ھەلى داىە وتى:

– ئەلئى چى بېكەو ئىش بكەين؟

جوامېر زانى لاو ئەم قسەيە لە بەزەيى و پياوھتییەو ئەكات و ھىچ
لېكدانەوھى لەگەل نىيە، بۆيە وتى:

– نە كاكى خۆم، ئەمەشت لەگەل ناكەم و زۆر سوپاسىشت ئەكەم.
رېگەكەى خۆمت پى بلىم. من جى خانوويەكم ھەيە، تاپوئى لەسەر باوكمە،
ھەرچەندە كاوليان كردوۋە، بەلام ئەتوانم شوئىنەكەى بفرۆشم و بىكەم بە
دەسمايە. لىم گەران و سەرکەوتم ئەو بەشتەر. خو ئەگەر سەرنەكەوتم يا
گرتىشيانمەو بە نوئس لەسەر دەى بىت! ئىنجا تۆ ئەلئىت چى؟

دواى ئىستېك لاو وتى:

– باشە تۆ چەندت دەسمايە ئەوئى بىلئى بەشكو من بۆتى رېك خەم؟
– پىم وتى كاكى خۆم! من دەسمايەى تۆم ناوئىت، شەرپوگەرى خۆمت
لى لا ئەدەى. گوناھە تۆش بەخۆمەو بەسووتىنم، منالئت وردە. وا ديارە
يەككى تازەشتان بەرپوھەيە! جگە لەمەش تۆم ھەلگرتوۋە بۆ شتېكى تر
جارى كاتى نەھاتوۋە باسى بكەم. جارى تۆ پىم بلى كەلاوھكەم چەند
ئەكات؟

لاو نەختى لىكى داىەو وتى:

– ئىستا بەھوئى بى ئاسايشى و شەرپوھە مولك شكاو، لەگەل ئەوھشا
جېگەكەى باشە، لەوانەيە مەترى چوار پىنچ دىنار بكات. چەند مەترەيە؟
– نازانم. بەلام خوى ئەدا لە سى سەد مەتر.

- ئى باشە شتېكت بۇ ئەكات. بەلام تۆ جارى پېت نەوتم چى ئەكەيت!

جوامېر بى سى و دوو وتى:

- كتيب فروشى!

لاوه سەرىكى بادا وتى:

- پۆژەكەى ئەمپۆ نەبى كاسبىيەكى خراپ نىيە. بەلام ئىمپۆ برپوا ناكەم لەم شارەدا پياوى پى بڑى، چونكە تەنانەت گەلى لەو كتيبانەى كە لە پايتەختيش چاپ كراون، لېرە قەدەغەن و خەلكى لەسەر ئەگىرېت! چ جاي كتيبى تر. سەرەپاي ئەووش لام واىە ئىجازەى ئەوېت!

- بىرم لە ھەموو بارىكى كر دوو تەوہ. تىكرا چاكەى لە خراپەى زۆرتەرە. لە پاشا دەسكەوتى ھەرچەندە كەمىش بېت سەلتىكى وەكو منى پى ئەژى! نائەسكىم بەسە!

لاوه نەختى بېدەنگ بوو، ئىنجا وتى:

- ئەوى راست بى من ئەوئەندەى لى نازانم. بەلام كە خۆت لات باش بېت لاي منىش باشە! بەلام ئىجازە چۆن؟

جوامېر وتى:

- تۆ ھەقت نەبى ئەوہ لەسەر خۆم. تۆ تەنيا دوو شتم بۆ بکە، يەكەم كپيارىكم بۆ بدۆزەرەوہ. دووہمىش...

لاوه وتى:

- ئى، دووہمىش... دەى تەواوى كە چى كەت بۆ بکەم؟

جوامېر ھەرچەندە باشى خوار دبووہوہ و ئەشىخوار دەوہ، كە چى ھەر بە شەرمىكەوہ وتى:

- بەقەر ز پەنجا دىنارم بەرى، تا مولكەكەم ئەفروشم.

- توخوا جوامېر ئەم قسە ھىچانە مەكە!

لاوه وای وت و دەستی کرد بهگیرفانیا. جوامیر وتی:

– بینه باشه!

ئەمەى وت و دەستی برد پارەكەى لى وەرگرت و داینا لەسەر میژەكە و وتی:

– بەلام بەبرایه تیمان كه بۆم هینایتەوه لیم وەرنهگریتهوه له بەرچاوت پارەكە ئەدرینم. بەسە ئەوهتەى بەربووم بیست و پینج دینارت داومی. بەدریزایی دە سالیس مانگی دوو دینارت بۆ ناردووم و منالەكانت بۆ بەخێو كردووم، لیژەدا وەك قسەكەى له بین گیرابیت بیدەنگ بوو، پەرداخەكەى هەلگرت و نای بەسەرییهوه. دواى پشوویهكى باش هەناسەیهكى هەلگیشا و هەستایه سەر پى وتی:

– با بچین شیوهكەمان بكهین.

لاوهش بیدەنگ ملی رپی گرت بۆ ژووری نانخواردن، لەویش بى ورتە نانهكەیان خوارد. كه لیبونهوه سەرى له دەرگای بەینهكەوه درێژ کرد بۆ ژووری دانیشتیان و بەدەنگیكى نەختى بەرز وتی:

– دەستەكانتان خۆش بى دایكى دارا... بەراستی كفتهكەشت نایاب بوو و... وەكو هەموو چیشتهكانى كەت.

كه هاتنهوه ژوورهكەى جوامیر، لاوه پى وت:

– چا لى نراوه، ئەلپى چى!

جوامیر وتی:

– نه ئیمشەو ناخۆمهوه. دەستی برد پەرداخەكەى پرکردەوه قومىكى گەورەى لى دا. لاوه ورتەى نەكرد، له دلى خویا وتی:

هەقیهتەى... ئیستا سەرخۆش ئەبى بۆ خۆى بیهۆش ئەكەویت تا بەیانى، ئەمەى چاترە لەوهى تا رۆژ ئەبیتەوه گینگلە بدات لەناو جیدا!

بەم جوړه بیدەنگ دانیشتن. جوامیر ئەیخواردەوه و جگەرەى بەیهك

دائەگىرسان، لاوش بى ئارام يارى بە تەزىيىحە كارەبا دەنك زلەكانى ئەكرد. لە پىر ھەستايە سەر پى وتى:

– من خەوم دى ئەچم ئەنووم. بزنام بەشكو بەياني كپيارىكى باشت بۆ پەياكەم بۆ جى خانووەكەت... شەوباش!
– شەوباش! خوات لەگەل.

بەياني كە جوامىر چووه بنج و بناواني مەسەلەى جى خانووەكەى بۆى دەرکەوت ئەو حىجزەى خراوتە سەرى لانەبراو ھىشتا. ئەویش بەبىدەنگ ئەرزوحالىكى دا بە كاربەدەستان تيا نووسى، كەوا لەبەرئەوھى ماوھى زىندانى كردنى تەواو كردووھ داوا ئەكات كە حىجز لەسەر شوين خانووەكەى لابرېت بەتايبەتى كە ئەيەويت بيفرۆشيت و لەم شارە بگويزرېتەوھ بۆ يەكى لە شارەكانى خوارووى ولات، وھ داواى لە كاربەدەستان كرد كە ئەوان بەئارەزووى خويان شوينەكەشى بۆ ديارى بكەن.

جوامىر خۆى ئەيزانى كە ھەلبىژاردنى شوين ھەقى خۆيەتى ويستى ئەو ھەقەى خۆشى بخاتە دەست ئەوان. داواى ئەم ئەرزوحالە بانگ كرايە دايارەى ئاسايش و ھۆى ئەم بربارەى لى پرسرا. ئەویش وتى كەوا داواى مردنى ژن و منالەكەى پووخاندنى خانووەكەى ھىچ پەيوەنديەكى واى نەماوھ بەم شارەوھ كە لاي خۆشتر كات لە شوينىكى كەى ولات، بەپنچەوانە لىرە برىنېشى ئەكولېتەوھ، جگە لەوھ ھەزىش ئەكات پىگەى درۆ و دەلەسە لە ناحەز بگرېت و چۆن ئەم دە سالە دوور بووھ لەم ناوچەيە ئىستەش بەيەكجارى و بەئارەزووى خۆى خۆى دوور ئەخاتەوھ. پاشماوھى عومرى دوور لە ھەرا و ھۆريايەك بەسەربەرېت لە ژىر سىبەرى قانون و نيزاما!

ئەم قسانە و ئەو راپۆرتانەى لە بارەى بى چالاكىى جوامىرەوھ درابوون بە كاربەدەستانى سەلماند كە جوامىر نەك ھەر كەلكى ئەوان، كەلكى لەشكرېشى پيوھ نەماوھ. بۆيە يارمەتییان دا كە زو ئىشەكەى جىبەجى

بېي. لاوېش كېرپارىكى بۇ دۆزىيەوې بە نرخیكى باش جى خانووهكەى لى
كېرى.

بەر لهوهى خانووهكە بفرۆشیت شهویك له مالى لاوه له ژوورهكەى خویا
ئەیانخواردوه، پرووی تى کرد و پىی وت:

– كاكه لاوه برپارىكم داوه ئەبى يارمه تيم بدهيت جېبه جىي بكه م چونكه
بۇ هه موو لايهك باشه!

– بىلى بزانم! بىگومان هەر كارىك چاكهى توى تيا بىت من نامادم
به هه موو توانا يارمه تيت بدهم!

– ئەمه وىت له سبه ينيوه بگويزمه وه ليره. بۇ خوم شويني پيكه وه بنيم.
ئيتر به سه ئەم سپلى لاورگييه!

لاوه دواى ئىستىك سهرىكى بادا وتى:

– جارى بەر له هه موو شتىك تۆ سپلى لاورگ نيت، دل و جهرگيت. له
پاش ئەمهش به لاي منه وه چاكتر ئەويه گواستنه وه كهت بخه يته دواى
ئەوهى كه دهست ئەكهى به ئيش كردن و ئينشاللا سهر ئەكه وىت! ئەوسا
هيج گله ييم نيه له گواستنه وهت!

– كاكى خوم من بابايه كى سهر به گو به ندم. ئەگەر به هوى مناله كانه وه.
نه بوايه هەر له سهره تاوه نه ئەهاتمه ئيره. به لام وتم كه هه موو دنيا بزانيت
منالى من ئەو به خويان ئەكات به لاي خومه وه ئەبوو به كه ريتى و به لاي
خه لكيشه وه به سپله يى، ئەگەر يه كسەر له زيندانه وه پروم نه كرده يه مالى
ئيوه!

– ئەمانه قسهن. ئەوه تهى هاتوو يته وه كهس هه والى توى نه پرسيوه،
بروا ناكه م له مه و دواش بيپرسن. كه وتوون به دهردى خويانا. هى وه كو من
و تو مه گەر له ره شبگيرىكا تووش ببىت كه ئەوهش نه گونا همانى تيايه و
نه ناگربرى بۇ ئەكرى!

– لای من وا نییە، من و تۆ زۆر جیاوازین. لای میری من کابرایەکی داخی زیندانی سیاسیم بەناوچەوانەوہیە، بەلام تۆ یەکیکی وەکو ھەموو کوردیکی ئاسایی تر. لە پاشا نابیی من دەرسی لەو چەند رۆژە وەرگیرم کە تیا ون بووبووم؟ تۆ ناچار بووبوویت خۆت بشاریتەوہ و مأل و منال و کاروبارت جی بەیلت، ئەمە ھەمووی بەھۆی جەناہمەوہ! جا تۆی بی تاوانی لە ھیچا نەبوو بۆچی تووش بکەم؟ نە، نە، بەھیچ جوریک نابیی جاریکی تر تۆ و مأل و منال بەخەمەوہ ئەو دەردی سەری و ناخۆشییەوہ لە پیناوی ھیچیشا!

لاوہ ھەرچەندە بەو ئەرزوحالەشی نەئەزانی کە جوامیر دابووی لە بارەدی دوورکەوتنەوہیەوہ لە شار، ھەر بەوہی کە لای وابوو مل ئەداتە کاسبی و ئیتر خۆی لە ھەموو گومانیک دوور ئەخاتەوہ، سەری سورمابوو لەم قسانە. بۆیە وتی:

– بەلای منەوہ ئەم قسانە بی سەرۆپین! لەگەڵ ئەوہشا تۆ خۆت چۆنی بەباش ئەزانی وا بکە!

– زۆر سوپاست ئەکەم. کە وابوو لە سبەینیوہ ئەگویمەوہ.

– خیری پیوہ بی. باشە ئەگویتەوہ کوئی؟

– ھەزناکەم پیت بلیم چونکە (بەتەریقییەکەوہ) تا خۆم بانگتان نەکەم نامەوێت بیئە لام. ھەروا نەختی شوینەکەم ریک ئەخەم ئەوسا خۆم دیم ئەتانبەم!

لاوہ بە رازی بوونیکى ناچارانە و سەرسورمانەوہ وتی:

– باشە گیانەکەم بام ئەمیش بەدلی تۆ بی. ئی ئیتر ھیچی کەت ماوہ؟

– ھیچ، گەلی سوپاس. جوامیر ھەستی ئەکرد لاوہ وەك منال یان نەخۆش لەگەلی ئەجوولیتەوہ، بەلام گوئی نەدایە.

نزيكەى مانگىك دواى ئەو شەوہ ئىوارەيەك لاوہ بەرەو مال ئەبووہوہ، دوو سى پوژ بوو لە وەخت و ناوختا جوامىرى ئەكەوتەوہ بىر. لەو پوژەوہ كە پارەى جى خانووەكەى وەرگرتبوو لە كرىارەكەى لە دايرەى تاپو، لە هېچ كونيكەوہ دەرئەكەوتبوو. لە كەسىشى نەبىستووہ دوكانى كتيب فرۆشى دانابىت! ئەگەر جوامىرى باش نەناسايە لىئى ئەكەوتە گومان و ئەيوت: كەوتۆتە دواى ئافرەت و قومار و خواردنەوہوہ، ئەوئەندەى پى ناچىت پارەكەى لى دەرئەهينن و وەك ماسىى مردوو ئەكەوتتە سەر ئاو. بەلام ئەيزانى كە جوامىر لەوانە نىيە، مەگەر بەندىخانە گورپىبىتى! لەگەل ئەوہشا رەوشتى مانگ و نىوى رابردووى واى پيشان نەئەدا. بللى چى، دوور نىيە لە لاتىيا وا خووى پيشان دابىت، پياوى لات خواردنەوہ و قومار تەرك نەكات چى ئەكات! منەتى نەبى بابچى ھەر ويسكى بخواتەوہ وەك (م.م)ى ھاورپى قوتابخانەم لە ئىمتىحانا وتى: بنىادەم زالمە لە ئاوى نەھريشا مەلە ئەكات و لە ئاوى بەھريشا! ھەر چوئىك بى رابواردنى لە مەولام ئەبى بى جوامىر رىك خەم. خوا لە بەلاى بپاريزىت زور دەرد و ئازارى دى. لەم چەشنە بىرانەدا بوو لە سووچى كۆلانەكەيان پىچى كردەوہ ئاسو مەمەند بەرەنگارى بوو، زەرفىكى داىە دەستى و بەئەسپايى وتى:

– ئەمە ھى جوامىرە!

ئىتر وەك ئەرز قووتى دابىت چوون لە پىر دەرکەوت واش لە چا و ن بوو. لە كاتىكا لاوہ بەحەپەساوى زەرفەكەى خستە گىرفانىيەوہ و خەرىكى گلەيى بوو لە بى وىلى و ساردىيى ئاسو، كە لاى خووى دۆستى جارانى ئەم زورتر بوو تا جوامىر. لاوہ ئاوپى داىەوہ دى دوو زەلام لە پشتىيەوہ

ئەھاتن، يەككىيان (ت...) كورپكى گەرەكەكەيان بوو، خەلك لىي
كەوتبونە گومان كە پەيوەندىي بەدايەرەي ئاسايشەو ھەبى. ئەمە
بەھىزترىن پاكانەي بۇ بى وىلىيەكەي ئاسو كورد و زور پەحمەتېشى نارد
بۇگورپى باوكى كەوا ئەوۋەندە بەخىرايى فەرمانەكەي تەواو كورد كەس ھەر
ھەستېشى پى نەكرد.

لاوہ بۇ دلىيايى نەختى لەبەر دەرگاكيان خوى راگرت. ويستى لەگەل
(ت...) قسە بكات، بەلام ئەم نەيخستە بەرى وتى:

– چۆنى كاكە لاوہ! ئەوہ چى بوو كورپى مەمەندە گۆج چاوى بە تۆ
كەوت وەك راوى نىن بوى دەرچووا! ئەبى ئېشى چىي ھەبى لە گەرەكى
ئېمە؟ خوا چاكى كات بەينىكە سەرمان سووكە!

– بەراست ئەوہ چى بوو، تىژ بەلاما تىپەرى سەرم لى تىك چو ئەو بى
يا ئەو نەبى؟

– نە ئەو بوو، من باش ناسىم، بەلاما تىپەرى. ديارە بى سەلام. چونكە
ئېمە جاسوسىن ئەوانىش نىشتمانىن! نازانى ئەگەر جاسوس بوومايە
ئەوم بەگرتن ئەدا. قەي ناكات بەد بەخووا.

– بەد خووا، ئىستە ئوغر بىت!

– بەخووا نىازم ھەيە سەرى لە مالى خوشكم بەدم لەگەل جەمالى خالم
ئەچىن. شەويش بەناچارى لەوى ئەمىنەنەو. كەي خوا ئاوى بەم ئاگرەدا
ئەكات و خەلك رزگارى ئەبىت. ھەموو مردىن، بەسە بەس! خوات لەگەل.
– خواتان لەگەل.

لەبەر خۇشپىيەوہ وتى:

– ئافەرىن ئاسو گيان بۇ خوت و دەستوبردت.

لاوہ ھەر كە گەيشتە ئەودىو دەرگاكيان خويان زەرفەكەي لە باخەلى

دهرھينا و كرديهوه. له پيش هه موو شتيكا كو مه لئ ده ديناري لي كهوته خورئ، كه ژماردي په نجا دانه بوو. ئينجا نووسراوهكهي خويندهوه كه ئه مه بوو:

«كاكه گيان!»

ليم گهړئ با بهر له هه موو شتيك جاريكي تر سوپاست بكه مه وه بهرام بهر بهو ئهرك و ئازاره لي رهووي خووم و مال و منال مه وه تووشت بوو. كاكه! ليت ناسارمه وه كهوا به دريژاييي سي چوار مانگي دوايي بهنديخانه، ميشكم مهيداني خهباتيكي بي وچان بوو له مياني دهسكهوت و خووشي خووم و دهسكهوت و خووشي كو مه لدا.

«كه رزگارم بوو چي بكه م! خهريكي پيگه ياندني هيو و كالئي خووم بم، يا ژيانم بو هينانه دي و پيگه ياندني هيو و خووشي گهل تهرخان بكه م؟ بو خووم بريم يا بو خه لك؟» له پاش ئه م خه با ته تاله (خووم) سهركهوت به سه ر خه لكا بهو به هانه يهي كه ده سال له پيناوي خه لكا گيراوم و ژن و كور و خووم تووشي ئه ويه ري ئازار و دهر د و كویره وه ري بووين له گهل ئه وه شا يه كيك دهروويه كي لي نه كردينه وه. له پاشا گهل كه سي زوره، هيو و كالئي بي كه سن، له من زياتر كه س شك نابهن. ئه وه ي تووشي بووم له پيناوي گه لا به سه ئيتر، له مه ولا خهريكي هيو و كالئي خووم ئه بم، هه موو ژيانم بو ئه وان تهرخان ئه كه م. به لي به سه ر زاري ئه نجامي زورانه كه ي ميشكم و ابوو، به لام راستييه كه ي ئه مه سهركه وتنيكي فشه ل و بي بناغه بوو. چونكه زور جار ئه هات به بيرما ئاخو به ختيا ري و خووشي هيو و كالئي من ئه توانريت له به ختيا ري و خووشي خه لك جيا بكرتته وه؟! ئايا ئه توانم گولي هيو اي خووم پي بگه يه نم له كاتيكا كه باخي هيو اي گهل وشكي كات و خه لك به ئاواتي خوئي نه گات؟ ئايا دوژمن ربي ئه مه ئه دا و باوه ر به م خو له گهل دابرينه م ئه كات؟! ئايا ئه گه ر خو له گهل دابرينه كه م ئه وه نده ته واو و

یہ کج ارہ کی بی کہ دوژمن باوہرپم پی بکات نابی بہمایہی نہنگی و سہرشوپی بو خوم و مال و منالم؟ کہس باوہر بہوہ تہکات کہ دەست ہلگرتنی تہم پڑیمہ بوگہنہ خوینمژہ لہ یہکیکی وکو من، بی نرخ بووہ؟ نہء من خوشم لہو باوہرہدا نیم کہ بہبی نرخیکی گران جیبہجی ببیت! تہمہ باری بیر و لیکنانہوہم بوو تا ہاتمہوہ. کہ ہاتیشمہوہ بہسہر ولاتی ویران و مالی کاول و دوستی گیراو و کوژراو و خزمی مال تالانکراو و خہلکی بی تاوانی لہ ژیر دارا پزینراوا ہاتمہوہ، زیاتر لہ جارن تہو نزمی و ناپیاویہم بو دہرکہوت کہ لہ پیگہی دەست بہ کلاوی خوگرتن و خہتہسووری لہ خوم دووریدا بہسہرم دیت. رہنگہ پیاو لہ کاتیکی ناپیاوی و ترسنوکی و بی ورہیی و زارہترہکیدا بلی (حیز و سہلامت)، تہی تہگہر وکو مامہ رہشہی خومان تہیوت: حیزیش سہلامتیت دەست نہخات، چی تہکہی؟ لہ تہنجاما دامنا ہموو تہم راستیانیانہ بخمہ پیش چاوی کالی و لپی بگہریم تہو دللی خوئی بکات بہسہریشک، کام ری پی بو ہلہبژاردم تہوہ بگرم. رہنگہ لہم برپارہما ترسنوکی و لہ لیپرسینہوہ و لہ تہنجام خو دزینہوہیہکی تیا بیت، بہلام سہبارت بہو دہرد و پہژارہیہی دہ سال کردبووم بہگہرووی کالیدا بہخاوہن ہہقم تہزانی تہمجارہ چارہنوسی ہموومان بخمہ دەستی تہو، تہگہر چی جاری پیشوش و نہبی بہدہست من بووبیت. بہلام وکو دیت حسابی کالی و ہیواشم تہوہ بوو بہ ہیچ دہرچوو، ہہر وکو خوا ویستبیتی تہو بہہانہیہشم ببیریت!

جا کاکا خوم دوا تہوہی کہ بہسہر من و مال و منالی من ہات، دوا تہوہی بینیم بہ بہر چاومہوہ چی بہسہرگہل و ولاتہکہشم دیت، تہوہندہی سہری دہرزبیکہ پیاوہتی و جوامیری لہوہدا تہبینیت کہ یہکیکی وکو من سہلت و قولت و ہہست بہلیپرسینہوہکہر و فرمانی نیشتمانی و نہتہوہیی خوازان، سہری خوئی کز بگریت و مل بداتہ نان پہیداکردن. نانی چی و بو کی؟ کی ہہیہ نانی بہو نرخہ بہینی؟ نامہردت نہکہن با خوینی تہم

ھەموو لاو و پېر و ژن و پياوھ ھېچ بى، كە نابى لاي ھېچ خاوەن ويژدان و شەرەفيك ئەمەش وەھابى، بەلام گريمان ھەمووى ھېچ! ئەى خويىنى منالەكانى خۆم؟ ئەى تۆلەى ھيوای گيان و شيرينى ژيانم ھەروا بەفېرۆ بېروا؟ ئەگەر لايبوردين و چاوپوشينى دەستدار پېر بى لە پياوھتى، لايبوردين و دەست ھەلگرتنى بېدەست پېر لە نا پياوھتى و سەرشۆرى و نزمى و گيانى بەندايتى! جا بېرم كردهوھ و ھەموو لايەكى مەسەلەكەم بەراورد كرد لەگەل يەك، لە خۆرى نيوھپۆى قرچەى ھاوين باشتەر ديار بوو كە شوينى من شاخە نەك شار، فرمانى من خەباتى چەكدارى دژى داگيركەر و چەوسينەرەوھيە نەك دوكاندارى و حيزە بخويى! ھيوای من ھەر ھيوای من بوو، بەلام شۆرپ ھيوای ھەموو گەلە. ھيوای بى ھيوايان و ھيوادارانە! بۆيە بېريارم دا كە بچمە ريزى خەباتەوھ و ھەر بۆ ئەوھى بارى خۆشم سووكتەر كەم جى خانووەكەم فرۆشت، كەوا نيوھى پارەكەيم بۆ نارديت. ھەنديكى، واتە (پەنجاي) لە برىتى ئەو دەست قەرزەى داتمى و ئەوى كەيم بۆ ھەلگرە بۆ تەنگانە! نيوھكەى كەشى ئەدەم بە سەركردايەتتى شۆرپ. ھيوام ھەيە لە پرووى ونبوونى منەوھ تووشى ھېچ ناخوشىيەك نەبن. ھەر بەم نيازەش بوو كە لە مالتان گواستمەوھ و لە ھەندى جى قسەشم پى وتبوون. ئەبى ليم ببوريت...

تېبىنى: ئەگەر نامە يا شتىكت بوو ئەتوانى بەھۆى ئەو كەسەوھ بۆمى بنىرى كە ئەم نامەيەت ئەداتى.

برات ج....»

لاوھ ھەردوو چاوى پېر بوو لە ئاو. تەفەكەى گەرووى قووت دا و لەبەر خويەوھ وتى:

– ھەقى بوو، ئەى چى بكات؟ ھەموو پياويكى تريس ھەر ئەبوو وا بكات. بەراستى كورپكى بەدبەخت بوو. ھېچ شتىكى بۆ نەھات. خوا بكات

له خهباتا وا نهبى، ئهگينا سهريشى ئهنيته بانى. خوا لىي نهگرى زور سووچى دايكىمى تياوو، ئاسكولى بدايه ميژووى ژيانى ههردووكيان ئهگورا و به تهواوويش ئهگورا. مهگه منيش بچمه سهر رهئى جوامير خوئ كه ئهلى لهواى بوونهوه له چارهى نووسراوه وههابى وهكو بوو، كه ئهمهش هيچ ماناي نيهه. ئهوا داستانى برينداركردهى خوئ بوئى گيرامهوه، بوو بهبنچينه بو ههموو ئهم كويزه وهرييهى دوايى. بهههنگاوئىك، بهباويشكيك، بهئيستيك، بهقهيتانى قوندهره كرانه وهيهك، بهههلهنگوتنى ههمووى ئهگورا. ناليم چاتر ئهبوو يا خراپتر بهلام ههركيز ئهمه نهئبوو كه بوو. رهنگه ههندى كهس بلين كهوا ئه انجام هه ئهمه ئهبوو كه بوو، بهلام ئهم قسهيه راست نيهه. ئهمه بهريكهوت بوو، ريكهوت و بهس.

بيريكى هات بهميشكا زهردهخه نهيه گرتى و وتى: دهى ئهويش بهسهرچوو. ئهگه له شار بمايه وه رهنگه بهدرىژاييى روژ برينى سارپژ بييت و بير له مال پيكه وه نانه وه بكاته وه، بهلام ئيستته. ههى هوو! ههى هوو! وهيش جوامير گيان بهراستى ههفته ئه وهنده بروا به بهخت بكهيت!

چېشته نځاویکی درهنگ بوو فرۆکه به ئاسمانا وهك واشه بو نیچیر
 ئه سووراپه وه، كه هیچی بهدی نه ئه کرد ئه و دار و دهوون و كهژ و كیوهی
 ئه دایه بهر لیژمه ی شهستیر و گرمه ی بو مبا! چه كداره كانی له شكر تاك و
 ته را بلاوه یان لی کردبوو. هه ریه كه خو ی له په نا بهرد، چال، بن بنچك و
 کویره شیویکا مه لاس کردبوو. جوامیر كه له په نا تاویریکا دانیشتبوو
 چاوی بریبوو ه ئاسمان. هه ر گفه ی فرۆکه دوور كه وته وه دهستی کرد
 به گیرفانیا نامه یه کی ده ره ئینا كه له لاوه وه بو ی هاتبوو. ده ری هینا و بو
 سییه مین جار خویندییه وه.

«جوامیر!»

گیانه من داوای لیبور دن له تو ئه كه م، چونكه هیچ چا كه یه كم له گه ل
 تو دا نه كرده وه له درۆ زیاتر. له و پرۆزه وه تو گیراویت هه تا ئیستا من درۆ
 له گه ل تو ئه كه م. ئه مه ش هه مووی سووچی یه كه م درۆم بوو. ئیتر وهك
 ماره كه ی شیخ ئومهر له گه ردم ئالا، هه رچه ندم ئه كرده و ئه كووشا
 نه مه ئه توانی خو می له ده ست رزگار كه م، به نا چاری درۆی كه م ئه دایه
 به ری بو ئه وه ی رایگرم و هه ره س نه هیئی. ئاوها به م جوړه كاتیكم زانی
 كیویکی درۆ كه وتوو ته به ینمان، كه به دریژیایی ئه مسال من له خوام
 ویستوو به هه ر چه شنی بیته بتوانم هه لی كه نم له بن و نه یه یلم، به لام هه ر
 چه ندم ئه كرده زاتم نه ئه كرده. پێش ئه وه ی تو بییته وه ئه ترسام، ئه ترسام
 ئه گه ر راستی بزانیته رقت لی م هه لېستی و له کیسم بچیت. به لام كه چاوم
 پیت كه وت تی گه یشتم كه ئه گه ر ئاگاداری خو م نه بم و زور له سه رخو و
 به شیینه یی ئه و كیوی درۆیه ت له بهر چا و لانه به م، له وانیه له کیس خوشت
 بچیت و شیت ببیت، بو یه كه وتمه درۆی زیاتر هه لېه ستن. نه خیر ئه مجا

ناچار بووم خەلکی کەشی بەچەشنیکی زیاتر تێوہ بگلینم!
لەگەڵ ئەوہشا ھەتا باشتەر لەوہ ئەگەیشتم کە ئەم کەلەکە درۆیە سەر
ناگریت و لە چاو ترووکانیکا راستیت بو دەرنەکەویت و ھەموو رەنجم با
ئەبیا.

کە تۆ گیرایت کەس نەیزانی لە کویت و چیت بەسەر ھاتووہ. لە پاش
شەش ھەوت مانگی ھەول و تەقەلا و تکا توانیمان شوین و
بەندیخانەکەت بدۆزینەوہ، ئەویش بەیارمەتیی خزمیکی دووری دایکی
داراوہ کە لەو شارە قۆمیسەر بوو کە تۆی لی گیرابوویت. نەک ھەر تووشمان
لە پاش ملە پی ناساند و دەستەبەر بوو کە ھەر چۆنیک بیت نامە یە کمانت
بگەینیت، چونکە ئەوسا قەدەغە بوو، ماوہی کەسیان نەئەدا پەیوہندیان
پیوہ بکات، بەتایبەت بەتووہ کە بە سەرکردە یەکی گەورە ی (پارتی...)
دانرابوویت. کە ھاتمە سەر نامە نووسین سەرم سوپما چیت بو بنووسم؟
چ دڵخوشییەکت بدەمەوہ؟ چی ھە یە پیستی بلیم و شیت و ھارت نەکات؟ جا
ئەوہ رەوای ھەقە؟ ئە ی چی بکەم؟ وازینم ھیچت بو نەنووسم، شەرمە و
دلیشم نایھینی. نامەت بو بنووسم و باسی ژنەکەتی تیا بکەم کە بە دەم
ژانەوہ بەجیت ھیشتووہ شایەتیی نا پیاویبە لە خۆمی ئە دەم، چونکە وای
دەرنەخا ئاگام لییان نییە، ھات بەبیرما لەو شەوہ زەنگە ی ژیانت مۆمی
داگیرسینم ترووسکایی بخاتە تاریکستانی زیندانە کە تەوہ، ھیوایەکت
بدەمە دەست بەدریژیایی سالانی بەندیخانە کاویژی پیوہ بکەیت و خەوی
پیوہ ببینیت. ھیوایەکت بو بمی و خۆتی بو ھەلگری. دامنا ئەوہت بو
بنووسم کە نووسیم، «کالی کورپیکی جوانی ئیسک سووکی بووہ ناومان
ناوہ ھیوا». ئەمە سەرەتای درۆکەم یا درۆی یە کەمەم بوو. پرۆا بکە ئەوسا
کە کردم ھیچ بەبیرما نەئەھات راکرتنی ئەم درۆیە ئەوہندە ئەکەویت
لەسەرم، ئەگینا رەنگە ھەلم نەبەستایە. دوا ی ئەمە کە حالی
بەندیخانەتان گۆرا و گوێزرایتەوہ بو (ن...) و نامەت بو ناردم و داوای

نامەى كالى و وينەى هيوات كرد، ناچار بووم ئاسكوۆلى خوشكيشم
راكيشمە ناو داوى درۆكەمەوه كه جاروبار نامەت بو بنووسيت بەناوى
كاليوه. ئەوهبوو زوو وينەم بو نەناردیت، بەلام تو ئەوهندە سەرت كرده
سەرم ناچار بووم وينەيهكى داراي كورم بو ناردیت.

ئيتەر بەم چەشنە ھەر درۆيهكم كوۆمەلى درۆى كەى ئەويست بو پالپشتى.
ھەموو پاكانە و بيانوشم ئەوهبوو كه نيازەكەم چاكە و ئەشمبيني كەوا
چ رۆشناييەكم خستووھتە ژيانى تاريكى ناو زيندانتهوہ و چ خويناكەم لە
دەمارتا ھيناوھتە جوۆش. بوۛه ھەتا نزيكى بەربوونت ھيچ پەشيمان
نەبووم لە درۆكەم! بەلام لەوساوه، پەشيمانان شاخيان لى بروايە لە من
ئەروا، بەتايبەتى داوى بەربوون و ھاتنەوھت ھەر وھختە بوو شيت بېم،
نەمەزانى چى بکەم و چۆن خۆم پزگارکەم و چۆن راستيت پى بلیم. ئەو
رۆژە كە پيم وتى: چوون بو مالى پوورى ھەروا ھات بە دەمما، نەمزانى
خوا ويرانى ئەكات بو ئەوہى درۆكەى من بشاريتەوہ، شاردرابووشەوہ،
ھيچ نەبى تا بەينيك. بەلام چوونە ناو (ل. ا. ن) ت ماوہى درۆى نەھيشتم.
پيوستە راستى بزانيت، بەتايبەتى كە بەمردنيانت زانيوہ و شيوہنى خۆت
بو كردوون، ئيتەر بوچى نەشزانى كە چۆن مردوون.

بەلى كاكە جوامير كالى مرد، بەلام بەسەر منالەوہ، خوۛى و كورپكەى
ھەر ئەو رۆژە مردن كە توۛى تيا بريندار كرايت. بيگومان گوناھكارى
گەورە و سەبەبكاريش لە مردنيانا ئەو دوژمنە زۆردارە خويناخۆرەيه كە
توۛى بەناھەقى نا گوناھ بريندار و ھەپس كرد و ئەوانى بەو حالە
ھيشتەوہ و ھاتوچوۛى تيا قەدەغە كرد، كە خەلك و خواش نەتوانن
دكتوريكيشى بگەيەنن بەسەرا، ھەر نەبى بو داخ لە دل دەرکردن.

ئەمە بوو داستانى درۆكەى من، ئيتەر ليم ئەبووريت يا نە!

برات: ل....»

جوامير ئه‌وه‌نده گريا هه‌موو نامه‌كه‌ى به فرميسك ته‌ر كرد. وهك له خه‌وا
بيت گويى له دهنگى هاوريكاني بوو بوى ئه‌گه‌ران و ئه‌يانوت:
- جوامير! كوايت، له كوي خزاويت! وهره ده‌ره‌وه با برۆين بو‌ردمان
برايه‌وه.
نامه‌كه‌ى خسته‌وه گيرفانى سه‌ر دلى و چاوى سپى و به‌پاكردن خوى
گه‌يانه‌وه هاوريكاني.

- له دواييدا به پيوستې نيزانم نهو چهند وشه يه ي
ماموستا برايم نه حمده له ژماره (۵) ي (پزگاري) دا
(۱۶ل، ۱۹۶۹/۶/۲۲) له باره ي چيرپوکه که وه
نووسيو به تي وهکو خو ي بيخه مه پيش چاو:

ژاني گهل

چهند وشه يه ك له بابته نه م داستانه وه:

«له نيساني ۱۹۵۶ دا دهستم كرد به نووسيني نه م داستانه. كو سپي هره
گوره ي ريگه م نه وه بوو چو ن وا بکه م له چنگ سانسوري رږيمي نوکهر ي و
کو نه په رستي نووري سه عيد پزگاري بکه م و بيگه يه نمه ده ست خو ي نه واران ي
کوردي. بو زال بوون به سر نه م كو سپه دا ريگا کو نه که م گرته بهر، ريگه ي
شو ي نه ون ي و شارد نه وه ي زمين و زه ماني داستانه که و دهر نه خستني ناو و
ره گز و نه ته وه ي قاره مانه کاني. به لام نه وي راست بي تا من به کاو خو لي
بوومه وه مهرگي شيخ مه محمود ي گوره و هه لکو تانه نامه ردا نه که ي سر
ميسري به سر داهات له تشريني يه که مي ۱۹۵۶ دا. حکومته نه وياني
کرد به به هانه ي کوشتن و گرتن ي خه لکي سلېماني و نه ميشياني کرده
به هانه ي دامه زران دنه وه ي حوکمي عورفي له سه ران سه ري عيرا قدا بو راوانان
و گرتن و نازارداني نازاد يخوازان و روشن بيران. منيش له پريشکي رزگارم
نه بوو. دواي گيران ي خو م، ماله وه که و تېونه شارد نه وه ي که لوپه ل و
نووسين و کتېبه کانم، هر به سته يه کيان له شو ي ني شارد بو وه و هر
باوه له يان بو لايه ک په وانه کرد بوو. که زولم و زور نه ختي ته مي په وييه وه و
به ره به ره که و تمه وه سه روکاري شته کانم، هه ندي نووسين و کتېبم هر بو
نه دوزرايه وه. لام وايه نه وه که سانه ي لامان دانابوون ترس زوري بو

هینابوون سووتاندبوویان. لام وابوو ئەم داستانەش یەکیکە لەوانە. زۆر
هەولم دا سەرلەنوێ بینووسمەوہ بۆم نەکرا. تا پیرار لە ناکاو ھاوڕێیەک
باوہلی کتییی بۆ هینامەوہ دیم داستانە بۆرینی تیاہ.

بەینی لەمەوبەر کە بنەمالە (پزگاری) داوای داستانیکیان لێ کردم،
دامنا کە بەپێی تەمەنیان بلأویان بکەمەوہ، جگە لەو داستانە لێ
۱۹۳۴ دا نووسیبوووم و لام وایە جاری کاتی بلأوکردنەوہی نەھاتووہ. نەک
ھەر ئەمە واشم پەسەند کرد کە هیچ دەستکارییەکی ئەوتۆی نەکەم کە
شێوہ و تام و بۆن و بەرامەمی سەردەمی نووسینەکە لێ دوورخاتەوہ.
بۆیە وا وەکو لە ۱۹۵۶ دا نووسراوہ داستانێ (ھیوا، یا ژانی گەل) پێشکەش
بە خویندەوارانی (پزگاری) ئەکەم. هیوام ھەبە بەدلیان بێ.

۱۹۶۹/۶/۲۰

ھ.ل.ب

– لە ژمارە (۷) ھی هەمان گۆڤاردا (۱۹۶۹/۹/۲۱، ل ۱۰) لە خوارەوہ،
مامۆستا برایم ئەمەشی نووسیوہ:

«لەسەر داخواری بەجیی ھەندێ خوینەرەوہی بەرپز دامنا کە ناوی
ئاشکرا لە قارەمانەکانی داستانەکەم بنیم.»

منیش هیوادارم کە مامۆستا برایم لەم جۆرە بەرھەمانە و شاکارە
ئەدەبیانە لێ بێ بەشمان نەکات.

كورتەيەك لە ژياننامەى

مامۇستا ئىبراھىم ئەحمەد

نووسىنى: جووتيار

مامۇستا ئىبراھىم ئەحمەد سىياسەتمەدار، رۇژنامەنووس، چىرۆكنووس، شاعىر و مافناسىكى ھەلگەوتووى نەتەوھكەمان بوو.

بەھارى سالى ۱۹۱۴ لە خىزانىكى نىشتمانپەرورى شارى سلىمانىدا چاوى پىشكوتووه. باوكى ناوى ئەحمەد بەگى فەتاح زادە و يەككە لە دۇستانى نىكى شىخ مەحمودى حەفەيد بووه. پەرمى فەتاحى مامى ئەفسەرى سوپاي عوسمانى بووه، لە كاتى دامەزراندنى حكومەتى كوردستان، بەرپابەرى شىخ مەحمود، گەراوتەوھ شارى سلىمانى و ھەك ئەفسەرىكى پروناكبير و بەئەزمون بەشدارىي لە حكومەتەكەدا كردووه. پەرمى فەتاح زياتر لە ھەر كەسكە كارى كردووتە سەر مامۇستا ئىبراھىم ئەحمەد و ھانى داوھ بخوئىت و پى بگات و خزمەتى نەتەوھكەى بگات.

سەرەتا لە يەككە لە حوجرەكانى شارى سلىمانىدا خوئندووئەتى، ئىنجا بەھوى زىرەكى و وريايىيەوھ ھەر زوو خراوتە قوتابخانە و ھەتاكو پۆلى دووى ناوئەندى خوئندووھ. پاشان چووئە شارى بەغدا و لەوئىش چەند سال خوئندووئەتى. سالى ۱۹۳۴ لە زانكوى بەغدا-كۆليژى حقوق وەرگىراوھ.

سالى ۱۹۳۷ خوئندنى تەواو كردووه و بووه بە محامى. ھەر لەو سالەدا نامىلكەى (الاکراد و العرب)ى نووسيوھ و مامۇستا ھەمزە عەبدوللا (۱۹۱۵-۱۹۹۸/۱۲/۱۳) كە يەككە لە خوئندكارە ھەرە نىكەكانى زانكوى بووه، بوى چاپ كردووه. ئەو نامىلكەيە لەو پۆژگارەدا دەنگى دايەوھ

و پروناكبيرانى كورد و عەرب زۆر بەرز نرخانديان. حكومەتى ئەو دەمەى عىراق نامىلكەكەى قەدەغە كرد و پۇلىس كەوتە كۆكردنەوہى. مامۇستا ئىبراھىم و مامۇستا ھەمزەش دران بە دادگا و دووچارى دەردى سەرى كران.

پاش خویندىنى زانكۆ، بىرى لە دەركردنى گۆقارىكى پۆشنىبرى كوردىي كردهوہ. ئىدى بەھەول و كۆششى چەند كوردى پروناكبىر و دلسۆز، كە يەككە لەوانە محەمەد باشقە (۱۸۹۰-۱۹۸۰) بەپۆوہبەرى چاپ و بلاوكردنەوہى حكومەتى عىراق بوو، كە كوردىكى فەلىيى زۆر دلسۆز بوو، توانىي پەزنامەندىي دەركردنى گۆقارى گەلاوئۆ وەربگرىت. يەكەم ژمارەى گەلاوئۆ لە مانگى كانونى يەكەمى ۱۹۳۹ دا دەرچوو. لە ھەموو لايەكى كوردستانەوہ خوینەر و پروناكبىر و شاعىر و نووسەرانى كورد بە گەرمىي پۆشوازيان لە گەلاوئۆ كرد. لەبەرئەوہى مامۇستا ئىبراھىم ئەحمەد ھاوكات بەكارى دادوہرىشەوہ خەرىك بوو، پۆويستى بەكەسكە ھەبوو كە سەرىپەرشىي چاپ و بلاووبونەوہى گۆقارەكە بكات. مامۇستا عەلادىن سجادى (۱۹۱۵-۱۹۸۴/۱/۱۳) ئەوئەركى خستە ئەستوى خۆى و پاشان بووہ نووسەرىكى چالاكى گۆقارەكە و ھەتا دوا ژمارەى لەگەلى خەرىك بوو. گەلاوئۆ بەسەرىكەوہ ۱۱۶ ژمارەى لى دەرچووہ. دوا ژمارەى لە مانگى ئابى ۱۹۴۹ دا دەركرا. ئىدى بەبىانوى ئەوہ كە خاوەنى گۆقارەكە مامۇستا ئىبراھىم ئەحمەد لە زىنداندا بوو، گۆقارەكەش لە دەركردن خرا.

لە مانگى شوباتى ۱۹۴۲ دا لە شارى ھەولير وەك حاكم دادەمەزرىت و لە ماوہىكى كەمدا جىي خۆى لە دل و دەروونى خەلكى ئەو شارەدا دەكاتەوہ. ھەروہا لە نزيكەوہ زۆر لە پروناكبيرانى شارى ھەولير دەناسى و پەيوەندىيەكى توندوتۆل لەگەلىان دەبەستىت. ئەوئەندەى پى ناچىت دەگويزرىتەوہ بۆ شارۆچكەى ھەلەبجە. لەوئىش ھەر لە جموجوول و چالاكى

ناکهوئیت. تا له مانگی ئابی ۱۹۴۴دا واز له حاکی دینیت و دهگه پیتوه سلیمانی و دهبیت به محامی. هەر له و مانگه دا له گه ل چه ند تیکۆشهری وهک: ئیسماعیل ههقی شاوهیس، بیکهسی شاعیر، بههیه مهعرووف، سدیق شاوهیس، عوسمان دانش، عهزیزی میرزا سألحی گورون و حه مه عهلی مهدهوشی شاعیر و چه ند کهسیکی دیکه، لقیکی چالاک و بهدیسپیلینی کۆمهلهی ژبانه وهی کوردستان (کۆمهلهی ژک). له باشووری کوردستان و له شاری سلیمانی دادهمزرینن و مامۆستا ئیبراهیم ئەحمه د به لپرسراوی لقه که هه لده بژیرن. کاتیکیش له سه ر بنه ماکانی کۆمهلهی ژک، حیزبی دیموکراتی کوردستان دامه زرینرا، ئەوانیش لقه که ی خۆیان کرده لقی حیزبی دیموکراتی کوردستان. دوا ی پووخانی کۆماری دیموکراتی کوردستان، ئەندامانی ئەم لقه چونه نیورپیزی (پارتی دیموکراتی کورد-عیراق) وه تیکۆشانی خۆیان درێژه پی دا.

له سالی ۱۹۴۹دا له سه ر چالاکیی سیاسی گیرا و نزیکه ی دوو سال له زینداندا مایه وه. کاتیک که ئازادکرا، له سه ره تای مارتی ۱۹۵۱دا، دووه مین کۆنگره ی پارتی دیموکراتی کورد-عیراق، له به غدا، له مالی عه لی حه مدی بهرواری (۱۹۲۴-۱۹۶۴) به ستر و مامۆستا ئیبراهیم ئەحمه د وهک سکرته یری پارتی هه لپژێردرا و ئەرکی ده رکردنی ئۆرگانی ئەو کاته ی پارتی، که ناوی (پزگاری) بوو، خسته ئەستۆی خۆی. له کۆنگره کانی دواتریشدا به شداریی چالاکانه ی هه بوو. له پاش شۆپشی ۱۴ی ته مووزی ۱۹۵۸، مامۆستا ئیبراهیم ئەحمه د زۆر تی کۆشا بو ئەوه ی پارتی له قۆناغی کاری نه ئینییه وه بپیته پارتیکی ئاشکرا و کاریگه ر و به شیوه ی یاسایی بوونی خۆی له عیراق و کوردستاندا به لمینیت. هه ر به هه ول و کۆششی ئەویش ره زامه ندیی ده رکردنی رۆژنامه ی (خه بات) وه رگیرا و یه که م ژماره ی له ۴/۴/۱۹۵۹دا ده رکرا. خۆی خاوه ن ئیمتیاز و سه رنووسه ری بوو. زۆربه ی جار خۆی سه روتار و بابه ته سه ره کییه کانی ده نووسی.

له مانگی ئەیلولی ۱۹۶۱ دا پارتی دیموکراتی کوردستان، خەباتی له شارەوه گواستەوه بو شاخ و پێگای خەباتی چەكدارانەى گرتەبەر. مامۆستا ئیبراھیم ئەحمەد لەو پۆژگارنەشدا وەك سەرکردەییەكى لیۆهشاوہ ناویانگی بۆبووہ.

له ناوہپراستی سالی ۱۹۶۴ دا كێشە له نیوان ئەندامانی سەرکردایەتی پارتیدا سەری هەلدا و پارتەكە بووہ دوو بەشەوہ. مامۆستا ئیبراھیم ئەحمەد یەكێك بوو له كەسە دیار و بەتواناكانی بۆ مەكتەبی سیاسی پارتی و چەند سال بەو جۆرە تێكوۆشانى خوێ درێژە پى دا.

سالی ۱۹۷۴ بەشداریی له بزووتنەوہی چەكدارانەى گەلى كورد له دژی حكومەتى عیراق كرد و وەك رابەرێكى سیاسی و دیپلۆماسیى نیو بزووتنەوہكە ناویانگی دەرکرد. كاتیكیش ۱۹۷۵ دا بزووتنەوہكە شكستی هینا، چووہ ولاتی بەریتانیا و له شارى لەندنە نیشتهجى بوو. لەو ساكەوہ هەتاكو ئەو دەمەى كوچى دوايى كرد، هەمیشە بىر و هۆشى لای ولات و نەتەوہكەى بووہ و له كوۆر و كوۆبونەوہكاندا و لەسەر لاپەرەى گوۆقار و پۆژنامەكان، دلیرانە له پیناوى وەدیھینانى مافە نەتەوہییەكانى گەلى كورددا تێكوۆشاوہ و هەرگیز هەستى بە سستى و ماندوویى نەكردوہ. مالاكەشى له لەندن، هەمیشە جیگای ئەدیبان و پووناكبیران و سیاسەتمەدارانى كورد بووہ و زیاتر له بنكەییەكى پۆشنبیری و سیاسی چووہ وەك له مال.

سەردەمێكىش بەدەرکردنى گوۆقارى (چریكەى كوردستان)وہ خەرىك بوو. بەردەوامیش بابەتى ئەدەبى و سیاسى و میژووویى له گوۆقار و پۆژنامەكاندا بۆاوكردۆتەوہ. هەتاكو خویشى له ژياندا بوو، چەند بەشى له بىرەوہرییەكانى له چەند كتیب و گوۆقار و پۆژنامەییەكدا بۆاوكردوہ و پۆشنایى خستە سەر زۆر مەسەلە و پووداوى گرنگی پەيوەست بەبزووتنەوہى رزگاربخوازی

نەتەوہکەمان، کە ھەندیک کەس و لایەن بۆ مەبەستی تاییبەتی خۆیان شیواندبوویان.

پۆژی شەممە ۸ی نیسانی ۲۰۰۰ لە شاری لەندەن، دلی ماموستا ئیبراھیم ئەحمەد لە لیڈان کەوت. ئەو ھەوالبە دلتەزینە لە ماوہیەکی کورتدا، بەھەموو لایەکدا بلابووووە و لە دەیان ولات و شوین رووناکبیران و سیاسەتمەدارانی نەتەوہکەمان پرسەیان بۆ دانا.

پۆژی (سێشەممە پیکەوتی ۱۸/۴/۲۰۰۰) تەرمەکە لە لەندەنەوہ بەرەو تاران بەرپێ کرا. بەرەبەیان پۆژی ۱۹/۴، گەیشتە فرۆکەخانە تاران، ھەر ئیوارە ھەمان پۆژ تەرمەکە گەیشتە شاری کرمانشاھ. بۆ پۆژی دوایی، واتە پۆژی پینجشەممە پیکەوتی (۲۰/۴/۲۰۰۰) لە شاری کرمانشاھ بەو پەڕی ریز و شکووە بەرەو سنووری کوردستان بەرپێ کرا، لە کاتژمیری ۱۱/۵۵ گەیشتە سنووری کوردستان، ھەزاران کەس لە خەلکی کوردستان بەچەپکە گولەوہ، سەری ریز و نەوازشیان لەبەردەم تەرمەکەیدا دانەواند. بۆ کاتژمیری ۷ ئیوارە گەیشتە شاری سلیمانی، بۆ کاتژمیری ۸ ئیوارە گەیشتە مزگەوتی گەورە. پۆژی ۲۱/نیسانی/۲۰۰۰ لە مزگەوتی گەورەوہ تەرمەکە لە رپۆرەویکی گەورە و رەسمیدا بەرەو گردی سەلیم بەگ (کە دەکەوێتە پۆژھەلاتی شاری سلیمانی) یەوہ بەرپێ کرا و لەویش بە خاکی نیشتمانیان سپارد.

ھەزاران کەس لە خەلکی زەحمەتکێشی کوردستان، سەدان رووناکبیر و ئەدیب و ھونەرمەند، سەدان سیاسەتمەدار و تیکۆشەری نەتەوہکەمان لە مەراسیمی بەخاک سپاردنییدا بەشداربوون.

